

Bitef
TEATAR

**GODIŠNJI IZVEŠTAJ
USTANOVE BITEF TEATAR
ZA 2017. GODINU**

**Priredila: Vesna Bogunović
Umetnički sekretar**

NAPOMENA: BITEF teatar organizuje Beogradski internacionalni teatarski festival – BITEF. U 2017. godini je organizovan 51. BITEF sa pratećim programima, a izveštaj o manifestaciji BITEF se predaje Gradu Beogradu, nakon održane manifestacije i izdvojeno od Godišnjeg izveštaja ustanove BITEF teatar za 2017. godinu.

Termini kojima su u ovom tekstu označeni položaji, profesije, odnosno zanimanja, izraženi u gramatičkom muškom rodu, podrazumevaju prirodni muški i ženski rod lica na koje se odnose.

1.	LIČNA KARTA USTANOVE	2
2.	PODACI O OBJEKTU I ULAGANJA U OBJEKAT	3
3.	PODACI O ZAPOSLENIMA – STANJE NA DAN 31.12.2017. GODINE	10
4.	PROGRAMSKI DEO	12
5.	FINANSIRANJE	181
6.	IZVEŠTAJ O VREDNOVANJU RADA BITEF TEATRA U 2017. GODINI	184

1 LIČNA KARTA USTANOVE

Naziv, sedište: BITEF TEATAR

- lice odgovorno za zastupanje: MILOŠ LATINOVIĆ, direktor (imenovan Rešenjem Skupštine grada Beograda na sednici održanoj 18.09.2014. godine)

-šifra delatnosti: 90.01

-matični broj: 07451083

- PIB: 100061814

- Br. računa: 840-594664-63

- Upravni odbor BITEF teatra.

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 21.12.2017. godine, razrešen je Miloš Lolić, kao predsednik, a Ivana Vujić, kao članica Upravnog odbora BITEF teatra (Rešenje Skupštine grada Beograda broj 118-1199/17C. Na istoj sednici je Miloš Lolić razrešen je kao predsednik a imenovan je kao član Rešenjem broj 112-1200/17-C. Takođe, imenovana je Ivana Vujić, kao predsednica Upravnog odbora BITEF teatra. Jelena Bogavac je članica iz reda zaposlenih.

- Nadzorni odbor BITEF teatra

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 23.06.2014. godine imenovani su Zoran Prijović, kao predsednik i Zorana Nikolić, kao članica Nadzornog odbora (Rešenje Skupštine grada Beograda broj 112/281/14-S). Miroljub Vladić je član iz reda zaposlenih.

2. PODACI O OBJEKTU I ULAGANJA U OBJEKAT

2.1. PODACI O PROSTORU KOJI USTANOVA KORISTI

2.1.1. Ukupna kvadratura (sa podatkom da li je tokom 2016. godine došlo do povećanja ili smanjenja prostora) ukupno:

BITEF teatar ne poseduje zgradu u svojini.

Sedište i kancelarijski prostor BITEF teatra:

P=137m², Terazije broj 29 (katastarska parcela 2866 KO Stari grad)

BITEF teatar¹:

P=519m², Drinčićeve 1 (katastarska parcela 1373 KO Stari grad, broj lista nepokretnosti 2441, KO Stari grad,

Magacin:

Zatvoreni skladišni prostor III, kat P=175,2 m² ZAK0370

Otvoreni manipulativni prostor, II kat, ukupne P=94.05 m², ZAK1240

UKUPNO 1+2+3=925,25m²

2.1.2. Osnov korišćenja (ugovor ili rešenje)

Objekat (BITEF teatar) u Drinčićevoj ulici broj 1 (vlasništvo Republike Srbije koja je pravo korišćenja prenela na Grad Beograd a isti na ustanovu kulture BITEF tetar).

Osnov korišćenja: Ugovor koji su sklopili Grad Beograd i BITEF teatar broj XXI-02 br.463-215/07-28.1.2010. godine, na osnovu Rešenja V.D.Gradonačelnika grada Beograda broj: 361-1115/08-G od 31.03.2008. godine i Rešenja 04 broj 361-1922/20005 od 11.1.2010. godine Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije – Sektor za imovinski postupak kojim je data saglasnost na navedeno rešenje V.D.Gradonačelnika grada Beograda

Objekat na adresi Drinčićeve 1 je delom u privatnoj a delom u državnoj svojini. Deo postojećeg objekta koji izlazi na Skver Mire Trailović koristi BITEF teatar kao objekat koji je namenjen delatnostima iz oblasti kulture (Katastarske parcele 1373/1, 1373/2 KO Stari grad).

BITEF teatar nužno koristi i deo zajedničkih prostora, kao što su ulazni hol, stepenište koje vodi do pozorišne scene (prvi sprat i balkon na drugom spratu) i sl.

Sedište i kancelarijski prostor BITEF teatra (137m²) su u objektu na adresi Terazije 29/1, koji pripada Poslovnom prostoru opštine Stari grad a osnov korišćenja je Ugovor o zakupu poslovnih prostorija broj 520/2825, koji je sklopljen 18.11.2003. godine na osnovu Odluke Upravnog odbora Javnog preduzeća za upravljanje poslovnim prostorom „Poslovni prostor opštine Stari grad“ J.P. broj 10 od 30.05.1997. godine

Magacin:

Zatvoreni skladišni prostor III, kat P=175,2 m² ZAK0370

Otvoreni manipulativni prostor, II kat, ukupne P=94.05, ZAK1240 (

UKUPNO 1+2+3=925,25

Osnov korišćenja:

Ugovor o zakupu: Luka Beograd a.d. Žorža Klemensoa 37, Beograd, broj 2706/09.

¹Idejni projekat za 777objekat izradio je 1940. godineOto Bartning (OttoBartning, 1883–1959), jedan od najpoznatijih i najuticajnijih nemačkih arhitekata i teoretičara arhitekture dvadesetog veka. Od 1989. godine u njemu radi avangardno pozorište „BITEF teatar“.

2.1.3. Stanje prostora i opreme (kratak opis)

UKUPNA ULAGNJA U PROSTOR I OPREMU U 2017. godini

Broj konta	Opis	UKUPNO	Opštine / grada	Iz ostalih izvora
425000	TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE (5229 + 5230)	1086.000	999.000	87.000
425100	Tekuće popravke i održavanje zgrada i objekata	310.000	300.000	10.000
425200	Tekuće popravke i održavanje opreme	776.000	699.000	77.000
500000	IZDACI ZA NEFINANSIJSKU IMOVINU (5342 + 5364 + 5373 + 5376 + 5384)	225.000	216.000	9.000
510000	OSNOVNA SREDSTVA (5343 + 5348 + 5358 + 5360 + 5362)	225.000	216.000	9.000
512000	MAŠINE I OPREMA (od 5349 do 5357)	225.000	216.000	9.000
512200	Administrativna oprema	225.000	216.000	9.000
	UKUPNO	1.311.000	1.215.000	98.000

U Planu za 2018. planirano je, u skladu sa raspoloživim sredstvima opredeljenim za BITEF teatar, sledeće:

PLANIRANI RASHODI I IZDACI		UKUPNO - Redovni	UKUPNO - Programi	UKUPNO - Manifestacije	UKUPNO svi izvori
425000	TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE	300.000,00	200.000,00	0,00	500.000,00
425200	Tekuće pop. i održ. opreme	300.000,00	0,00	0,00	300.000,00
426000	MATERIJAL	1.380.000,00	200.000,00	0,00	1.580.000,00
426100	Administrativni materijal	450.000,00	0,00	0,00	450.000,00
426400	Materijali za saobraćaj	250.000,00	0,00	0,00	250.000,00
426600	Materijali za obrazovanje, kulturu i sport	250.000,00	200.000,00	0,00	450.000,00
426800	Materijali za održavanje higijene i ugostiteljstvo	330.000,00	0,00	0,00	330.000,00
426900	Materijali za posebne namene	100.000,00	0,00	0,00	100.000,00
512000	MAŠINE I OPREMA	2.050.000,00	0,00	0,00	2.050.000,00
512200	Administrativna oprema	100.000,00	0,00	0,00	100.000,00
512600	Oprema za obrazovanje, nauku,	1.950.000,00	0,00	0,00	1.950.000,00
4+5	UKUPNI RASHODI I IZDACI	3.730.000,00	400.000,00	0,00	4.130.000,00

Za potrebe funkcionisanja teatra neophodno nabaviti i sledeću opremu:

Dodatna neophodna kancelarijska oprema za kancelarije, biblioteku i arhivu u skladu sa Pravilnikom o kancelarijskom i arhivskom poslovanju BITEF teatra (police, ormari, kase, vodootporni sanduci (kontejneri):

Radne stolice za kancelarije (24 komada=12+12)

Računarska oprema (2 PC računara)

Oprema za digitalizaciju tekstualnih, foto, audio, video (VHS) materijala i prebacivanje sa mini dvd kasete na hard disk

Oprema za konzervatorsku laboratoriju

- HD kamera Sony NEX-VG30E 18-200, 1 komada
- Video stativ, 1 komad
- Foto-aparat 2 komada

-

Programi za titlovanje u Wordu

- Programi za tirlovanje u Pdf-u

- Klima uređaj

- Plafonska led rasveta u 7 kancelarija i hodniku

- Stone lampe (15 komada)

- Aparat za prečišćavanje vode – ugradni NOBEL (1 komad)

- Mašina za sudove (1 komad)

- Aspirator za mini kuhinju jer nema prirodne niti izvedene ventilacije u toj prostoriji

Audio oprema koja je podeljena u dve grupe:

Prva grupa: Oprema koja je jeftina, laka za rukovanje i koja se može koristiti na otvorenom, a i u zatvorenom

(prezenterska varijanta za manje prostore):

- Mekintoš laptop – tonska oprema
- Kombo sistem koji u sebi sadrži zvučnik, miksetu, USB plejer, dva bežična mikrofona, mogućnost povezivanja mobilnih telefona pomoću Bluetooth-a, daljinski za kontrolu, mogućnost povezivanja dodatnih aktivnih zvučnika ([http://www.player.rs/kombo-system/ibsystems-ppa-101/pro/8102#!prettyPhoto\[gallery\]/6/](http://www.player.rs/kombo-system/ibsystems-ppa-101/pro/8102#!prettyPhoto[gallery]/6/))
- Aktivni zvučnici, 200w, mogućnost priključka mikrofona i linijski ulaz ([http://www.player.rs/10%22-i-manji-pro/martin-wisman-artx-200a/pro/7036#!prettyPhoto\[gallery\]/0/](http://www.player.rs/10%22-i-manji-pro/martin-wisman-artx-200a/pro/7036#!prettyPhoto[gallery]/0/))
- Zvučnički stalci
- Video projektori (tri moguće opcije):
 - Ultra-short throw 3000 a.l. – projektor koji može da da veliku sliku sa male udaljenosti od površine na koju se projektuje (<http://www.laptopplaza.rs/electronics/projektori-i-oprema-za-projekkcije/projektori/benq-mw843ust-3000-lumen-wxga-ultra-short-throw-dlp-projector.html>)
 - ili video projektor 5000 a.l. HDMI ulaz, Split Screen (<http://www.laptopplaza.rs/electronics/projektori-i-oprema-za-projekkcije/projektori/powerlite-1960-multimedia-projector.html>)
 - ili video projektor Full HD 1920 x 1080p Native Resolution mogućnost 3D I 2D projekcije (<http://www.laptopplaza.rs/electronics/projektori-i-oprema-za-projekkcije/projektori/epson-powerlite-home-cinema-5030ube-wireless-2d-3d-1080p-3lcd-projector.html>)

Druga grupa: Oprema koja zahteva profesionalno rukovanje i koja je vrhunskog kvaliteta.

Video projektor Panasonic PT-RZ12KU 12, 000lm, 3DLP, WUXGA (1, 920 x 1, 200)
(<http://www.laptopplaza.rs/electronics/projektori-i-oprema-za-projekkcije/projektori/product-22802.html>)

Christie Q Series DHD951-Q DLP projektor (<http://www.laptopplaza.rs/electronics/projektori-i-oprema-za-projekkcije/projektori/product-13866.html>)

MacBook Pro 15" koji je kompletna radna stanica za audio I video reprodukciju u svim uslovima
(<http://www.istyle.eu/rs/mac/macbook-pro/macbook-pro-15-retina-quad-core-i7-2-5ghz-16gb-512gb-ssd-nvidia-gt-750m-2gb-int-kb.html>)

Veći broj mikrofonskih kablova, stalaka za mikrofone i veća količina kablova za povezivanje uređaja

Video platno spoljnu upotrebu- za potrebe sloljne scene na Skveru Mire Trailović

Rasveta za objekte, fasade, hale, fabrička dvorišta itd.

- Led reflektori širokih namena, manja potrošnja od klasičnih reflektora 6 komh150W.

- Kompjuterska oprema uključujući i laptop (sa pripadajućim programima). laserski štampač

Oprema prostora biletarnice, ulaza i stepeništa

Oprema biletarnice: interaktivni totem

Oprema portirnice: kompletna nameštaj, rasveta, oprema za mini kuhinju sa mašinom za sudove i aparatom za prečišćavanje vode (Nobel)

- Oprema za garderobe: zamena unutrašnjih vrata na garderobama

- Oprema izloga: klik-klak ramovi (30 komada)

- Nabavka delova sa ugradnjom za službeno kombi vozilo u napomenu **da će u 2019. godini biti potrebno nabaviti novo vozilo**

Nabavka usluga:

Stolarski radovi (unutrašnja stolarija)

2.1.3.1. Stanje prostora

A

SEDIŠTE I KANCELARIJSKI PROSTOR BITEF TEATRA: P=137M², TERAZIJE BROJ 29 (KATASTARSKA PARCELA 2866 KO STARI GRAD)

Prostor je u relativno dobrom stanju.

U 2017. godini je uloženo u tekuće održavanje prostora=160.000,00 dinara

425100=150.000,00 dinara (krećenje)

425100=10.000,00 dinara (sitne popravke)

U 2018. godini i nadalje potrebno je:

- Usled nedovoljno kancelarijskog prostora, potrebno je da poslovni prostor koji BITEF teatar koristi kao direkciju bude veće kvadrature. U prostoru nedostaje prostor za biblioteku i arhivu (posebno umetničku).

Postoji projekat Zastakljivanja terase na dvorišnoj strani objekta / stana u objektu Terazije br. 29 /1 (Palata penzionog fonda, Terazije br. 29) za koji je Služba zaštite Zavoda za zaštitu spomenika kulture grada Beograda prihvatila Idejni projekat, dopis broj 0265/11 od 17.05.2011. g (odgovorni projektant Mia David Zarić, d.i.a. br. licence 300D16706)

- BITEF teatar nema prostor koji bi mogao da se koristi kao Festivalni centar. BITEF teatar prostor za tu namenu svake godine zakupljuje (i to nije nikada isti prostor), nabavlja adekvatnu opremu za takav prostor i obavlja ostale poslove koji su neophodni da bi taj prostor ostvario svoju privremenu namenu.

B

BITEF TEATAR - P=519M², DRINČIĆEVA 1 (KATASTARSKA PARCELA 1373 KO STARI GRAD, BROJ LISTA NEPOKRETNOSTI 2441, KO STARI GRAD)

Objekat je u funkcionalnom stanju.

U 2017. godini je uloženo u održavanje unutrašnjeg prostora objekta=150.000,00 dinara.

425100=150.000,00 dinara (krećenje)

U 2018. godini potrebno je planirati ulaganje u projekte i realizaciju istih a za sledeće stavke:

- Klimatizacija pozorišne sale, garderoba, portirnice i blagajne / split sistem
- Akustika pozorišne sale
- Teretna platforma i otvor za platformu
- Radovi u portirnici sa rekonstrukcijom
- Zamena poda u biletarnici
- Radovi na stepeništu u skladu sa zakonom*
- Osveženje fasade (rađene od grube ručno rađene opeke)*
- Osvetljenje objekta*
- Led sistem osvetljenja za spoljnu scenu*

* Zgrada je zaštićeni objekat kulture

U 2017. godine nije ulagano u spoljni prostor objekta iz budžetskih sredstava

**U toku je izrada projekta preuređenja / rekonstrukcije trga ispred BITEF teatra, kao dela projekta višenamenskog sadržaja Skadarlijski trg. U skladu sa projektom i zakonom određenim merama zaštite objekta – spomenika kulture i njegove zaštićene

okoline) BITEF teatar i grad Beograd će dobiti stalnu scenu na Skveru Mire Trailović, koja će kroz programe BITEF ZONE² u budućnosti postati mesto susreta, značajno mesto preplitanja, istraživanja kulturne baštine, klasičnih kulturnih aktivnosti, savremenih umetničkih puteva i formi i iznalaženja svežih i tekućih umetničkih sadržaja (popularna i ulična kultura, kultura koju prenose mediji i internet itd.).

Preuređenje trga ispred BITEF teatra je bilo predviđeno ali nije realizovano nakon završetka radova na adaptaciji građevine 14. novembra 1988. godine i otvaranja objekta za publiku 3. marta 1989. godine.

2.1.3.2. Stanje opreme:

A

SEDIŠTE I KANCELARIJSKI PROSTOR BITEF TEATRA: P=137m², TERAZIJE BROJ 29/1

Oprema je u relativno skromnom stanju.

U 2017. godini je uloženo u tekuće održavanje opreme=78.700,00 dinara

425200=69.000,00 dinara (održavanje računarske opreme)

425200=9.700,00 (servis fotokopir aparata)

OPREMA: BITEF TEATAR, DRINČIĆEVA 1:

Oprema je zastarela i nužno je u upotrebi.

U 2017. godini je uloženo u tekuće održavanje opreme=699.000,00 dinara

- iz budžetskih sredstava (Izvor 01)=699.000

425200=22.320,00 (održavanje klima uređaja)

425200=9.000,00 (popravak zvučnika)

425200=20.931,00 (sitne nabavke-svetlosna oprema)

425200=11.560,00 +7.752,00=19.312,00 (održavanje PP zaštite)

425200=9.000,00 (servis audio pjačivača)

425200=599.998,00 (održavanje svetlosne opreme)

425200=26.191,00 (održavanje opreme-razne stavke)

2.1.4. Način grejanja:

SEDIŠTE BITEF TEATRA I KANCELARIJE, TERAZIJE 29/1

Sistem daljinskog grejanja (Beogradske toplane)

BITEF TEATAR, DRINČIĆEVA 1

Etažno grejanje- individualna električna kotlarnica

MAGACIN, LUKA BEOGRAD

Nema grejanje

² 2015. godine BITEF teatar je počeo sa projektom BITEF ZONA čiji se progami odvijaju u pomenutom prostoru, odnosno na Skveru Mire Trailović ispred BITEF teatra, zaštićenog spomenika kulture Beograda.

2. 2. PODACI O SREDSTVIMA KOJE JE USTANOVA ULOŽILA U NABAVKU OPREME I ODRŽAVANJE OBJEKTA I OPREME U 2017. GODINI

2.2.1. Podaci o nabavkama na koje se Zakon o javnim nabavkama primenjuje a za koje su sredstva obezbeđena iz budžeta grada Beograda (vrsta nabavke, realizovani iznos)

/

2.2.2. Podaci o nabavkama na koje se Zakon o javnim nabavkama ne primenjuje a za koje su sredstva obezbeđena iz budžeta grada Beograda (vrsta nabavke, realizovani iznos)

- Iz plana za 2017. godinu

A. Planirana sredstva iz budžeta grada Beograda za 2017. godinu na ekonomskoj klasifikaciji

PLANIRANI RASHODI I IZDACI		Izvor 01 - Redovni	Izvor 01 - Programi			Manifestacije	Izvor 01 - ukupno
			Redovni program	preneti program iz 2016	ukupno program		
400000	TEKUĆI RASHODI	11,415,074.00	10,000,000.00		10,000,000.00	24,000,000.00	45,415,074.00
410000	RASHODI ZA ZAPOSLENE	300,000.00	0.00	0.00	0.00	0.00	300,000.00
416000	NAGRADE, BONUSI I OSTALI POS	300,000.00	0.00	0.00	0.00	0.00	300,000.00
416100	Nagrade, bonusi i ostali posebni rashodi	300,000.00			0.00		300,000.00
420000	KORIŠĆENJE USLUGA I ROBA	9,404,228.00	10,000,000.00	0.00	10,000,000.00	24,000,000.00	43,404,228.00
421000	STALNI TROŠKOVI	5,015,700.00	0.00	0.00	0.00	2,000,000.00	7,015,700.00
421100	Troškovi platnog prometa i bankarskih usluga	200,000.00			0.00		200,000.00
421211	Električna energija	2,150,000.00			0.00		2,150,000.00
421225	Centralno grejanje	258,500.00			0.00		258,500.00
421311	Vodovod i kanalizacija	130,000.00			0.00		130,000.00
421324	Usluge čišćenja (JKP Gradska čistoća)	155,000.00			0.00		155,000.00
421400	Usluge komunikacija	408,200.00			0.00		408,200.00
421600	Zakup imovine i opreme	1,714,000.00			0.00	2,000,000.00	3,714,000.00
422000	TROŠKOVI PUTOVANJA	0.00	0.00	0.00	0.00	800,000.00	800,000.00
422200	Troškovi sl. put. u inostr.				0.00	800,000.00	800,000.00
423000	USLUGE PO UGOVORU	3,588,528.00	1,000,000.00	0.00	1,000,000.00	5,700,000.00	10,288,528.00
423100	Administrativne usluge				0.00		0.00
423200	Kompjuterske usluge	840,000.00			0.00		840,000.00
423400	Usluge informisanja		500,000.00		500,000.00	1,200,000.00	1,700,000.00
423500	Stručne usluge	60,000.00			0.00	1,000,000.00	1,060,000.00
423900	Ostale opšte usluge	2,688,528.00	500,000.00		500,000.00	3,500,000.00	6,688,528.00
424000	SPECIJALIZOVANE USLUGE	200,000.00	9,000,000.00	0.00	9,000,000.00	15,500,000.00	24,700,000.00
424200	Usluge obrazovanja, kulture i sporta		4,800,000.00		4,800,000.00	10,500,000.00	15,300,000.00
424900	Ustale specijalizovane usluge	200,000.00	4,200,000.00		4,200,000.00	5,000,000.00	9,400,000.00
425000	TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE	250,000.00	0.00	0.00	0.00	0.00	250,000.00
425100	Tekuće pop. i održ. zgrada i	150,000.00			0.00		150,000.00
425200	Tekuće pop. i održ. opreme	100,000.00			0.00		100,000.00
426000	MATERIJAL	350,000.00	0.00	0.00	0.00	0.00	350,000.00
426100	Administrativni materijal	200,000.00			0.00		200,000.00
426800	Materijali za održavanje higijene i ugostiteljstvo	150,000.00			0.00		150,000.00
460000	DONACIJE, DOTACIJE I TRANSFERI	1,540,846.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1,540,846.00
465112	Ostale tekuće dotacije i transferi	1,540,846.00			0.00		1,540,846.00
480000	OSTALI RASHODI	170,000.00	0.00	0.00	0.00	0.00	170,000.00

483000	NOVČANE KAZNE I PENALI PO RE	170,000.00	0.00	0.00	0.00	0.00	170,000.00
483100	Novčane kazne i penali po renali	170,000.00	0.00		0.00	0.00	170,000.00
500000	IZDACI ZA NEFINANSIJSKU IMOV	216,405.00	0.00	0.00	0.00	0.00	216,405.00
480000	OSTALI RASHODI	216,405.00	0.00	0.00	0.00	0.00	216,405.00
512000	MAŠINE I OPREMA	216,405.00	0.00	0.00	0.00	0.00	216,405.00
512200	Administrativna oprema	100,000.00			0.00		100,000.00
512600	Oprema za obrazovanje, nauku,	116,405.00			0.00		116,405.00
UKUPNO		11,631,479.00	10,000,000.00		10,000,000.00	24,000,000.00	45,631,479.00

B. Neplanirana sredstva iz budžeta grada Beograda za 2017. godinu na ekonomskoj klasifikaciji:

/

V. Planirana sredstva iz sopstvenih prohoda u Planu za 2017. godinu, na ekonomskoj klasifikaciji :

PLANIRANI RASHODI I IZDACI		Izvor 04 - Redovni	Izvor 04 - Programi		Izvor 04 - ukupno
			Redovni program	Manifestacije	
400000	TEKUĆI RASHODI	10,689,000.00	5,558,000.00	5,800,000.00	22,047,000.00
410000	RASHODI ZA ZAPOSLENE	300,000.00	0.00	0.00	300,000.00
413000	NAKNADE U NATURI	100,000.00	0.00	0.00	100,000.00
413100	Naknade u naturi	100,000.00			100,000.00
414000	SOCIJALNA DAVANJA ZAPOSLENIMA	200,000.00	0.00	0.00	200,000.00
414100	Isplata naknada za vreme odsustva	100,000.00			100,000.00
414400	Pomoć u medicinskom lečenju zaposlenog	100,000.00			100,000.00
420000	KORIŠĆENJE USLUGA I ROBA	10,309,000.00	5,558,000.00	5,300,000.00	21,167,000.00
421000	STALNI TROŠKOVI	1,659,000.00	0.00	1,500,000.00	3,159,000.00
421100	Troškovi platnog prometa i bankarskih usluga	250,000.00			250,000.00
421211	Električna energija	25,000.00			25,000.00
421400	Usluge komunikacija	1,100,000.00		500,000.00	1,600,000.00
421500	Troškovi osiguranja	68,000.00			68,000.00
421600	Zakup imovine i opreme	100,000.00		500,000.00	600,000.00
421900	Ostali troškovi	116,000.00		500,000.00	616,000.00
422000	TROŠKOVI PUTOVANJA	800,000.00	0.00	800,000.00	1,600,000.00
422100	Troškovi sl. put. u zemlji	300,000.00			300,000.00
422200	Troškovi sl. put. u inostr.	300,000.00		500,000.00	800,000.00
422300	Troškovi putovanja u okviru redovnog rada	50,000.00			50,000.00
422900	Ostali troškovi transporta	150,000.00		300,000.00	450,000.00
423000	USLUGE PO UGOVORU	2,350,000.00	2,058,000.00	1,200,000.00	5,608,000.00
423100	Administrativne usluge			200,000.00	200,000.00
423200	Kompjuterske usluge	200,000.00			200,000.00
423300	Usluge obrazovanja i usavršav	150,000.00			150,000.00
423400	Usluge informisanja		353,000.00		353,000.00
423500	Stručne usluge		450,000.00		450,000.00
423600	Usluge za domaćinstvo i ugostiteljstvo		155,000.00		155,000.00
423700	Reprezentacija	200,000.00	200,000.00		400,000.00
423900	Ostale opšte usluge	1,800,000.00	900,000.00	1,000,000.00	3,700,000.00
424000	SPECIJALIZOVANE USLUGE	4,000,000.00	3,000,000.00	1,600,000.00	8,600,000.00
424200	Usluge obrazovanja, kulture i sporta	4,000,000.00	3,000,000.00	600,000.00	7,600,000.00
424900	Ustale specijalizovane usluge			1,000,000.00	1,000,000.00
425000	TEKUĆE POPRAVKE I ODRŽAVANJE	600,000.00	0.00	0.00	600,000.00
425100	Tekuće pop. i održ. zgrada i	300,000.00			300,000.00

425200	Tekuće pop. i održ. opreme	300,000.00			300,000.00
426000	MATERIJAL	900,000.00	500,000.00	200,000.00	1,600,000.00
426100	Administrativni materijal	200,000.00			200,000.00
426400	Materijali za saobraćaj	100,000.00			100,000.00
426600	Materijali za obrazovanje, kulturu i sport	250,000.00	500,000.00	200,000.00	950,000.00
426800	Materijali za održavanje higijene i ugostiteljstvo	200,000.00			200,000.00
426900	Materijali za posebne namene	150,000.00			150,000.00
480000	OSTALI RASHODI	80,000.00	0.00	500,000.00	580,000.00
482000	POREZI, OBAVEZNE TAKSE I KAZ	70,000.00	0.00	500,000.00	570,000.00
482100	Ostali porezi	50,000.00		500,000.00	550,000.00
482200	Obavezne takse	20,000.00			20,000.00
483000	NOVČANE KAZNE I PENALI PO RE	10,000.00	0.00	0.00	10,000.00
483100	Novčane kazne i penali po renali	10,000.00			10,000.00
500000	IZDACI ZA NEFINANSIJSKU IMOV	400,000.00	0.00	0.00	400,000.00
510000	OSNOVNA SREDSTVA	400,000.00	0.00	0.00	400,000.00
512000	MAŠINE I OPREMA	400,000.00	0.00	0.00	400,000.00
512200	Administrativna oprema	300,000.00			300,000.00
512600	Oprema za obrazovanje, nauku,	100,000.00			100,000.00
4+5	UKUPNI RASHODI I IZDACI	11,089,000.00	5,558,000.00	5,800,000.00	22,447,000.00

G Neplanirana sredstva iz sopstvenih prihoda za 2017. godinu na ekonomskoj klasifikaciji:

512113, Kombiji=238,00 dinara

3. PODACI O ZAPOSLENIMA – STANJE NA DAN 31.12.2017. GODINE

3.1. Ukupan broj zaposlenih=21

3.2. Struktura zaposlenih:

- radni odnos na neodređeno vreme=19
- radni odnos na određeno vreme=2 (1 direktor i 1 vatrogasac)
- broj budžetski finansiranih radnih mesta=21
- ukupan broj angažovanih radnika po ugovorima u toku 2017. godine:
 - Po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima=8 (preko omladinske zadruge)
 - Po ugovorima o delu=2 (Upravni odbor) +1 (održavanje higijene)
 - Po autorskim ugovorima=65 (nerezidenti=6, rezidenti=59)

3.3. KO JE KO U BITEF TEATRU U 2017. GODINI

Miloš Latinović, direktor (imenovan na određeno vreme)

1. Jelena Bogavac, dramaturg
2. Nenad Darić, sekretar
3. Vesna Bogunović, umetnički sekretar / urednica veb sajta i FB strane Bitef teatra)
4. Jelena Knežević, organizator programa / izvršna direktorka BITEFA
5. Aleksandra Cvetković, finansijski rukovodilac
6. Ljubomir Radivojević, majstor pozornice
7. Spomenka Patković, glavni knjigovođa
8. Lidija Kostelac, poslovni sekretar
9. Miroљub Vladić, majstor tona
10. Dragan Đurković, majstor rasvete
11. Maja Jovanović, inspicijent
12. Dajana Nikolić, biletar
13. Zorica Stanković, higijeničar
14. Zorica Obradović, higijeničar
15. Goran Gavrančić, dekorater
16. Aleksandar Marinković, dekorater-rekvizeter
17. Vladan Milošević, dekorater-rekvizeter
18. Miroslav Radović, vatrogasac
19. Predrag Martinović, domar

Željko Mitrović, vatrogasac (angažovan na određeno vreme)

SARADNICI ANGAŽOVANI PO PROJEKTIMA u 2016:

1. Jovana Janjić, organizator programa
2. Aleksandra Delić, organizator programa / izvršna producentkinja BITEFA
3. Tamara Pović, saradnica organizatora programa
4. Jugoslav Hadžić, majstor tona
5. Igor Milenković, majstor rasvete
6. Marta Narančić, garderober
7. Uroš Ranković, overa ulaznica na ulazu u teatar

AGENCIJE:

1. Slavica Hinić PR za ostale uslužne delatnosti podrške poslovanju Spika, Beograd (Zemun)
2. Nenad Šugić PR agencija za upravljanje računarskim sistemima i pružanje usluga podrške Recit, Beograd:

BG UNIVERZITETSKA PRAKSA 2017: Vesna Maričić, master studije Filološkog fakulteta (Srpska književnost).

Ugovor se realizuje u saradnji sa Centrom za razvoj karijere i savetovanje studenata Univerziteta u Beogradu.

Zahvaljujemo se svim saradnicama i saradnicima koje BITEF teatar anzuje preko omladinske organizacije SAT, kao i samoj organizaciji na profesionalnosti u dosadašnjoj saradnji.

Zahvaljujemo se akademijama i univerzitetima čiji su studenti učestvovali u programima / projektima BITEF teatra u 2016. godini, kao i svima koji se svojim znanjima, dobrom voljom i entuzijazmom podržali BITEF teatar i dali doprinos radu ove gradske institucije kulture.

4. PROGRAMSKI DEO

4.1. UKRATKO O BITEF TEATRU

BITEF teatar je ustanova grada Beograda od značaja za kulturu grada i šire. Osnovan je na inicijativu legendarne Mire Trailović, 3. marta 1989. godine, kao tada najmlađe beogradsko pozorište i jedinstveno po svom izvoru. Grad Beograd je na tekovinama jednog od najstarijih i najznačajnijih pozorišnih festivala, BITEF (1967), nakon dvadeset godina postojanja, osnovao i BITEFOVO pozorište. Tada je festival već uveliko bio jedan od najpoznatijih i najživljih poprišta novih svetskih teatarskih zbivanja.

Na adresi Skver Mire Trailović broj 1, u rekonstruisanoj zgradi, tokom Drugog svetskog rata građene evangelističke crkve³, a danas spomenika kulture grada Beograda (od 2010. godine)⁴, već 27-u godinu postoji kao projektno pozorište koje nema stalno zaposlen umetnički ansambl.

BITEF teatar, širokog spektra programskih delatnosti, divergentnih koncepata izvođenja u kojima ne prevladuje nijedna paradigma i vertikalnih multikulturalnih sadržaja, ostaje i u trećoj deceniji postojanja privržen svojoj esteskoj vertikali oko koje je i nastao – BITEF festivalu. BITEF teatar dejstvuje kreativno, angažovano i provokativno, kao interaktivni i interdisciplinarni prostor našeg grada, naše umetnosti, društva, kulture i vaninstitucionalnog obrazovanja.

Otvoreno je zapitan nad umetničkim praksama koje su napustile „homogena polja” velike modernističke ideologije, nad autonomijom umetnosti, umetničkih medija i disciplina. Ukazuje na krhkost koherentnosti scenskog univerzuma, njegovih ponekad mekih i propustljivih granica, ili napetih do praska, pa čak i bolne potrebe za potpunom negacijom.

BITEF teatar ne zagovara. BITEF teatar traga za ličnim i društvenim identitetom.

Svestan je prelomnih trenutaka kojima se proizvode različite istorijske i kulturalne situacije tokom 20. i s početka 21. veka (od istorijskih avangardi, postavangarde, neoavangarde, konceptualnih i postmodernih umetnosti osamdesetih godina, ratne tranzicije i raspada socijalističke Jugoslavije, politizacije umetnosti, početka novog veka i globalne tranzicije), pogotovo u društvenom kontekstu naše dinamične i dramatične sredine. Još od osnivanja, veoma odgovorno, postojano ali i hrabro – avanturistički, svedoči i prolazi kroz važne periode nacionalne istorije i specifične društvene i psihološke okolnosti. Ne samo da istražuje i afirmiše savremene umetničke prakse, već i markira i interaktivno se bavi tačkama sukoba.

Trudi se da ne bude zaveden u interpretacijama fenomena „velikog umetničkog dela”, ali ni u „rešenjima” koja se nameću nakon potpune promene prirode umetničkih medija i oblika istraživanja. Gradi, istražuje značenja i mapira složene, različite, a često i konceptualno suprotavljene pravce promišljanja i umetničkih delovanja koja se proizvode ili pojavljuju u međuodnosu umetničkog dela i umetnosti, kulture i društva, a koji su najpogodniji kao okvir za idejnu sadržinu scenskog delovanja. BITEF teatar, u tom

³ *Evangelistička crkva – BITEF teatar u Beogradu*, Biljana Mišić, UDK 725.822(497.11); 726.77(497.11) . Idejni projekat za crkvu izradio je 1940. godine Oto Bartning (Otto Bartning, 1883–1959), jedan od najpoznatijih i najuticajnijih nemačkih arhitekata i teoretičara arhitekture dvadesetog veka. Prilikom realizacije Bartningove idejne skice za beogradsku evangelističku crkvu došlo je do izvesnog odstupanja. Kako je to bio običaj kada je reč o „uvezenim” projektima, razrada nacrtu izvedena je u beogradskom projektantskom birou arhitekta Đorđa V. Staševskog. Radovi su otpočeli 20. avgusta 1940. godine, a izvođač je bilo tehničko preduzeće arhitekta Milana Sekulića. Temelji nove crkve svečano su osvećeni 20. oktobra iste godine. Zoran Manević, *Arhitektura i politika (1937–1941)*, Zbornik za likovne umetnosti Matice srpske, br. 20, Novi Sad, 1984. Nakon Prvog svetskog rata, značajan broj objekata građen po projektu stranih autora potpisan je i od strane naših arhitekata koji su rukovodili njihovim izvođenjem. Ovakav vid saradnje pred- stavljao je jedan od metoda širenja različitih evropskih uticaja u domaćoj sredini.

⁴ Na osnovu člana 47. Stav 1. Zakona o kulturnim dobrima (Službeni glasnik RS, br. 71/94, 52/11 i 99/11 – dr. Zakon) i člana 43. Stav 1. Zakona o Vladi (Službeni glasnik RS, br. 55/05, 71/05 – ispravka, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – US i 72/12) Vlada je donela ODLUKU O UTVRĐIVANJU EVANGELISTIČKE CRKVE – BITEF TEATRA U BEOGRADU ZA SPOMENIK KULTURE. Evangelistička crkva – BITEF teatar u Beogradu (u daljem tekstu: spomenik kulture) nalazi se na teritoriji opštine Stari grad, u gradu Beogradu, Drinčićeva ulica broj 1, Knez Miletina broj 4, u državnoj i privatnoj svojini, na katastarskoj parceli broj 1373/1, KO Stari grad, u državnoj svojini.

smislu, svakako ne predstavlja samo nastavak u razvoju autentičnog srpskog teatra koji se formira negde između zapadne i istočne pozorišne produkcije i filozofije začete početkom 20. veka.

Pored organizacije prestižnog BITEFA – Beogradskog internacionalnog pozorišnog festivala, ovo pozorište razvija platforme za tzv. dvostruka čitanja u umetnosti (reprezentujuće – reprezentovano) kako kroz govorni, gestualni i teatar pokreta i tela, cirkuske i lutkarske predstave, ulične akcije i hepeninge, tako i kroz radio, internet i muzički teatar, kroz film, video itd.

Sopstvenim produkcijama, koprodukcijama sa institucijama iz Evrope i sveta, kao i kroz programe međunarodne razmene umetnika i edukacije i radionice (workshops) itd, BITEF teatar razvija aktivnu, savremenu i drugačiju umetničku scenu Beograda, kreativne vitalnosti i trajnog, produktivnog odjeka.

BITEF teatar traži, iznalazi i nudi drugačije pristupe i u traganju za prirodom ljudskog društva i čoveka, postavlja pitanja, kreira i odražava društvene ustalasanosti. Obogaćuje savremenu društvenu stvarnost temama kojima se ranije nije bavila ili se bavila u tišoj formi.

Zadatak je odgovoran, zamaman i izazovan. Svake sezone, svake godine – nov i drugačiji.

Vesna Bogunović, umetnički sekretar

PROJEKCIJA

BREND ARHITEKTURA BITEF TEATRA

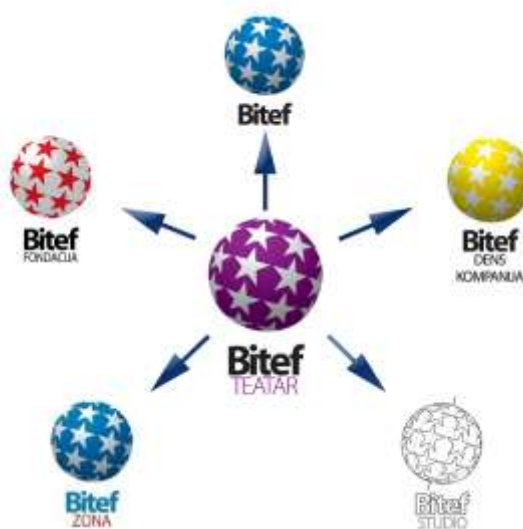
Brend BITEF je jedinstven, odavno prepoznat i sposoban da opstane u dugom vremenskom periodu.

Može se zaključiti: Nakon 51 godina postojanja BITEFA, 29 godina BITEF teatra, 8 godina BITEF dens kompanije i 2 BITEF ZONE – obećanja BITEFA su uvek ispunjena!

Kao kreatori brenda BITEF insistiramo na visokim vrednostima, kao i izgradnji podbrendova.

Poklanjamo pažnju osobinama za koje mislimo da važe za najbolje. Jedna od vrednosti na kojoj insistiramo jeste lojalnost vernoj publici.

Kroz ime, logotipe brenda i sub – brendova publika može da sublimira sva svoja iskustva i stavove po pitanju BITEF-ovih proizvoda i usluga.

ARHITEKTURA BREND IMENA BITEF – IZBOR ODGOVARAJUĆE BREND ARHITEKTURE

Brend arhitektura BITEFA je kombinovana i u svom portfoliju koristi ime proizvoda / usluga (subbrendova) zajedno sa korporativnim imenom.

4.2. REPERTOAR BITEF TEATRA U 2017. GODINI

SEZONA BITEF TEATRA 2017.

RITAM STRAHA JUNACI SA MARGINE

U sezoni 2017. predstave na repertoaru BITEF teatra, u različitim dramskim i postdramskim strukturama, bavile su se pitanjem subjekta koji je došao do svog kraja – zabrinut, u strahu i mučnini dok stoji rascepljen i bez lika (identiteta) u hijatusu u kome se još samo naziru obrisi čovekove figure, zajednice, doma i domovine i koje on pokušava da popuni sopstvenim raskomadanim «mesom».

Autor i publika se suočavaju sa odsustvom sopstvenog identiteta u vremenu post istine, gde se više ne sagledava ko je i na koji način (zlo)upotrebljava. Društvena realnost prestaje i uspostavljena je fantazija. Ona je ta koja konstruiše javnog čoveka, u njoj se se proizvodi čovek potrošač, dok čovek stvaralac gubi status umetnika i smeštanja u društvo. Potrošnja ga uobličuje, on ne prepoznaje više privatni prostor, i bez opravdanog uzroka, bez sadržaja, lica, figure...postoji. Kao takav gradi kulturu grada i države koja bi trebalo da počiva na međudnosu saznanjih i moralnih vrednosti.

BITEF teatar ne održava «satus kvo» stalnog repertoara, već se kreće kroz nekoliko pozorišnih koncepcija paralelno, od tzv. tradicionalne do novih umetničkih vrsta, praksi i procesa koji koriste multi-medijske načine izražavanja. Istovremeno i neprestano insistira, otvara i osvetljava sporna pitanja naglašavajući svoju ulogu u učestvovanju i normiranju javne sfere. Scena je «otvorena» i na njoj se susreću, prelamaju, sudaraju ili su u suživotu njegova predstavljanja i prezentacije, unutar kojih su mogućnosti za reprezentacije, iskorake ili kontrastna pojedinačna čitanja.

U ovoj sezoni glavni likovi predstava *Novo doba*, *Tri lica samoće*, *Jami distrikt*, *Bajpas Srbija*, *Carstvo nebesko*, JuliJA ulaze u predstave sa belih stranica, sa margina. Oni nisu junaci izgrađenog, afirmisanog prostora, već onog «drugog» svakodnevnog, privatnog, tihog za javnost. Oni su sada tu, na sceni i u prvom planu. Nisu uzgred, već postaju tema i fenomen o kome se priča i piše. Oni su svedoci naše tzv. svakodnevice sveopšte lakoće i površnosti. Iz središta žive stvarnosti, obraćaju nam se scene i podsećaju nas da mi razumemo, da smo radoznali, da znamo, osećamo, da nas naša intuicija i naš duh pokreću i da su izmeštanje, preoblikovanje okvira mišljenja nužni i vredni našeg rada i truda kako bismo se našli u međudnosu sa «drugim» i «onim što nije». Kako bismo učinili korak više i transcendirali/repozicionirali nametnute stereotipe i suverene oaze mitova.

Vesna Bogunović
Umetnički sekretar

PROJEKAT: BITEF DENS KOMPANIJA (od 2009. godine)

Bitef dens kompanija osnovana je 2009. godine kao prva trupa savremene igre u Srbiji koja je vezana za jednu instituciju kulture i koja je omogućila da publika tokom cele pozorišne sezone može da prati kvalitetan plesni teatar. Tokom osam godina postojanja Bitef dens kompanija je realizovala čak dvadeset šest plesnih produkcija i preko sto gostovanja u zemlji i svetu (Slovenija, Hrvatska, Crna Gora, Poljska, Švedska, Mađarska, Japan, Bosna i Hercegovina, Makedonija...). Kompanija je ostvarila saradnju sa nekim od najeminentnijih domaćih, regionalnih i evropskih koreografa, poput Gaja Vajcmana, Roni Haver, Jasmin Vardimon, Isidore Stanišić, Edvarda Kluga, Matjaža Fariča, Dalije Aćin Thelander, Zorana Markovića, Maše Kolar, Branka Potočana, Lea Mujića itd.

Predstave *Mirisi cimeta*, *Otelo*, *Božanstvena komedija*, *Karmen u 4 runde*, *Alfa bojsi*, *Yesterday*, *Don Žuan*, *Ptice*, *Magbet (2017)*..., doprinele su da se formira nova publika koja redovno prati plesni repertoar, a otvorena je i plesna scena za decu koja ima za cilj da najmlađoj publici približi umetnost igre (Pepeljuga, 2017).

Bilans rada Bitef dens kompanije nakon osam godina čini veliki broj nagrada – čak dvadeset tri. Od toga – tri nagrade „Dimitrije Parlić“, koreografima Edvardu Klugu, Jasmin Vardimon i Milošu Isailoviću, devet nagrada igračima kompanije za plesne interpretacije, nagrade na festivalima za predstave u celini, kao i dve Specijalne nagrade za inovativni pristup u savremenom plesnom teatru koreografkinjama Isidori Stanišić i Daliji Aćin Thelander.

Jelena Kajgo
Honorarna saradnica BITEF teatra
Autorka i voditeljka projekta

4.3.
REPERTOAR 2017.

4.3.1.
PRODUKCIJE PREMIJERNO IZVEDENE U 2017.

	PREDSTAVA / PROGRAM	PRODUKCIJA	DATUM PREMIJERE
1-3	NEBO NAD BITEFOM (1967–2017)	BITEF TEATAR	6-20. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
1.1.	PANEL: BITEF I FRANCUSKO POZORIŠTE: POLA VEKA POVEZIVANJA KULTURA	BITEF TEATAR	13. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
1.2.	U SUSRET 51. BITEFU Retrospektivna izložba plakata BITEFA (1967–2017)	BITEF TEATAR	6–20. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
1.3.	DOGAĐAJ – BITEF (1967–2017) Video-prezentacija	BITEF TEATAR	13. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
4	TRIBINA– 40 GODINA BITEFA NA FILMU (51. BITEF, Prateći program; BITEF na filmu) – Uvod u buduće izdanje BITEF teatra: <i>Čekajući BITEF – 40 godina BITEFA na filmu</i>	BITEF TEATAR	26. septembar 2017. Godine, Festivalski centar 51. BITEFA
5	PEPELJUGA	BITEF TEATAR	24. decembar 2017. godine, BITEF TEATAR, Beograd, Srbija.

4.3.2.
KOPRODUKCIJE PREMIJERNO IZVEDENE U 2017.

	PREDSTAVA / PROGRAM	PRODUKCIJA / KOPRODUKCIJA	DATUM PREMIJERE
1	NOVO DOBA / A NEW AGE	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija; ART HUB – Udruženje za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti. Sarajevo, Bosna i Hercegovina	21.01.2017. BITEF TEATAR, Beograd, Srbija
2	TRI LICA SAMOĆE	SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, Novi Sad; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	06. 03. 2017. SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, Novi Sad, Srbija 15.03.2017. BITEF TEATAR, Beograd, Srbija
3	JAMI DISTRIKT	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, Asocijacija MASZK, Segedin, Srbija, THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	24. mart 2017. FIRCHIE THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija
4	BAJPAS SRBIJA	NARODNO POZORIŠTE U PRIŠTINI sa privremenim sedištem u Gračanici; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	28. jun 2017. ART/MEDIJA KOMUNA: GARAŽA u okviru festivala „Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta“
5	DORUČAK ŠAMPIONA	UMJETNIČKA ASOCIJACIJA KAZALIŠTE ULYSSES, Pula, Hrvatska; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	12. 08.2017. UMJETNIČKA ASOCIJACIJA KAZALIŠTE ULYSSES (Tvrđava Minor – Mali Brijuni), Pula, Hrvatska
6	CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN	NARODNO POZORIŠTE U BEOGRADU; i BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	26.09.2017. 51. BITEF 2017
7	JuliJA	HARETFAKT FOND; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	09.11. 2017. BITEF TEATAR, Beograd, Srbija
8	MAGBET / MACBETH	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija; CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	22. 07. 2017. U okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - mi smo centar 04. 11. 2017. BITEF TEATAR, Beograd, Srbija

4.3.3.
PRODUKCIJE PREMIJERNO IZVEDENE PRE 2017.

	PREDSTAVA / PROGRAM	PRODUKCIJA / KOPRODUKCIJA	DATUM PREMIJERE
1.	ALE I BAUCI / OGRES AND BUGIES		15.02.2015.
2.	DUNJALUK		19.01.2016
3.	PRIČA O VOJNIKU / THE SOLDIER'S TALE		04.03.2016.
4.	SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORLD		28.09.2016.

4.3.4.
KOPRODUKCIJE PREMIJERNO IZVEDENE PRE 2017.

	PREDSTAVA / PROGRAM	PRODUKCIJA / KOPRODUKCIJA	DATUM PREMIJERE
1.	JA I TI / ME AND YOU	BITEF TEATAR; Udruženje dramskih umetnika – UDUS, Beograd, Srbija,	05.04.2011.
2.	MUŠKARČINE / MACHO MEN	BITEF TEATAR; CENTAR E8 (REFLEKTOR TEATAR), Beograd, Srbija	30.11.2012.
3.	O S(A)VESTI – esej u pokretu o Dadi Vujasinović	HLEB TEATAR; BITEF TEATAR), Beograd, Srbija	06.04.2014,
4.	DON ŽUAN / DON JUAN	BITEF TEATAR, GRAD TEATAR BUDVA, Crne Gora), HNK IVAN PL. ZAJC, FESTIVAL RIJEČKE LJETNE NOĆI I NEZAVISNA PRODUCENTKINJA MAŠA KOLAR, Hrvatska	15.07.2014.
5.	CRVENA: SAMOUBISTVO NACIJE / RED: SUICIDE OF THE NATION	REFLEKTOR TEATAR; BITEF TEATAR), Beograd, Srbija	18.04.2015.
6.	PTICE / THE BIRDS	BITEF TEATAR;), Beograd, 2.. MEĐUNARODNI POZORIŠNI FESTIVAL NOVI TVRĐAVA TEATAR, Čortanovci, Srbija	03.07.2015,
7.	AVETI /GHOSTS	HARTEFAKT FOND; BITEF TEATAR, Srbija; BUDVA GRAD TEATAR, Crna Gora; INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL MESS, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	06.08.2015.
8.	GAMMA CAS / GAMA KAS	BITEF TEATAR (1. BITEF ZONA); KULTURNI CENTAR ČEKAONICA), Beograd, Srbija	20.10.2015.
9.	LENI	BITEF TEATAR; KULTURNI CENTAR PANČEVO; AKADEMIJA UMETNOSTI BEOGRAD, Srbija	12.12.2015.
10.	Koncert predstava: DOČEK / THE WELCOME	HLEB TEATAR, BITEF TEATAR), Beograd, Srbija; PEKARNA MAGDALENSKE MREŽE Slovenija	12.01.2016.
11.	CRVENA LJUBAV / RED LOVE	UZ)BU))NA))) BITEF TEATAR; Beograd, Srbija	12.02.2016.
12.	DRUGOVI, JA SE NI SADA NE STIDIM SVOJE KOMUNISTIČKE PROŠLOSTI / I AM NOT ASHAMED OF MY COMMUNIST PAST	SANJA MITROVIĆ/STAND UP TALL PRODUCTIONS, Amsterdam, Holandija i BITEF TEATAR	27. maj 2016.

4.3.5.
GOSTOVANJA BITEF TEATRA U 2017.

	PRESTAVA / PROGRAM	PRODUKCIJA / KOPRODUKCIJA	DATUM PREMIJERE	U SRBIJI	VAN SRBIJE
1.	NOVO DOBA / A NEW AGE	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija i ART HUB – Udruženje za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti Sarajevo, Bosna i Hercegovina	21. januar 2017. BITEF teatar	2	8
2.	TRI LICA SAMOĆE	SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, Novi Sad; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	06. mart 2017.	2	
3.	JAMI DISTRIKT	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, ASOCIJACIJA MASZK, Segedin, Mađarska, THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	24. mart 2017.	10	12
4.	BAJPAS SRBIJA	NARODNO POZORIŠTE U PRIŠTINI sa privremenim sedištem u Gračanici; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	28. jun 2017. ART/MEDIJA KOMUNA: GARAŽA u okviru festivala „Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta”	3	
5.	DORUČAK ŠAMPIONA	UMJETNIČKA ASOCIJACIJA KAZALIŠTE ULYSSES, Pula, Hrvatska; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	12. 08.2017. Umjetnička asocijacija KAZALIŠTE ULYSSES (Tvrđava Minor – Mali Brijuni), Pula, Hrvatska		6
6.	MAGBET / MACBETH	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija; CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	22. 07. 2017. U okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - <i>Mi smo centar</i> 04. 11. 2017. BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	1	2
				18	28

4.3.6.
GOSTOVANJA U BITEF TEATRU U 2017.

	PREDSTAVA / PROGRAM	PRODUKCIJA / KOPRODUKCIJA	DATUM IGRANJA
7.	KLUB LJUBITELJA SMENE 8	ŠABAČKO POZORIŠTE, Srbija	07. januar
8.	GOGOLAND	NARODNO POZORIŠTE SOMBOR, Srbija	08. januar
9.	LJUBAVNICE / WOMEN AS LOVERS / DIE LIEBHABERINNEN	POZORIŠTE KOSZTOLÁNYI DEZSŐ, Subotica, Srbija	03. februar
10.	OVO JE IRSKI PLES / THIS IS AN IRISH DANCE	BEOGRADSKI IRSKI FESTIVAL – BIF	09/10. februar
11.	EU-ROPE	koncept: Gisela Fantacuzzi (Argentina) i Franco Sacchetti (Italija)	18. februar
12.	EXTESIA	FESTIVAL INTERNACIONALNOG STUDENTSKOG TEATRA – FIST, Salzburg Experimental Academy of Dance:	25. februar
13.	ALAN FORD, epizoda POVRATAK OTPISANIH	GLEDALIŠĆE KOPAR, Slovenija; KAMERNI TEATAR 55, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	30/31. februar
14.	VIKTIMOLOŠKA PRIČA	NARODNO POZORIŠTE STERIJA, Mala scena Tomislav Pejčić, Novi Sad, Srbija	04. april
15.	PROIZVOD / PRODUCT	GAMBA PRODUKCIJA I KULTURNI CENTAR PANČEVO, Srbija	07. april / 13. novembar
16.	GODIŠNJI KONCERT	ODSEK ZA SAVREMENU IGRU SREDNJE BALETSKE ŠKOLE LUJO DAVIČO, Beograd, Srbija	12. april
17.	CRNI / FEKETE	GOSTOVANJE NOVOSADSKOG POZORIŠTA / ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ, Srbija	13. april
18.	PROMOCIJA ALBUMA DALJINE Bojana Vunturišević i gosti iznenađenja	izdanje „Mascom Recordsa“, 29. aprila 2017.	29. april
19.	ŽENE DADE – JEDNA MOGUĆA IZLOŽBA / DADA'S WOMEN – ONE IMAGINARY EXHIBITION	DAH TEATAR, Beograd, Srbija	04. maj
20.	MOŽDA SANJATI! / PERCHANCE TO DREAM!	DAH TEATAR, Beograd, Srbija	05. maj
21.	SENDI BIČZ OF MARS	FAKULTET DRAMSKIH UMETNOSTI, Beograd, Srbija	16. maj
22.	100 GODINA SUMANUTE ISTOSTI – ČUJTE SRBI! ČUVAJTE SE SEBE	Nova logika i bend prijatelja: Mc ARČY, Beograd, Srbija:	18. maj
23.	POKUŠAJ USTANKA IZ FOTELJE	21. FESTIVAL KOREOGRAFSKIH MINIJATURA	10. jun
24.	KOTO(R) O KOTORU	KONFERENCIJA: KULTURNO NASLEĐE VREDI (JUGOISTOČNOJ) EVROPI	16. jun
25.	SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija:	17. jun
26.	QUISOOLA – 51. BITEF	FORCED ENTERTAINMENT, Sheffield, United Kingdom	22. septembar
27.	SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija:	29. septembar
28.	SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES /10. ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA, Beograd, Srbija:	20. oktobar
29.	POKUŠAJ USTANKA IZ FOTELJE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES /10. ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA, Beograd, Srbija:	24. oktobar
30.	DUGO PUTOVANJE U SARABANDU	KULTURNI CENTAR BEOGRAD (14. Međunarodni Festival Ars Vivendi Clavicembalum / Čembalo, živa umetnost), Beograd, Srbija:	06. novembar
31.	PRIJEKAT DIH. Respiro	KULTURNI CENTAR BEOGRAD (14. Međunarodni Festival Ars Vivendi Clavicembalum / Čembalo, živa umetnost), Beograd, Srbija:	06. novembar
32.	TMUŠA – TAKO MI SRCA BITEF POLIFONIJA U TRAJANJU:	POZORIŠTE DOMA KULTURE PRIJEPOLJE, Srbija	07. novembar
33.	EPSKE IGRICE: ZIDANJE SKADRA / EPIC GAMES: THE BUILDING OF SKADAR	PRODUKCIJA HOP.LA, Beograd, Srbija:	22/28. novembar/05. decembar
34.	DONI DARK / DONNIE DARK	TEATAR KOMEDIJE, Skoplja, Makedonija	04. decembar
35.	MAĐAR(SKI) / MAGYAR / HUNGARIAN	MAĐARSKO DRŽAVNO POZORIŠTE ČIKI GERGELJ / CSIKY GERGELY ÁLLAMI MAGYAR SZÍNHÁZ, Temišvar,	10. decembar

		Rumunija; POZORIŠTE KOSTOLANJI DEŽO / KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ, Subotica, Srbija	
36.	LAMPEDUSA BEACH	KAZALIŠTE HOTEL BULIĆ, Zagreb, Hrvatska	12. decembar
37.	INTIMA	PORODICA BISTRIH POTOKA, Srbija	17. decembar
38.	NEMA NADE / HOPELESSNESS	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija	23. decembar

**4.4.
UKUPAN BROJ ODRŽANIH PROGRAMA, IGRANJA I BROJ GLEDALACA BITEF TEATRU U 2017. GODINI:
PRODUKCIJE, KOPRODUKCIJE, GOSTUJUĆI PROGRAMI BITEF TEATRA I GOSTUJUĆI PROGRAMI U BITEF TEATRU)**

**NAPOMENA:
PODATAK KOJI NIJE UNET U IZVEŠTAJ:**

**29.09.2017. GODINE PREDSTAVA DUNJALUK JE UČESTVOVALA NA 8. MEĐUNARODNOM FESTIVALU BALETA, IGRE,
PLESA „BALET FEST SARAJEVO“ 2017**

**A UKUPAN BROJ ODRŽANIH PROGRAMA BITEF TEATRA U 2017. GODINI=127
(PRODUKCIJE, KOPRODUKCIJE, OSTUJUĆI PROGRAMI BITEF TEATRA I GOSTUJUĆI PROGRAMI U BITEF TEATRU)**

Ukupan broj programa produkcija i koprodukcija=28 (1, produkcije i koprodukcije)+70 (2. Programi na kojima je BITEF teatar gostovao van BITEF teatra)+29 (3. gostujući programi u BITEF teatru)=127

1. UKUPAN BROJ ODRŽANIH PROGRAMA BITEF TEATRA (PRODUKCIJE, KOPRODUKCIJE) U 2017=28

1.1. Ukupan broj produkcija BITEF teatra igranih u 2017=9

1.1.1. Produkcije premijerno izvedene u 2017=5

1.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2017=4

1.2. Ukupan broj koprodukcija BITEF teatra i partnera igranih u 2017=19

1.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene u 2017=7

1.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2017=12

2. UKUPAN BROJ PROGRAMA (PRODUKCIJE I KOPRODUKCIJE), NA KOJIMA JE BITEF TEATAR GOSTOVAO U 2017=32+38=70

2.1. Ukupan broj programa na kojima je BITEF teatar gostovao (produkcije i koprodukcije) u Srbiji=3+29=32

2.1.1. Produkcije BITEF teatra gostovale u Srbiji u 2017=1+2=3

2.1.1.1. Produkcije premijerno izvedene u 2017=1

2.1.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2017=2

2.1.2. Koprodukcije BITEF teatra gostovale u Srbiji u 2017=17+12=29

2.1.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene u 2017=17

2.1.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2017=12

2.2. Ukupan broj programa koji su gostovali (produkcije i koprodukcije) van Srbije=8+30=38

2.2.1. Produkcije BITEF teatra gostovale van Srbije u 2017=3+5=8

2.2.1.1. Produkcije premijerno izvedene u 2017=3

2.2.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2017=5

2.2.2. Koprodukcije BITEF teatra gostovale van Srbije u 2017=17+13=30

2.2.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene u 2017=17

2.2.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2017=13

3. UKUPAN BROJ GOSTUJUĆIH PROGRAMA U BITEF TEATRU u 2016=29

3.1. Gostujući programi međunarodnih partnera u BITEF teatru=7

3.2. Gostujući programi partnera iz Srbije u BITEF teatru=9

3.3. Gostujući programi partnera iz Beograda u BITEF teatru=14

**B UKUPAN BROJ IGRANJA PROGRAMA U 2017. GODINI=77+83+37=197
(PRODUKCIJE, KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA, GOSTUJUĆI PROGRAMI BITEF TEATRA I GOSTUJUĆI PROGRAMI U BITEF TEATRU)**

77 (1. broj igranja produkcija i koprodukcija BITEF teatra)+83 (2. broj igranja programa koji su gostovali van BITEF teatra)+37 (3. broj igranja gostujućih programa u BITEF teatru)=197

1. UKUPAN BROJ IGRANJA PROGRAMA (PRODUKCIJE, KOPRODUKCIJE) BITEF TEATRA=17+60=77

1.1. Ukupan broj igranja produkcija BITEF teatra=17

1.1.1. Premijerno izvedenih u 2017=9

1.1.2. Premijerno izvedenih do 2017=8

1.1.3. Ukupan broj igranja programa (produkcije) BITEF teatra u BITEF teatru=13

1.1.4. Ukupan broj igranja programa (produkcije) BITEF teatra van BITEF teatra=4

- 1.2. Ukupan broj igranja koprodukcija BITEF teatra=60
- 1.2.1. Premijerno izvedenih u 2017=29
- 1.2.2. Premijerno izvedenih do 2017=31
- 1.2.3. Ukupan broj igranja programa (koprodukcije) BITEF teatra) u BITEF teatru=60
- 1.2.4. Ukupan broj igranja programa (koprodukcije) BITEF teatra) van BITEF teatra=47

2. UKUPAN BROJ IGRANJA PROGRAMA (PRODUKCIJE I KOPRODUKCIJE), NA KOJIMA JE BITEF TEATAR GOSTOVAO U 2017=33+50=**83**

2.1. Ukupan broj igranja programa na kojima je BITEF teatar gostovao (produkcije i koprodukcije) u Srbiji=3+31=33

- 2.1.1. Produkcije BITEF teatra gostovale u Srbiji u 2017=1+=3
- 2.1.1.1. Produkcije premijerno izvedene u 2017=1
- 2.1.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2017=2

- 2.1.2. Korodukcije BITEF teatra gostovale u Srbiji u 2017=19+12=31
- 2.1.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene u 2017=19
- 2.1.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2017=12

2.2. Ukupan broj igranja programa koji su gostovali (produkcije i koprodukcije) van Srbije=8+42=50

- 2.2.1. Produkcije BITEF teatra gostovale van Srbije u 2017=3+5=8
- 2.2.1.1. Produkcije premijerno izvedene u 2017=3
- 2.2.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2017=5

- 2.2.2. Korodukcije BITEF teatra gostovale van Srbije u 2017=27+15=42
- 2.2.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene u 2017=27
- 2.2.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2017=15

3. UKUPAN BROJ IGRANJA GOSTUJUĆIH PROGRAMA U BITEF TEATRU=**37**

- 3.1. Ukupan broj igranja gostujućih programa u BITEF teatru – partneri iz Beograda=21
- 3.2. Ukupan broj igranja gostujućih programa u BITEF teatru – partneri iz Srbije=6
- 3.3. Ukupan broj igranja gostujućih programa u BITEF teatru – međunarodni partneri=10

C UKUPAN BROJ GLEDALACA BITEF TEATRA U 2017. GODINI=28262+4027=32289****

(PRODUKCIJE, KOPRODUKCIJE, GOSTOVANJA BITEF TEATRA I GOSTUJUĆI PROGRAMI U BITEF TEATRU)
OD TOGA:

- UKUPAN BROJ GLEDALACA U BITEF TEATRU=734+678+4249+2984=**8645**

- UKUPAN BROJ GLEDALACA NA GOSTOVANJIMA BITEF TEATRA=30460+4350+7537+380+780+2570+3510=**19617**

- UKUPAN BROJ GLEDALACA NA GOSTOVANJIMA U BITEF TEATRU=**4027**

1. UKUPAN BROJ GLEDALACA BITEF TEATRA (PRODUKCIJE, KOPRODUKCIJE)
BITEF TEATRA=3062+25200=**28260**

1.1. Ukupan broj gledalaca na produkcijama BITEF teatra=1224+ 1838=**3062**

1.1.1. Gledalaca na produkcijama premijerno prikazanim u 2017=734+490=1224

- 1.1.1.1 U BITEF teatru=734
- 1.1.1.2. Na gostovanjima van BITEF teatra=490
- 1.1.1.2.1. U Srbiji=30
- 1.1.1.2.2. Van Srbije=460

1.1.2. Gledalaca na produkcijama premijerno prikazanim do 2017=678+1160=1838

- 1.1.2.1. U BITEF teatru=678
- 1.1.2.2. Na gostovanjima van BITEF teatra=380+780=1160
- 1.1.2.2.1. U Srbiji=380

1.1.2.2.2. Van Srbije=780

1.2. Ukupan broj gledalaca na koprodukcijama BITEF teatra=16136+9064= **25200**

1.2.1. Gledalaca na koprodukcijama premijerno prikazanim u 2017=4249+11887=16136

1.2.1.1. U BITEF teatru=4249

1.2.1.2. Na gostovanjima van BITEF teatra=4350+7537=11887

1.2.1.2.1. U Srbiji=4350

1.2.1.2.2. Van Srbije=7537

1.2.2. Gledalaca na koprodukcijama premijerno prikazanim do 2017=2984+6080=9064

1.2.2.1. U BITEF teatru=2984

1.2.2.2. Van BITEF teatra=2570+3510=6080

1.2.2.2.1. U Srbiji=2570

1.2.2.2.2. Van Srbije=3510

2. UKUPAN BROJ GLEDALACA NA GOSTOVANJIMA U BITEF TEATRU= **4027**

2.1. Na gostovanjima realizovanim sa partnerima iz Beograda=2193

2.2 Na gostovanjima realizovanim sa partnerima iz Srbije=681

2.3. Na gostovanjima realizovanim sa međunarodnim partnerima=1153

PRIKAZ – IZDOJENO – UKUPAN BROJ GLEDALACA NA GOSTOVANJIMA BITEF TEATRA=1650+17967= **19617**

UKUPAN BROJ GLEDALACA NA GOSTOVANJIMA PRODUKCIJA VAN BITEF TEATRA= 1650 U Srbiji=410 (Premijerno prikazanim u 2017=30, Premijerno prikazanim do 2017=380) Van Srbije=780+460=1240 (premijerno prikazanim u 2017=460, premijerno prikazanim do 2017=780)	UKUPAN BROJ GLEDALACA NA GOSTOVANJIMA KOPRODUKCIJA VAN BITEF TEATRA=6920+11047= 17967 U Srbiji=6920 (Premijerno prikazanim u 2017=4350, premijerno prikazanim do 2017=2570) Van Srbije=11047 (Premijerno prikazanim u 2017=7537, premijerno prikazanim do 2017=3510)
---	--

**PRIKAZ : IZDOJENO SAMO FESTIVALI (PODACI SU VEĆ UZETI U OBZIR): UČEŠĆE NA FESTIVALIMA, BROJ
PROGRAMA, FESTIVALA, IGRANJA I BROJ GLEDALACA U 2017.**

Ukupan broj programa BITEF teatra koji su gostovali a festivalima=8

- Na domaćim festivalima=5
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=1
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=1
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=1
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=2
- Na inostranim festivalima=7
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=0
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=3
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=1
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=3

Ukupan broj festivala na kojima je BITEF teatar gostovao=14+25=39

- Domaćih festivala=1+8+2+3=14
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=1

- Koprodukcije BITEF teatra u 2017=8
- Produkcije BITEF teatra pre 2017=2
- Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=3
- Inostranih festivala=14+5+6=25
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=0
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=14
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=5
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=6

Ukupan broj igranja progama BITEF teatra na festivalima=22+27=49

- Na domaćim festivalima=7+5+3=15
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=1
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=11
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=2
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=3
- Na inostranim festivalima=13+5+9=27
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=0
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=13
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=5
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=9

Ukupan broj gledalaca=4044+6851=10895

- Na domaćim festivalima=30+2654+380+980=4044
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=30
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=2654
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=380
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=980
- Na inostranim festivalima=3871+780+2200=6851
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=0
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=3871
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=780
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=2200

Od toga -PRODUKCIJE:

- Na domaćim festivalima=410
(premijerno prikazanim u 2017=30, premijerno prikazanim do 2017=380)
- Na međunarodnim festivalima=780
(premijerno prikazanim u 2017=0, premijerno prikazanim do 2017=780)

Ukupan broj gledalaca na gostovanjima produkcija na festivalima=1190

Od toga - KOPRODUKCIJE:

Na domaćim festivalima=3634
(premijerno prikazanim u 2017=2654, premijerno prikazanim do 2017=980)
Na međunarodnim festivalima=6071
(premijerno prikazanim u 2017=3871, premijerno prikazanim do 2017=2200)

Ukupan broj gledalaca na gostovanjima koprodukcija na festivalima=9505

PRIKAZ – IZDVOJENO:

51. BITEF (BEOGRADSKI INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL) održan od **22. do 30. septembra 2017. godine** u produkciji **Bitef teatra**, a pod sloganom „**Epic Trip**“.

Programsku strukturu festivala činio je glavni i prateći program.

U okviru **glavnog programa** na festivalu je u toku 9 dana trajanja festivala, bilo je ukupno 9 izvođenja 7 različitih predstava.

U okviru **pratećih programa** realizovano je 64 izvođenja 9 programskih celina: Susreti sa autorima, Tribina Bitef na filmu, Bitef polifonija, Bitef biblioteka, Showcase domaćih pozorišta, Međunarodna konferencija „24/7: duge predstave i nikad kraja“, Radionica pozorišne kritike „Sumnjiva lica“, After Ten i Izložba fotografija „Korai“ Koste Đurakovića. Ukupan broj posetilaca=2559.

Ukupan broj publike na glavnom i pratećem programu: **230.000 gledalaca**.

Broj posetilaca sajta, bloga i ostalih društvenih mreža oko **100.000 ljudi**.

Dizajn: New Moment, New Ideas Company
Vizuelni identitet : Milutin Marković

**51. BITEF GLAVNI – TAKMIČARSKI PROGRAM: Epic Trip
22–30. septembar 2017.**

22. septembar PROLOG	18:00 trajanje: 6h	Klub Bitef teatra	Forsd Enterteinment, Šefild, Velika Britanija Forsd Enterteinment QUIZOOLA! Režija: Tim Ečels
23–24. septembar SVEČANO OTVARANJE	18:00 trajanje: 24h	Sava Centar	Trublejn/Jan Fabr, Antwerpen, Belgija Jeron Olislahers, Jan Fabr OLIMP U SLAVU KULTA TRAGEDIJE – PREDSTAVA OD 24 SATA Koncept, režija i scenografija: Jan Fabr
25. septembar	20:00 trajanje: 3h (sa pauzom)	Narodno pozorište u Beogradu Velika scena	Slovensko narodno gledališče Drama Ljubljana, Slovenija Kolektivno autorstvo BIBLIJA, PRVI POKUŠAJ Režija: Jernej Lorenci
26. 27. 28. septembar	20:00	Narodno pozorište u Beogradu Scena „Raša Plaović“ i Bitef teatar	Narodno pozorište u Beogradu i Bitef teatar, Beograd, Srbija CARSTVO NEBESKO Režija: Jernej Lorenci
28. septembar	20:00 trajanje: 1h 45'	Jugoslovensko dramsko pozorište Scena „Ljuba Tadić“	Talijateatar Hamburg, Nemačka Orhan Pamuk SNEG Režija: Ersan Mondtag
29. septembar	20:00 trajanje: 1h 10'	Atelje 212 Scena „Mira Trailović“	Pozorišna kompanija Mehr, Teheran, Iran Amir Reza Kuhestani (SA)SLUŠANJE Režija: Amir Reza Kuhestani
30. septembar	18:00 20:00 trajanje: 1h 30'	Narodno pozorište u Beogradu Velika scena	Koncertteatar Bern, Švajcarska Ersan Mondtag, Olga Bah ISTREBLJENJE Koncept i režija: Ersan Mondtag

Broj programa	7
Broj igranja	9
Broj gledalaca	2559

PRATEĆI PROGRAM 51. BITEFA

U okviru Pratećeg programa realizovano je 8 celina – pojedinačnih programa:

	program	datum	mesto	Broj izvođenja	Broj gledalaca
1.	Međunarodna konferencija „24/7: duge predstave i nikad kraja“	23. septembar	u Svečanoj Sali Rektorata Univerziteta umetnosti u Beogradu	1	30
2.	Susreti sa autorima	25-30. septembra	U pomoćnim prostorima pozorišta u kojima su se izvodile i predstave („Biblija prvi pokušaj“, „Carstvo nebesko“, „Sneg“, „Istrebljenje“) ili na samoj sceni („Saslušanje“).	5	215
3.	Showcase domaćih pozorišta: Tri predstave u sledećim terminima: 27. septembar, 17:00 Pozorište „Kostolanji Deže“ „Kapitalizam, geometrijskim redom izložen“, autora/reditelja Zlatka Pakovića 27. septembar, 19:30 Narodno pozorište – Narodno kazalište – Népszínház Subotica, Scena Jadran, Ingrid Lausund: „Kičma“, režija: Veljko Mićunović 27. septembar, 21:00 Pozorište „Kostolanji Deže“, Vislava Šimborska: „4 ujutru“, režija: Selma Spahić Projekat „Integram“ čiji su učesnici – korisnici azilnih centara u Beogradu	27. septembar	Pozorište „Kostolanji Deže“ Narodno pozorište – Narodno kazalište – Népszínház Subotica, Scena Jadran Pozorište „Kostolanji Deže“	4	50
4.	18. Bitef polifonija „Te čudne petlje...“, Tri celine: 1.Otvaranje i interaktivna prezentacija Šest stolova – programskih trpeza, plesni performans, tematski okrugli sto/programski dijalog/promocija tri knjige i na kraju tri radionice (Forum teatar). 2.Programski deo: Pet predstava: Dan u noći Alisa Epske igrice Odlazni terminal (Ne)radno vreme Tri plesne predstave (dve inkluzivne): Mala žurka propuštenog plesa (Dodirujemo se...čime? Snovima, i Scrape) Dva performansa: Kontejner navodno sadrži Pregovori sa realnošću Tri prezentacije: Misliti konceptualno Priče s malog odmora Partnerstva za budućnost).	25-30 septembra	UK PAROBROD	8 15 12	1200

	3.Završnica: Događanje 24 sata (Ljubav, hleb i priče) Ceremonija otvaranja (Dobro došli u pozorište zajednice!) Performans predavanje (Oči glumca i svet koji se brzo menja) Centralna predstava (Ljubav sada) Veliki pozorišni interkulturalni koncert (Hleb & Pesme) Tri performansa (u noćnom programu), Doručak & priče sa komšilukom (u jutarnjem programu) Radionica/igra s knjigama Nastup mladih saksofonista Zatvaranje 18. Bitef Polifonije sa najavom otvaranja „Polifonije u trajanju”).				
5.	Bitef biblioteka NOĆNI DNEVNIK, 1985–1991, autora Jana Fabra KULturna DIPLOMATIJA: UMETNOST, FESTIVALI I GEOPOLITIKA, Urednica: Milena Dragičević Šešić POČETI IZNOVA – PROMENA TEATARSKOG SISTEMA, Dragan Klaić SAVREMENA NEMAČKA DRAMA II Priredile: Bojana Denić, Drinka Gojković, Jelena Kostić Tomović KEMBRIDŽOV UVOD U POZORIŠNU REŽIJU, Kristofer Ines i Marija Ševcova	20. septembar 22. septembar 25. septembar 28. septembar 30. septembar	Kulturni centar Beograda, Artget galerija Festivalski centar Bitefa Festivalski centar Bitefa Festivalski centar Bitefa Festivalski centar Bitefa	5	225
6.	40.godina BITEFA na filmu- Tribina: urednica Vera Konjović, Vesna Bogunović, umetnička sekretarka i šefica arhive Bitefa, dr Ivana Kronja teoretičarka filma i Andrea Ada Lazić TV i pozorišna rediteljka. Moderatorka: Aleksnadra Glovacki	26. septembar	Festivalski centar Bitefa	1	30
7.	Radionica pozorišne kritike „Sumnjiva lica“ 7 radionica	21 – 30. Septembra	Festivalski centar Bitefa	7	9
8.	After Ten (5 događaja) Koktel Žurka povodom premijere predstave „Carstvo nebesko“ Koktel Koktel Žurka povodom zatvaranja festivala i proglašenja pobjednika	23 – 30. Septembra 23. septembar 25. septembar 26. septembar 28. septembar 30. septembar	VIP Salon Sava Centra Klub BITEF teatra Restoran „Epigenija Wine & Tapas Bar Hol pozorišta „Atelje 212“ Klub BITEF teatra	5	500
9.	Izložba fotografija „Korai“ Koste Đurakovića	19. septembar	Festivalski centar Bitefa	1	300
				64	2559

Dodatno, organizovano je nekoliko zatvorenih prijema i neformalnih druženja sa članovima stranih trupa i gostima:

Broj programa	9
Broj igranja	64
Broj gledalaca	2559

4.5. TABELARNI PRIKAZ

PRODUKCIJE 2017 / PROGRAMI, IGRANJA U BITEF TEATRU I BROJ GLEDALACA							
	Predstava	Producent	Premijera	Datum igranja	Br.gled.	Br. prog.	Br. igr.
	PEPELJUGA	BITEF TEATAR	24. decembar 2017.	24. decembar	178	1	1
				25. decembar	178		1
				26. decembar	113		1
				27. decembar	164		1
				28. decembar	101		1
	BROJ PROGRAMA					1	
	BROJ IZVOĐENJA						5
	BROJ GLEDALACA				734		

PRODUKCIJE PREMIJERNO PRIKAZANE 2017. VAN BITEF TEATRA / PROGRAMI, IGRANJA I BROJ GLEDALAC										
	Predstava	Premijera	Dat. igr. u zemlji	Br. gled	Br. prog.	Br. igr.	Dat. igr. u inostranstvu	Br. gled.	Br. prog.	Br. igr.
1-3	NEBO NAD BITEFOM (1967–2017)	6-20. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska					6-20. septembar 2017. godine, Kulturni centar Republike Srbije, Pariz, Francuska			
A	PANEL: BITEF I FRANCUSKO POZORIŠTE: POLA VEKA POVEZIVANJA KULTURA						13. septembar 2017. godine, Kulturni centar Republike Srbije, Pariz, Francuska	80	1	1
B	U SUSRET 51. BITEFU Retrospektivna izložba plakata BITEFA (1967–2017)						6–20. septembar 2017. godine, Kulturni centar Republike Srbije, Pariz, Francuska	300	1	1
C	DOGADAJ – BITEF (1967–2017) Video-prezentacija						13. septembar 2017. godine, Kulturni centar Republike Srbije, Pariz, Francuska	80	1	1
4	TRIBINA– 40 GODINA BITEFA NA FILMU (51. BITEF, Prateći program; BITEF na filmu) Uvod u buduće izdanje BITEF teatra: Čekajući BITEF – 40 godina BITEFA na filmu	26. septembar 2017. godine, Festivalni centar 51. BITEFA	26. septembar 2017. godine, Festivalni centar 51. BITEFA	30	1	1				
	BROJ PROGRAMA				1				3	
	BROJ IZVOĐENJA					1				3
	BROJ GLEDALACA			30				460		

KOPRODUKCIJE 2017 / PROGRAMI, IGRANJA U BITEF TEATRU I BROJ GLEDALACA							
	Predstava	Koproducenti	Premijera	Datum igranja	Br. gled.	Br. prog.	Br. igr.
1	NOVO DOBA / A NEW AGE	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija i ART HUB – Udruženje za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti Sarajevo, Bosna i Hercegovina	21. januar 2017. BITEF teatar				
				21. januar	178	1	1
				22. januar	134		1
				24. januar	158		1
				25. januar	140		1
				18. februar	175		1
				19. februar	146		1
				20. februar	168		1
				13. mart	127		1
				19. maj	139		1
				12. novembar	103		1
2	TRI LICA SAMOĆE	SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, Novi Sad; BITEF teatar, Beograd	06. mart 2017. Srpsko narodno pozorište, Novi Sad 15. mart 2017. BITEF teatar				
				15. mart	142	1	1
				16. mart	83		1
3	JAMI DISTRIKT	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, FESTIVAL MASZK, Segedin, Mađarska, THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	24. mart 2017. Firchie Think Tank Studio				
				26. april	110	1	1
				28. april	106		1
				17. novembar	177		1
				1. decembar	177		1
4	BAJPAS SRBIJA	Narodno pozorište u Prištini sa privremenim sedištem u Gračanici; BITEF teatar	28. jun 2017. Art/medija komuna: Garaža, Bulevar Vojvode Mišića 49, Beograd (u okviru festivala „Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta“)				
				27. novembar	135	1	1
				29. novembar	135		1
5	DORUČAK ŠAMPIONA	Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska; BITEF teatar	12. avgust 2017. Umjetnička asocijacija Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska Tvrđava Minor – Mali Brijuni				
6	CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN	Narodno pozorište u Beogradu i BITEF teatar, Srbija	26. septembar 2017 51. BITEF 2017				
				26. septembar	178	1	1
				27. septembar	202		1
				28. septembar	183		1
				18. decembar	243		1
7	JuliJA	Haretfakt fond I BITEF teatar	9. oktobar 2017. BITEF teatar				
				9. oktobar	177	1	1
				18. novembar	79		1
				19. novembar	65		1
				13. decembar	76		1
8	MAGBET /	BITEF TEATAR I CENTAR ZA KULTURU	22. juli 2017.				

MACBETH	TIVAT Po motivima istoimene drame	u okviru Festivala mediteranskog teatra Purgatorije 2017 – Mi smo centar 4. novembar 2017. BITEF teata				
			4. novembar	177	1	1
			10. novembar	174		1
			15. decembar	162		1
BROJ PROGRAMA					7	
BROJ IZVOĐENJA						29
BROJ GLEDALACA				4249		

PRODUKCIJE PRE 2017 / PROGRAMI, IGRANJA U BITEF TEATRU I BROJ GLEDALACA						
	Predstava	Premijera	Datum igranja	Br. gled.	Br. prog.	Br. igr.
1	SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORLD	28. septembar 2016.				
			08.april	144	1	1
2.	PRIČA O VOJNIKU / THE SOLDIER'S TALE	04. mart.2016.				
			17. februar	86	1	1
			17.mart	73		1
3.	DUNJALUK	19. januar 2016				
			30. januar	88	1	1
			11. mart	43		1
			07. jun	44		1
4.	ALE I BAUCI / OGRES AND BUGIES	15. februar 2015.				
			05. mart	142	1	1
			22. april	58		1
	BROJ PROGRAMA				4	
	BROJ IZVOĐENJA					8
	BROJ GLEDALACA			678		

KOPRODUKCIJE PRE 2017 / PROGRAMI, IGRANJA U BITEF TEATRU I BROJ GLEDALACA

	Predstava	Koproducenti	Premijera	Datigr.	Br. gled.	Br. pr.	Br. igr.
1	JA I TI / ME AND YOU	BITEF TEATAR, UDRUŽENJE DRAMSKIH UMETNIKA – UDUS	05. april 2011.				
				04.mart.	42	1	1
				15. novembar	47		1
2	MUŠKARČINE / MACHO MEN	BITEF TEATAR I CENTAR E8 (reflektor)	30. novembar 2012				
				31. januar	163		1
				25. februar	160		1
				21. mart.	178		1
				25. april	178		1
				17. maj	174		1
3	O S(A)VESTI – esej u pokretu o Dadi Vujasinović	HLEB TEATAR I BITEF TEATAR	06. april 2014				
				06. april	75	1	1
				12. maj	80		1
4	DON ŽUAN / DON JUAN	BITEF TEATAR, GRAD TEATAR BUDVA (CG), HNK IVAN PL. ZAJC, FESTIVAL RIJEČKE LJETNE NOĆI I NEZAVISNA PRODUCENTKINJA MAŠA KOLAR (HR)	15.07.2014.				
				10. februar	136	1	1
				24. mart.	63		1

5	CRVENA: SAMOUBISTVO NACIJE / RED: SUICIDE OF THE NATION	REFLEKTOR TEATAR I BITEF TEATAR	18. april 2015.				
				13. februar	145	1	1
				19. april	110		1
6	PTICE / THE BIRDS	BITEF TEATAR I 2. MEĐUNARODNI POZORIŠNI FESTIVAL NOVI TVRĐAVA TEATAR	03.juli 2015.				
				28. januar	46	1	1
				29. mart.	108		1
7	AVETI/GHOSTS	HARTEFAKT FOND, BITEF TEATAR, Srbija, BUDVA GRAD TEATAR, Crna Gora, INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL MESS, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	06. avgust 2015.				
				06. mart.	90	1	1
				09. april	98		1
				11. novembar	110		1
8	GAMMA CAS / GAMA KAS	BITEF TEATAR, 1. BITEF ZONA I KULTURNI CENTAR ČEKAONICA	20. oktobar 2015				
				20. mart	105	1	1
9	LENI	BITEF TEATAR, KULTURNI CENTAR PANČEVO I AKADEMIJA UMETNOSTI BEOGRAD	12. decembar 2015.				
				06. januar	113	1	1
				22.01	98		1
				22. mart.	77		1
				09. maj	78		1
10	Koncert predstava: DOČEK / THE WELCOME	HLEB TEATAR, BITEF TEATAR I PEKARNA MAGDALENSKE MREŽE (SLOVENIJA	12. januar2016.				
				27. januar	34	1	1
				21. februar	50		1
				13. maj	108		1
11	CRVENA LJUBAV	UZ(BU))NA))) i BITEF TEATAR	12. februar 2016.				
				26. januar	104	1	1
				26. februar	74		1
				10. april	52		1
				10. maj	88		1
12	DRUGOVI, JA SE NI SADA NE STIDIM SVOJE KOMUNISTIČKE PROŠLOSTI / I AM NOT ASHAMED OF MY COMMUNIST PAST	SANJA MITROVIĆ/STAND UP TALL PRODUCTIONS, Amsterdam, Holandija i BITEF TEATAR	27. maj 2016.				
				25. oktobar		1	1
	BROJ PROGRAMA					12	
	BROJ IZVOĐENJA						31
	BROJ GLEDALACA			2,984			

4.5.6.1. GOSTOVANJA VAN BITEF TEATRA– PRODUKCIJE PREMIJERNO PRIKAZANE 2017 / PROGRAMI, IGRANJA I BROJ GLEDALACA										
	Predstava	Premijera	Dat. igr. u zemlji	Br. gled	Br. prog.	Br. igr.	Dat. igr. u inostranstvu	Br. gled.	Br. prog.	Br. igr.
1-3	NEBO NAD BITEFOM (1967–2017)	6-20. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska					6-20. septembar 2017. godine, Kulturni centar Republike Srbije, Pariz, Francuska			
A	PANEL: BITEF I FRANCUSKO POZORIŠTE: POLA VEKA POVEZIVANJA KULTURA						13. septembar 2017. godine, Kulturni centar Republike Srbije, Pariz, Francuska	80	1	1
B	U SUSRET 51. BITEFU Retrospektivna izložba plakata BITEFA (1967–2017)						6–20. septembar 2017. godine, Kulturni centar Republike Srbije, Pariz, Francuska	300	1	1
C	DOGAĐAJ – BITEF (1967–2017) Video-prezentacija						13. septembar 2017. godine, Kulturni centar Republike Srbije, Pariz, Francuska	80	1	1
4	TRIBINA– 40 GODINA BITEFA NA FILMU (51. BITEF, Prateći program; BITEF na filmu) Uvod u buduće izdanje BITEF teatra: Čekajući BITEF – 40 godina BITEFA na filmu	26. septembar 2017. godine, Festivalni centar 51. BITEFA	26. septembar 2017. godine, Festivalni centar 51. BITEFA		1	1				
	BROJ PROGRAMA				1				3	
	BROJ IZVOĐENJA					1				3
	BROJ GLEDALACA			30				460		

4.5.6.2. GOSTOVANJA – KOPRODUKCIJE 2017 / PROGRAMI, IGRANJA I BROJ GLEDALACA										
Predstava	Premijera	Dat. igr. u zemlji	Br. gled.	Br. prog.	Br. igr.	Dat. igr. u inostranstvu	Br. gled.	Br. prog.	Br. igr.	
NOVO DOBA / A NEW AGE BITEF TEATAR, Beograd, Srbija i ART HUB – Udruženje za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti Sarajevo, Bosna i Hercegovina	21. januar 2017. BITEF teatar; Beograd, Srbija									
		29. maj 62. Sterijino pozorje, Novi Sad	250	1	1	30. mart Sarajevski ratni teatar SARTR, Bosna i Hercegovina	180	1	1	
		24. novembar: 5. Festival proizvedenih predstava – PIP (<i>Lepotom menjati svet</i>), Aleksinac	444	1	1	01. april Sarajevski ratni teatar SARTR, Bosna i Hercegovina	200		1	
						23. april Hercegnovske aprilske pozorišne svečanosti – HAPS, Herceg Novi, Crna Gora	400	1	1	
						24. april Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	110	1	1	
						25. april Kulturni centar „Nikola Đurković“, Kotor, Crna Gora	250		1	
						22. maj 20. Teatar Fest Petar Kočić – <i>Nije krivo ogledalo</i> , Banja Luka, Republika Srpska	400	1		
						22. jun Festival 30. Barski ljetopis, Bar (Stari Bar), Crna Gora	250	1	1	
						18. avgust Kazaliste Ulysses, Mali Brijuni, Pula, Hrvatska	250	1	1	
						19. avgust Kazaliste Ulysses, Mali Brijuni, Pula, Hrvatska	250		1	
TRI LICA SAMOĆE SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, Novi Sad; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	06. mart 2017. BITEF teatar; Beograd, Srbija	6. mart Srpsko narodno pozorište Novi Sad	300	1	1					
		11. decembar Dom kulture Gračanica, Kosovo i Metohija	50	1	1					
		12. decembar Dom kulture Zvečan, Kosovo i Metohija	70	1	1					
JAMI DISTRIKT CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, ASOCJACIJA MASZK, Segedin, Srbija, THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	24. mart 2017.									
		24. mart Think Tank studio, Novi Sad, Srbija	180	1	1	11. april Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	165	1	1	
		20. april KC Paraćin	142	1	1	12. april Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	81		1	
		13. maj	100	1	1	13. april	359	1	1	

		Think Tank Studio, Novi Sad				Hercegovnske aprilske pozorišne svečanosti HAPS, Pozorište Herceg Novi, Crna Gora			
		14 maj Think Tank Studio, Novi Sad	100		1	04 jun, 41. Dani satire „Fadii Hadžić” (Satiričko kazalište Kerempuh), Zagreb, Hrvatska	250	1	1
		28 maj Mikser festival, Beograd	300	1	1	29. jun 24. Primorski poletni festival (Koparsko Gledališće Martinčev trg), Kopar, Slovenija	350	1	1
		08 jun. PULS teatar, Lazarevac	153	1	1	07. avgust Festival "Purgatorie", Tivat, Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	147	1	1
		13. jun Kosztolányi Dezső, Subotica, Srbija	93	1	1	08. avgust Festival "Purgatorie", Tivat, Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	155		1
		05. juli Festival ..Novi Tvrđjava Teatar", Vila Stanković, Čortanovci	340	1	1	13. avgust Festival Ohridsko leto, Skoplje, Makedonija	380	1	1
		23. jul „Theater fest", Segedin u organizaciji Asocijacije "Maszk"	250	1	1	19. oktobar International Danube theatres fest", Giurgiu, Rumunija,	400	1	1
		26. oktobar 37. Borini dani u Vranju, Večerna scena	111	1	1	21. oktobar Festival mladog glumca "Zaplet", Banja luka, Republika Srpska	220	1	1
		18. novembar Narodno pozoriste u Nišu	500	1	1	20. decembar Festival "Dani Jurislava Koreniča" u Kamernom teatru 55, Sarajevo, Bosna I Hercegovina	160	1	1
		30. novembar Narodno pozoriste Sombor	157	1	1				
BAJPAS SRBIJA NARODNO POZORIŠTE U PRIŠTINI sa privremenim sedištem u Gračanici; BITEF TEATARm beograd, Srbija	28. jun 2017. Art komuna Garaža, Beograd								
		28. jun Art komuna Garaža, Beograd	170	1	1				
		27. oktobar Art komuna Garaža, Beograd	170	1	1				
		29. oktobar Art komuna Garaža, Beograd	170		1				
DORUČAK ŠAMPIONA KAZALIŠTE ULYSSES, Pula, Hrvatska; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	12. avgust 2017. Kazalište Ulysses, Tvrđava Minor – Mali Brijuni Pula, Hrvatska								
						11. jul Kazalište Ulysses, Tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska	500	1	1
						12. jul Kazalište Ulysses, Tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska	500		1
						13. jul Kazalište Ulysses,	300		1

							Tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska			
							14. jul Kazalište Ulysses, Tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska	300		1
							15. jul Kazalište Ulysses, Tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska	300		
							16. jul Kazalište Ulysses, Tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska	300		1
	CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN NARODNO POZORIŠTE U BEOGRADU I BITEF TEATAR, Srbija	Premijera 26. septembar 2017, 51. BITEF, Narodno pozorište I Beograd, Srbija								
	JuliJA HARETFAKT FOND I BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	9. oktobar 2017. BITEF teatar								
	MAGBET / MACBETH BITEF TEATAR, Beograd, Srbija i CENTAR ZA KULTURU TIVAT; Crna Gora	22. juli 2017.								
		16. decembar Srpsko narodno pozorište, scena: Pera Dobrinović, Novi Sad	300	1	1		22. juli Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2017 - Mi smo centar	200	1	1
							23. juli Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2017 - Mi smo centar	200		1
	BROJ PROGRAMA				19				17	
	BROJ IGRANJA					21				26
	BROJ GLEDALACA		4350					7557		

4.5.6.3. GOSTOVANJA VAN BITEF TEATRA– PRODUKCIJE PREMIJERNO PRIKAZANE PRE 2017, PROGRAMI, IGRANJA I BROJ GLEDALACA

Predstava	Premijera	Dat. igr. u zemlji	Br. gled	Br. prog.	Br. igr.	Dat. igr. u inostranstvu	Br. gled	Br. prog.	Br. igr.
ALE I BAUCI / OGRES AND BUGIES	15. februar 2015.								
DUNJALUK	19. januar 2016.	30. novembar: 9. Festival Desiré Central Station „Anatomija“, Subotica, sala Jadran	200	1	1				
PRIČA O VOJNIKU / THE SOLDIER'S TALE	04.03.2016.								
SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORLD	28. septembar 2016.								
		03. decembar 9. Festival Desiré Central Station: Anatomija, Subotica/ Deže Kostolanji	180	1	1	23 maj, Festival Teszt (Euroregional Theatre Festival Timișoara), Temišvar, Rumunija	100	1	1
						25. juli, Festival Budva Grad Teatar, scena između crkava	250	1	1
						04. oktobar 57. Internacionalni Teatarski Festival MESS,	180	1	1
						11. oktobar Festival Autorského Divadla Pro-Téza 2017, Bratislava, Slovačka	100	1	1
						08. novembar festival CONNECTACT, Targu Mureș, Rumunija	150	1	1
BROJ PROGRAMA				2				5	
BRPJ IGRANJA					2				5
BROJ GLEDALACA			380				780		

4.5.6.4. GOSTOVANJA VAN BITEF TEATRA– KOPRODUKCIJE PREMIJERNO PRIKAZANE PRE 2017, PROGRAMI, IGRANJA I BROJ GLEDALACA

Predstava / Program	Premijera	Dat. igr. u zemlji	Br. gled.	Br. prog.	Br. igr.	Dat. igr. u inostranstvu	Br. gled.	Br. prog.	Br. igr.
JA I TI / ME AND YOU BITEF TEATAR, UDRUŽENJE DRAMSKIH UMETNIKA – UDUS	05. april 2011.								
MUŠKARČINE / MACHO MEN BITEF TEATAR I CENTAR E8 (reflektor)	30. novembar 2012								
		27 maj Mikser festival, Beograd	280	1	1	30. april Hrvatski dom Hercega Stjepana Kosače, Mostar, Bosna i Hercegovina	500	1	1
		05. jun Radisson Blu Hotel, Beograd izvođenje u okviru konferencije “Man2017: Europe Talks on Masculinity”	120	1	1	11. maj Kamerni teatar 55, Sarajevo, Bosna i Hercegovina,	160	1	1
		27. juli Youth festival, Novi Sad	160	1	1				
O S(A)VESTI – esej u pokretu o Dadi Vujasinović HLEB TEATAR I BITEF TEATAR	06. april 2014								
DON ŽUAN / DON JUAN BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, GRAD TEATAR BUDVA Crna Gora, HNK IVAN PL. ZAJC, FESTIVAL RIJEČKE LJETNE NOĆI I NEZAVISNA PRODUCENTKINJA MAŠA KOLAR , Hrvatska	15. juli 2014.								
PTICE / THE BIRDS BITEF TEATAR, Beograd i 2. MEĐUNARODNI POZORIŠNI FESTIVAL NOVI TVRĐAVA TEATAR, Čortanovci, Srbija	03. juli 2015,								
						18. juli Dubrovačke ljetnje igre, Hrvatska	300	1	1
AVETI /GHOSTS HARTEFAKT FOND, BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, BUDVA GRAD TEATAR, Crna Gora, INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL MESS, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	06. avgust 2015.								
		21. mart Kulturni centar Paraćin	360	1	1				

			03. april XXII Glumačke svečanosti „Dani Milivoja Živanovića”, Požarevac	540	1	1				
KOMPLEKS RISTIĆ BITEF TEATAR (49. BITEF), Beograd, Srbija; 40. FESTIVAL MOT, Skoplje, Makedonija; SLOVENSKO MLADINSKO GLEDALIŠČE, Ljubljana, Slovenija, HNK IVANA PL. ZAJCA, Rijeka, Hrvatska	20. septembar 2015.									
							26.april Slovensko Mladinsko Gledališče, Ljubljana, Slovenija	300	1	1
GAMMA CAS / GAMA KAS BITEF TEATAR, 1. BITEF ZONA I KULTURNI CENTAR ČEKAONICA	20. oktobar 2015.									
LENI BITEF TEATAR, KULTURNI CENTAR PANČEVO I AKADEMIJA UMETNOSTI BEOGRAD	12. decembar 2015.									
			20. april Novosadsko pozorište / Újvidéki Színház	100	1	1				
Koncert predstava: DOČEK / THE WELCOME HLEB TEATAR, BITEF TEATAR I PEKARNA MAGDALENSKE MREŽE (SLOVENIJA)	12. januar 2016.									
			28. april Kulturni centar Šabac	50	1	1	25. maj Kulturni centar Republike Srbije, Pariz, Francuska	100	1	1
			23. maj Kulturni centar Šabac	50	1	1				
CRVENA LJUBAV UZ(BU))NA))) i BITEF TEATAR	12. februar 2016.									
							20. maj Festival „Prvo pa žensko”, Omladinski kulturni centar, sala Skoplje, Makedonija	200		
CRVENA: SAMOUBISTVO NACIJE / RED: SUICIDE OF THE NATION REFLEKTOR TEATAR I BITEF TEATAR	18. april 2016.									
			10. februar Narodno pozorište Niš	550	1	1				
			13. april Studentski kulturni centar Novi Sad – Fabrika	140	1	1				

			05. jun Centar za kulturnu dekontaminaciju – CZKD, Beograd	170	1	1				
DRUGOVI, JA SE NI SADA NE STIDIM SVOJE KOMUNISTIČKE PROŠLOSTI / I AM NOT ASHAMED OF MY COMMUNIST PAST SANJA MITROVIĆ/STAND UP TALL PRODUCTIONS, Amsterdam, Holandija i BITEF TEATAR	27. maj 2016.									
			26. oktobar Narodno pozorište Kikinda	50	1	1	02. februar Reims Scènes d'Europe Festival, Comédie de Reims, Francuska	300	1	1
							03. februar Reims Scènes d'Europe Festival, Comédie de Reims, Francuska	300		1
							30. mart Frascati, Amsterdam, Holandija	200	1	1
							29. avgust Weimar, Kunstfest, Nemačka	300	1	1
							30. avgust Weimar, Kunstfest, Nemačka	300		1
							30. septembar FIT Festival, Lugano, Švajcarska		1	1
							04. oktobar 42. International Theatre Festival – MOT, Skoplje, Makedonija	200	1	1
							20. oktobar Sens Interdits, Festival International de Théâtre, Lyon, Francuska	150	1	1
							21. oktobar Sens Interdits, Festival International de Théâtre, Lyon, Francuska	150		1
							23. oktobar Zagrebačko kazališta mladih – ZKM , Hrvatska	50	1	1
BROJ PROGRAMA					12				12	
BROJ IGRANJA						12				15
BROJ GLEDALACA				2570				3510		

4.6.

GOSTOVANJA U BITEF TEATRU U 2017 / (PRODUKCIJE I KOPRODUKCIJE), PROGRAMI, IGRANJA I BROJ GLEDALACA

GOSTOVANJA U BITEF TEATRU U 2017 / PROGRAMI, IGRANJA I BROJ GLEDALACA							
Predstava / Program	Producent / koproducent	Datum igranja	Premijera	Br. gled	Br. prog.	Br. igr.	
KLUB LJUBITELJA SMENE 8	ŠABAČKO POZORIŠTE, Srbija	07. februar	14. oktobar 2016.	80	1	1	
GOGOLAND	NARODNO POZORIŠTE SOMBOR, Srbija	08. februar	22. mart 2016.	155	1	1	
LJUBAVNICE / WOMEN AS LOVERS / DIE LIEBHABERINNEN	POZORIŠTE KOSZTOLÁNYI DEZSŐ, Subotica, Srbija	03. mart		178	1	1	
OVO JE IRSKI PLES / THIS IS AN IRISH DANCE	BEOGRADSKI IRSKI FESTIVAL – BIF; Beograd, Srbija	09. mart		178	1	1	
OVO JE IRSKI PLES / THIS IS AN IRISH DANCE	BEOGRADSKI IRSKI FESTIVAL – BIF; Beograd, Srbija	10. mart		154		1	
EU-ROPE	INSOMNIA (International Dance Theatre Company), Italija	18. mart		73	1	1	
EXTESIA	FESTIVAL INTERNACIONALNOG STUDENTSKOG TEATRA – FIST, Salzburg Experimental Academy of Dance	25. mart		178	1	1	
ALAN FORD, epizoda POVRATAK OTPISANIH	GLEDALIŠĆE KOPAR, Slovenija; KAMERNI TEATAR 55, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	30. mart	10. jun 2016.	178	1	1	
ALAN FORD, epizoda POVRATAK OTPISANIH	GLEDALIŠĆE KOPAR, Slovenija; KAMERNI TEATAR 55, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	31. mart		178		1	
VIKTIMOLOŠKA PRIČA	NARODNO POZORIŠTE STERIJA, Mala scena Tomislav Pejčić, Novi Sad, Srbija	04. april		81	1	1	
PROIZVOD / PRODUCT	GAMBA PRODUKCIJA I KULTURNI CENTAR PANČEVO, Srbija	07. april	27. mart 2017.	107	1	1	
GODIŠNJI KONCERT	ODSEK ZA SAVREMENU IGRU SREDNJE BALETSCKE ŠKOLE LUJO DAVIČO, Beograd, Srbija	12. april		136	1	1	
CRNI / FEKETE	GOSTOVANJE NOVOSADSKOG POZORIŠTA / ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ, Srbija	13. april		133	1	1	
PROMOCIJA ALBUMA DALJINE Bojana Vunturišević i gosti	lizdanje „Mascom Recordsa“, 29. aprila 2017, Beograd, Srbija	29. april		137	1	1	
ŽENE DADE – JEDNA MOGUĆA IZLOŽBA / DADA'S WOMEN – ONE IMAGINARY EXHIBITION	DAH TEATAR, Beograd, Srbija	04. maj		26	1	1	
MOŽDA SANJATI! / PERCHANCE TO DREAM!	DAH TEATAR, Beograd, Srbija	05. maj		45	1	1	
SENDI BIČZ OF MARS	FAKULTET DRAMSKIH UMETNOSTI, Beograd, Srbija	16. maj		178	1	1	
100 GODINA SUMANUTE ISTOSTI – ČUJTE SRBI! ČUVAJTE SE SEBE	Nova logika i bend prijatelja: Mc ARČY, Beograd, Srbija	18. maj		56	1	1	
POKUŠAJ USTANKA IZ FOTELJE	21. FESTIVAL KOREOGRAFSKIH MINIJATURA, Beograd, Srbija	10. jun		132	1	1	
KOTO(R) O KOTORU	KONFERENCIJA: KULTURNO NASLEĐE VREDI (JUGOISTOČNOJ) EVROPI, Crna Gora	16. jun		129	1	1	
SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija	17. jun		178	1	1	
QUISOOLA – 51. BITEF	FORCED ENTERTAINMENT, Šefild, Velika Britanija	22. septembar		85	1	1	
SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija	29. septembar		178		1	
SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES /10. ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA, Beograd, Srbija	20. oktobar		45		1	

	POKUŠAJ USTANKA IZ FOTELJE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES /10. ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA, Beograd, Srbija	24. oktobar		45		1
	DUGO PUTOVANJE U SARABANDU	KULTURNI CENTAR BEOGARAD (14. Međunarodni Festival Ars Vivendi Clavicembalum / Čembalo, živa umetnost), Beograd, Srbija	06. novembar		80	1	1
	PRIJEKAT DIH. Respiro	KULTURNI CENTAR BEOGARAD (14. Međunarodni Festival Ars Vivendi Clavicembalum / Čembalo, živa umetnost), Beograd, Srbija	06. novembar		80	1	1
	TMUŠA – TAKO MI SRCA BITEF POLIFONIJA U TRAJANJU:	POZORIŠTE DOMA KULTURE PRIJEPOLJE, Srbija	07. novembar		80	1	1
	PROIZVOD / PRODUCT	GAMBA PRODUKCIJA I KULTURNI CENTAR PANČEVO, Srbija	13. novembar		47		1
	EPSKE IGRICE: ZIDANJE SKADRA / EPIC GAMES: THE BUILDING OF SKADAR	PRODUKCIJA HOP.LA, Beograd, Srbija	22.novembar		78	1	1
	EPSKE IGRICE: ZIDANJE SKADRA / EPIC GAMES: THE BUILDING OF SKADAR	PRODUKCIJA HOP.LA, Beograd, Srbija	28. novembar		53		1
	DONI DARK / DONNIE DARK	TEATAR KOMEDIJE, Skoplja, Makedonija	04. decembar		74	1	1
	EPSKE IGRICE: ZIDANJE SKADRA / EPIC GAMES: THE BUILDING OF SKADAR	PRODUKCIJA HOP.LA, Beograd, Srbija	05. decembar		66		1
	MAĐAR(SKI) / MAGYAR / HUNGARIAN	MAĐARSKO DRŽAVNO POZORIŠTE ČIKI GERGELJ / CSIKY GERGELY ÁLLAMI MAGYAR SZÍNHÁZ, Temišvar, Rumunija; POZORIŠTE KOSTOLANJI DEŽO / KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ, Subotica, Srbija	10. decembar	2016 / teszt	98	1	1
	LAMPEDUSA BEACH	KAZALIŠTE HOTEL BULIĆ, Zagreb, Hrvatska	12. decembar	2006	81	1	1
	INTIMA	PORODICA BISTRIH POTOKA, Srbija	17. decembar		85	1	1
	NEMA NADE / HOPELESSNESS	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija	23. decembar	23. decembar 2017.	162	1	1
	BROJ PROGRAMA					29	
	BROJ IGRANJA						37
	BROJ GLEDALACA				4027		

4.7.
UČEŠĆE PROGRAMA BITEF TEATRA NA FESTIVALIMA 2017.
BROJ PROGRAMA, FESTIVALA, IGRANJA I BROJ GLEDALACA

Ukupan broj programa koji su gostovali=8

- Na domaćim festivalima=5
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=1
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=1
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=1
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=2
- Na inostranim festivalima=7
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=0
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=3
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=1
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=3

Ukupan broj festivala=14+25=39

- Domaćih festivala=1+8+2+3=14
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=1
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=8
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=2
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=3
- Inostranih festivala=14+5+6=25
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=0
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=14
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=5
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=6

Ukupan broj igranja=22+27=49

- Domaćih festivala=7+5+3=15
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=1
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=11
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=2
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=3
- Inostranih festivala=13+5+9=27
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=0
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=13
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=5
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=9

Ukupan broj gledalaca=4044+6851=10895

- Na domaćim festivalima=30+2654+380+980=4044
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=30
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=2654
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=380
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=980

- Na inostranim festivalima=3871+780+2200=6851
 - Produkcije BITEF teatra u 2017=0
 - Koprodukcije BITEF teatra u 2017=3871
 - Produkcije BITEF teatra pre 2017=780
 - Koprodukcije BITEF teatra pre 2017=2200

Od toga -PRODUKCIJE:

- Na domaćim festivalima=410
(premijerno prikazanim u 2017=30, premijerno prikazanim do 2017=380)
- Na međunarodnim festivalima=780
(premijerno prikazanim u 2017=0, premijerno prikazanim do 2017=780)
Ukupan broj gledalaca na gostovanjima produkcija na festivalima=1190

Od toga - KOPRODUKCIJE:

Na domaćim festivalima=3634
(premijerno prikazanim u 2017=2654, premijerno prikazanim do 2017=980)
Na međunarodnim festivalima=6071
(premijerno prikazanim u 2017=3871, premijerno prikazanim do 2017=2200)
Ukupan broj gledalaca na gostovanjima koprodukcija na festivalima=9505

4.7.
UČEŠĆE NA FESTIVALIMA
TABELARNI PRIKAZ

			Mikser festival, Beograd				HAPS, Pozorište Herceg Novi, Crna Gora			
			08 jun. PULS teatar, Lazarevac	153	1	1	04 jun, 41. DANI SATIRE FADIL HADŽIĆ (Satiričko kazalište Kerempuh), Zagreb, Hrvatska	250	1	1
			05. juli Festival „Novi Tvrđjava Teatar”, Vila Stanković, Čortanovci	340	1	1	29. jun 24. Primorski poletni festival (Koparsko Gledališće Martinčev trg), Kopar, Slovenija	350	1	1
			23. jul „Thealter fest”, Segedin u organizaciji Asocijacije "Maszk"	250	1	1	07. avgust Festival "Purgatorie", Tivat, Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	147	1	1
			26. oktobar 37. Borini dani u Vranju, Večerna scena	111	1	1	08. avgust Festival "Purgatorie", Tivat, Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	155		1
							13. avgust Festival Ohridsko leto, Skoplje, Makedonija	380	1	1
							19. oktobar International Danube theatres fest", Giurgiu, Rumunija,	400	1	1
							21. oktobar Festival mladog glumca "Zaplet", Banja luka, Republika Srpska	220	1	1
							20. decembar Festival "Dani Jurislava Korenića" u Kamernom teatru 55, Sarajevo (BIH)	160	1	1
3	CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN Narodno pozorište u Beogradu i BITEF teatar, Srbija	26. septembar 51, BITEF 2017					22 juli Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2017 - Mi sno centar	200	1	1
			26. septembar	178	1	1				
			27. septembar	202		1				
			28. septembar	183		1				
			18. decembar	243		1				
4	MAGBET / MACBETH BITEF TEATAR I CENTAR ZA KULTURU TIVAT	22. juli 2017.					23. juli Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2017 - Mi smo centar	200		1
	BROJ PROGRAMA				8				12	
	BROJ IGRANJA					11				13
	BROJ GLEDALACA			2654				3871		

4.7.3. GOSTOVANJA NA FESTIVALIMA- PRODUKCIJE PREMIJERNO PRIKAZANE PRE 2017 / PROGRAMI, IGRANJA I BROJ GLEDALACA										
	Predstava	Premijera	Dat. igr. u zemlji	Br. gled.	Br. prog.	Br. igr.	Dat. igr. u inostranstvu	Br. gled	Br. prog.	Br. igr.
1	DUNJALUK	19. januar 2016.	30. novembar: 9. Festival Desiré Central Station „Anatomija“, Subotica, sala Jadran	200	1	1				
2	SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORLD	28. septembar 2016.								
			03. decembar 9. Festival Desiré Central Station: Anatomija, Subotica/ Deže Kostolanji	180	1	1	23 maj, Festival Teszt (Euroregional Theatre Festival Timișoara), Temišvar, Rumunija	100	1	1
							25. juli, Festival Budva Grad Teatar, scena između crkava	250	1	1
							04. oktobar 57. Internacionalni Teatarski Festival MESS,	180	1	1
							11. oktobar Festival Autorského Divadla Pro-Téza 2017, Bratislava, Slovačka	100	1	1
							08. novembar festival CONECTACT, Targu Mureș, Rumunija	150	1	1
	BROJ PROGRAMA				2				5	
	BRPJ IGRANJA					2				5
	BROJ GLEDALACA			380				780		

						Francuska			
						29. avgust Weimar, Kunstfest, Nemačka	300	1	1
						30. avgust Weimar, Kunstfest, Nemačka	300		1
						30. septembar FIT Festival, Lugano, Švajcarska		1	1
						04. oktobar 42. International Theatre Festival – MOT, Skoplje, Makedonija	200	1	1
						20. oktobar Sens Interdits, Festival International de Théâtre, Lyon, Francuska	150	1	1
						21. oktobar Sens Interdits, Festival International de Théâtre, Lyon, Francuska	150		1
	BROJ PROGRAMA				3			6	
	BROJ IGRANJA					3			9
	BROJ GLEDALACA			980			2200		

4.8.
POSEĆENOST PROGRAMA

POSEĆENOST PROGRAMA	2016.	2017.
- ukupan broj posetilaca (gledalaca) sa uporednim podatkom u odnosu na 2016. godinu	43646	32289

UKUPAN BROJ PROGRAMA=127

UKUPAN BROJ IGRANJA PROGRAMA=197

UKUPAN BROJ GLEDALACA=32289

NAPOMENA

BROJ PROGRAMA, IGRANJA I GLEDALACA NA MANIFESTACIJI 51. BITEF, ČIJI JE PRODUCENT BITEF TEATAR JE ISKAZAN U IZVEŠTAJU O MANIFESTACIJI, KOJI SE SE PREDAJE ODVOJENO GRADU BEOGRADU

Struktura posećenosti programa u odnosu na vrstu programa izražena u procentima	broj gledalaca	%
programi ustanove	28262	100%
programi ustanove van matičnog prostora	19617	69.41%
- u Srbiji	7330	25.93%
- van Srbije	12287	43.47%
projekti drugih ustanova ili pojedinaca koji su se odvijali u ustanovi kroz gostovanja drugih ustanova u BITEF teatru	4027	14.25%

4.9. STRUKTURA PROGRAMA

4.9.1.
PROGRAMI KOJI NISU REALIZOVANI,
A BILI SU PREDVIĐENI PLANOM RADA ZA 2017. GODINU
(UZ KRATKO OBRAZLOŽENJE ZAŠTO NISU REALIZOVANI)

/

obrazloženje: /

/

4.9.2.
PROGRAMI KOJI SU REALIZOVANI,
A BILI SU PREDVIĐENI PLANOM RADA ZA 2017. GODINU
(UZ KRATKO OBRAZLOŽENJE)

	PREDSTAVA / PROGRAM	PRODUKCIJA	DATUM PREMIJERE
1-3	NEBO NAD BITEFOM (1967–2017)	BITEF TEATAR	6-20. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
1.1.	PANEL: BITEF I FRANCUSKO POZORIŠTE: POLA VEKA POVEZIVANJA KULTURA	BITEF TEATAR	13. septembar 2017. godine , Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
1.2.	U SUSRET 51. BITEFU Retrospektivna izložba plakata BITEFA (1967–2017)	BITEF TEATAR	6–20. septembar 2017. godine , Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
1.3.	DOGAĐAJ – BITEF (1967–2017) Video-prezentacija	BITEF TEATAR	13. septembar 2017. godine , Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
4	TRIBINA– 40 GODINA BITEFA NA FILMU (51. BITEF, Prateći program; BITEF na filmu) – Uvod u buduće izdanje BITEF teatra: Čekajući BITEF – 40 godina BITEFA na filmu	BITEF TEATAR	26. septembar 2017. Godine, Festivalski centar 51. BITEFA
5.	PEPELJUGA	BITEF TEATAR	24. decembar 2017. Godine, BITEF TEATAR, Beograd, Srbija.

	PREDSTAVA / PROGRAM	KOPRODUKCIJA	DATUM PREMIJERE
1.	JAMI DISTRIKT	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, Asocijacija MASZK, Segedin, Srbija, THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	24. mart 2017. FIRCHIE THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija
2.	BAJPAS SRBIJA	NARODNO POZORIŠTE U PRIŠTINI sa privremenim sedištem u Gračanici; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	28. jun 2017. ART/MEDIJA KOMUNA: GARAŽA u okviru festivala „Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta“
3.	Julija	HARETFAKT FOND; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	09.11. 2017. BITEF TEATAR, Beograd, Srbija

obrazloženje:

Sopstvenim produkcijama kao i koprodukcijama sa domaćim i međunarodnim partnerima / institucijama, kao i kroz programe međunarodne razmene umetnika i edukacije i radionice itd, BITEF teatar razvija aktivnu, savremenu i drugačiju umetničku scenu Beograda, kreativne vitalnosti i trajnog, produktivnog odjeka.

Predstave su realizovane iz sopstvenih sredstava, što kroz protokole o saradnji, što iz sredstava dobijenih kroz učežča na konkursima.

4.10.
AUTORSKI PROJEKTI USTANOVE=13

Produkcije=5 (od toga 1 predstava)
Koprodukcije=8

4.10.1.
PRODUKCIJE PREMIJERNO IZVEDENE U 2017=5
(od toga 1 predstava)

	PREDSTAVA / PROGRAM	PRODUKCIJA	DATUM PREMIJERE
1-3	NEBO NAD BITEFOM (1967–2017)	BITEF TEATAR	6-20. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
1.1.	PANEL: BITEF I FRANCUSKO POZORIŠTE: POLA VEKA POVEZIVANJA KULTURA	BITEF TEATAR	13. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
1.2.	U SUSRET 51. BITEFU Retrospektivna izložba plakata BITEFA (1967–2017)	BITEF TEATAR	6–20. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
1.3.	DOGADAJ – BITEF (1967–2017) Video-prezentacija	BITEF TEATAR	13. septembar 2017. godine, Kulturni cenar Republike Srbije, Pariz, Francuska
4	TRIBINA– 40 GODINA BITEFA NA FILMU (51. BITEF, Prateći program; BITEF na filmu) – Uvod u buduće izdanje BITEF teatra: <i>Čekajući BITEF – 40 godina BITEFA na filmu</i>	BITEF TEATAR	26. septembar 2017. godine, Festivalski centar 51. BITEFA
5	PEPELJUGA	BITEF TEATAR	24. decembar 2017. godine, BITEF TEATAR, Beograd, Srbija.

4.10.2.

KOPRODUKCIJE PREMIJERNO IZVEDENE U 2017=8

(od toga 1 predstava nije premijerno izvedena BITEF teatru)

	PREDSTAVA / PROGRAM	PRODUKCIJA / KOPRODUKCIJA	DATUM PREMIJERE
1	NOVO DOBA / A NEW AGE	SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, Novi Sad; BITEF teatar, Beograd, Srbija	06. mart 2017. u Srpskom narodnom pozorištu, Novi Sad 15. mart 2017, BITEF teatar, Srbija
2	TRI LICA SAMOĆE	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, ASOCIJACIJA MASZK, Segedin, FIRCHIE THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	24. mart 2017. Godine, Firchie Think Tank Studio, Novi Sad, Srbija 26. april 2017. godine, BITEF teatar, Beograd; Srbija
3	JAMI DISTRIKT	Narodno pozorište u Prištini sa privremenim sedištem u Gračanici; BITEF teatar, Srbija	28. jun 2017. godine u okviru festivala „Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta“ (Art/medija komuna: Garaža, Bulevar Vojvode Mišića 49, Beograd), Srbija
4	BAJPAS SRBIJA	Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska; BITEF teatar, Beograd, Srbija	12. avgust 2017. godine, Kazalište Ulysses – Tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska
5	DORUČAK ŠAMPIONA	Narodno pozorište u Beogradu i BITEF teatar, Srbija *Mesto igranja: „Prvi deo predstave igra se na sceni „Raša Plaović“ u Narodnom pozorištu (105’), zatim sledi pauza – šetnja do BITEF teatra (30’), gde se izvodi drugi deo komada (60’).	*Premijera 26.septembar 2017, u okviru glavnog programa 51. Beogradskog Internacionalnog teatarskog festivala – 51. BITEFA 2017, Srbija
6	CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN	Narodno pozorište u Beogradu i BITEF teatar, Srbija Mesto igranja: „Prvi deo predstave igra se na sceni „Raša Plaović“ u Narodnom pozorištu (105’), zatim sledi pauza – šetnja do BITEF teatra (30’), gde se izvodi drugi deo komada (60’).	*Premijera 26.09.2017, u okviru glavnog programa 51. Beogradskog Internacionalnog teatarskog festivala – 51. BITEFA 2017
7	JuliJA	Haretfakt fond I BITEF teatar	9. oktobar 2017. BITEF teatar, Beograd, Srbija
8	MAGBET / MACBETH	BITEF TEATAR I CENTAR ZA KULTURU TIVAT Po motivima istoimene drame	22. juli 2017. godine, u okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - MI SMO CENTAR, Tivat, Crna Gora 4. novembar 2017. godine, BITEF teatar, Beograd, Srbija

4.11.
PROGRAMI USTANOVE 2017
KOJI SU REALIZOVANI VAN MATIČNOG PROSTORA
NAZIV PROGRAMA I MESTO REALIZACIJE

4.11.1. PRODUKCIJE 2017.

	Predstava	Produkcija	Premijera
1-3	NEBO NAD BITEFOM (1967–2017)	BITEF TEATAR	6-20. septembar 2017. godine Kulturni centar Srbije, Pariz, Francuska
1.1.	PANEL: BITEF I FRANCUSKO POZORIŠTE: POLA VEKA POVEZIVANJA KULTURA	BITEF TEATAR	13. septembar 2017. godine Kulturni centar Srbije, Pariz, Francuska
1.2.	U SUSRET 51. BITEFU Retrospektivna izložba plakata BITEFA (1967– 2017)	BITEF TEATAR	6–20. septembar 2017. godine Kulturni centar Srbije, Pariz, Francuska
1.3.	DOGAĐAJ – BITEF (1967–2017) Video-prezentacija	BITEF TEATAR	13. septembar 2017. godine Kulturni centar Srbije, Pariz, Francuska
4	TRIBINA– 40 GODINA BITEFA NA FILMU (51. BITEF, Prateći program; BITEF na filmu)	BITEF TEATAR	26. septembar 2017. Godine Festivalni cenar 51.BITEFA, Andrićev venac

4.11.2. KOPRODUKCIJE 2017.

NASLOV	KOPRODUCENTI	PREMIJERA
TRI LICA SAMOĆE	SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, Novi Sad; BITEF teatar, Beograd, Srbija	06. mart 2017. u Srpskom narodnom pozorištu, Novi Sad 15. mart 2017, BITEF teatar, Srbija
JAMI DISTRIKT	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, ASOCIJACIJA MASZK, Segedin, FIRCHIE THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	24. mart 2017. godine, Firchie Think Tank Studio, Novi Sad, Srbija 26. april 2017. godine, BITEF teatar, Beograd; Srbija
BAJPAS SRBIJA	Narodno pozorište u Prištini sa privremenim sedištem u Gračanici; BITEF teatar, Srbija	28. jun 2017. godine u okviru festivala „Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta" (Art/medija komuna: Garaža, Bulevar Vojvode Mišića 49, Beograd), Srbija
DORUČAK ŠAMPIONA	Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska; BITEF teatar, Beograd, Srbija	12. avgust 2017. godine, Kazalište Ulysses – Tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska
CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN	Narodno pozorište u Beogradu i BITEF teatar, Srbija *Mesto igranja: „Prvi deo predstave igra se na sceni „Raša Plaović" u Narodnom pozorištu (105'), zatim sledi pauza – šetnja do BITEF teatra (30'), gde se izvodi drugi deo komada (60').	*Premijera 26.septembar 2017, u okviru glavnog programa 51. Beogradskog Internacionalnog teatarskog festivala – 51. BITEFA 2017, Srbija
MAGBET / MACBETH	BITEF TEATAR I CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	22. juli 2017. godine, u okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - MI SMO CENTAR, Tivat, Crna Gora 4. novembar 2017. godine, BITEF teatar, Beograd, Srbija

4.12.
PROGRAMI OSTVARENI NA OSNOVU MEĐUNARODNE SARADNJE U 2017. GODINI // NAZIV PROGRAMA

	NASLOV	KOPRODUCENTI	PREMIJERA
1.	JAMI DISTRIKT	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, ASOCIJACIJA MASZK, Segedin, FIRCHIE THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	24. mart 2017. godine, Firchie Think Tank Studio, Novi Sad, Srbija 26. april 2017. godine, BITEF teatar, Beograd; Srbija
2.	DORUČAK ŠAMPIONA	Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska; BITEF teatar, Beograd, Srbija	12. avgust 2017. godine, Kazalište Ulysses – Tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska
3.	CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN	Narodno pozorište u Beogradu i BITEF teatar, Srbija *Mesto igranja: „Prvi deo predstave igra se na sceni „Raša Plaović“ u Narodnom pozorištu (105’), zatim sledi pauza – šetnja do BITEF teatra (30’), gde se izvodi drugi deo komada (60’).	*Premijera 26.septembar 2017, u okviru glavnog programa 51. Beogradskog Internacionalnog teatarskog festivala – 51. BITEFA 2017, Srbija
4.	MAGBET / MACBETH	BITEF TEATAR I CENTAR ZA KULTURU TIVAT	22. juli 2017. godine, u okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - MI SMO CENTAR, Tivat, Crna Gora 4. novembar 2017. godine, BITEF teatar, Beograd, Srbija
5.	51. BEOGRADSKI INTERNACIONALNI TEATARASKI FESTIVAL – BITEF	BITEF TEATAR	Glavni program: od 23 do 30. septembra 2017. godine Prateći program: od 20. do 30. septembra 2017. godine
Izveštaj o manifestaciji BITEF, čiji je producent BITEF teatar se predaje odvojeno Gradu Beogradu			

**4.13.
PROJEKTI DRUGIH USTANOVA ILI POJEDINACA KOJI SU SE ODVIJALI U USTANOVU U USTUPLJENIM TERMINIMA**

	Predstava / Program	Producent / koproducent	Datum igranja
1.	OVO JE IRSKI PLES / THIS IS AN IRISH DANCE	BEOGRADSKI IRSKI FESTIVAL – BIF; Beograd, Srbija	09. mart
2.	OVO JE IRSKI PLES / THIS IS AN IRISH DANCE	BEOGRADSKI IRSKI FESTIVAL – BIF; Beograd, Srbija	10. mart
3.	EU-ROPE	INSOMNIA (International Dance Theatre Company), Italija	18. mart
4.	EXTESIA	FESTIVAL INTERNACIONALNOG STUDENTSKOG TEATRA – FIST, Salzburg Experimental Academy of Dance	25. mart
5.	PROIZVOD / PRODUCT	GAMBA PRODUKCIJA I KULTURNI CENTAR PANČEVO, Srbija	07. april
6.	GODIŠNJI KONCERT	ODSEK ZA SAVREMENU IGRU SREDNJE BALETSKE ŠKOLE LUJO DAVIČO, Beograd, Srbija	12. april
7.	PROMOCIJA ALBUMA DALJINE Bojana Vunturišević i gosti	lizdanje „Mascom Recordsa“, 29. aprila 2017, Beograd, Srbija	29. april
8.	ŽENE DADE – JEDNA MOGUĆA IZLOŽBA / DADA'S WOMEN – ONE IMAGINARY EXHIBITION	DAH TEATAR, Beograd, Srbija	04. maj
9.	MOŽDA SANJATI! / PERCHANCE TO DREAM!	DAH TEATAR, Beograd, Srbija	05. maj
10.	SENDI BIČZ OF MARS	FAKULTET DRAMSKIH UMETNOSTI, Beograd, Srbija	16. maj
11.	100 GODINA SUMANUTE ISTOSTI – ČUJTE SRBI! ČUVAJTE SE SEBE	Nova logika i bend prijatelja: Mc ARČY, Beograd, Srbija	18. maj
12.	POKUŠAJ USTANKA IZ FOTELJE	21. FESTIVAL KOREOGRAFSKIH MINIJATURA, Beograd, Srbija	10. jun
13.	KOTO(R) O KOTORU	KONFERENCIJA: KULTURNO NASLEĐE VREDI (JUGOISTOČNOJ) EVROPI, Crna Gora	16. jun
14.	SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija	17. jun
15.	QUISOOLA – 51. BITEF	FORCED ENTERTAINMENT, Šefild, Velika Britanija	22. septembar
16.	SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija	29. septembar
17.	SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES /10. ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA, Beograd, Srbija	20. oktobar
18.	POKUŠAJ USTANKA IZ FOTELJE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES /10. ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA, Beograd, Srbija	24. oktobar
19.	DUGO PUTOVANJE U SARABANDU	KULTURNI CENTAR BEOGARAD (14. Međunarodni Festival Ars Vivendi Clavicembalum / Čembalo, živa umetnost), Beograd, Srbija	06. novembar
20.	PRIJEKAT DIH. Respiro	KULTURNI CENTAR BEOGARAD (14. Međunarodni Festival Ars Vivendi Clavicembalum / Čembalo, živa umetnost), Beograd, Srbija	06. novembar
21.	TMUŠA – TAKO MI SRCA BITEF POLIFONIJA U TRAJANJU:	POZORIŠTE DOMA KULTURE PRIJEPOLJE, Srbija	07. novembar
22.	PROIZVOD / PRODUCT	GAMBA PRODUKCIJA I KULTURNI CENTAR PANČEVO, Srbija	13. novembar
23.	EPSKE IGRICE: ZIDANJE SKADRA / EPIC GAMES: THE BUILDING OF SKADAR	PRODUKCIJA HOP.LA, Beograd, Srbija	22. novembar
24.	EPSKE IGRICE: ZIDANJE SKADRA / EPIC GAMES: THE BUILDING OF SKADAR	PRODUKCIJA HOP.LA, Beograd, Srbija	28. novembar
25.	EPSKE IGRICE: ZIDANJE SKADRA / EPIC GAMES: THE BUILDING OF SKADAR	PRODUKCIJA HOP.LA, Beograd, Srbija	05. decembar
26.	INTIMA	PORODICA BISTRIH POTOKA, Srbija	17. decembar
27.	NEMA NADE / HOPELESSNESS	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija	23. decembar

**4.14.
PROGRAMI BITEF TEATRA I U BITEF TEATRU
DETALJNO**

**4.14.1.
PREMIJERE BITEF TEATRA 2017.**

PRODUKCIJE 2017.

	Predstava	Produkcija	Premijera	
1-3	NEBO NAD BITEFOM (1967–2017)	BITEF TEATAR	6-20. septembar 2017. godine	
1.1.	PANEL: BITEF I FRANCUSKO POZORIŠTE: POLA VEKA POVEZIVANJA KULTURA	BITEF TEATAR	13. septembar 2017. godine	
1.2.	U SUSRET 51. BITEFU Retrospektivna izložba plakata BITEFA (1967– 2017)	BITEF TEATAR	6–20. septembar 2017. godine	
1.3.	DOGAĐAJ – BITEF (1967–2017) Video-prezentacija	BITEF TEATAR	13. septembar 2017. godine	
4	TRIBINA– 40 GODINA BITEFA NA FILMU (51. BITEF, Prateći program; BITEF na filmu)	BITEF TEATAR	26. septembar 2017. godine	
5.	PEPELJUGA	BITEF TEATAR	24. decembar 2017. godine	

6-20. septembar 2017. godine

BITEF teatar i Beogradski Internacionalni Teatarski Festival –
BITEF u Kulturnom centru Republike Srbije u Parizu
(Francuska)

NEBO NAD BITEFOM (1967–2017)

Direktor BITEF teatra: Miloš Latinović
Umetnički direktor BITEFA: Ivan Medenica
Kustoskinja: Vesna Bogunović
Autorski tim: Ivan Medenica, Vesna Bogunović, Jelena
Stojanović, Nenad Šugić
Tekst: Vesna Bogunović
Dizajn: Jelena Stojanović

Prevod na francuski: Vesna Končar, Ivana Misirić
Lektura: Borivoj Gerzić
PR: Slavica Hinić
Fotografije: Vladimir Marinković, Nataša Gvozdenović, Vesna Bogunović
Realizator: BITEF teatar

Gostovanje je omogućeno sredstvima Ministarstva za kulturu i informisanje Republike Srbije.

U realizaciji projekta pomogli: Nevena Mijatović, Filip Trgovčević.

Ovo je prvi program i gostovanje BITEF teatra i BITEFA u našem kulturnom centru u Parizu.

Ponosni smo što smo otvorili jesenji program Kulturnog centra Republike Srbije u Parizu, događajem koji promišlja baštinu i značaj festivala i njegove osnivače Miru Trailović i Jovana Čirilova, u godini kada označavamo pola veka BITEFA.

Festival je od nastanka spajao kontinente, predstavljao polje slobode i mesto susreta i razmene "ukidajući bodljikave žice" ponekad nevidljive ili pak gvozdene. Uvek kao znak borbe protiv civilizacijskog pada. BITEF programom u Kulturnom centru Srbije u Parizu sa svojim učesnicima i gostima svedoči upravo tome.

U vremenu osnivanja festivala, pojedinac – radnik u kulturi mogao je da stvori jednu manifestaciju od svetskog značaja, koja je, ne zaboravimo, bila spona između strogo razdvojenog istoka i zapada. Vladajuće strukture tog perioda (doba socijalizma u Jugoslaviji) ne samo da su umele da prepoznaju njenu vrednost i misiju kao njeni osnivači, već su uložile u BITEF i potrebnu logističku i finansijsku podršku. Puna sala Kulturnog centra Srbije u Parizu, ukazuje na aktuelni značaj BITEFA za pozorišne umetnike i stvaraoce iz Evrope i sveta kao i na činjenicu da je ovaj festival ostvario, na već propoznatljiv način doprinos kulturnoj diplomatiji u svetskim razmerama.

Među gostima su bili Bernar Fevr d'Arsije, nekadašnji direktor festivala u Avinjonu i jedan od ključnih ljudi evropskog pozorišta i Filip LeMoan koji je bio direktor Francuskog kulturnog centra u Srbiji. Velika nam je čast što je Panel otvorio novoimenovani direktor Kulturnog centra Radoslav Pavlović, naš poznati dramski pisac i kulturni radnik.

Svedočili smo vrlo dinamičnoj diskusiji, koju je Darko Tanasković, ambasador Srbije u Francuskoj pri UNESKU, ocenio kao jednu od najzбудljivijih kojoj je prisustvovao za dugo vremena.

Žorisu Lakostu je Ivan Medenica uručio specijalnu nagradu BITEFA „Jovan Čirilov“ koju je prošle godine dobila njegova predstava „Svita broj 2“ („Svita“ je dobila i Nagradu publike). Lakost je istakao da mu je ovo prva nagrada i da će za njega uvek biti posebna: „Konkretno“, naglasio je reditelj, „ova nagrada nam je dragocena iz više razloga: za početak jer je reč o BITEF-u, koji za brojne francuske umetnike moje generacije predstavlja mitski festival; potom stoga što smo dobili specijalnu nagradu žirija kao i nagradu publike, a uvek je dobro kad uspete da doprete i do stručnjaka i do laika; konačno, stoga što nagrada nosi ime Jovana Čirilova, kojeg sam izuzetno poštovao zbog njegove strasti za pozorište, njegove upornosti i radoznalosti

OBJAVE:

<https://www.oslobodjenje.ba/o2/kultura/pozoriste/o-bitifu-i-francuskom-pozoristu-u-parizu>

O BITEFU I francuskom pozorištu u Parizu

Vladimir Marinković

Ovogodišnji Bitef održava se pod sloganom "Epic trip", a pola veka trajanja obeležio je promocijama u zemlji i u Evropi - tako je u Kulturnom centru Srbije u Parizu održan program "Nebo nad Bitefom", koji je sadržao retrospektivnu izložbu svih plakata ovog

6–20. septembar 2017. godine,
Kulturni centar Republike Srbije u Parizu (Francuska)

Zahvaljujemo se našim prijateljima koji su pomogli projekat: Vladimiru Marinkoviću, Istorijskom arhivu grada Beograda, Muzeju pozorišne umetnosti Srbija (Ustanove kulture od nacionalnog značaja), agencijama: New Moment, New Ideas Company i Blumen group, pozorištu Atelje 212, Jugoslovenskom dramskom pozorištu i turističkoj agenciji KIELO

Plakat događaja „Nebo nad BITEFOM“ koji se održava u Kulturnom centru Srbije u Parizu. Dizajn: Jelena Stojanović — u <http://www.ccserbie.com>

festivala i videoprezentaciju "Događaj - Bitef". U okviru programa održana je i panel-diskusija "Bitef i francusko pozorište - pola veka povezivanja kultura", na kojoj su govorili francuski teatrolog i kritičar, počasni predsednik Međunarodnog udruženja pozorišnih kritičara Georges Banu, Carolyn Carlson, jedna od najznačajnijih umetnica u polju savremene igre, reditelj Joris Lacoste, a moderator je bio umetnički direktor Bitefa Ivan Medenica.

13. septembar 2017. godine

PANEL – BITEF I FRANCUSKO POZORIŠTE: POLA VEKA POVEZIVANJA KULTURA

Učesnici:

Žorž Bani (Georges Banu)
Karolin Karlson (Carolyn Carlson)
Žoris Lakost (Joris Lacoste)

Razgovor je vodio Ivan Medenica, umetnički direktor BITEFA
Fotografije: Vladimir Marinković, Nataša Gvozdenović, Vesna Bogunović

Foto: Vladimir Marinković

BITEF je nastao voljom dve osobe: jedne direktorke kakva je bila Mira Trailović, koja je u doba komunizma bila zvanična BITEFOVA persona, i Jovana, koji je bio neka vrsta „slobodnog elektrona“. Kada je Mira umrla, Jovan je bio dovoljno jak da nastavi projekat, i BITEF je još uvek živ. Sada mi se dopada mladi direktor oličen u liku Ivana Medenice.

(Iz razgovora sa Žoržom Banijem, razgovarala Jelena Kovačević, Ludus onlajn)

Tokom pedeset godina BITEF-a francuska kultura bila je jedna od najprisutnijih na ovom festivalu. U pola veka svog postojanja, BITEF je predano spajao pozorišne kulture iz različitih delova sveta, ističući one koje šezdesetih i sedamdesetih godina 20. veka teško da su mogle, u tom obimu, da se susreću na drugim mestima: one iz istočnog i one iz zapadnog bloka. Danas, u eri globalizma, u dobu ujedinjene Evrope, pa i sveta, BITEF i dalje, mada u manjoj meri, ostvaruje tu ulogu. Kao što nam imigrantska katastrofa jasno pokazuje, ujedinjenost je iluzija, svet je i dalje duboko podeljen, ovog puta između osionog severa i osiromašenog juga, a Beograd i BITEF, s obzirom na poziciju predvorja EU, i dalje mogu da vrše tu funkciju mosta, ili pre – rupe na novim evropskim žičanim ogradama.

Slično BITEF-u, francuska kultura uopšte, pa tako i pozorišna, oduvek je bila istinski multikulturalna i prihvatila umetnike i uticaje iz različitih delova sveta, te tako jasno i nedvosmisleno potvrđivala slobodarske vrednosti na kojima je francusko društvo istorijski zasnovano i koje, uz brojne izazove, i danas afirmiše. O tome govori i podatak da su mnogi francuski učesnici BITEF-a, bilo da su umetnici ili kritičari, poreklom iz drugih zemalja i kultura: Piter Bruk (Peter Brook), Karolin Karlson (Carolyn Carlson), Žorž Bani (Georges Banu), Jožef Nađ (Josef Nadj), Anželin Preljokaž (Angelin Preljocaj) i dr.

Upravo ta autentična multikulturalnost biće jedna od glavnih tema ovog razgovora u Srpskom kulturnom centru u Parizu; razgovora o istoriji BITEF-a i francuskom prisustvu na njemu u ovih pedeset godina.

ŽORŽ BANI (GEORGES BANU) rođen je 1943. u Rumuniji. Studirao je na Akademiji dramskih umetnosti i filma (l'Acaémie d'art dramatique et du cinéma) u Bukureštu. Trajno se preselio u Pariz 1973. godine.

Svetski je priznat francuski teatrolog i pozorišni kritičar. Profesor je I.E.T.-a (Institut d'Etudes théâtrales), l'Université Sorbonne Nouvelle - Paris 3 i na Théâtre Etudes Faculté de l'Université de Louvain-la-Neuve u Belgiji. Zajedno sa Mišelom Kokosovskim (Michelle Kokosowski), Bani je 1990. godine osnovao l'Académie expérimentale des theatres u Parizu, koju je vodio punih jedanaest godina. Bio je Generalni sekretar (1985–1992), predsednik (1994–2000), a zatim i počasni predsednik Međunarodnog udruženja pozorišnih kritičara (IATC – International Association of Theatre Critics), član UNITER-a i počasni doktor na nekoliko evropskih univerziteta.

Dobitnik je mnogobrojnih nagrada, uključujući Prix du meilleur livre de théâtre et de la France, koju je dobio tri puta, Honorary Award of IATC – Romanian section (UNITER Gala 2012) i le Prix Spécial Shakespeare Festival 2012.

Od 2013. počasni je član Rumunske akademije, jedan je od direktora časopisa *Les Alternatives Théâtrale* (kolekcije časopisa *Le temps du Théâtre*). Autor je brojnih publikacija posvećenih savremenom pozorištu: *L'espace Théâtral, Le Costume De Théâtre, Brecht ou le petit contre le Grand, Le Théâtre, Sorties de secours, L'acteur qui ne revient pas, Mémoires du théâtre, Peter Brook: de Timon d'Athènes à La Tempête, Sarah Bernhardt ou les sculptures de l'éphémère, La Scène Surveillée, Les Solitaires Intempestifs, Miniatures Théoriques, Shakespeare, le monde est une scène, Les voyages du comédien...*, kao i trilogije o pozorištu i slikarstvu (*Le Rideau, L'Homme de dos* i *Nocturnes*).

Profesor Žorž Bani je sa nama od prvih dana BITEF-a. Prijatelj je i uvek drag gost Festivala. U okviru 50. jubilarnog Bitefa, održan je 28. Kongres Međunarodnog udruženja pozorišnih kritičara, koji je Žorž Bani otvorio u prisustvu 150 kritičara iz 40 zemalja. »Kao mladi kritičar ovde sam imao priliku da otkrijem velike pozorišne avanture s kraja šezdesetih godina. Moje studije bile bi nepotpune

da nisam prošao kroz BITEF i u životu bi mi nedostao prijatelj kakav je bio Jovan Ćirilov da ga nisam upoznao«, naglasio je Bani na otvaranju.

»BITEF mi je bio važan jer potičem iz Rumunije... U Beogradu, na BITEFU, video sam mnoge važne predstave koje su izuzetno doprinele mom obrazovanju. Volim da parafraziram naslov poznatog romana Maksima Gorkog i kažem – BITEF predstavlja *moje univerzitet*.«

Ludus, Intervju sa Žorž Banijem, <http://ludus-online.rs/intervju-zorz-bani/>

KAROLIN KARLSON (CAROLYN CARLSON) rođena je 1943. u Kaliforniji. Studirala je ples u Baletskoj školi San Francisko (San Francisco School of Ballet) i na Univerzitetu Juta.

Karijeru je počela u njujorškoj trupi Alwin Nikolais, gde je bila vodeća solistkinja od 1965. do 1971. godine, kada odlazi u Pariz. Kao zvezda-koreograf do 1980. godine vodi Groupe de Recherche Théâtrales de l'Opéra de Paris – GRTOP, s naglaskom na modernom plesu. Vodila je Teatrodanza La Fenice u Veneciji, Cullberg Ballet u Stokholmu, plesnu sekciju La Biennale di Venezia, Atelier de Paris – Carolyn Carlson, Le Centre chorégraphique national Roubaix Nord-Pas de Calais..., a bila je i gostujuća umetnica u institucijama kao što su Théâtre de la Ville u Parizu, Helsinki City Theater, Finnish National Ballet, National Theater of Chaillot... Od 2014. godine vodi sopstvenu trupu, Compagnie de Carolyn Carlson.

Karolin Karlson, kako za sebe navodi – pre »vizuelna pesnikinja« nego koreografkinja, jedna je od najzaslužnijih za stvaranje plesnog izraza koji se danas naziva »savremena igra«. Autorka je preko sto koreografija nastalih u saradnji s najznačajnijim svetskim igračima i koreografima. Veliki broj njenih koreografija predstavlja glavne označitelje u istoriji savremenog plesa (*Density 21.5, The Year of the Horse, Blue Lady, Steppe, Maa, Signes, Writings on Water, Inanna...*).

Dobitnica je brojnih nagrada i priznanja: Meilleur Danseur, Prix Benois de la Danse, Victoire de la musique, Chevalier dans l'Ordre des Arts et des Lettres, Médaille de la Ville de Paris, Chevalier de la Légion d'honneur de la France, *La Biennale di Venezia 2005 – Il Leone d'oro alla carriera per la Danza*.

Jugoslovenska i beogradska publika upoznala je Karolin Karson na 2. BITEF-u 1968. godine kao dvadesettrogodišnju američku solistkinju trupe Alwin Nikolais (predstava *I.M.A.G.O.*), dok je na 22. BITEF-u, 1988. godine, učestvovala sa svojom predstavom *Dark*, u izvođenju trupe Compagnie de Carolyn Carlson, predstavom koja je iste godine premijerno izvedena u pariskom Théâtre de la Ville. Gošća Beograda bila je i 2003. godine, sa solo projektom *Zapisi na vodi (Writings on Water)* u okviru programa Beogradskog letnjeg festivala (BELEF).

ŽORIS LAKOST (JORIS LACOSTE) rođen je 1973. godine, a živi i radi u Parizu.

Od 1996. godine piše za pozorište i radio, a od 2003. i nastupa.

Između 2007. i 2009. godine radio je kao jedan od direktora *Les Laboratoires d'Aubervilliers*.

Crpeći inspiraciju iz književnosti, pozorišta, plesa, vizuelnih umetnosti, muzike i poezije zvuka, njegov rad uvek prate ozbiljna istraživanja.

Inicirao je dva grupna projekta: *W project* 2003. godine i *Encyclopédie de la parole* 2007. godine.

Godine 2009. započeo je i projekat *Hypnographie*, koji se bavi istraživanjem umetničkog korišćenja hipnoze, iz koga su se razvile razne predstave, radio-igre, zvučne instalacije, kao i nekoliko izložbi.

Njegovi radovi prikazani su u raznim pozorištima i na različitim festivalima – Théâtre de la Bastille, Théâtre de Gennevilliers, Théâtre de la Cité Internationale, Festival d'Automne, Théâtre National de la Colline, Printemps de Septembre, Théâtre Garonne de Toulouse, *Centre national d'art et de culture Georges-Pompidou*, la Fondation Cartier pour l'art contemporain, La Maison rouge, Mac/Val, kao i na bijenalu u Njujorku PERFORMA 11, na njujorškom FIAF-u, na briselskom Kunstenfestivaldesarts...

Na 50. BITEF-u, 2016. godine, odigrana je *Suite N°2*, čiji koncept zajedno potpisuju kolektiv *Encyclopédie de la parole* i Žoris Lakost, dok je kompozicije i režiju radio sam Lakost.

Predstava je nagrađena Specijalnom nagradom *Jovan Ćirilov*, kao i Nagradom publike 50. BITEFA.

OBJAVE:

<https://www.oslobodjenje.ba/o2/kultura/pozoriste/o-bitifu-i-francuskom-pozoristu-u-parizu>

O BITEFU I francuskom pozorištu u Parizu

Vladimir Marinković

Afirmacija autorstva

Kontekst u kojem se panel-diskusija održala jeste retrospektivna izložba plakata Bitefa autorke Vesne Bogunović koji je posebno važno svedočanstvo istorije festivala i istovremeno samosvojnog razvoja umetnosti grafičkog dizajna. U tekstu o izložbi Vesna Bogunović skreće pažnju na sledeće: "Važno je da se postigne afirmacija autorstva u dizajnu i jedinstveni sistem navođenja imena autora, suprotno od proklamovanog principa samo imenom i prezimenom, to mogu biti i agencije, studiji, formalne i neformalne grupe, kao što se može videti na izložbi". Pitanje autorstva jeste i pitanje mesta umetnika i, šire, čoveka u svetu.

Kroz punu salu, goste i učesnike panela, ritam i energiju u kojoj se odvijala tribina - Bitef po ko zna koji put pokazuje koliko se može učiti od njega i šta znači na pravi način baštiniti sopstvenu istoriju.

U SUSRET 51. BITEFU

Retrospektivna izložba plakata BITEFA (1967–2017)

Izložba koja se održala od 6. do 20. septembra u Kulturnom centru Republike Srbije u Parizu imala je za cilj da kroz autentični umetnički izraz festivalskog plakata, koji je pola veka neodvojivi deo BITEF-a, približi francuskoj publici istorijat, ideju, programsku koncepciju i raznovrsnost jednog od najstarijih i najznačajnijih međunarodnih teatarskih festivala u Evropi: festivala, koji ove godine obeležava važan jubilej ulazeći u šestu deceniju trajanja. Povezujući osnovnu festivalsku koncepciju – prožimanje različitih formi scenskog izraza i različitih izvođačkih kultura – i nova rešenja na polju grafičkog dizajna, BITEFOV plakat nije samo neodvojiv deo likovnosti i prepoznatljivosti ove manifestacije. Svaki je lucidno, višeslojno umetničko delo koje ispisuje sopstvenim narativom promene u društvu i kulturi.

Potpisuju ih renomirani umetnici, dizajneri i kreativni i art direktori, kreativne agencije i studiji. Oni su postali sinonim za velike ideje, traganje za novim i spremnost na izazov – ipak bez odstupanja od početne koncepcije i ideje. „Jednom ta traganja mogu da izgledaju ekstremna, drugi put biće potrebno tananije oko da otkrije novo u prividno klasičnoj formi neke predstave koja na tihi način pripada umetnosti budućnosti.“ (Jovan Ćirilov, katalog galerije 212, 1968).

Tokom 50 godina, BITEF na samo nekoliko izdanja nije imao tematski slogan, ali plakati nikada nisu doslovno ilustrovali slogan, već su njime bili samo inspirisani. Kao izuzetak možemo da navedemo dva plakata posvećena uspomeni na umetničke direktore i selektore BITEF-a. Plakat za 23. BITEF (1989), koji su Saveta i Slobodan Mašić kreirali nekoliko nedelja posle smrti Mire Trailović (1924–1989) – Arlekin u ljubičastom kostimu – i plakat 49. BITEFA (2015), inspirisan fotografijom Jovana Ćirilova (1931–2014), autorke Vesne Pavlović, koji su dizajnirali kreativna kompanija New Moment, New Ideas Company i autor Ivan Savić

AUTORI PLAKATA:

1–5. BITEF: Vladislav Lalicki (1935–2008)

5–8. BITEF: Slobodan Mašić (1939–2016)

9–31. BITEF: Saveta & Slobodan Mašić (1939–2016)

31. BITEF: S Team Bates Satchi&Satchi Advertizing Balkans (autor: Slavimir Stojanović)

32. BITEF: I&F McCann Ericson, Belgrade, SFRJ

33–34. BITEF: Sanja Rudić (1968–2006)

35. BITEF: Media Design: Mateja Rackov

36–38. BITEF; Artarctic m.d. / Blumen group; Hristina Radović Andrić

38. BITEF: Blumen group

40–41. BITEF: New Moment, New Ideas Company

42. BITEF: New Moment, New Ideas Company, Dragan Sakan, kreativni direktor (1950–2010), autori: Slaviša Savić i Ivana Đurić

43. BITEF: New Moment, New Ideas Company, Dragan Sakan, kreativni direktor (1950–2010), autori: Ivana Đurić i Slaviša Savić

45–47. BITEF: New Dragan Sakan Y&R team

47. BITEF: Slavimir Stojanović

48. BITEF: New Moment, New Ideas Company, Žarko Sakan (izvršni direktor), Slavica Dolašević (autorka vizuelnog identiteta)

49. BITEF: foto: Vesna Pavlović / dizajn: New Moment, New Ideas Company

Žarko Sakan (izvršni direktor), Ivan Savić (autor vizuelnog identiteta)

50. BITEF: koncept i ideja: New Moment Skopje, Macedonia, Žarko Sakan (izvršni direktor), Jana Miševa (art direktor i autorka vizuelnog identiteta), Nikola Vojnov (kreativni direktor), Jelena Ivanović (izvršna direktorka). Realizacija i total dizajn: New Moment Belgrade, Serbia, Ana Šutić (kreativna direktorka), Slavica Dolašević (dizajnerka), Nemanja Jovanović (koordinator projekta), Jasmina Nikolić (voditeljka projekta)

OBJAVE:

<https://www.oslobodjenje.ba/o2/kultura/pozoriste/o-bitefu-i-francuskom-pozoristu-u-parizu>

O BITEFU I francuskom pozorištu u Parizu

Vladimir Marinković

Afirmacija autorstva

Kontekst u kojem se panel-diskusija održala jeste retrospektivna izložba plakata Bitefa autorke Vesne Bogunović koji je posebno važno svedočanstvo istorije festivala i istovremeno samosvojnog razvoja umetnosti grafičkog dizajna. U tekstu o izložbi Vesna Bogunović skreće pažnju na sledeće: "Važno je da se postigne afirmacija autorstva u dizajnu i jedinstveni sistem navođenja imena autora, suprotno od proklamovanog principa samo imenom i prezimenom, to mogu biti i agencije, studiji, formalne i neformalne grupe, kao što se može videti na izložbi". Pitanje autorstva jeste i pitanje mesta umetnika i, šire, čoveka u svetu.

Kroz punu salu, goste i učesnike panela, ritam i energiju u kojoj se odvijala tribina - Bitef po ko zna koji put pokazuje koliko se može učiti od njega i šta znači na pravi način baštiniti sopstvenu istoriju

Video-prezentacija

DOGAĐAJ – BITEF (1967–2017)

Video-prezentacija se u formi fragmentarnog, kolažnog foto-prikaza razvija iz same umetničke koncepcije BITEF-a, koji od osnivanja 1967. godine podržava i značajno učestvuje u promociji novih svetskih umetničkih i kulturalnih tendencija, te aktuelnih teatarskih vrednosti. Odgovara prepoznatljivo bitefovskoj heterogenoj, dinamičnoj i otvorenoj repertoarskoj orijentaciji, koja je opstajala u različitim, podjednako zanimljivim i značajnim istorijskim periodima i koji su svi obuhvaćeni ovim projektom. Po svom sadržaju, predstavlja svojevrsan oblik kulturno-društvenog komentara, s ciljem i da ukaže na vrednost i potrebu dokumentarističkog otkrivanja *duha vremena u kome (se) Festival stvara*. Istovremeno, bivajući uvek u potrazi za autentičnim foto-dokumentom onog najuzbudljivijeg, najekstremnijeg ili najličnijeg u radu svake trupe/izvođača koji učestvuje na festivalu, fotografska umetnost na BITEF-u ostaje, kao i sam festival, uvek veoma tragalačka i avangardna.

Video-prezentacijom DOGAĐAJ – BITEF (1967–2017) u Parizuje od 6 do 20. septembra predstavljena bogata tradicija jedne od najznačajnijih srpskih manifestacija, ali i presek savremene umetnosti u Evropi, istovremeno najavljujući 51. izdanje BITEF-a.

„Ono što nam se sada događa i u čemu učestvujemo različito je od naše pozicije pre pet, tri ili dve decenije. A sve je i dalje u živoj polemici.“

Vesna Bogunović

NEBO NAD BITEFOM u izlogu Kulturnog centra Srbije u Parizu...DOGAĐAJ – BITEF (1967–2017) u možda najlepšem delu Pariza, pešačkoj zoni 4. arondismana---Foto: Vesna Bogunović

Broj igranja	3
U BITEF teatru	
Broj igranja – gostovanja u Srbiji	
Broj igranja – gostovanja van Srbije	3
Broj gledalaca	360
U BITEF teatru	
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	360

Broj igranja		Broj gledalaca	Broj igranja - gostovanja		Broj gledalaca
U BITEF teatru					
			Broj igranja – gostovanja van Srbije	1	Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1				6-20. septembar 2017. Godine Kulturni centar Srbije u Pariz, Francuska.	80+200+80=360
				UKUPNO 3	

26. septembar 2017. godine
51. BITEF 2017
Festivalni centar 51. BITEFA.

TRIBINA 40. GODINA BITEFA NA FILMU

Učesnice:

Vera Konjović, autorka programa BITEF na filmu
mr Vesna Bogunović, teoretičarka umetnosti i medija
(umetnička sekretarka i šefica arhive BITEFA)
dr Ivana Kronja teoretičarka filma
Andrea Ada Lazić, TV i pozorišna rediteljka
Razgovor vodila: Aleksandra Glovacki, dramaturškinja,
pozorišna kritičarka i novinarka

Foto: Tamara Antonović

Iz kataloga 51. BITEFA:

Nije svaki kraj tužan

Godine 1976. slavili smo deset uzbudljivih godina Bitefa. A taj deseti Bitef bio je slavljenički i po broju i po kvalitetu priloga, i po značaju i slavi njegovih učesnika, a bio je i Teatar nacija.

No, Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu to nije bilo dovoljno, razmislili su i dosetili se da bi pogodan slavljenički prilog Festivalu bili filmovi vezani za teatar. Radila sam na filmu, u Festu na realizaciji programa, muvala se po pozorištu, prevodila slovenačke predstave na Bitefu, prijateljerala s Mirom i Jovanom, te sam, verovatno, zato bila njihov prirodni izbor za realizaciju te ideje.

Odabrala sam priloge i dobila skoro sve što sam tražila, čak i salu SKC-a. Uspeh je bio neočekivan. Program je trajao od završetka predstava na Bitefu, dakle, od ponoć pado 5 sati ujutro. Sala je bila puna, pa je odlučeno da Bitef na filmu postane stalna prateća manifestacija.

Trajalo je to 40 godina.

U jednom trenutku publika je počela da se osipa.

Zašto?

U Beogradu/Jugoslaviji 1976. postojala su dva TV kanala koja nisu emitovale program 24 časa; u tom trenutku nema videa, DVD-a, pejdžera, interneta, mobilnih i smart telefona; ne bombarduju nas informacijama, a onima kojima su one potrebne moraju da se pomuče da do njih dođu.

Te 1976. godine sam savetniku za kulturu Nemačke ambasade Kristofu Brumerudala spisak predstava nama već dobro poznatih autora za koje sam znala da su snimljene. Tada se još uglavnom snimala na filmsku 35 i 16 mm traku. Dva meseca pred početak Bitefa, g. Brumer je stigao u moj stan sa šoferom koji je nosio tv aparate i nekoliko meni nepoznatih većih i manjih kutija. Rekao je: "To je video." U panici sam otrčala na TV, Aleksandru Luju Todoroviću stručnjaku za telekomunikacije. Objasnio mi je da je to tehnika u razvoju, u Beogradu je već imadvoje-troje ljudi, da postoji nekoliko sistema i nekoliko formata itd. Naučili su me da rukujem tom novinom. Mislim da je tada u Beogradu prvi put javno prikazan program na videu. Ljudi su mi prilazili i pitali šta je to.

Nastavili smo – ja da organizujem Bitef na filmu, a tehnika da napreduje.

I stigli smo do današnjih dana kada je lako doći do informacija, kada se radije gledaju programi u kući na kauču uz grickalice i piće. Od kompjutera i smart telefona se mnogi ne odvajaju. Viđala sam na Kolarcu na koncertima i u pozorištu ponekoga kako se zavaljen u sedište zabavlja svojim miljenikom i ne pratišta se na pozornici odvija.

Zato se osula publika, a bez publike nema i ne treba da bude Bitef na filmu.

Kada se donese takva odluka prirodno je odlutati u prošlost, spominjati se onoga što se dešavalo i radilo. Kod kuće imam mapu s dokumentacijom o svim Bitefima na filmu. Prelistala sam je i prisjetila se mnogih događaja, priloga ikako sam ih nabavljala, kako su bili prihvaćani od gledalaca, šta je o njima pisano. Na svoje veliko iznenađenje shvatila sam nešto čega nisam bila svesna: ogromnog broja priloga, sjajnih autora i protagonista i bogatstva informacija koje je Bitef na filmu ponudio svojoj publici.

Zaklopila sam mapu. Sa zadovoljstvom sam konstatovala da je jedan segment Bitefa – Bitef na filmu sa uspehom obavio svoj zadatak.

Nije svaki kraj tužan. (Vera Konjović)

Broj igranja	1
U BITEF teatru	
Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1
Broj igranja – gostovanja van Srbije	
Broj gledalaca	30
U BITEF teatru	
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	30
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	

Broj igranja	Broj gledalaca	Broj igranja - gostovanja	Broj gledalaca
U BITEF teatru			30
			26. septembar 2017. godine Festivalni centar 51. BITEFA, Andrićev venac, Beograd
			UKUPNO 2
		Broj igranja – gostovanja van Srbije	Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1			UKUPNO 3

BITEF TEATAR
MLADA BITEF DENS KOMPANIJA

PEPELJUGA⁵

Plesna predstava za decu i mlade

Dramski tekst i režija: Jelena Kajgo
Koreografija: Una Đuričić, Helena Čelap i Anja Milosavljević
Muzika: Aleksandra Đokić
Kostim: Selena Orb
Igrači: Una Vujošević, Natalija Đečević, Nikola Živković, Anja Milosavljević, Jakša Filipovac, Una Đuričić, Helena Čelap, Sara Tasić, Tamara Mirković, Nađa Novaković, Olga Crnoseljanski, Tijana Ostojić, Milica Ljubić
Izvršna produkcija: Jovana Janjić
Odnosi s javnošću i protokol: Slavica Hinić, Vesna Bogunović
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Dizajn: Vukašin Milićević, Veljko Ilić
(U okviru saradnje BITEF teatra i Visoke škole likovnih i primenjenih umetnosti strukovnih studija u Beogradu)
Foto: Sonja Žugić, Nenad Šugić
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Svetlo: Dragan Đurković, Igor Milenković
Ton: Miroljub Vladić, Jugoslav Hadžić
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević
Trajanje: 60'.

Premijera: 25. decembar 2017. godine, BITEF teatar

Plesna predstava za decu i mlade Pepeljuga nastavak je repertoarske politike BITEF dens kompanije da neguje i razvija plesne predstave za najmlađu publiku. Do sada su realizovane predstave za decu – Kapetan Džon Pipfoks i Ale i bauci u koreografiji Isidore Stanišić, i San žute čarape u koreografiji Dalije Aćin Thelander.

Predstava Pepeljuga predstavlja i prvi korak u formiranju mlade BITEF dens kompanije, sa igračima koji su učenici Srednje baletske škole Lujo Davičo na odseku za Savremenu igru, kojima bi nastupi u predstavama na sceni BITEF teatra bili dragocena scenska praksa.

U predstavi Pepeljuga učestvuje devet igrača, učenika drugog i trećeg razreda Srednje baletske škole.

Dramturškom obradom, kao i scenskim konceptom i kostimom, predstava je transponovana u današnje vreme, i samim tim bliska je novim, mladim generacijama. U skladu sa ovakvom adaptacijom, radnja predstave se odvija danas, u Srbiji, a obrada teksta daje višestruke mogućnosti. Na prvom mestu, decu edukuje da je bolje biti skroman i vredan, a ne nametljiv i agresivan. Zatim, budući da se jedan deo predstave odvija na plesnom takmičenju, gledaoci su u mogućnosti da se upoznaju sa različitim plesnim stilovima, poput flamenka, salse, klasičnog baleta, hip hopa, valcera... Na taj način, predstava populariše savremenu igru, formira buduću publiku za ovu vrstu teatra, a takođe, različiti stilovi umetničke igre mogu zainteresovati decu i mlade, da se i sami njima bave, i tako na najbolji način obogate period svog odrastanja.

(Jelena Kajgo, autorka i umetnička direktorka BITEF dens kompanije)

BITEF DENS KOMPANIJA

BITEF dens kompanija osnovana je 2009. godine kao prva trupa savremene igre u Srbiji koja je vezana za jednu instituciju kulture, i koja je omogućila da publika tokom cele pozorišne sezone može da prati kvalitetan plesni teatar. Tokom osam godina postojanja BITEF dens kompanija je realizovala čak dvadeset šest plesnih produkcija i preko sto gostovanja u zemlji i svetu (Slovenija, Hrvatska, Crna Gora,

⁵ BITEF dens kompanija

Poljska, Švedska, Mađarska, Japan, Bosna i Hercegovina, Makedonija...). Kompanija je ostvarila saradnju sa nekim od najeminentnijih domaćih, regionalnih i evropskih koreografa, poput Gaja Vajcmana, Roni Haver, Jasmin Vardimon, Isidore Stanišić, Edvarda Kluga, Matjaža Fariča, Dalije Aćin Thelander, Zorana Markovića, Maše Kolar, Branka Potočana, Lea Mujića itd.

Predstave *Mirisi cimeta*, *Otelo*, *Božanstvena komedija*, *Karmen u IV rundi*, *Alfa bojsi*, *Yesterday*, *Don Žuan*, *Ptice...*, doprinele su da se formira nova publika koja redovno prati plesni repertoar, a otvorena je i plesna scena za decu koja ima za cilj da najmlađoj publici približi umetnost igre.

Bilans rada BITEF dens kompanije nakon osam godina čini veliki broj nagrada - čak dvadeset tri. Od toga - tri nagrade „Dimitrije Parlić“, koreografima Edvardu Klugu, Jasmin Vardimon i Milošu Isailoviću, devet nagrada igračima kompanije za plesne interpretacije, nagrade na festivalima za predstave u celini, kao i dve Specijalne nagrade za inovativni pristup u savremenom plesnom teatru koreografkinjama Isidori Stanišić i Daliji Aćin Thelander.

Broj igranja	5
U BITEF teatru	5
Broj igranja – gostovanja u Srbiji	
Broj igranja – gostovanja van Srbije	
Broj gledalaca	734
U BITEF teatru	734
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	

Broj igranja	5	Broj gledalaca	Broj igranja - gostovanja		Broj gledalaca
U BITEF teatru	24. decembar	178			
	25. decembar	178			
	26. decembar	113			
	27. decembar	164			
	28. decembar	101			
UKUPNO 1		734			

4.14.2.
PREMIJERE BITEF TEATRA 2017.
KOPRODUKCIJE 2017.

	PREDSTAVA / PROGRAM	PRODUKCIJA / KOPRODUKCIJA	DATUM PREMIJERE
1	NOVO DOBA / A NEW AGE	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija; ART HUB – Udruženje za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti. Sarajevo, Bosna i Hercegovina	21.01.2017. BITEF TEATAR, Beograd, Srbija
2	TRI LICA SAMOĆE	SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, Novi Sad; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	06. 03. 2017. SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, Novi Sad, Srbija 15.03.2017. BITEF TEATAR, Beograd, Srbija
3	JAMI DISTRIKT	CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija, Asocijacija MASZK, Segedin, Srbija, THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija	24. mart 2017. FIRCHIE THINK TANK STUDIO, Novi Sad, Srbija
4	BAJPAS SRBIJA	NARODNO POZORIŠTE U PRIŠTINI sa privremenim sedištem u Gračanici; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	28. jun 2017. ART/MEDIJA KOMUNA: GARAŽA u okviru festivala „Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta”
5	DORUČAK ŠAMPIONA	UMJETNIČKA ASOCIJACIJA KAZALIŠTE ULYSSES, Pula, Hrvatska; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	12. 08.2017. UMJETNIČKA ASOCIJACIJA KAZALIŠTE ULYSSES (Tvrđava Minor – Mali Brijuni), Pula, Hrvatska
6	CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN	NARODNO POZORIŠTE U BEOGRADU; i BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	26.09.2017. 51. BITEF 2017
7	JuliJA	HARETFAKT FOND; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	09.11. 2017. BITEF TEATAR, Beograd, Srbija
8	MAGBET / MACBETH	BITEF TEATAR, Beograd, Srbija; CENTAR ZA KULTURU TIVAT, Crna Gora	22. 07. 2017. U okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - mi smo centar 04. 11. 2017. BITEF TEATAR, Beograd, Srbija

BITEF TEATAR, BEOGRAD, SRBIJA I ART HUB –
UDRUŽENJE ZA ISTRAŽIVANJE I PODSTICANJE
IZVEDBENIH UMJETNOSTI SARAJEVO, BOSNA I
HERCEGOVINA

Vuk Bošković (po motivima knjige eseja Viktora Ivančića
„Radnici i seljaci“)

NOVO DOBA / A NEW AGE⁶

Između revolucije koja se nije desila i evolucije koja neće doći

Režija: Dino Mustafić

Scenografja: Petya Stoykova i Svetoslav Krastev Kokalov

Kostimografja: Lejla Hodžić; Kompozicija: Vladimir Pejčković

Igraju: Boris Isaković (B- Knjižar, suprug, otac, tajkun), Mirjana
Karanović (M- profesorka, direktorka, supruga, majka), Ermin
Bravo (E-konsultant), Snežana Bogičević (S- Stažistkinja,
savetnica, ćerka) i Slaven Došlo (D- Analitičar, radnik);

Producentkinje: Tamara Pović i Jovana Janjić

Majstor scene: Ljubomir Radivojević

Majstori tona: Mirosljub Vladić / Jugoslav Hadžić

Majstori rasvete: Dragan Đurković / Igor Milenković

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Foto: Tamara Antonović, Nenad Šugić.

Trajanje: 105'.

<https://www.youtube.com/watch?v=i0mrPZ1TmRo>

Premijera: 21. januar 2017. godine, BITEF teatar

Pred nama je zanimljivo scensko istraživanje mehanizma tranzicije koji je počeo u zločinu i donio profit odabranim. Takav moralni relativizam nije moguće preživjeti. Pojedinačno i kolektivno ostali smo zaglibljeni između revolucije koja se nije desila i evolucije koja neće doći. To stvara negativne emocije bijesa i mržnje, društvo bez demokratije, koje kreira svijet poslušnih pragmatika, ljude bez saosjećanja i poštenja. To je zastrašujući poslovni i politički deal dželata i žrtve, potpisan i ovjeren od nove društvene elite.
Dino Mustafić

Izvor: Tanjug, 20 decembar 2016. g.

Sarajevski reditelj Dino Mustafić kaže da nije preveliki optimista kad je naša budućnost u pitanju, jer, kako navodi, nakon jučerašnjeg "crnog dana" u svetu ne vidi da nas bilo šta dobro čeka.

Mustafić, koji trenutno priprema u BITEF teatru predstavu „Novo doba“ Vuka Boškovića, inspirisanu knjigom eseja Viktora Ivančića, kaže da globalna dešavanja poput jučerašnjih ne idu u prilog tome da nam dolaze bolja vremena.

Bio bih jako neiskren ako bih rekao da sam optimista koji vidi da ovaj svet ide ka nečem boljem. Ovaj intervju se dešava nakon jučerašnjeg jako crnog dana u svetu, nakon političkog atentata, još jednog terorističkog akta, nakon upada u jednu versku zajednicu. Naprosto ništa globalno ne ide u prilog tome da možemo reći da nam dolaze bolja vremena, rekao je Mustafić Tanjugu. On naglašava da ono što kao pojedinci možemo učiniti, to je da ne odustanemo sami od sebe.

Ova predstava dobrim delom govori o tome koja je cena tog odustajanja od svega, šta to znači, šta znači gubitak integriteta, da li je moguće ostati dosledan, konsekventan i principijelan u našim životima, da li su ti kompromisi koje moramo napraviti zaista iznuđeni i šta nakon toga, objasnio je Mustafić.

I sam se pita šta nam jutro nakon tog kompromisa donosi, a onda kaže: Donosi nam mučninu, glavobolju, mnoštvo problema. Primećuje da ponekad taj svet, koji je napušten, bez ideala, bez nade, utopije, deluje tako besperspektivno.

Ali važno je, preko priča koje delimo u pozorištu i koje možemo pogledati na filmu, da vidimo da još uvek postoje junaci koji nam mogu biti orijentiri za naše mikrosvetove, u kojima je važno čuti ili izgovoriti neke rečenice ili reči koje su skoro iščezle iz vokabulara, kao što su hrabrost, poštenje, doslednost, naglasio je Mustafić.

O REDITELJU:

Fotografija: Tamara Antonović

DINO MUSTAFIĆ je diplomirao na Akademiji scenskih umjetnosti u Sarajevu, Odsjek za režiju, te Opštu književnost na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Režirao je u mnogim pozoristima i gradovima kao što su: Pariz, Sofia, Bratislava, Beograd, Zagreb, Ljubljana, Rijeka, Trst, Split, Maribor, Nova Gorica, Skoplje, Priština, Podgorica, Cetinje... Njegove predstave su igrane u Americi, Africi, Aziji, Evropi i izvodjene su na raznim jezicima. Osvajale su nagrade na mnogim domaćim i internacionalnim festivalima i gradovima kao što su: Meksiko Siti, Kairo, Aleksandrija, Rim, Firenca, Venecija, Madrid, Bogota, Beč, Toronto, Gvadalajara, Pariz, Nica, London, Štokholm, Istanbul, Sibiu, Varna, Vratsa, Blagoevgrad, San Hose, Budva, Rijeka, Udine, Zagreb, Novi Sad, Subotica, Nikšić, Beograd, Ljubljana, Skoplje, Bursa, Modena, Solun, Skien, Tirana, Elbasan, Ulan Bator, Kišinjev itd.

Predstava Helverova noc, Kamernog teatra 55 je ušla u istoriju bosansko-hercegovačkog pozorišta kao najnagrađivanija predstava, sa čak dvadeset i tri internacionalna priznanja. Režirao je preko sedamdeset tekstova klasičnih i savremenih pisaca. Snimio je više dokumentarnih filmova, kao i dugometražni igrani film Remake (svetska premijera na Roterdam film festivalu, 2003), koji je prikazan na više od četrdeset međunarodnih festivala. Nagrađen je na festivalima u Minhenu i San Francisku. Od januara 2003. do decembra 2005. godine je bio umetnički direktor drame Narodnog pozorišta Sarajevo. Predavač je na ASU (Akademija scenskih umjetnosti) i SFA (Sarajevska filmska akademija). Nalazio se na čelu najstarijeg pozorišnog festivala u regionu, Internacionalnog festivala MESS, od 1997. do 2016. godine kojeg je obnovio nakon opsade Sarajeva sa svojim saradničkim timom. Osnivač je MESS Teatra – Scena Mess i MESS Dance Company.

IZ KRITIKA:

DNEVNIK, Igor Burić

„Ovo je pokušaj da se isprovocira diskusija na temu koja su nam umetnička sredstva potrebna i (ne)dozvoljena da na pravi način (zadovoljavajući) način govorimo o strahotama koje su nas zadesile.“

„Nije loše oprati pare, prevariti ženu, otići negde drugde, naleći na korporativnu rudu. Nije loše lagati za više ciljeve, prodati kolegu... Odnosno, loše je, ali čuti, dobro je, jer može biti gore. Da, može i hoće, upravo zbog takvog stava!“

POLITIKA, Ana Tasić

„Kroz lične drame aktera su izraženi horori trusnih društvenih promena, nemilosrdni izazovi našeg vremena koje je slomilo sisteme vrednosti, primoravajući ljude da zaborave na ljudskost u prinudnoj borbi za preživljavanje.“

„Predstava je snažna u ishodu zbog sugestivno odigranih i razorno prepoznatljivih situacija, brutalne savremenosti tema sa kojima se gledalac lako povezuje.“

NOVOSTI, Dragana Bošković

„Novo doba“ je zasnovano na ubitačnom dejstvu društvene tranzicije (sveopšteg muljanja) na ovdašnja (slaba) ljudska bića, razapeta između svojih nevelikih sposobnosti i enormnih apetita za moći i lovom...“

„Mirjana Karanović, moćna glumica, igrala je dve takve žene: menadžerku, koja ima i tajnu biografiju i strepi da se ona ne sazna, a „uzbunjivač“ je, ali ne zbog istine, nego iz lične koristi, i drugu, profesorku bez velikih moralnih prohteva.“

„Boris Isaković, kao bahati političar i ratni zločinac i kao poniženi profa-knjižar, bio je, namerno, valjda, isti čovek, u dve životne uloge.“

NAGRADE:

22.05.2017.

20. TEATAR FEST PETAR KOČIĆ – NIJE KRIVO OGLEDALO, od 17 do 24. maja 2017. godine, Banja Luka, Republika Srpska. Predstava odigrana 22. maja 2017. godine.

Žiri u sastavu: Nataša Ivančević, Aleksandar Pejaković i Nebojša Bradić dodelio je predstavi dve nagrade:

- Nagrada za najbolju mušku ulogu dodeljena je Borisu Isakoviću.

Sasvim opravdano, jer je iskusni Isaković potpuno vladao scenom u predstavi „Novo doba“, te svojim uvjerljivim transformacijama i malim bravurama pruži pravi primjer svojim mladim kolegama na sceni, ali i ispred nje.

- Vuk Bošković, autor teksta za pomenutu predstavu, dobio je Nagradu za najbolji dramski tekst.

... jer je na vrlo kvalitetan i dovoljno inovativan način uspio da ponovo zavrti ključna pitanja sa kojima se već dugo neuspješno suočavamo.

23.08.2017.

30. IZDANJE FESTIVALA BARSKI LJETOPIŠ, od 16. maja do 20. avgusta 2017. godine, Bar, Crna Gora..

Predstava odigrana 22. jula 2017. godine.

Žiri u sastavu: Jelena Milošević – dramska spisateljica, Branko Ilić – glumac i Danilo Marunović – redatelj dodelio je dve nagrade predstavi „Novo doba“:

- Nagradu za najbolju žensku ulogu dobila je Mirjana Karanović za uloge direktorke i majke
- Nagrada za najbolju mušku ulogu pripala je Borisu Isakoviću za uloge oca i tajkuna.

27. 11. 2017.

6. FESTIVAL PRVOIZVEDENIH PREDSTAVA – *LEPOTOM MENJATI SVET* (F. M. Dostojevski). Od 22 do 28. novembra 2017. godine, Aleksinac, Srbija. Predstava odigrana 24. novembra 2017. godine.

Žiri u sastavu: Zlata Numanagić, predsednica, Željko Hubač, član i Goran Ibrajter, član doneo je odluku

- Da se Nagrada za najboljeg glumca dodeli Borisu Isakoviću za uloge u predstavi „Novo doba“ Vuka Boškovića, u režiji Dina Mustafića, a u izvođenju BITEF teatra iz Beograda i Udruženja za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti – ART HUB, Sarajevo, Bosna i Hercegovina.. Odluka je doneta jednoglasno.

Jedan od najznačajnijih domaćih dramskih umetnika i ovoga puta je pokazao veliku sposobnost za glumačku transformaciju i uverljiv scenski izraz.

Broj igranja					16
1.	U BITEF teatru				5
2.	Broj igranja – gostovanja u Srbiji				2
3.	Broj igranja – gostovanja van Srbije				9
Broj gledalaca					3769
1.	U BITEF teatru				785
2.	Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji				694
3.	Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije				2290
1. Broj igranja u BITEF teatru	5	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	21. januar	178		29. maj 62. Sterijino pozorje, Novi Sad	250
	22. januar	134		24. novembar: 5. Festival proizvedenih predstava – PIP (Lepotom menjati svet), Aleksinac Sandra bl 018 800160	444
	24. januar	158		UKUPNO 2	694
	25. januar	140	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	9	3. Broj gledalaca na gostovanjima Van Srbije
	18. februar	175		30. mart Sarajevski ratni teatar SARTR, Bosna i Hercegovina	180
UKUPNO 1		785		01. april Sarajevski ratni teatar SARTR, Bosna i Hercegovina	200
				23. april Hercegnovske aprilske pozorišne svečanosti – HAPS, Herceg Novi, Crna Gora	400

				24. april Centar za kulturu Tivat	110
				25. april KC Nikola Đurković	250
				22. maj 20. Teatar Fest Petar Kočić – Nije krivo ogledalo, Banja Luka, Republika Srpska	400
				22. jun Festival 30. Barski Ljetopis, Bar (Stari Bar), Crna Gora	250
				18. avgust Kazaliste Ulysses, Mali Brijuni, Puls.Hrvatska	250
				19. avgust Kazaliste Ulysses, Mali Brijuni, Puls .Hrvatska	250
				UKUPNO 3	2290

Premijera: 06.. mart 2017. godine, Srpsko narodno pozorište, Novi Sad: Kamerna scena
Premijera u BITEF teataru: 15. mart.2017, godine

REČ REDITELJA

KOPRODUKCIJA:

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD I BITEF TEATAR, BEOGRAD

Željko Jovanović
TRI LICA SAMOĆE⁷

Režija i obrada video materijala: Filip Markovinović

Dramaturg: Miloš Latinović

Scenograf: Saša Senković

Kostimograf: Senka Ranosavljević

Muzika: Zoran Tairović

Scenski govor: dr Dejan Sredojević

Igraju:

Milica: Mia Simonović

Olga: Sanja Mikitišin

Mariška: Tanja Pjevac

Srpsko narodno pozorište, Novi Sad

Inspicijent: Snežana Radovanov

Sufler: Nataša Barbir

Majstor svetla: Marko Radanović

Majstor tona: Dušan Jovanović

Video bim: Đorđe Vernački, Srđan Milovanović

BITEF teatar

Izvršna produkcija: Jovana Janjić

Odnosi sa javnošću i protokol: Slavica Hinić

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Majstori tona: Mirosljub Vladić, Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Dizajn: Vesna Simić

Fotografija: Branislav Lučić

Dekor, kostimi i ostala scenska oprema izrađeni su radionicama Srpskog narodnog pozorišta.

Trajanje: 80', bez pauze.

⁷ Saradnja sa partnerima iz Srbije

FILIP MARKOVINOVIĆ

Kada govorimo o Prvom svetskom ratu, ili kako se u to vreme nazivao Veliki rat“, uglavnom pominjemo bitke, veliku hrabrost srpske vojske, stradanja u Albaniji, na Krfu, proboj Solunskog fronta ili se bavimo uzrocima rata, atentatom, političkim okolnostima... Negde na margini ostali su svi oni koji su u ratu živeli, neki i preživeli, i koji su, premda nisu vojevali bitke, izneli veliki teret na svojim leđima. Ova predstava donosi pogled na rat na zbivanja iz jednog drugog ugla – ugla žena kojima je rat odneo njihove ljubavi i koje se, na različite načine, nastoje izboriti sa besmislom u kojem su se zatekle.

Filip Markovinović (1976), pozorišni, filmski i tvreditelj. Do sada je režirao šesnaest pozorišnih predstava, višekratkih igranih i dokumentarnih filmova, kao i više stotina televizijskih emisija, namenskih filmova, spotova... Vlasnik Mafin proizvodnje AV proizvoda, aktivan u Kino klubu Novi Sad, Šok zadruzi i Šumskoj patroli u okviru kojih daje svoj doprinos razvoju sveta u pravcu boljitka

REČ AUTORA ŽELJKO JOVANOVIĆ

Tekst „Tri lica samoće“ posvećen je ženama okruženim ratom. Ono što dodatno otežava život i gura još dublje u izolaciju i samoću jeste to što ih je rat zatekao u vrlo netpičnim okolnostima, u sredini koja se u ratu bori protiv njihove domovine. Ove tri priče, koje svaka na svoj način boje određenu sliku stradanja i samoće, više su način postojanja, oblik ekstremne egzistencije koji nadilazi ljudsku bol i uzdiže se iznad patnje.

U ovim slikama rata, radnja se dešava daleko iza linije fronta, tamo gde se eho buke topova čuje iskrivljeno i gde svako ima pravo da ga „čuje“ onako kako mu nalaže savest s kojom se ljudi teško mogu podičiti i u miru, a kamoli u graničnim kao što je rat. Kada se, međutim, razidu vetrovi rata i pošto heroji uskoče u udžbenike i dobiju svoje biste i brojne spomenike, i nakon što se formiraju redovi đaka dovedenih da nešto nauče „iz istorije“ i „poklone se senima junaka“, najveći stradalnici brojnih ratova i mutnih vremena, nesrećne žene, unesrećene majke, devojke, sestre, verenice...padaju u zaborav. I niko ne govori o njima, najvećim gubitnicama i najdramatičnijim sudbinama svakog rata.

Fotografija Stojanke majke Knežopoljke iz Drugog svetskog rata, žene sa jednim detetom na leđima i drugim koje vodi za ruku dok se iza njih vije dim paljevine, progoni me od kad sam je prvi put video. Ta žena izgleda kao da uopšte nije uznemirena, čak ne deluje ni uplašeno. Kao da je savršeno mirna. Pa i deca, izgleda da ni njih nije strah. Oni su sami sa svojim bolom, sa svojom tragedijom i svojom tugom... i šta god da se kaže o njima, nije dovoljno.

REČ DRAMATURGA MILOŠ LATINOVIĆ

Samoća kao primarni oblik egzistencije, koja je istovremeno i izbor i usud, jedno je od osnovnih ljudskih stanja i osećanja. Samoća u takvom kontekstu može obuzeti čoveka i u ratnom okruženju, bez obzira što se rat pojavljuje kao kolektivni sudar armada, nacija i predstavlja mešavinu razaranja i bučnog uništavanja, vriske i eksplozija na frontu a patnje u pozadini.

Rat je za pojedinačno biće vrhunski samoća.

Mesto dešavanja ovih priča izmešteno je sa prve linije fronta, izvedeno iz te halabuke i poznatih zvukova rata i pomereno malo dublje. Možemo reći, čak daleko od frontovske buke i prilično jednostavnih pravila koja rat propisuje: ubij ili ćeš biti ubijen.

Glavne junakinje komada, koji sam prvobitno pročitao i uslovno nazvao „Tri žene“, personifikuju nemoć pojedinca pred najstrašnijim licem rata – tugom i samoćom. Zatičemo ih u dubokoj pozadini, i to u urbanoj sredini koja gotovo da ne mari za stradanja, ne sažaljeva, izbegava solidarnost. Storija postaje još tegobnija kada se utvrdi da „lice samoće“ ne pripada toj strani ili je zatečeno ni na čijoj zemlji.

Pred nama je priča o ličnom izboru za koji će neko drugi, neko silniji, „utvrditi“ da je pogrešan.

Takav je slučaj i sa Srpkinjom, srećno udatom za građevinskog inženjera, mladog Hrvata koji je završio studije u Gracu, gde su se upoznali i zajedno došli da žive u Zagreb. Njega će austrijska kruna pozvati da vojsci doprinese projektovanjem i trasiranjem puteva na Istok. U početku komšilik, prijatelji, muževljeva rodbina je sažaljeva, bodri, podržava, pomaže, ali kako rat postaje sve gori, vremenom sve više ljudi gubi živote kao i njen muž, i okolina menja lice. I kad stigne pobednička vojska u Zagreb, ona će biti na dvostrukom gubitku, osim što je izgubila muža, njen gubitak je i to što je žena stradalog neprijatelja nove države.

U Beogradu živi Mađarica, žena bez formalnog obrazovanja, koje joj i ne treba zbog posla kojim se bavi. Nju će rat dugo mimoilaziti, najpre zato što je niko ne primećuje, potom zato što su u Beograd ušle jedinice kraljevstva kome i Mađarska pripada, a

na kraju, kada se vrate pobednici, nju i dalje niko ne primećuje. Ona opslužuje razne vojske i u svakoj se zadesi po jedan čovek, oficir, koji joj je draži od ostalih. Kad ode jedna a stigne druga vojska, tako, prokleta, normalno. Samoća je za nju nešto što će kratko trajati i sigurno proći, a ima svoju cenu. Dok ona sama ne oseti potrebu da plati za nečiju slobodu ili život, ne videći da je njen u opasnosti.

Treća junakinja je Ruskinja, u Sremskim Karlovcima, koja zbog ljubavi napušta sve, uništava kanone običaja, prenebregava strogoću vaspitanja u Rusiji, te prelazi pola Evrope da bi u Srbiji ostala sama tokom rata koji je, kao zla kob, prati u stopu. Njen život ide ka neumitnoj propasti, ali je stradanje drugih, u stvari, uvodi u novu priču, bez imena, zanimanja i bez prošlosti...

Njena samoća je bez imena.

Ovaj materijal nastao je u želji da se obeleži 100 godina Velikog rata, ali ne kroz važne godine i ličnosti ili slavne bitke, nego ukazujući na patnje takozvanog malog čoveka, koji tiho a neumitno strada u svakom ratnom vihoru. Intencija da to budu žene, aludira na njihovu nezaštićenost i nemoć da se suprotstave „muškim igrama“.

Žene i deca su, u stvari, najveći gubitnici u svakom ratu, čak i onom koji nije objavljen. Svakodnevno se u to uveravamo.

KRITIKE:

Dnevnik, 07.03.2017.

Prohujalo s vihorom

U Srpskom narodnom pozorištu, u koprodukciji sa BITEF teatrom, u ponedeljak je premijerno izvedena predstava "Tri lica samoće" Željka Jovanovića, u režiji Filipa Markovinovića.

To je ujedno bila i pozorišna praižvedba teksta koji čine tri priče, tri žene, u vreme Prvog svetskog rata. Milica (Mia Simonović) je Srпкиnja udata za Hrvata u Zagrebu, Olga (Sanja Mikitišin) je Ruskinja koju put ljubavi pred rat donese u Srbiju, a Mariška (Tanja Pjevac) je Mađarica, madam bordela u srpskoj prestonici.

U prvoj priči, Milica je srećno udata, ni traga ni glasa problemima, sve dok se ne nađe zarobljena "sa druge strane akcenta", u izolaciji zbog straha od odmazde, jer Hrvati ginu u Srbiji, kao što će poginuti i njen muž. U drugoj priči, Olga je u srećnoj, bonvivanskoj vezi sa slikarom, putuju po svetu, zezaju se, sve dok ne doputuju u Srbiju, koja će vrlo brzo potom deospeti pod austrougarsku čizmu.

Mariška, pak, čezne za muškarcem koji će da prespava kraj nje, jer iako svi fini, gospoda, kao porodični ljudi moraju pre prvih petlova nazad iz bordela kući - svojim ženama. I u trećoj priči rat se isprečio između nje i, da, mora i plaže, koje bi takođe da vidi budna.

Pored očiglednog - toga da je reč o tri žene i da su sve tri pogođene vihorom rata - nije skriveno čak ni to da, iako u prvom planu, sve su one indirektno žrtve muške nesreće. Podrazumeva se da je rat muška stvar, da je ženi bez muškarca teško, pa onda i one, jadne, šta će.

Reditelj Filip Markovinović ove tri "razdvojene", "raslojene" i "višeznačne" priče nije uprizorio kao tri fragmentirane, striktno monološke strukture. U pojedinim scenama, replike izgovaraju "siluete", lica prikazana teatrom senki, a ponekad i živi partneri u klasičnoj igri. Platno kao kulisa je poslušilo i za projekcije gradova, ratnih akcija, što jeste donelo drugačiju dinamiku, ali nije značajno bogatilo predstavu koja u najboljem slučaju može da se poredi sa televizijskom dramom, ilustrovanu dokumentarnom građom.

Igra glumica je bila dosta ujednačena i skladno upakovana u konvencionalnu celinu sa, čini se, nepotrebnim sitnorealističkim detaljima, upotrebom autentičnog govora mađarskog i rusko-srpskog naglaska, koji je u izvedbi Sanje Mikitišin više ličio na hrvatski jezik, što je unelo izvesnu dozu zabune u Olginu priču. U slučaju Mađarice Mariške, u naraciji otvorenoj na publiku (direktno obraćanje), bilo je suviše koketiranja u glumačkoj igri tekstem punim opštih mesta i stereotipa.

Pre sto, ili bar pedeset godina, možda bi i bio neki potez dati reč anonimnim ženama, čuti glas mira, toplih emocija. Danas, u složenoj konstrukciji društvene stvarnosti i novoosvojenoj ulozi žena, tekst i predstava "Tri lica samoće" tek u naznakama uspostavljaju kontinuitet sa tom drugom vrstom borbe, obraćajući nam se na jedva zadovoljavajući i umetnički ispunjavajući način. Igor Burić

Broj igranja		5
4.	U BITEF teatru	2
5.	Broj igranja – gostovanja u Srbiji	3

6.	Broj igranja – gostovanja van Srbije				
Broj gledalaca					645
4.	U BITEF teatru				225
5.	Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji				420
6.	Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije				
1. Broj igranja u BITEF teatru	2	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	3	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	15. mart	142		6. mart Srpskom narodnom pozorištu, Novi Sad:	300
	16. mart	83		11. decembar Dom kulture Gračanica, Kosovo i Metohija	50
				12. decembar Dom kulture Zvečan, Kosovo i Metohija	70
UKUPNO 1		225		UKUPNO 2	420

Premijera: 24. mart 2017. godine, Firchie Think Tank Studio, Novi Sad

Premijera u BITEF teatru: 26. april 2017. godine

<https://youtu.be/1G7EKnfna4>

CENTAR ZA KULTURU TIVAT, CRNA GORA; BITEF TEATAR, BEOGRAD, SRBIJA, ASOCIJACIJA MASZK, SEGEDIN, THINK TANK STUDIO, NOVI SAD, SRBIJA

JAMI DISTRIKT⁸

Dokumentarna pozorišna predstava o najstarijoj naciji na svetu!

Režija: Kokan Mladenović

Izvedbeni tekst: Milena Bogavac Originalna muzika: Marko Grubić

Kostim: Ivana Nestorović

Glume:

Isidora Simijonovic,

Jelena Graovac,

Nina Nešković

Muziku izvodi grupa Vroom: Jamal al Kiswani, Marko Grubić

Narator: Nemanja Dragaš

Organizacija: Nemanja Dragaš

Fotografije: Dejan Lalić Lale

Predstava se realizuje uz podršku SOKOJ-a

Trajanje: 100'.

⁸ Međunarodna i saradnja sa nezavisnom scenom

Nacije proizvode ratove i ratovi proizvode nacije.
Ko je prvi počeo? Dokazaće se!

Nacija koja dokaže da je evoluirala direktno iz majmuna, dobija nagradnu vožnju u luna-parku istorije. Uključite se! U Jami Distriktu ima mesta za sve!

JAMI DISTRIKT je pozorišna predstava koja problematizuje pitanja nacije i nacionalnih država, u hi-tech svetu 21. veka. Polazeći od činjenice da je nacija konstrukt i pojam izmišljen u 19. veku, ova predstava postavlja pitanje: kako je devetnaestovekovnom izumu pošlo za rukom da izgleda kao da bio tu od uvek?

Da li su nam, u eri interneta, veštačke inteligencije i savremene medicine, još uvek potrebne stare, "dobre" nacije? Šta će smeniti nacije i nacionalne države?

I ko je gori: nacije ili korporacije?

Do kraja 21. veka, očekuje se da će većinu intelektualnih i fizičkih poslova obavljati roboti. Da li će roboti imati nacionalnu svest? Da li će biti robo-rodoljubi i robo-patriote? Da li će ideja nacije završiti na smetlištu istorije, ili će tamo završiti oni koji u nju veruju? Da li ćemo u 22. vek ući u cipelama iz 19. veka? I da li nas žuljuju te razgažene cipele? One odavno nisu lepe. A da li su udobne?

JAMI DISTRIKT je predstava koja se, u formi lažnog dokumentarca, bazira na (izmišljenom), ali mogućem događaju.

U selu Jamena, na tromeđi Srbije, Hrvatske i Bosne i Hercegovine, naučnici su – najsavremenijim sredstvima (koja uključuju satelitsko snimanje zemljine kore, specijalnim kamerama sa infra-crvenim i rengentskim zracima) otkrili najstarije paleolitsko naselje u istoriji čovečanstva. Otkriće je značajno jer pomera naučna saznanja o početku razvoja ljudske vrste stotinama hiljada godina unazad: homo sapiensi su bitno stariji nego što se do sada mislilo.

Ovo revolucionarno otkriće, od značaja je za čitavo čovečanstvo, ali se za njega posebno interesuju Srbi, Hrvati i Bošnjaci, budući da se praistorijska Jamena, nalazi na teritoriji sve tri države. Budući da svaka država pokušava da ga prisvoji, počinje niz apsurdnih teorija, o tome koji je narod stariji i kome pripada drevna Jamena. Teorije vode sve tri nacije u rat, a u rat se uključuju i sve svetske sile, na različitim stranama. Praistorijska Jamena biva uništena... a broj žrtava veći od 150 000.

Tada nastupa mir i trajno rešenje za Jamenu: ona postaje distrikt pod međunarodnim protektoratom, a transnacionalne kompanije, ulažu novac u to da se na prostoru Jamene, otvori najveći naučno-zabavni park na svetu. Svi preživeli stanovnici sela Jamena (ima ih oko stotinu) dobijaju posao: u ovom parku, oni će za turiste, glumiti drevne Jamence. Svi dobijaju kostime neandertalaca i plate, a međunarodna zajednica s ponosom ističe kako je stopa nezaposlenosti u Jameni – nula. Sve tri nacije sada su spuštene na nivo paleolitskih ljudi, u službi krupnog kapitala.

Priča pokazuje koliko su nacionalne podele besmislene, u XXI veku – kada usled galopirajućeg razvoja nauke i tehnologije, svetom odavno vladaju transnacionalne kompanije i kada 1% čovečanstva poseduje 46% svetskog bogatstva. Ideja o naciji, plasira nam se kao nešto na šta treba da budemo ponosni, a zapravo je fenomen koji ponižava naše ljudsko dostojanstvo.

Po svojoj formi, predstava je fragmentarna i postmoderna, a njen važan deo čini video rad, sastavljen od različitih sekvenci koje podržavaju formu lažnog dokumentarca, kao i živa izvedba originalne muzike grupe VROOOM. U videu su nahovane izjave različitih političara, donosilaca odluka i vlastodržaca, a kako bi sve izgledalo što uverljivije, tu su i lažna izdanja nacionalnih dnevnika i drugih informativnih emisija.

<https://www.youtube.com/watch?v=P13LNZYBlps>

<https://www.youtube.com/watch?v=Bcg3O0bQDjI>

Od premijernog izvođenja 24. marta ove godine, do novembra 2017. godine predstava je odigrana tridesetak puta do kraja 2017. godine. Predstava je bila deo selekcije značajnih festivala poput „Mikser festa" u Beogradu; „Dana satire Fadila Hadžića" u Zagrebu (Hrvatska); „Ohridskog leta" (Makedonija); „Poletnog festa" u Kopru (Slovenija); „Purgatoria" u Tivtu (Crna Gora); "Thealter festa" u Segedinu (Mađarska); "Intenational Danube Theatres festa" (Giurgiu, Rumunija), „Borinih pozorišnih dana" u Vranju (Srbija); „Zapleta" u Banja luci (Republika Srpska, BiH); „Dana Jurislava Korenića" u Sarajevu (Bosna i Hercegovina) i drugih.

Facebook strana: <https://www.facebook.com/naciJANacija/>

AUTORI:

NACIJA

Nacija je umetničko-istraživački projekat čiji je cilj produkcija intermedijalnog dela, hibridne forme. Izvedbene umetnosti ovde se ukrštaju s vizuelnim, a konačni rezultat treba da bude muzičko-scensko delo, koje uključuje video, film, pozorište, muziku i interakciju s publikom.

KOKAN MLADENović

Rođen je u Nišu, Srbija, 1970. godine.

Završio je Srednju glumačku školu u Nišu, u klasi Mime Vuković-Kurić. Diplomirao na Katedri za pozorišnu i radio režiju Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu 1993. godine, u klasi Miroslava Belovića i Nikole Jevtića.

Režije (izbor): Shakespeare, Buñuel, Müller „Hamlet“; Harms „Slučajevi“; Tirso de Molina „Seviljski zavodnik i kameni gost“; Beaumarchais „Figarova ženidba“; Aristofan „Lizistrata“, „Mir“, „Pravda“; Agota Kristof „Velika bilježnica“;

Dušan Kovačević „Maratonci trče počasni krug“, „Balkanski špijun“, „Sabirni centar“; Henrik Ibsen „Peer Gint“; Shakespeare „Bogojavljenka noć“, „San ljetne noći“, „Ukročena goropadnica“, „Romeo i Julija“; Ljubomir Simović „Putujuće kazalište Šopalović“; Baricco „Ilijada“; Goran Petrović, K. Mladenović „Opsada crkve Svetog Spasa“, Goran Stefanovski „Bakanalije“; Mihail Bulgakov, K. Mladenović „Majstor i Margarita“; J. R. Tolkien, K. Mladenović „Hobit“; J. M. Barrie, M. Stojanović „Petar Pan“; Enda Walsh „Disko svinje“; Fosse, Kander, Ebb „Chicago“; Rado, Ragni, MacDermot „Kosa“; Madač „Čovekova tragedija“; Maja Pelević „Pomorandžina kora“, „Ja ili neko drugi“; Goldoni „Sluga dvaju gospodara“, K. Mladenović „Zona Zamfirova“, mjuzikl po delu Stevana Sremca; Beaumarchais, K. Mladenović, Djarmati „Opera ultima“; Eshil „Okovani Prometej“, Alexandre Dumas „Tri musketara“, Lars von Trier „Dogvil“...

Sa uspehom je režirao u pozorištima Slovenije, Mađarske, Rumunije, Bosne i Hercegovine i Crne Gore.

Stručno se usavršavao u New Yorku, Londonu, Avignonu i Moskvi. Bio je umetnički direktor pozorišta

„Dadov“, umetnički direktor Narodnog pozorišta u Somboru, direktor drame Narodnog pozorišta u Beogradu i upravnik pozorišta Atelje 212 u Beogradu.

Za svoj rad, dobio je nagradu „Bojan Stupica“ kao i sve druge značajne nagrade na festivalima u Srbiji i Crnoj Gori.

MILENA BOGAVAC

Milena Minja Bogavac je spisateljica, dramaturškinja, pozorišna rediteljka, slem pesnikinja i radnica u kulturi.

Rođena je u Beogradu, 1982. gde je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti.

Napisala je petnaestak pozorišnih komada, koji su izvedeni u brojnim srpskim i evropskim pozorištima.

Dobitnica je nagrada „Borislav Mihajlović – Mihiz“ za dramsko stvaralaštvo, „Josip Kulundžić“ za „izuzetan uspeh u oblasti pozorišta“ i nekoliko drugih...

Od 1999. godine, sa rediteljkom Jelenom Bogavac, radi u okviru pozorišne trupe Drama Mental Studio.

Nezavisno od rada u trupi, saraduje sa mnogim organizacijama i institucijama kulture među kojima su: BITEF, BITEF teatar, Centar E8, Teorija koja hoda, Per.Art...

Piše i izvodi slem poeziju, a zbirke „Ekonomska propagandna poezija“ (2005) i „Moj slem je duži od tvog“ (2011) objavio joj je novosadski SKC. Objavila je roman „Istorija srca“ (Princip bonart pres, 2012), a pozorišni komadi koje je napisala, prevedeni su na više jezika i uvršteni su u nekoliko antologija savremene drame.

Od 2006. – 2011. radila je kao selektorka i umetnička direktorka Ex teatar festa – festivala eksperimentalnog, niskobudžetnog i angažovanog pozorišnog izraza, u Pančevu.

Režirala je nekoliko predstava čiji su izvođači i ko-autori mladi ljudi, a sa Vojslavom Arsićem, od 2010. razvija pozorišni metod kolektivnog autorstva nazvan „pozorište kao omladinski rad“.

Redovno vodi radionice zasnovane na upotrebi dramskih tehnika u obrazovanju, radionice za razvoj dramskog teksta i radionice slem poezije.

MARKO GRUBIĆ

www.markogrubic.com

Komponovao je muziku za pedesetak pozorišnih predstava, za velike manifestacije, kao i za brojne performanse, dokumentarne i igrane filmove.

Dobitnik je Sterijine Nagrade za najbolju originalnu muziku u pozorišnoj predstavi za 2013. godinu, kao i drugih priznanja u oblasti muzičko-scenskog stvaralaštva.

Kompozitor je, basista i kreativni vođa muzičke grupe VROOOM sa kojom je objavio pet albuma u Srbiji, Hrvatskoj, Sloveniji i Francuskoj i održao nekoliko stotina nastupa širom Evrope.

Koproducent je i kompozitor projekata DOGVIL, koncert predstave po dramskom tekstu Lars von Trier-a i JAMI DISTRIKT (izvedbeni tekst: Minja Bogavac).

JELENA GRAOVAC je rođena 12/7/1984. godine u Senti.

Završila je Prvu riječku hrvatsku gimnaziju/ jezični smjer 1998-2002. godine u Rijeci (Hrvatska), Filozofski fakultet, Odsjek za povijest umjetnosti i Odsjek za hrvatski jezik i književnost, 2003-2012. godine u Zagrebu, studije: Gluma, mediji, kultura – smjer Gluma (klasa prof. Rade Šerbedžije), 2010 - 2013. godine u Rijeci (Hrvatska) i master studije glume na Fakultetu dramskih umetnosti 2013- 2017. godine u Beogradu.

Diplomirala je ulogom Kler u Ženeovim „Sluškinjama”, u režiji Staše Zurovca, a master studije završava ulogom Hede u komadu „I jedna i druga”, u režiji Ane Konstantinović.

Za predstavu „Jami Distrikt” osvojila je nagradu za Najbolje glumačko ostvarenje na Festivalu Tvrdava Grad Teatar u Čortanovcima (2017.) i Nagrada za najbolju mladu glumicu 2. međunarodnog teatarskog festivala „Dani Jurislava Korenića” (2017), Sarajevo zajedno s kolegicama Ninom Nešković i Isidorom Simijonović.

Trenutno igra (uloga Hrvaticice) i u predstavi Milene Bogavac: „Jami district”, u režiji: Kokana Mladenovića (Centar za kulturu Tivat, Crna Gora; BITEF teatar, Beograd, Srbija, festival MASZK, Segedin, Mađarska, Think Tank Studio, Novi Sad, Srbija); u predstavi Slavenke Milovanović, Ivane Vujić, Miloša Latinovića: „Crnjanski”, u režiji: Ivane Vujić (Madlenianum i BITEF teatar) i TV seriji: „Senke nad Balkanom” (uloga Đurđe), režija: Dragan Bjelogrić, RTS, 2017.

Na filmu je debitovala 2012. godine ulogom žene u: „Oktolog-u”, 32', režija: Karpo Godina, Oktogon Productions. 2017. Igrala je u filmu „Bliskost”, čiji scenario i potpisuje zajedno sa Brunom Lovrenčićem i Leonom Lučevom.

NINA NEŠKOVIĆ

Obrazovanje:

1999-2007, Osnovna škola „Branko Radičević”, Batajnica

2007-2011, Deseta gimnazija ‘Mihajlo Pupin’, Beograd

2011- 2015, Diplomirani dramski i audio-vizuelni umetnik iz oblasti glume, „Fakultet dramskih umetnosti”, Beograd

2015, Master studije „Fakultet dramskih umetnosti”, Beograd

Radno iskustvo:

2009, Televizijska serija „Priđi bliže”, RTS

2013, Predstava „Dobrodošli u Srbiju”, Zvezdara teatar

2013, Predstava „Gospođica Julija”, Fakultet dramskih umetnosti

2015, Diplomaska predstava „Dejstvo gama zraka na sablasne nevene”

2016, Tempus projekat: film “Serbian Folk Story”

2016, Predstava „Petar Pan”, pozorište Boško Buha

2016, Predstava „Narodna drama”, Narodno pozorište u Beogradu

2017, Predstava „Klaustrofobična komedija” Zvezdara teatar

2017, Televizijska serija „Sindelići”, Prva TV

2017, Predstava „Jami distrikt”, BITEF teatar

Lični uspjesi:

Specijalna nagrada na međunarodnom festivalu "ArtOkraina" u Sankt Petersburgu;

Nagrada iz dikcije „Branja Đorđević”, Fakultet dramskih umetnosti;

Za predstavu „Jami Distrikt” osvojila je nagradu za Najbolje glumačko ostvarenje na Festivalu Tvrdava Grad Teatar u Čortanovcima (2017.) i Nagrada za najbolju mladu glumicu 2. međunarodnog teatarskog festivala „Dani Jurislava Korenića” (2017), Sarajevo zajedno s kolegicama Ninom Nešković i Isidorom Simijonović.

ISIDORA SIMIJONOVIĆ rođena je 21. juna, 1995. godine u Beogradu.

Nakon što je završila Prvu beogradsku gimnaziju, upisala je Akademiju umetnosti u Beogradu, odsek gluma, u klasi prof. Mirjane Karanović, gde je danas četvrta godina studija.

Isidora je debitovala na filmskom platnu igrajući glavnu ulogu u nagrađivanom filmu „Klip” (2012), u režiji Maje Miloš. Za ovu ulogu Isidora je nagrađena priznanjem „Special mention actress” na Vilnus international film festivalu, kao i nagradom „Zlatni lešnik”, koji joj je dodelio žiri leskovačkog internacionalnog filmskog festivala. Fipresci Srbija, dodelio joj je „Nagradu za najbolju žensku ulogu”, 2013. godine.

Nakon toga, igrala je u filmovima „Atomski s desna” (Srđan Dragojević), „Dobra žena” (Mirjana Karanović), „Gde je Nađa?” (više autora, 2013), kao i u mnogim kratkim filmovima studenata režije Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu.

Isidora je svoj pozorišni debi imala još kao srednjoškolka, igrajući u predstavi „Pazi vamo”, u pozorištu Boško Buha, a koju je režirala Bojana Lazić, 2010. godine.

Od tada, pa do predstave „Jami Distrikt”, Isidora je igrala u predstavama „Sumnjivo lice” (Mikser House), „Gozba” (Zvezdara teatar) i „Romeo i Julija” (Pozorište „Lektira”).

Za predstavu „Jami Distrikt” osvojila je nagradu za Najbolje glumačko ostvarenje na Festivalu Tvrdava Grad Teatar u Čortanovcima (2017.) i Nagrada za najbolju mladu glumicu 2. međunarodnog teatarskog festivala „Dani Jurislava Korenića”

(2017), Sarajevo zajedno s kolegicama Ninom Nešković i Isidorom Simijonović.

Pojavljuje se u TV seriji „Andrija i Anđelka”, kao i u drugoj sezoni TV serije „Ubice moga oca”, koju ćemo uskoro moći da gledamo.

Svira klavir i bavi se plesom

NAGRADE:

ČETVRTI POZORIŠNI FESTIVAL *NOVI TVRĐAVA TEATAR*, Kompleks vile Stanković, Čortanovci (pod otvorenim nebom), Srbija (od 3. do 6. jula 2017, godine)

Žiri u sastavu: Mia Knežević, rediteljka iz Novog Sada, Kinga Mezei, glumica i rediteljka iz Sente, Vladimir Kopicl, književnik i pozorišni kritičar iz Novog Sada, predsednik, jednoglasno je dodelio:

- Nagradu za najbolju režiju Kokanu Mladenoviću za režiju predstave „Jami distrikt“

Objasnenje:

„U nastojanju da scenski razigra zaoštrenu kvazidokumentarnu vivisekcijsku dramsku fikciju Milene Bogovac, tematski složenu oko preispitivanja pojma nacije i modelovanja ovog izuma 19. veka kroz presudne manipulativne polit-medijske mašine današnjice, Kokan Mladenović, još jednom, u svom inventivno praštećem, rasprskavajuće-katarzičnom maniru, pokazuje bogat repertoar sopstvene rediteljske invencije. U slučaju ove predstave ponajpre sposobnost da izoštri, ospolji, gradi i ruši, pa i zavede i prevede gledaoca u dobro tempiranu scensku „kopiju bez originala“, čiji original svi zapravo znamo, ali nam ovako dobra lekcija iz tog gradiva sigurno može dobro doći.

Istovremeno bujan i precizan rediteljski rad, s ponekim viškom, ali bez manjka. Ujedno, dobra prilika da upotrebimo jednu lepu reč za koju u ovom poslu obično nema dovoljno mesta: taman!”

- Nagrada za najbolju žensku ulogu ravnopravno je dodeljena:

- a. Isidori Simijonović za ulogu srpskog koncepta,
- b. Nini Nešković za ulogu bosanskog koncepta i
- c. Jeleni Graovac za ulogu hrvatskog koncepta, u predstavi „Jami distrikt“.

Objasnenje:

„U ovom zaoštrenom, ekstremno razigranom multimedijalno-scenskom senzornom zalogaju, s mnoštvom naratorsko-muzičkih ukrasa, sa silnim upadima novomedijske rečite slikovnosti i teških hiper-realističkih polit-aroma najpresnije savremenosti u jedva prerađenom stanju, pomenute tri korporalno-scenske umetnice na zajedničkom poslu dokazivanja paradoksalne različitosti njihovih u tekst upisanih nacionalnih pozicija i ograničenja, i pojedinačno i timski su iskazale skoro sve što se od organski živog aktanta na sceni danas može očekivati. Spremnost, pre svega, što nam je, baš kao i Šekspiru, u onom njegovom slavnom citatu, zapelo za oko, pa odatle prešlo u ovo priznanje.”

41. DANI SATIRE *FADILA HADŽIĆA*, Zagreb, Hrvatska (Od 2. do 19. juna 2017. godine)

Žiri u sastavu: Bojana Radović (novinarica i pozorišna kritičarka „Večernjeg lista”) – predsednica; Livio Badurina (dramski umetnik) i Tomislav Zajec (dramski pisac) dodelio je:

- Nagradu za najbolju kabaretsku predstavu, predstavi „Jami distrikt” Milene Bogovac u režiji Kokana Mladenovića.

MEĐUNARODNI FESTIVAL MLADOG GLUMCA – ZAPLET 09, Banja Luka, Bosna i Hercegovina (Od 20 do 26. oktobra 2017. godine)

Stručni žiri banjalučkog Međunarodnog festivala mladog glumca ZAPLET 09, u sastavu: Tanja Šljivar, dramaturškinja, Vladimir Đorđević, glumac i Petar Topalović, kompozitor jednoglasno je odlučio da je Nagradu za najbolju predstavu u celini osvojila multimedijalna dokumentarna predstava „Jami distrikt“, nastala po tekstu Milene Minje Bogovac i u režiji Kokana Mladenovića.

- Nagrada za najbolju mladu glumicu otišla je Isidori Simijonović za ulogu „srpske pozicije“ u „Jami distriktu“,
- Glasovima publike, među nagrađenima glumcima/ama večeri je Nina Nešković u predstavi „Jami distrikt“

37. FESTIVAL *BORINI POZORIŠNI DANI*, 2017, Vranje, Srbija (Od 21. do 26. oktobra 2017. godine)

- Dokumentarna predstava Milene Bogavac o najstarijoj naciji na svetu „Jami distrikt“, u režiji Kokana Mladenovića proglašena je glasovima publike najboljom na festivalu.

2. MEĐUNARODNI TEATARSKI FESTIVAL *DANI JURISLAVA KORENIĆA* (Od 16 do 23. decembra 2017. godine), Kamerni teatar, Sarajevo, Bosna i Hercegovina. Predstava odigrana petog dana festivala: 20.12.2017. godine.

Žiri 2. međunarodnog teatarskog festivala „Dani Jurislava Korenića“ (16-23. decembar, Kamerni teatar, Sarajevo) u sastavu: Dragan Komadina, Vedran Fajković, Elma Berberović, Larisa Sarajlić- Ramović i Nebojša Glogovac, dodelio je:

- Nagradu „Jurislaw Korenić“ za najbolju predstavu u celini: predstavi „Jami distrikt“
- Nagradu za najbolju režiju: Kokanu Mladenoviću za režiju predstave „Jami distrikt“
- Nagradu za najbolju mladu glumicu: trima glumicama – građankama Jemene u predstavi „Jami distrikt“: Nini Nešković, Isidori Simijonović i Jeleni Graovac.

KRITIKE

<http://www.vijesti.me/caffe/pobuna-protiv-opore-stvarnosti-933483>
<http://radiotivat.com/jami-distrikt-koliko-smo-isti/2017/04/>
<http://www.dan.co.me/?nivo=3&datum=2017-04-14&rubrika=Kultura&clanak=594361&najdatum=2017-04-13>
<http://radiotivat.com/stevan-koprivica-vrhunski-teatarski-cin/2017/04/>
<http://www.bokanews.me/featured/jami-distrikt-vise-pozorisne-deklaracije-zajednickom- jeziku/>
http://veselolice.blogspot.rs/2017/04/blog-post_28.html
<https://www.pressreader.com/croatia/vecernji-list-hrvatska/20170606/282106341607515>
Ana Tasic, Politika: <https://anasttasic.wordpress.com/2017/06/07/politicari-majmuni-i- nekoliko-banana/>
<http://kazaliste.hr/index.php?p=article&id=2409> <http://www.rts.rs/page/radio/sr/story/1466/radio-beograd-3/2827682/aleksandar-milosavljevic-pozorisne-aktuelnosti.html>
<http://bosonoga.com/2017/10/22/zaplet-09-ko-je-jamio-do-jame-nas-je-doveo/>
<https://www.nezavisne.com/kultura/pozornica/Jami-distrikt-odusevio-publiku- Zapleta-09/448284>

UTISCI

Predstava Kokana Mladenovića „Jami distrikt“ ostavlja bez teksta i daha i drži gledaoca tokom čitavog svog trajanja na granici suza i smeha. Ona je istovremeno surova i potresna, a opet beskrajno duhovita. Karakteriše je savršena gluma mladih glumica koje snagom svoje reči i scenskog pokreta iznenadjuju u svakoj sledećoj sceni. Zbog teme koju obrađuje „Jami distrikt“ trebalo bi da bude obavezna lektira na ovim prostorima.

Dr Tijana Palkovljević Bugarski, upravnica Galerije Matice srpske

Nijedna naučna studija nije i ne bi mogla ovako urnebesno duhovito, ogoljeno, ali i bolno istinito da prikaže svu apsurdnost nacionalizma, kao što je to učinila predstava „Jami distrikt“. Zavidim joj na tome!

Prof.dr Mikloš Biro, psiholog

„Jami distrikt“ – to je onaj luna park u kom je Breht sreo Monti Pajtona. Legenda kaže da su se napili piva, pa seli na ringišpil i vozili se u krug, do povraćanja... Jami distrikt – to je ona predstava u kojoj je dokumentarizam sreo fikciju. Priča se da se silno zaljubio, ali ga je fikcija hladno odbila jer je „lažov i prevarant, bez osećaja za realnost, moguće i verovatno“... Jami distrikt – to je ono mesto u kom je pozorište srelo društvo. Susret je prošao neprimetno, jer su oba mislila da stoje ispred ogledala. Nije im se naročito dopalo ono što su tamo videli, ali su pomislili kako je „sada ved kasno za promene“. Odlučili su da ostanu ponosni na ono što jesu... pa su ponosno zgrabili svoje banane i odskakutali, za svojim čoporom; na svoje grane, u svoje pećine.“

Milena Minja Bogavac, spisateljica

Da li smo postali majmuni dokazujući da nismo postali od istog majmuna? Da li de nas budući rat zbog praistorije dovesti do kraja istorije? Da li su korporacije progutale nacije dok smo mi iskopavali četnike, ustaše i domobrane u luna-parku istorije?

„Jami distrikt“- jedinstvena prilika da nasmejete majmunima za koje niste glasali.

Kokan Mladenović, reditelj

Specifična struktura i forma komada Milene Bogavac, čiji ni raniji tekstovi nisu bili lišeni uspešnih „literarno- dramaturških“ istraživanja i svojevrsnog kreativnog poigravanja, bavi se vrlo aktuelnim pitanjima nacionalnog identiteta, položaja pojedinca unutar homogenog etičkog korpusa, manipulacijama i zloupotrebama osećanja pripadnosti određenoj zajednici. Autorka, koristedi

nebrojene primere iz bliske surove prošlosti na prostorima bivše Jugoslavije, uz značajan ironijsko-alegorijski otklon, na duhovito-potresan način progovara o besmislu podela bez obzira da li je reč o nacionalnim, verskim ili ideološkim jer je ishod svake podjednako tragičan. U scenskoj realizaciji Kokana Mladenovića, uz sjajnu podršku isidore Simijonović, Jelene Graovac i Nine Nešković, čiji glumački talenat, izraz i ekspresivnost daju visoke umetničke domete celokupnoj predstavi, kao i muzike grupe „Vroom“, posebno do izražaja dolaze kritički intonirani pasaži razotkrivanja destruktivnosti ogoljene politike „krvi i tla“, čije posledice na žalost osećaju sadašnje ali i buduće generacije na našim prostorima. Ironija, sarkazam, komika i apsurd prepliću se sa dramskim momentima, čineći Jami distrikt stilski i žanrovski heterogenom, što je dodatni kvalitet ove društveno angažovane predstave u najboljem smislu te reči.

Dr Miroslav Radonjić, direktor Sterijinog pozorja

- Da je povest nekih naroda samo prelaz od džungle do zoološkog vrta, pokazuju Isidora Simijonović, Nina Nešković i Jelena Graovac.

- Da čovek nastaje od majmuna a majmun od nacionaliste, pokazuje Kokan Mladenović

- Da od kabarea i satire nastaju parodija i groteska, a od njih čista, urnebesna, bolna i čarobna komedija, pokazuje predstava „Jami distrikt“.

Dr Svetislav Jovanov, dramaturg, Srpsko narodno pozorište

Ne pamtim kada sam se poslednji put toliko naježio na jednoj premijeri, ali ništa manje ni na sledećim izvedbama. Većito nezadovoljan i kritičan, odjedanput potpuno razoružan, samo sam mogao na kraju da viknem u uvo prijatelju pored mene: "Konačno"!

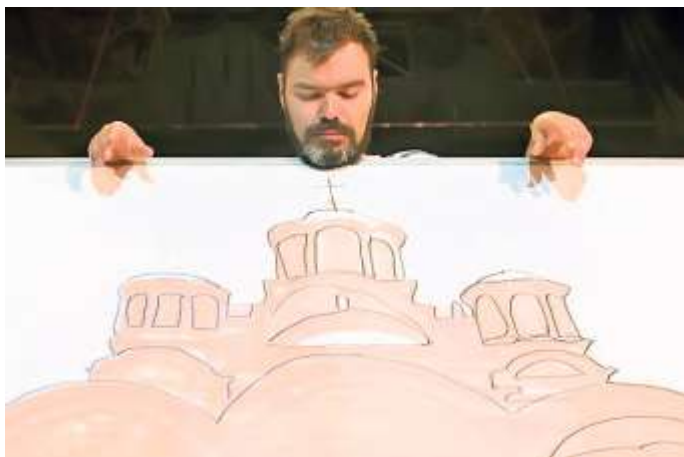
Ivan Fece Firchie, vlasnik Firchie Think Tank Studija

„Jami distrikt“ Kokana Mladenovića, po tekstu Milene Bogavac, obračunava se sa regionalnom nacional-šovinističkom ideologijom i ljudima koji je raspiruju na njima jedini razumljiv način: brutalnom silom reči i dela. Ne štedeći nijednu od sukobljenih strana, sirova energija tri mlade glumice balkansku problematiku „krvi i tla“ Mladenovićevom promišljenom banalnošću razbija na komadiće, u istorijskom trenutku kada nacija, zemlja i krv imaju tržišnu cenu. Moderna predstava kao stvorena za učenike i studente koji su devedesetih bile premladi da bi razlučili povode, obime i posledice zločina počinjenih tokom ratnih sukoba u SFRJ.

Igor Mihaljević, urednik, Znas Ti Zasto.com

Broj igranja					27
1.	U BITEF teatru				4
2.	Broj igranja – gostovanja u Srbiji				11
3.	Broj igranja – gostovanja van Srbije				12
Broj gledalaca					5792
1.	U BITEF teatru				570
2.	Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji				2462
3.	Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije				2760
1. Broj igranja u BITEF teatru	4	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	11	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	26. april	110		24. mart Think Tank studio, Novi Sad, Srbija	180
	28. april	106		20. april KC Paraćin	142
	17. novembar	177		13. maj Think Tank Studio, Novi Sad	100
	1. decembar	177		14. maj Think Tank Studio, Novi Sad	100
UKUPNO 1		570		28. maj Mikser festival, Beograd	300
				08. jun. PULS teatar, Lazarevac	153
				05. juli	340

				Festival „Novi Tvrdjava Teatar“, Vila Stanković, Čortanovci	
				23. jul „Thealter fest“, Segedin u organizaciji Asocijacije "Maszk"	250
				26. oktobar 37. Borini dani u Vranju, Večerna scena	240
				18. novembar Narodno pozoriste u Nišu	500
				30. novembar Narodno pozoriste Sombor	157
				UKUPNO 2	2462
			2. Broj igranja – gostovanja van Srbije	12	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
				11. april Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	165
				12. april Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	81
				13. april HAPS, Pozorište Herceg Novi, Crna Gora	359
				04 jun, 41. DANI SATIRE FADIL HADŽIĆ (Satiričko kazalište Kerempuh), Zagreb, Hrvatska	250
				13. jun Kosztolányi Dezső, Subotica,	93
				29. jun 24. Primorski poletni festival (Koparsko Gledališće Martinčev trg), Kopar, Slovenija	350
				07. avgust Festival "Purgatorie", Tivat, Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	147
				08. avgust Festival "Purgatorie", Tivat, Centar za kulturu Tivat, Crna Gora	155
				13. avgust Festival Ohridsko leto, Skoplje, Makedonija	380
				19. oktobar International Danube theatres fest", Giurgiu, Rumunija,	400
				21. oktobar Festival mladog glumca "Zaplet", Banja luka, Republika Srpska	220
				20. decembar Festival "Dani Jurislava Korenića" u Kamernom teatru 55, Sarajevo (BIH)	160
				UKUPNO 3	2760

Premijera: 28. jun 2017. godine u okviru festivala „Preko svake granice – Nova umetnost Kosmeta“ (Art/medija komuna: Garaža, Bulevar Vojvode Mišića 49, Beograd)

Narodno pozorište u Prištini sa privremenim sedištem u Gračanici i BITEF teatar

BAJPAS SRBIJA⁹

Scenski priručnik za pravilnu upotrebu Kosova i Metohije namenjen stanovništvu Srbije u užem i najužem smislu

Koncept i dramaturgija: Milena Bogavac

Koautori i izvođači aka operateri: Aleksandra Cucić, Nebojša Đorđević, Tamara Tomanović, Uroš Novović, Jelena Orlović, Jovan Zdravković

Istraživači i dijagnostičari: Jelena Bogavac i Nenad Todorović

Video: Igor Marković

Muzika: Bojana Vuntrušević i Ivan Bambi Mirković

Kostim: Dragan Smiljanić

Dizajn plakata: Jovan Tarbuk

Fotografije: Ivan Božić

Bajpas Srbija je dokumentarna pozorišna predstava o sličnostima i razlikama između dva najveća srpska geta. Jedan geto je Kosovo. Drugi je Krug dvojke. Oba su u Srbiji, a kao da nisu u Srbiji. Oba ostatku Srbije samo prave probleme. Ali, samo jedan može biti srce Srbije. Ova predstava je pokušaj da otkrijemo – koji?!

Nastala na osnovu jednogodišnjeg istraživanja, intervju, radionica i razgovora, Bajpas Srbija je predstava koja se temelji na ličnim pričama i iskustvima mladih, sa gornje i donje strane linije razgraničenja. U njoj nema glumaca: svi su autori. U njoj nema iluzije: sve je dokument. U njoj nema odgovora: sve su pitanja. U njoj nema patetike: sve je ironično. A nema ni ironije: sve je iskreno.

U postdramskom stilu, jezikom predavanja-performansa, isprekidanog songovima, rekonstrukcijama Jutjub klipova, dramatizovanim ispovestima i drugim kolažnim scenama, ova predstava za cilj ima da prikaže život Srba na Kosovu, van medijativizovane i politizovane slike koja stiže u Beograd.

Predstava takođe ima za cilj da prikaže i kako mladi iz ostatka Srbije vide život Srba sa Kosova, pa tako razbija predrasude koje imamo jedni o drugima.

Predstavu smo spremali kao što bismo spremali predavanje o Kosovu. Što smo se duže spremali, predavanje je postajalo sve gore. Zato je ova predstava predavanje o predavanju koje nismo spremili.

Naslov predstave aludira na najčešće izvođenu hiruršku operaciju na srcu.

Ako je Kosovo – “srce Srbije”, neophodno je premošćavanje krvnih sudova koji ga ishranjuju. Neophodno je da se jedni drugima približimo, da bismo se zajednički suočili sa pitanjem: šta je za Srbiju danas Kosovo? Ili: šta nije?

Šta može da bude? Šta ne može?

⁹ Saradnja sa partnerima iz Srbije

AUTORSKI TIM

MILENA BOGAVAC (Beograd, 1982) je spisateljica, dramaturškinja, rediteljka, pozorišna umetnica i radnica u kulturi. Godinama unazad pravi dokumentarne predstave o Kosovu, u pokušaju da stigne neki odgovor, koji joj beži. Htela je da nauči albanski, ali nije imala od koga. Zato se posvetila usavršavanju srpskog.

ALEKSANDRA CUCIĆ (Beograd, 1975) je glumica i mama. Dok je odrastala, s Kosovom nije imala nikakvu vezu. Kosovo je bio samo jedan deo njene zemlje. Kada je sazrela shvatila je da je sa Kosova jer je to njena zemlja.

NEBOJŠA ĐORĐEVIĆ (Kladovo, 1982) je glumac, ponosan na svoju saradnju sa Narodnim pozorištem u Prištini i nagrađen osećajem pripadnosti Kosmos-Kosovu kao filozofskoj temi. Pita se kakvog je ukusa ova predstava ako su ljubav i čovekovo prokletstvo u osnovi svega.

TAMARA TOMANOVIĆ (Kosovska Mitrovica, 1991) je glumica Narodnog pozorišta u Prištini sa privremenim sedištem u Gračanici. Otvara se, govori o svom odrastanju na "svetoj srpskoj zemlji"-nekad i sad... i pita se: da li je, u svojoj zemlji, građanka drugog reda.

UROŠ NOVOVIĆ (Beograd, 1990) je student režije i glume, koji nije znao da je Kosovo - srce, ni njegovo, ni srce Srbije, dok mu to nisu rekli na vestima. Pokušava da odgonetne čiji je Skenderbeg i zašto ljudi ne mogu da žive zajedno kad ima dovoljno mesta za sve.

JELENA ORLOVIĆ (Kosovska Mitrovica, 1992) je svršena studentkinja glume i večita studentkinja master studija, jer je tako u mogućnosti. Članica je ansambla srpske drame Narodnog pozorišta u Prištini; česte tahikardije izazivaju joj potrebu za pićem, a zamena za piće joj je ova predstava: njen balans između Beograda i Kosova, uočište, beg, ljutnja, osećaji i pu spas za sve nas.

JOVAN ZDRAVKOVIĆ (Beograd, 1993) je glumac i živi u Jerkoviću, što znači da mu je Kosovo bliže od kruga dvojke. Iako nema direktan prevoz do Gračanice, ponekad misli da bi brže stigao tamo, nego do BITEFa, na probu.

JELENA BOGAVAC (Beograd, 1973) je pozorišna rediteljka i dramaturškinja BITEF teatra. Do prošle godine, nije verovala da postoji. O kad ga je srela, veruje da je sve – Kosovo. Sve(t) Kosovo.

NENAD TODOROVIĆ (Priština, 1974). Umesto dve rečenice o sebi i Kosovu, prevodi pesmu Vidovdan na engleski i peva: "Wherever I'll go, I'll always return to you as a whole; Who dares to take Kosovo away from my soul?!"

IGOR MARKOVIĆ (Višegrad, 1982) je multimedijalni umetnik. Pokušava da dubok i emotivan susret Beograda sa Kosovom, pretoči u niz slika koje svako razume: nešto kao DIY uputstvo za operaciju na srcu.

Broj igranja		5
1.	U BITEF teatru	2
2.	Broj igranja – gostovanja u Srbiji	3
3.	Broj igranja – gostovanja van Srbije	
Broj gledalaca		780
1.	U BITEF teatru	270
2.	Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	510
3.	Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	

1. Broj igranja u BITEF teatru	2	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	3	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	27. novembar	135		28. jun 2017 Art komuna Garaža	170
	29. novembar	135		27. oktobar, Art komuna Garaža	170
				29. oktobar, Art komuna Garaža	170
UKUPNO		270		UKUPNO 2	510

Fotografije: Domagoj Dragaš
Premijera 12. avgust 2017. godine
Kazalište Ulysses, tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska

KOPRODUKCIJA: Kazalište Ulysses, BITEF teatar

DORUČAK ŠAMPIONA ¹⁰

Međunarodni kazališni projekt

Režija: Aleksandar Švabić
Dramaturgija: Nataša Rajković
Scenografija: Davor Sanvincenti
Kostimografija: Maria Marković - Milojev
Glazba: Damir Urban
Scenski pokret: Staša Zurovac
Oblikovanje zvuka: Davor Rocco
Oblikovanje zvuka: Andrej Hadinjak
Igraju: Slavko Štimac, Katarina Bistrović – Darvaš
Lucija Šerbedžija, Jerko Marčić, Dejan Dedić
Direktor tehnike: Damir Ključarić
Fotografije: Domagoj Dragaš, Kristijan Vučković

Jezik izvođenja: hrvatski

„Gonila me želja da uspijem u onome u čemu sam osjetio da sam dobar.

Nekakav prometejski oganj, volja za postignućem visokih ciljeva.

Čim sam krenuo u to, morao sam biti najbolji.

Da nisam imao upornost, nikad na bih došao do vrha”.

UVODNA REČ DRAMATURŠKINJE:

„Doručak šampiona” autorski je projekt tima koji je okupio različite autore iz različitih umjetničkih područja oko jedne osobe. Osobe koja nam je poznata posredno ili neposredno jer smo za nju čuli, o njoj čitali, za nju navijali ili o njoj slušali. Poznati ljudi često nam se čine bližima nego što uistinu jesu, pa njihove osobnosti ponekad podrazumijevamo čak više nego vlastite. Lako zaključujemo o njihovim manama i vrlinama, lako zaključujemo o njihovim životima, razlozi- ma i odlukama, lako umišljamo da znamo ono što samo pretpostavljamo. U tom se smislu svaka poznata osoba, bila ona sportaš ili glumica u našim interpretacijama već pretvorila u fiktivni lik koji smo opisali sami, a njegov ili njezin život postala je priča koju smo sami napisali i sami je sebi pričamo. Pa tako o drugima pričamo priče u različitim žanrovima, radeći od njihovih života male drame ili komedije, ili velike tragedije, sve u ovisnosti od naših iskustava. Pričati priču ionako možemo samo o drugima, o njihovim životima, jer jedan drugome život svjedočimo. Svoje

¹⁰ Međunarodna i saradnja sa nezavisnom scenom

pak životne priče tek živimo, još uvijek živimo. I ostaje nam da se nadamo da će svjedoci naših života pokušati biti blagi i preslagivati činjenice

i događaje naših života u tonovima boja koje volimo, kao i izgovarati one naše rečenice koje bi i sami bez srama ponovili. Time smo se vodili radeći predstavu inspiriranu stvarnom osobom, jednim od najvećih šampiona naše sportske po- vijesti, znajući da ćemo na kraju stvoriti fiktivni lik u koji će biti moguće povjerovati, a da svi na kraju znamo da to nije on, nego naša priča o nekom drugom.

Nataša Rajković

AUTORI:

ALEKSANDAR ŠVABIĆ rođen je u Puli 1987. godine. Diplomirao je pozorišnu i radio režiju na FDU u Beogradu, u klasi profesora Nikole Jeftića, s predstavom „Malograđanska svadba“ 2014. godine.

Postavio je na scenu (kao lutkarsko - igranu) predstavu „šest lica traže pisca“ u Osijeku, Brehtov „Baal“ u Pozorištu „Boško Buha“, za festival „Sedam dana stvaranja“ u Pazinu napisao je i režirao predstavu „PodNos“ i izveo performans „SamSam“. Završio je radionicu komedije del' arte kod Marka Lulija, a u Ateljeu 212 režirao je „Strujosek“ 2015. godine.

Nataša Rajković, rođena je u Zagrebu, gdje je diplomirala filozofiju i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu. Suraduje kao prevoditelj, esejist i autor radio-drama na Trećem programu Hrvatskoga radija. Radila je i kao dramaturg na kazališnim predstavama, a autorskim radom započinje 1996. godine u tandemu s Bobom Jelčićem. Među njezinim značajnijim radovima su predstave ostvarene u Teatru &TD, „Usporavanja“ i „Nesigurna priča“, a s Bobom Jelčićem je 2001. snimila i svoj prvi film, „Ono sve što znaš o meni“, utemeljen na tim dvema predstavama.

Fotografije: Domagoj Dragaš

Premijera 12. avgust 2017. godine

Kazalište Ulysses, tvrđava Minor – Mali Brijuni, Pula, Hrvatska

KRITKE:

<http://www.vreme.com/cms/view.php?id=1523141&print=yes>

Za "Vreme" sa Briona (17. avgust, Kultura)

...

Parlov je svakako mit, heroj, onaj koji se elegantno i odlučno bori do kraja, a svaki mit ostavlja prostor za mnoštvo asocijacija. Moj je doživljaj da je ova predstava pre svega ostavila taj prostor otvorenim upravo za bezbroj varijacija, za bezbroj pojedinačnih učitavanja asocijacija.

Za svakog od aktera Parlov je pre svega simbol nečega – za Dejana Dedića to je susret sa snagom i riznicom života, kako mi kaže nakon predstave. Dedić to i donosi na scenu – mladog boksera, čistih motiva, punog snage i želje i za borbom i za životom. Za Slavka Štimca to je susret sa izvanrednom ličnošću. On igra Parlova iz velike tišine, koja je moćna, ne govori mnogo. Štimac hvata

mnogoznačno bokersko ćutanje: oni nemaju potrebu da pričaju, jer svoje kažu u ringu, rukama... Gledalac ima utisak da je Štimac pronašao pravu frekvenciju sa herojem. Iz nje deluje na sceni pokazujući osetljivost duše. Katarina Bistrović Darvaš igra koncentrisano, uznemireno, tanano, za susret sa Parlovom kaže da je fascinirana njegovom gospodskom borbom i ogromnom mudrošću. Igra Lucije Šerbedžije je prirodna, ona jednostavno pripada priči, za nju je susret sa ovom temom susret sa prostorima čestitim i inteligentnim u čoveku, sa onim ljudskim, govori mi nakon predstave. Za Jerka Marčića ovaj proces je bio susret sa onim mističnim i kontradiktornim u čoveku, na scenu svojom igrom donosi vrstu zapitanosti i želje da se ide do kraja i u igri i životu.

Dramaturškinja predstave je Nataša Rajković, tekst je nastajao tokom procesa, dobro je strukturiran, funkcioniše po fragmentima, koji su tu da markiraju priču o simbolu šampiona u najširem smislu te reči, a polazeći od biografije i simbolike Parlova, i da u gledaocu pobude slike, lične motive, opservacije. Kroz tako otvorenu formu predstava zapravo postavlja mnoštvo pitanja. Kako se postavljamo prema životu? Koje borbe vodimo? Da li im se predajemo do kraja? Da li smo svesni da samo predajući se do kraja upoznajemo sami sebe? Da li smo svesni da samo pošto upoznamo sebe možemo dopreti do drugog? – samo su neka od njih.

Tekst se bavi temom heroja, koja je sama po sebi velika i nosi u sebi jednu vrstu fragilnosti, koju je najteže materijalizovati na sceni, i utoliko je zahvalniji svaki uspeh te vrste.

U nastajanju teksta korišten je materijal o Parlovu, snimci borbi, intervjui, kao i lične priče aktera koje su na neki od načina povezane sa temom. Parlov je bio jedan od heroja bivše zemlje – obrazovan, vrlo posvećen, disciplinovan, prvi je uveo trening pesnicama baziran na ruskoj školi; uvodi novo u boks, a zadivljuju vas njegovo poznavanje poezije i ljubav prema njoj, jer on poeziju uzima na pravi, malo "starinski" način: kao lek i okrepljenje.

Heroj u sportskom kontekstu, ne samo po ogromnom broju pobeda i veličanstvenom broju osvojenih titula nego po igri koja je imala i eleganciju i mudrost, poznat po tome da je bio vrstan taktičar, poznat po strpljenju u ringu i umeću da protivniku nađe slabu tačku i pobedi ga.

U Pulu Mate Parlov dolazi iz sela kraj Imotskog i u školi se susreće sa vršnjačkim nasiljem. Slutim da nedostaju jasnije slike iz tog perioda, u kojem se kod mladog Parlova zapravo javlja motiv da se bude najbolji. To je okruženje u kojem je dete izloženo takvoj vrsti provokacije da se ili povlači ili reaguje pesnicama.

Reditelj Aleksandar Švabić režira predstavu kao da pažljivo kreira esej u slikama, na sceni vidimo zapravo kretanje unutrašnjosti čovekove kroz slike iz detinjstva, kroz pokret, vidimo pijetet i nežnost. Švabić pažljivo rukuje energetskim potencijalima glumaca, tako da oni skladno kreiraju celinu.

Scenografija Davora Sanvičentija jedan je od aktera u predstavi – bele trake ivica ringa unutar kojeg se nalaze akteri, a koji je ring, naposljetku, u kojem smo svi, na jednoj strani flaše i jedna staklena boca igraju kafić u Puli koji je Parlov držao i u kojem je radio, sa druge strane uza zid bokerska vreća. Na sceni unutar ringa stolice za aktere. U jednom trenutku na zidiću u dnu scene pojavljuje se bela silueta čoveka koji drži cigaretu u jednoj i ima bokersku rukavicu na drugoj ruci. Posmatra sve i maše nam u jednom trenutku, kao da kaže: "Tu sam, samo napred." Sanvičenti nakon predstave kaže da je ta bela silueta nešto što on zove udaljena intimnost. Scenografija pažljivo obgrljuje ovu predstavu dajući joj nešto istovremeno intimno i trijumfalno. Tako je i muzika Damira Urbana tu da podrži, na pravi način, tišinu, kao vrstu aure koja sa scene dolazi u publiku.

Koreografija Staše Zurovca unosi posebnu vrstu osetljivosti i dostojanstva. Kostim Marie Marković podržava svojom jednostavnošću i toplinom samu priču – vide se iz njega i selo u kojem je rođen i Pula i odrastanje... On naglašava koliko je i heroj prosto čovek.

Na predstavu sam došla kao pozorišni kritičar, uvek to podrazumeva iskrenu znatiželju, a vratila sam se sa pričom koja u sebi na jedan nosi skromnost, nežnost i poštovanje, koji su našli način da dopru do nas u gledalištu, u ovom prebrzom vremenu koje živimo.

Sve se završava u tišini, a onda čujemo pesmu koju je komponovao Damir Urban, ima u njoj nečeg partizanski borbenog:

"Jednom siječe tortu svijeta, drugom siječe crni vjetar, i dok mase kliču Mate, jablan taj u njemu raste."

Nosite nakon toga dugo u tišini ono što ste dobili ovom predstavom.

Nataša Gvozdenović

Broj igranja		6
1.	U BITEF teatru	
2.	Broj igranja – gostovanja u Srbiji	
3.	Broj igranja – gostovanja van Srbije	6
Broj gledalaca		2200
1.	U BITEF teatru	
2.	Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji	

3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					2200
1. Broj igranja u BITEF teatru		1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	6	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
				11. jul Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska Tvrdava Minor – Mali Brijuni	500
				12. jul Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska	500
				13. jul Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska	300
				14. jul Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska	300
				15. jul Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska	300
				16. jul Kazalište Ulysses, Pula, Hrvatska	300
				UKUPNO 2	2200

Foto: Jelena Janković

*Premijera 26.09.2017, u okviru glavnog programa 51. Beogradskog Internacionalnog teatarskog festivala – 51. BITEFA 2017

Mesto igranja: „Prvi deo predstave igra se na sceni „Raša Plaović“ u Narodnom pozorištu (105'), zatim sledi pauza – šetnja do BITEF teatra (30'), gde se izvodi drugi deo komada (60').

PREDSTAVA JE NAKON 51. BITEFA NA REDOVNOM REPERTOARU OBA TEATRA - SEZONA 2017/18.

NARODNO POZORIŠTE U BEOGRADU I BITEF TEATAR, Srbija

CARSTVO NEBESKO / KINGDOM OF HEAVEN¹¹

Režija: Jernej Lorenci
 Dramaturgija: Matic Starina
 Igraju: Olga Odanović, Nataša Ninković, Nada Šargin, Hana Selimović, Branko Jerinić, Nikola Vujović, Bojan Žirović, Milutin Milošević, Slaven Došlo
 Scenograd: Branko Hojnik
 Kostimografkinja: Belinda Radulović
 Kompozitorka: Karmina Šilec
 Koreograf i asistent reditelja: Gregor Luštek
 Scenski govor: Ljiljana Mrkić Popović
 Fotografije: Sonja Žugić, Jelena Janković
 Izvršni producenti: Jovana Janjić, Milorad Jovanović
 Organizatorka: Natalija Ignjić
 Inspicijentkinje: Sanja Ugrinić Mimica, Maja Jovanović
 Sufler: Gordana Perovski
 Asistenti reditelja: Tara Manić, Jug Đorđević, Rastislav Čopić
 Asistent kostimografa: Dunja Kostić
 Asistent organizatora: Miloš Golubović

¹¹ Saradnja sa partnerima iz Srbije (Beograd), festivalska premijera (51. BITEF)

Foto: Jelena Janković

REČ SELEKTORA 51. BITEFA

Slično istraživanje glumačke umetnosti kao i u predstavi *Biblija*, prvi pokušaj, slovenački reditelj Jernej Lorenci sprovodi i u ovogodišnjoj festivalskoj koprodukciji Narodnog pozorišta u Beogradu i BITEF teatra, a koja će premijerno biti izvedena na festivalu. Ovog puta tekstualno polazište je srpska epska književnost srednjeg veka, u kojoj reditelja privlače različiti konkretni motivi. Na višem tematskom planu, njega posebno zanima arhetipska situacija, karakteristična za srpsku, ali i neke druge kulture: smenjivanje samo dve uloge, heroja i žrtve, bez mogućnosti identifikovanja s nekom uravnoteženom egzistencijalnom pozicijom. Scenska posebnost projekta nalazi se u tome što se njegov prvi deo igra na sceni „Raša Plaović“ Narodnog pozorišta, a drugi, posle prelaska publike u toku pauze iz jednog prostora u drugi, u BITEF teatru. Ovo izmeštanje nije produkcijski zahtev – zarad bolje vidljivosti oba koproducenta – već je potpuno opravdano rediteljskom idejom: smenjivanjem različitih perspektiva na dotičnu tematiku. (Ivan Medenica)

Jernej Lorenci rođen je 1973. u Mariboru. Već u srednjoškolskim je danima režirao prve predstave pod okriljem mariborskoga *Mrtvog gledališča*, pa nakon gimnazije u Mariboru upisuje studije režije na Akademiji za kazalište, radio, film i televiziju u Ljubljani gdje studira u klasi Mileta Koruna i Matjaža Zupančiča. Diplomirao je 1997. režijom Sofoklove *Antigone* te iste godine sudelovao u osnivanju Kazališne škole Prve gimnazije u Mariboru. Debitovao je u mariborskoj Drami s režijom Brechtova *Baala* 1996, nakon toga režirajući ističe se radom u gotovo svim slovenskim profesionalnim kazalištima, od čega treba izdvojiti Euripidove *Bakhe*, Molireova *Umišljenog bolesnika*, japansku NO-igri *Vetar u granama bora*, i Brook – Carierreov *Sabor ptica* u mariborske SNG-u, Goldmanovu *Zimu jednog lava*, Euripidovu *Medeju* i *Molierovog Don Juana* u celjskome kazalištu, *Očičene Sarah Kane*, *Podzemni blues* P. Hankea, *Mornara F. Pessoae*, *Pomahnitalu lokomotivu* Witkiewiczza, Eshilovu *Orestiju*, *Ilijadu* Homera u Drami ljubljanskoga SNG-a, *Majstora i Margaritu* M. A. Bulgakova, *Oluju* A. N. Ostrovskega, Shakespearovoga *Otela* u ljubljanskome Mestnom gledališću, *Ep o Gilgamešu*, Büchnerovu *Dantonovu smrt* i *Svadbu Gombrowicza* u Mladinskome gledališću u Ljubljani, *Žabe ili priču o sirotome Lazaru* G. Strniše u Mestnem gledališću u Ptuj, *Kako uzeti njezin život* M. Crimpa, *Mrtvac dolazi po poljubac* S. Makarovič u Prešernovu gledališću u Kranju, Gluckovu operu *Orfej i Euridika* u ljubljanskoj Operi.

Režira i u Rijeci, Zagrebu, Trstu i Sarajevu, a oprobao se i kao umetnički direktor ptujskoga *Mestneg gledališča*.

Za svoj rediteljski rad dobio je mnoge nagrade uključujući i *Nagradu Prešernova sklada* (2014), *Nagradu Politike za najbolju režiju* na BITEF-u (2013), *Borštnikovu nagradu* za režiju (2006, 2009. i 2012), *Nagradu Zlatni smijeh* za najbolju predstavu na 37. zagrebačkim Danima satire (2013), *Zlatni smijeh* za režiju na zagrebačkim *Danima satire* (2011), *Borštnikovu nagradu* za najbolju predstavu u cjelini (2002, 2012, 2013 i 2014.), *Šeligovu nagradu* za najbolju predstavu na *Tjednu slovenske drame* (2006), *Grand prix festivala Zlatni lav* u Umagu (2001), dodijeljena te mu je dodijeljena *Nagrada publike* za najbolju izvedbu na ljubljanskom festivalu *Ex Ponto* kao i nagrada za najbolju predstavu godine u Bosni i Hercegovini po izboru kritičara, teoretičara i teatrologa, nagradu Međunarodnog kazališnog intituta (ITI UNESCO) i druge.

Pedagoškim radom počinje se baviti 2006. kada postaje asistent, a godinu dana kasnije i docent na katedri kazališne režije na ljubljanskoj AGRIFT.

U svojoj karijeri režirao je više od 40 naslova, paralelno delujući i kao dramaturg i scenograf. Hrvatska ga publika poznaje po predstavama *Gospođica Julija*, Stridnberga (ZDK *Gavella*, 1998), *Ženidba* Gogolja (HNK *Ivana pl. Zajca*, Rijeka, 2001), *Revizor* Gogolja u koprodukciji Dubrovačkih ljetnih igara i Zagrebačkoga kazališta mladih (2010), te *Tartuffeu* Moliérea u ZKM-u (2013). Predstava *Lulu* prva je njegova režija u Hrvatskome narodnom kazalištu u Zagrebu.

INTERVJU JERNEJA LORENCIJA DNEVNOM LISTU DANAS

Jernej Lorenci, slovenački pozorišni reditelj
Zašto volimo biti samo junaci ili samo žrtve?

Slovenački autor Jernej Lorenci, jedan od najznačajnijih pozorišnih reditelja u regionu, priprema svoju prvu beogradsku predstavu.
Piše: Marija Krtnič, Beograd, 11. jun 2017. godine

* Projekat Epika balkanika, osmišljen po motivima srpske epske poezije, koprodukcija je Drame Narodnog pozorišta u Beogradu i

Foto : Peter Uhan /Ilijada

BITEF teatra, a premijera je planirana na jesen u okviru narednog 51. BITEFa. Na ovom festivalu publika je više puta imala prilike da pogleda projekte ovog autora - Oluja, Pomahnitala lokomotiva, Ilijada, od kojih su neki i nagrađivani na ovoj manifestaciji. Lorenci važi za jednog od najproduktivnijih slovenačkih reditelja, a među više od 40 potpisanih predstava (Antigona, Medeja, Don Žuan, Otelo), često se nalaze komadi inspirisani drevnim pričama i mitovima. Tako je na sceni SNG Drame u Ljubljani nedavno postavio Bibliju.

O mitu i njegovom uticaju na naše poimanje prošlosti i sadašnjosti u razgovoru za Danas govori Jernej Lorenci.

Epika balkanika biće vaša prva režija u Beogradu. O čemu je tačno reč – koja dela srpske narodne poezije će biti osnova predstave i koju pripovedačku nit ćete pratiti?

- Konačni izbor ćemo napraviti zajedno s glumcima i suradnicima. Prvo želim čuti kako ti tekstovi zvuče, kakvu vrstu interpretacija omogućuju, koliko pobuđuju imaginaciju, koliko emociju. Ali siguran sam u određene teme koje me interesiraju: ljepota i snaga (stare) poezije, odnos između junaka i žrtve i zašto volimo biti samo junaci ili samo žrtve i koliko je tanka granica između te dve pozicije, koliko prošlost utječe na sadašnjost i zašto može postati (samo)ubilačka, i okrutnost i ljubav, naravno. Svakako će biti zanimljivo.

Da li ćete se doticati epske poezije drugih naroda na Balkanu i različitih vizura istih junaka i događaja?

- Nećemo. Ali igrat ćemo se sa opozicijama staro–mlado, žensko–muško, pojedinac–kolektiv, govor–pevanje, iluzija–aluzija.

Da li to što ste Slovenac doživljavate kao prednost ili manu u radu na ovoj temi? U kojoj meri ste se ranije susretali sa balkanskim narodnim pesmama i mislite li da su i za vaše panslovenske korene one važne?

- Kao Slovenac sam u velikoj prednosti, ali ta pozicija ima i brojne mane. Pošto ne znam kontekst tih priča, slobodniji sam i nezaražen, a istovremeno će kontekst na nekoj razini biti jednako važan kao sam tekst. U razumevanju konteksta će mi pomoći glumci i drugi, nadam se. To će biti moj prvi susret sa balkanskim narodnim pesmama, barem u praksi. I naravno, jako su važne, ne samo zato što sam Sloven. U narodnom blagu krije se neka čudesna ljepota i neposrednost, ono ima snažan ritam koji sliči na ritam ljubavi i smrti.

Srpska epika nije važna samo za srpsku književnost. Kroz nju se u Srbiji tumači istorija, oblikuje verski život, stvaraju političke ideologije... Šta o jednom narodu govore njegove narodne pesme?

- Mogu govoriti o veličini i dugovječnosti nekog naroda, riznica su njegovog genotipa, daju osećaj pripadnosti, neku vrstu sigurnosti i zajedništva, a opet, s druge strane, mogu biti i izvor fašizma i zla.

Šta se dešava ako mit doživljavamo kao neupitnu istinu, ako vekovima kasnije svoju prošlost i budućnost oblikujemo oko narodnih pesama?

- Desi se katastrofa. Sva destruktivna društva se obavezno pozivaju na prošlost, ono stvarno, pa i mitsko. Onda se zbilja i mit pomešaju i sledi destrukcija.

Vi ste se u svojim režijama često bavili mitovima – od Antigone, Medeje, Orestije, do Epa o Gilgamešu, Ilijade, pa čak i Biblije.

Zašto vas zanimaju ove velike priče koju su temelj evropske civilizacije?

- Ne znam tačno, ali već odavno sam opsjednut drevnim pričama, tim prvim dokumentima ljudskosti. U njima su predivna i divno bolna svjedočenja nepromenljivosti čoveka, njegovih htjenja i frustracija, traženja smisla, pokušaja prevazilaženja samoće, bildanje vlastitog ega, tema smrti i večnosti, ljubavi i mržnje itd., a sve te priče su ispisane na fenomenalne, skoro pa telesne načine. I onda me zanima koliko mogu postati naše, sadašnje, koliko utjecajne, a ne mislim intelektualno, više fizički, ritmički.

Šta o savremenom evropskom društvu govore te drevne priče i njihovi junaci? Koliko one utiču na svest i moral modernog čoveka?

- Na svoj pesnički način govore o arhetipskim htjenjima čoveka nekad i danas. U htjenjima se nismo menjali: moć, čast, slava, bol, samoća, tuga, jad. Ali nitko ih ne čita, nitko sluša, skoro nitko. Od njih se uzima samo po potrebi, najčešće političkoj, vulgarnoj, nacionalističkoj. Tužno.

Mitovi nose i mitsko shvatanje vremena koje podrazumeva ciklični povratak jednog istog. Čemu se Evropa onda može nadati? Šta je čeka u njenoj budućnosti?

- Nemam pojma. Nekad se bojim. I često sam ljut. I puno toga ne razumem.

Šta su moderni mitovi? O čemu bi uz gusle pevao moderni evropski pesnik?

- Pevao bi o Hitleru i Če Gevari i Majklu Džordanu i padu Berlinskog zida, možda. Možda o antidepresivu i vijagri. Možda o CERN-u i Hablu. A sigurno bi pevao da ne bude tako proketo sam.

CARSTVO NEBESKO IZ UGLA SLOVENCA Jernej Lorenci o inspiraciji srpskom epskom poezijom
Tatjana Nježić | BLIC

.....

Govoreći o bavljenju srpskom epskom poezijom, kazao je: „Uvek krećem kao da se zaljubljujem. Prvi motiv je pitanje instinkta, intuicije... nekad čak i nagona. To prethodi bilo kakvoj racionalizaciji koncepta, intelekta. Kad se dogodi ta iskra, onda je to to.“

Srpska epika iz vaše vizure?

- *Srpska epska poezija, naravno, nije nepoznanica, ali nisam znao da Srbija ima takvu riznicu poezije. Možda je, uz Indiju, i svetski rekorder epske pesme. Neposrednost, čistota, kombinacija čežnje i vere, ljubavi i časti, nepokolebljivosti i snishodljivosti, intimno - javno, zbilja - mit. Pitanje odnosa pripovedanja i propovedanja, gde je granica, kada prvo postaje drugo...? Epska poezija je različito sagledavana u različitim kontekstima. Tražiću put između lepote poezije i istorijskih konteksta, lepote poezije i komunikacije sa sadašnjošću.*

Pominjali ste da je jedna od njenih ključnih osa: odnos žrtva - heroj, junak - žrtva.

- *Istorija je sastavljena od te dve krajnosti, kao da ništa drugo ne postoji, a ljudskost je uvek između. Stvarnost nikad nije jednoznačna ni jednostrana, nijedna ljudska odluka takođe... Uvek ima ono što izmiče, a mene upravo interesuje taj prostor izmicanja. Život nije crno-belo. Sve je u tome kako prihvatate poziciju življenja i stvaranja. Istorije takođe. A u tom odnosu ključna je nesigurnost.*

Govoreći o pozorištu rekli ste da je ono mesto gde u procesu rada treba zastati?

- *Živimo zarobljeni trčeći od jednog kredita do drugog. Bar je pozorište mesto gde se može malo zastati. Smiriti htenja, histeriju, pa i svoje ambicije i doživljaje. Etika u stvaralaštu! Koliko god da svojim radom hranim moje ja ono je uvek uslovljeno sa "ja" onih drugih.*

.....

Kakav je odnos prema vremenu u kom živimo?

- *Žao mi je što dominira osećaj velike nesigurnost, ali iz pogrešnih pobuda. Nije to nesigurnost u esencijalnom nego u egzistencijalnom smislu. Šteta. Čoveka je uvek strah, i mene, ali ako je strah banalan, onda je i čovek banalan. Ako je strah iniciran nečim dubokumnijim, nastojanjem da se dokuči ta praznina o kojoj smo govorili... želim osećati taj, a ne ovaj banalni. Jer banalni strah ima banalne posledice, a banalne posledice su skoro uvek put u neku vrstu fašizma.*

Broj igranja				4
1.	U BITEF teatru			4
2.	Broj igranja – gostovanja u Srbiji			
3.	Broj igranja – gostovanja van Srbije			
Broj gledalaca				806
1.	U BITEF teatru			806
2.	Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji			
3.	Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije			
1. Broj igranja u BITEF teatru	4	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	26. septembar	178		
	27. septembar	202		
	28. septembar	183		
	18. decembar	243		
UKUPNO 1		806		

Foto: Jakov Simović

Premijerno izvođenje u BITEF teatru: 9. oktobar 2017. godine.

<https://www.youtube.com/watch?v=PbYwVpS88dl>

HARETFAKT FOND I BITEF TEATAR
AUTORSKI PROJEKAT MIRJANE KARANOVIĆ

Julija¹²

Režija i izvođenje: Mirjana Karanović
Koreografija: Sonja Vukičević
Asistencija režije: Damjan Kecojević
Dizajn scene: Mia David
Dizajn kostima: Zora Mojsilović
Kompozicije: Draško Adžić
Dramaturgija: Nina Džuver
Produkcija: Janko Dimitrijević
Dizajn svetla: Djuralight
Odnosi s javnošću (Bitef teatar): Slavica Hinić, Vesna Bogunović
Foto: Jakov Simović
Šef tehnike (Bitef teatar): Ljubomir Radivojević
Inspicijentkinja (Bitef teatar): Maja Jovanović
Majstori svetla (Bitef teatar): Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstori tona (Bitef teatar): Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić
Dekorateri (Bitef teatar): Aleksandar Marinković, Vladan Milošević, Goran Gavrančić
Garderoberka (Bitef teatar): Marta Narančić
Trajanje: 60'.

Savremenim čitanjem drame Augusta Strindberga, Mirjana Karanović postavlja pitanje gde je i šta radi gospođica Julija danas? Rediteljka nudi drugačiji i, u nekim segmentima, vrlo ličan odgovor na ovo pitanje.

Predstava počinje koreografskim rešenjem Sonje Vukičević u kojem Karanović uvodnih 10 minuta samo pleše na sceni: „Hodajući po rubu sećanja gospođica Julija preispituje ulogu koju igra u svom dosadašnjem životu. Od jedne do druge Julije prošlo je više od veka ali ona ostaje prva i poslednja karika u začaranom krugu nametnutih pravila i očekivanih ishoda”, navodi se u autorskom osvrtu.

Julija se ne miri sa maskom koja joj je još davnih dana nametnuta. Ona ne pristaje na prosto sparivanje, ona ne pristaje na ništa manje od čiste ljubavi. Ona voli sebe da bi volela druge. Ona ne misli isto kao svi jer ne može. Zbog toga borba naučenog i instiktivnog postaje borba za život kakav voli da živi. Šta ostaje Juliji koja misli svojom glavom? Kako da preleti tolike reči koje joj se neprestano stvaljaju u usta i ostane gore, daleko iznad svega?

Pored autorke Mirjane Karanović, na predstavi su radili: Sonja Vukičević, koreografkinja, Damjan Kecojević, asistent režije, Mia David scenografkinja, Zora Mojsilović, kostimografkinja, Draško Adžić, kompozitor, Nina Džuver, dramaturškinja, Djuralight, dizajn svetla.

Predstava je nastala uz podršku Ministarstva kulture i informisanja i grada Beograda.

KRITIKA

Gde je i šta radi Julija danas?

.....

Ono što je neizostavno naglasiti kada govorimo o novoj „Juliji” je neočekivana količina životne energije koja dominira scenom za koju je podjednako pored Mirjane Karanović kao akterke zaslužna i koreografkinja Sonja Vukičević. Zahtevan ritmično-dinamičan pokret dovodi glavnu glumicu u stanje slično transu u kom nesvakidašnji spoj Strindbergovog klasika i „dopisanog” autorskog teksta deluje više nego prirodno. Julija u Mirjani i Mirjana u Juliji odišu nesvakidašnjom simbiozom ženske patnje i trpljenja kao ultimativne sudbine i svrhom života kao samozadovoljavajućim preživljavanjem. Fiktivni lik Julije pokušava da se suprotstavi moralnim okovima koje je stvorio njen društveni položaj isto kao što sasvim realni lik glumice Mirjane nastoji da negira amoralnost koja se često vezuje za glumačku branšu. Zanimljivi su ti uslovno rečeno muzički delovi predstave u kojima Mirjana Karanović pevajući dečijim glasom prilično vulgarne stereotipije vezane za glumački poziv žena u kojima se „podrazumeva” da se uloge dobijaju preko kreveta.

Minimalistička, funkcionalna scenografija Mie David u saglasju je sa turbulentnim dešavanjima unutar glavne protagonistkinje. Rampa koja se povremeno podiže i spušta na samoj sceni koja je u vidu vrlo jednostavne platforme, simboliše tu većitu borbu za slobodom i potrebom da se okovi konačno pokidaju. „Julija” je predstava o buntovništvu, žudnji, talentu i lepoti. A najviše o onome

¹² Saradnja sa partnerima iz Srbije (Beograd)

što vezuje obe junakinje, i Juliju i Mirjanu – o strasti.

Mima Gavrilov, 13.10.2017. <https://www.pancevo.city/blogoumna/tutu-gerila/sta-julija-danas/>

AUTORKA

Mirjana Karanović je rođena u Beogradu 28. januara 1957. godine. Glumu je diplomirala na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 1984. Godine ulogom u predstavi Veliko i malo Boto Štrausa.

Gotovo tri decenije profesionalno se bavi glumom na pozorišnim scenama Srbije i bivše Jugoslavije. Pored nastupanja na matičnoj sceni Jugoslovenskog dramskog pozorišta, igrala je na scenama Zvezdara teatra, Beogradskog dramskog pozorišta, BITEF teatra, Ateljea 212, Kamernog teatra 55, Centra za kulturnu dekontaminaciju i dr., a gostovala i u Splitu, Dubrovniku, Rijeci, Sarajevu, Novom Sadu, Subotici... Glumila je i u raznim neformalnim grupama i pozorištima, kao što su Pozorište u Pivari, KPGT i sl. Na filmu je debitovala 1980. godine naslovnim ulogom u filmu Srđana Karanovića „Petrijin venac“. Svetsku slavu je stekla ulogom majke u filmu Emira Kusturice „Otac na službenom putu“. Filmsku karijeru gradila je uporedo sa pozorišnom, igrajući u filmovima najpoznatijih reditelja: Lordana Zafranovića („Pad Italije“, 1981), Gorana Markovića („Sabirni centar“, 1989), Srđana Karanovića („Petrijin venac“, 1980), Bore Draškovića („Život je lep“, 1985), Gorana Paskaljevića („Vreme čuda“, 1989, „Bure baruta“, 1998), Emira Kusturice („Otac na službenom putu“, 1985, „Underground“, 1995, „Život je čudo“, 2004), Živojina Pavlovića („Na putu za Katangu“, 1987), Predraga Antonijevića („Mala“, 1991), Miroslava Lekića („Bolje od bekstva“, 1993), Jasmile Žbanić („Grbavica“, 2006. Film je dobio Zlatnog medveda na Berlinskom filmskom festivalu), Darka Lungulova („Tamo i ovde“, 2009). Igrala je u brojnim TV serijama, među kojima su i umetnički najprestižnije „Otvorena vrata“, „Vratiće se rode“ i dr. Učestvovala u radionici za glumce i reditelje na Filmskom festivalu u Utrehtu (2010) i Pozorišnoj radionici na Pozorišnom festivalu u Bogoti (2010).

Na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu bila je angažovana u zvanju asistenta u periodu od 1984. do 1987. godine; 2001. godine u zvanju vanrednog profesora na Akademiji umetnosti Beograd a od 2007. godine kao redovni profesor. Dekan Akademije umetnosti bila je u dva navrata: od 2001. do 2003. godine, i od 2009. godine do danas.

Dobila je 2012. godine francuski Orden viteza umetnosti i književnosti.

Dobitnica je brojnih pozorišnih i filmskih nagrada internacionalnog karaktera:

- Četri godišnje nagrade JDP-a
- Dobitnica je nagrade za najbolju žensku ulogu u filmu „Vir“ na 42. Sofestu 2013. godine.
- Glumačka nagrada Teatar-festa „Petar Kočić“, za glavnu ulogu u predstavi „Drama o Mirjani i ovima oko nje“ u Banjaluci, 2012.
- Nagrada „Veljko Maričić“ za najbolju žensku ulogu, za ulogu Mirjane u predstavi „Drama o Mirjani i ovima oko nje“, 18. Međunarodni festival malih scena u Rijeci, 2011.
- Nagrada „Marul“, za glumačko ostvarenje za ulogu Mirjane u predstavi „Drama o Mirjani i ovima oko nje“, „Marulićevi dani“, 2011.
- Nagrada „Žanka Stokić“ za glumačku ličnost koja je obeležila pozorišne i filmski život Srbije svojom stvaralačkom zrelošću i bogatstvom glumačkog izraza, Narodno pozorište, Beograd 2011.
- Grand prix 27. „Susreta pozorišta“ za najbolju žensku ulogu za ulogu Mirjane u predstavi „Drama o Mirjani i ovima oko nje“, Brčko, BiH 2011.
- „Zlatni lovorov vijenac za doprinos pozorišnoj umetnosti“, 50. festival MESS, Sarajevo, BiH 2011.
- Nagrada festivala „Dani Sarajeva“ 2010.
- Nagrada „Zlatni lovorov vijenac“ za ulogu Fedre u predstavi „Fedrina ljubav“, 48. festival MESS, Sarajevo, BiH 2009.
- Nagrada „Osvajanje slobode“ za afirmaciju principa ljudskih prava, pravne države, demokratije i tolerancije, Fond „Maja Maršićević - Tasić“ 2009.
- Nagrada „Konstantin Obradović“ za unapređenje kulture ljudskih prava za 2009.
- Nagrada na „Art film“ festivalu 2007.
- Nagrada za najbolju žensku ulogu u filmu „Grbavica“ na Briselskom Evropskom festivalu 2006.
- Statueta „Ćuran“ za najbolju ulogu u predstavi „Mrešćenje šarana“.
- Specijalna nagrada za glumu u predstavi „Mrešćenje šarana“.
- Nagrada „Zlatna maska“ za najbolju ulogu u predstavi „Mrešćenje šarana“.
- Nagrada „Zlatni lovorov vijenac“ za najbolju glumicu festivala MESS-a 2004, u predstavama „Helverova noć i Molijer - još jedan život“, Sarajevo, 2004.
- „Velika Zlatna Arena“ za ulogu u filmu „Otac na službenom putu“, 1985.
- Nagrada „Grand Prix - Čele Kula“ za ulogu u filmu „Otac na službenom putu“, 1985.
- „Velika Zlatna Arena za najbolju žensku ulogu“ u filmu „Petrijin Venac“ 1980.
- Nagrada „Grand Prix - Čele Kula“ za ulogu u filmu „Petrijin Venac“, 1980.

Nina Džuver

Nina Džuver je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Usavršavala se u Berlinu gde je pohađala filmsku školu Met Film School, u okviru koje je snimila svoj prvi kratkometražni dokumentarni film „A Serb for a Day“. Član je saveta mladih Kolarčeve zadužbine.

Broj igranja					4
1.	U BITEF teatru				4
2.	Broj igranja – gostovanja u Srbiji				
3.	Broj igranja – gostovanja van Srbije				
Broj gledalaca					397
1.	U BITEF teatru				397
2.	Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji				
3.	Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije				
1. Broj igranja u BITEF teatru	4	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	9. oktobar	177			
	18. novembar	79			
	19. novembar	65			
	13. decembar	76			
UKUPNO 1		397			

Prva premijera: u okviru Festivala mediteranskog teatra PURGATORIJE 2017 - Mi smo centar: 22. juli 2017. godine
beogradska premijera: BITEF teatar, 4. novembar 2017. godine

<https://vimeo.com/250366492>

BITEF TEATAR, BEOGRAD, SRBIJE I CENTAR ZA KULTURU TIVAT, CRNA GORA

Po motivima istoimene drame
Vilijama Šekspira / William Shakespeare
MAGBET / MACBETH¹³
Predstava savremenog plesa

Koreografija: Miloš Isailović
Kompozitor: Draško Adžić
Dramaturgija: Jelena Kajgo
Scenografkinja: Jasmina Holbus
Igrači/ce BITEF dens kopanije:
Dejan Kolarov
Ana Ignjatovic-Zagorac
Tamara Pjević
Miona Petrović
Branko Mitrović
Nataša Gvozdrenović
Jelena Bulatović
Kostimografija: Slavna Martinovic
Režija na predstavi: Luka Mihovilović
Dizajn svetla: Jasmina Holbus, Luka Mihovilović
Izvršna produkcija: Jovana Janjić i Vojislav Kaluđerović
Foto i dizajn: Slavica Dolašević

BITEF teatar
Direktor: Miloš Latinović
Izvršna produkcija: Jovana Janjić i Vojislav Kaluđerović
PR i protokol: Slavica Hinić

¹³ Međunarodna saradnja

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić
Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Garedroberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Trajanje 60'.

Podrška: Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije

MAGBET

Plesna predstava Magbet, nastavak je repertoarske politike BITEF dens kompanije, koja ima za cilj da publici predstavi nove pravce razvoja plesnog teatra, kroz koreografske inscenacije velikih dela svetske književnosti. Do sada su realizovani Šekspirov Otel, Danteova Božanstvena komedija, Molijerov Don Žuan, Aristofanove Ptice...

Koreografija predstave Magbet poverena je mladom koreografu Milošu Isailoviću, koji je u BITEF dens kompaniji ostvario veliki broj izuzetnih igrčkih uloga, a za svoju prvu koreografsku postavku Dunjaluk u produkciji BITEF teatra, dobio je nagradu Dimitrije Parlić.

I u ovoj plesnoj postavci, baziranoj na klasičnom dramskom konceptu, Magbet će biti samo idejno polazište za razvoj autorovog viđenja savremenog sveta, u kontekstu atmosfere koja vlada u ovom čuvenom Šekspirovom delu – to je mračni svet zavere, zločina, psiholoških devijacija, vlastoljublja, strasti...

Savremeno koreografsko tumačenje Magbeta nudi pregršt scenskih mogućnosti. Lik Ledi Magbet uvek je izazivao posebnu pažnju, a svakako vrlo je atraktivna i pojava tri veštice, koje će, kao i svi ostali likovi, biti vizuelno uklopljene u vanvremenski okvir, pružajući publici osećaj modernosti, savremenosti i nadasve univerzalnosti Šekspirovih ideja.

Jelena Kajgo, umetnička direktorka BITEF dens kompanije

REČ AUTORA:

Magbeta doživljam kao priču o unutrašnjoj borbi dvoje ljudi. Ljudi sa velikim ambicijama. Cela priča je prožeta ženskim principom, odlučnošću, ali i manipulacijom. Sve je dozvoljeno u borbi za presto, ili danas u borbi za vlast i visoku poziciju. I na kraju se plaća previsoka cena, kraljevstvo je dobijeno u krvi, ludilu i kajanju. Šekspir nas kroz priču o Magbetu upozorava da ko želi vlast pod svaku cenu nikad nema dobre namere, i spreman je na sve. I upozorava da pazimo na svoje želje u žudnje, jer nam se mogu ostvariti. A na vrhu ostajemo sami, tu duvaju jaki vetrovi, i na toj čistini vidi se sva naša prljavština.

NAGRADE:

12. FESTIVAL MEDITERANSKOG TEATRA *PURGATORIJE 2017* (Od 22. juna do 6. jula 2017. godine), TIVAT, CRNA GORA.
Predstava odigrana 22. jula 2017. godine, Atrijum – scena Buća.

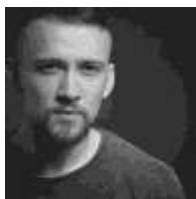
Žiri Dvanaestog festivala Mediteranskog teatra Purgatorije 2017. u Tivtu, u sastavu Mani Gotovac, teatrolog, predsednica žirija, Tanja Bošković, glumica, Zoran Živković, producent, nakon osam odgledanih predstava u zvaničnoj selekciji 30.08.2017. godine, u Tivtu, doneo je

- JEDNOGLASNU odluku o dodeli Specijalne nagrade za umetničko dostignuće na Dvanaestom Festivalu mediteranskog teatra Purgatorije 2017. godine pozorišnoj predstavi „Magbet“ u produkciji BITEF teatra iz Beograda, Srbija i Centra za kulturu Tivat, Crna Gora.

„Inovacija predstave „Magbet“ Centra za kulturu Tivat i BITEF Dance Company BITEF teatra nije u tome što isključivo jezikom koreografije želi predstaviti publici velika djela svjetske književnosti. To isto istražuju i brojne slične kompanije u regiji, u svijetu. Inovacija ove izvedbe krije se u onome – kako koreograf Miloš Isailović neverbalnom komunikacijom propitkuje motive Šekspirove tragedije. On naime ne želi sve, ni puno, ni odmah. On se ne bahati u susretu s velikim djelom. On samo izabire priču o borbi dvoje ljudi prožetih bolesnom željom za moći. U svijetu koji je nestvaran, uslijed tolikog mraka, ludila i kajanja, u svijetu vještičjeg kuvanja krvi i zavjera. Isailoviću ograničenost govornom situacijom upravo pruža neograničene mogućnosti pri kreiranju onog mutnog, nerazjašnjivog, intuitivnog u nama, onog što se zbiva između noćne more i jutarnjeg buđenja. Time cijela ekipa „Magbeta“ stvara trenutak iznenadnog, očaravajućeg susreta, ali i susreta sa samima sobom, pa tako i s nama u gledalištu“, napisala je u obrazloženju predsednica žirija Mani Gotovac.

BIOGRAFIJE:

MILOŠ ISAILOVIĆ – koreograf

Rođen 1988. godine u Loznici. Tokom školovanja u Baletskoj školi Lujo Davičo, kao jedan od najdarovitijih učenika, dobija stipendiju na Baletskoj akademiji u Cirihi. Posle povratka iz Ciriha, diplomira u školi Lujo Davičo. Od 2009. godine igrao je na sceni Narodnog pozorišta u Beogradu, a istovremeno je i član BITEF dens kompanije koja je nastala u okviru programa BITEF teatra.

U Narodnom pozorištu je igrao je u baletima Uspavana lepotica, Labudovo jezero, Žizela, Don Kihot..., zatim u predstavama Interval, Ko to tamo peva, Viva la Vida, Dama sa kamelijama, Lisabonska priča... U BITEF dens kompaniji igrao je u produkcijama Voljen, Otelo, Božanstvena komedija, Alfa Bojsi, Kada bismo svi malo utihnuli, Yesterday, seti se da zaboraviš, Želeće mašine, Don Žuan, Ptice...

Nagrade:

Treća nagrada na međunarodnom takmičenju u Berlinu 2005. godine

Prva nagrada na međunarodnom takmičenju u Čezenu 2005. godine.

Državni šampion u modernom plesu Srpske Plesne Asocijacije

Dobitnik nagrade za najboljeg koreografa na Dens festivalu u Novom Sadu 2012. godine

Dobitnik nagrade za najboljeg mladog izvođača u Srbiji za 2012. godinu

Dobitnik nagrade Dimitrije Parlić za predstavu Dunjaluk, 2016. godine.

Od 2012. godine radi kao plesni pedagog u studiju Ris i sa polaznicima kreira komad Porodični portret izveden na sceni BITEF teatra.

Od 2014. godine uspešno void seminare i radionice u Hrvatskoj, Makedoniji, Rumuniji, Češkoj, Poljskoj, Americi, sa "York Circuit Debris" company iz Njujorka.

2015. godine kreira svoju prvu profesionalnu predstavu Dunjaluk u produkciji BITEF teatra i izvođenju BITEF dens kompanije.

Iste godine radi u Narodnom pozorištu u Mariboru, (SNG) i postaje asistent Edvarda Kluga, sa kojim kao solista realizuje balet Per Gint.

2016. godine realizuje predstavu Stranac, u koprodukciji Nacionalne fondacije za igru i Hartefakt fonda. Iste godine postavlja Per Ginta u Nacionalnoj Operi u Rigi i osvaja nagradu Dimitrije Parlić za predstavu Dunjaluk, koju dodeljuje Udruženje Baletskih Umetnika Srbije.

2017. godine kao asistent Edvarda Kluga postavlja balet Per Gint u Novosibirsku.

JASMINA HOLBUS – scenograf

Diplomirala je enterijer na Chelsea Collage of Art & Design u Londonu 1996. godine. Član je Udruženja književnika Srbije od 1993. godine i ULUPUDS-a od 2007. godine sa statusom samostalnog umetnika.

Autor je različitih umetničkih projekata, u arhitekturi, grafičkom dizajnu i u oblasti audio-video instalacija (Art Bienale, Barselona 2005). Njeni radovi iz oblasti primenjene umetnosti su redovno selektovani i zastupljeni na značajnim grupnim izložbama u zemlji

U pozorištu radi kao scenograf od 2003. godine. Do sada je izvedeno jedanaest predstava u njenoj scenografiji. Bila je angažovana u Jugoslovenskim dramskim pozorištem kao scenografkinja na predstavama Pred penzijom Tomasa Bernharda u režiji Dina Mustafića, Banat Uglješe Šajtinca u režiji Dejana Mijača, kao i na predstavama u režiji Miloša Lolića, Druga strana Dejana Dukovskog, Sanjari Roberta Muzila, Otelo Vilijema Šekspira. Adaptirala je scenografiju Vladislava Lalickog Buba u uhu u režiji Ljubiše Ristića. S Lolićem je saradivala i na predstavama Velika bela zavera Dimitrija Vojnova, Muška stvar F.K. Kreca (Atelje 212), Bog je DJ (Malo pozorište „Duško Radović“). U Srpskom narodnom pozorištu bila je scenograf predstave Zojkin stan Dejana Mijača.

Dobitnik je godišnje Nagrade ULUPUDS-a za scenografiju ZA 2013. godinu.

BITEF DENS KOMPANIJA / BITEF DANCE COMPANY

BITEF dens kompanija osnovana je 2009. godine kao prva trupa savremene igre u Srbiji koja je vezana za jednu instituciju kulture, i koja je omogućila da publika tokom cele pozorišne sezone može da prati kvalitetan plesni teatar. Tokom osam godina postojanja BITEF dens kompanija je realizovala čak dvadeset šest plesnih produkcija i preko sto gostovanja u zemlji i svetu (Slovenija, Hrvatska, Crna Gora, Poljska, Švedska, Mađarska, Japan, Bosna i Hercegovina, Makedonija...). Kompanija je ostvarila saradnju sa nekim od najjemenitijih domaćih, regionalnih i evropskih koreografa, poput Gaja Vajcmana, Roni Haver, Jasmin Vardimon, Isidore Stanišić, Edvarda Kluga, Matjaža Fariča, Dalije Aćin, Zorana Markovića, Maše Kolar, Branka Potočana, Lea Mujića...

Predstave Mirisi cimeta, Otelo, Božanstvena komedija, Karmen u IV runde, Alfa bojsi, Yesterday, Don Žuan, Ptice..., doprinele su da se formira nova publika koja redovno prati plesni repertoar, a otvorena je i plesna scena za decu koja ima za cilj da najmlađoj publici približi umetnost igre.

Bilans rada BITEF dens kompanije nakon sedam godina čini veliki broj nagrada - čak dvadeset dve. Od toga - tri nagrade „Dimitrije Parlić“, koreografima Edvardu Klugu, Jasmin Vardimon i Milošu Isailoviću, devet nagrada igračima kompanije za plesne interpretacije, nagrade na festivalima za predstave u celini, kao i dve Specijalne nagrade za inovativni pristup u savremenom plesnom teatru koreografkinjama Isidori Stanišić i Daliji Aćin.

Broj igranja					6
4. U BITEF teatru					3
5. Broj igranja – gostovanja u Srbiji					1
6. Broj igranja – gostovanja van Srbije					2
Broj gledalaca					1213
4. U BITEF teatru					513
5. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					300
6. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					400
1. Broj igranja u BITEF teatru	3	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	4. novembar	177		16. decembar Srpsko narodno pozorište, scena: Pera Dobrinović, Novi Sad	300
	10. novembar	174		UKUPNO 2	300
	15. decembar	162	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	2	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1		513		22. juli Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2017 - Mi smo centar	200
				23. juli Festival mediteranskog teatra Purgatorije 2017 - Mi smo centar	200
				UKUPNO 3	400

4.14.3.

PRODUCIJE BITEF TEATRA ČIJE SU PREMIJERE ODRŽANE PRE 2017. GODINE

	Predstava	Premijera
1.	ALE I BAUCI / OGRES AND BUGIES	15.02.2015.
2.	DUNJALUK	19.01.2016
3.	PRIČA O VOJNIKU / THE SOLDIER'S TALE	04.03.2016.
4.	SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORLD	28.09.2016.

Foto: Vladimir Sretenović

Premijera: 15. februar 2015. godine

<https://www.youtube.com/watch?v=Rb0AleQdbrs>

BITEF TEATAR

ALE I BAUCI / OGRES AND BUGIES

Plesna predstava za decu

Plesna predstava za decu stariju od šest godina

Koreografija: Isidora Stanišić

Kompozicija: Darja Janošević

Izvođenje (Bitef dens kompanija):

Vladimir Čubrilo

Miona Petrović

Jovana Zelenović

Luka Mihovilović

Nataša Gvozdenović

Branko Mitrović

Rada Kovačević

Katarina Stojković

Tamara Pjević

Dizajn pozivnice i kataloga: Mila Melank

Fotografije: Vladimir Sretenović

Produkcija: Jovana Janjić

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić

Društvene mreže: Vesna Bogunović

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović
 Majstori svetla: Dragan Đurković i Igor Milenković
 Majstori tona: Miroљub Vladić i Nikola Marjanović
 Dekorateri: Aleksandar Marinković, Goran Gavrančić i Vladan Milošević
 Gardaroberka: Marta Narančić

Trajanje 55'.

Podrška: Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije.

Savremena plesna predstava „Ale i Bauci“ zamišljena je kao vrsta odbrane slovenskih mitskih bića i čudnovatih bića iz srpskih predanja, o kojima je preostalo samo uvreženo mišljenje da čine zlo. Ova bića naklonjena su ljudima, do trenutka kad savremeni čovek prestaje da brine o prirodi i počinje da je uništava iz sopstvene alavosti. Aveti, Bauci, Babaroga i ostala neobična bića kreću u borbu za očuvanje prirode i spas samog čoveka. Ona su čudna, grozna i strašna kada se obraćaju odraslima ali i smešna, dobronamerna i zabavna kada se obraćaju deci kao svojim saveznicima u finalnoj borbi protiv „zađubivanja“ planete

ISIDORA STANIŠIĆ rođena je 14.8.1975. u Beogradu. Završila je Baletsku školu „Lujо Davičо“ u Beogradu kao đak generacije. Tokom školovanja bila je angažovana u predstavama klasičnog baletskog repertoara u Narodnom pozorištu. Po završetku školovanja opredeljuje se za savremeni plesni izraz za koji se usavršava u inostranstvu kao stipendista Nacionalnog koreografskog centra u Monpeljeu, stipendista VEB DANS-a u Beču i stipendista Gete instituta za Global Dans u Dizeldorfu. Znanje iz oblasti savremene igre nastavlja da obogaćuje pohađajući mnogobrojne radionice u zemlji i inostranstvu. Danas se savremenom igrom bavi kao igrač, koreograf i pedagog. Jedan je od osnivača Stanice – servis za savremeni ples. Student je treće godine Fakulteta za kulturu i medije – menadžment u kulturi, pri Megatrend Univerzitetu.

IGRAČKO ISKUSTVO – Ostvarila je mnogobrojne uloge u savremenim plesnim i dramskim predstavama: *Kolo okolo kaktusa*, *Pohvala ludosti*, *Plej* (BITEF Teatar), *Nižinski*, *Plava ptica*, *Tesla* (JDP),.

Kopile, *Šija crne mačkice*, *Balkanska plastika*, *Limeni doboš* (Narodno pozorište), *Zid lične prirode*, *Beg iz staklene bašte* (REX), *Soneti*, *Valceri*, *Bacanje kocke*, *Blanko* (KPGT), *Tri sestre - okolo naokolo Čehova* – ISTER Teatar (Magacin, JDP), *Poliptih* – ISTER Teatar, *Maler* (Madlenijanum), *Jakvinta - Dukljanska kraljica*, *Nad tajnom*, *Tobelije*, *Teuta* (Dodest Teatar, Podgorica), *Next step*, *Step further* (Malo pozorište „Duško Radović“).

KOREOGRAFSKO ISKUSTVO – Kao autor-koreograf kreirala je sledeće predstave savremenog plesnog izraza: *Kopile*, *Limeni doboš* (Narodno pozorište), *Valceri*, *Organizacija rada* (KPGT), *Lift* (BITEF Teatar), *Samobrisanje* (DOB), *Put u Damask* (UK „Vuk Karadžić“, BITEF teatar, Narodno pozorište), *Paranoja šik*, *Karmen u četiri runde* (BITEF teatar). Njene predstave izvođene su na mnogim festivalima u zemlji i inostranstvu: Grad teatar Budva, INFANT, BELEF, Balkanska platforma (Sofija, Bukurešt), LOFT (Lajpcig), FIAT (Podgorica), *Les Balkans: rencontres choregraphiques* (Orlean) itd. Kao koreograf saraduje sa mnogim rediteljima kreirajući scenski pokret u dramskim predstavama. Neki od vrsnih reditelja sa kojima je saradivala jesu: Nebojša Bradić, Kokan Mladenović, Dejan Mijač, Mira Erceg, Ivana Vujić, Mladen Materić, Slobodan Milatović, Rale Milenković, Aleksandar Popovski i dr.

PEDAGOŠKO ISKUSTVO – Od 2003. radi kao pedagog u Baletskoj školi „Lujо Davičо“, gde je i jedan od pokretača osnivanja odseka za savremenu igru. Predaje: klasičan balet, savremenu igru, repertoar i moderne podrške. Sa prvom generacijom odseka savremene igre osvaja III nagradu, a sa drugom generacijom 2009. osvaja i I nagradu na svetskom takmičenju baletskih škola TANZOLYMP u Berlinu. Njeni učenici redovno osvajaju prve nagrade na Republičkom takmičenju, a mnogi od njih primljeni su na evropske akademije gde studiraju savremenu igru. Predsednik je stručnog veća i zamenik direktora Baletske škole. Kao igrač, nagrađena je na internacionalnom takmičenju savremenog plesa u Trevizu. Kao koreograf nagrađena je na Festivalu koreografskih minijatura kao laureat. Dvostruki je dobitnik Parličeve nagrade za izvođački i koreografski doprinos.

Broj igranja					3
U BITEF teatru					2
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					1
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					
U BITEF teatru					400
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					200
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					200
1. Broj igranja u BITEF teatru	2	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	05. mart	142		30. novembar: 9. Festival Desiré Central Station „Anatomija“, Subotica, sala Jadran	200

	22. april	58		UKUPNO 2	200
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1		200			

Foto; Sonja Žugić

Premijera: 19. januar 2016. godine

<https://vimeo.com/154232318>

BITEF TEATAR

DUNJALUK

Koreografija: Miloš Isailović

Dramaturgija: Stela Mišković i Luka Mihovilović

Kompozitorica: Darja Janošević

Dizajn kostimaografija: Darinka Mihajlović

Igrale:

Ana Ignjatović Zagorac

Tamara Pjević

Nataša Gvozdenović

Miona Petrović

Jelena Bulatović

Sara Tošić

Produkcija: Jovana Janjić

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić, Vesna Bogunović

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstori tona: Miroljub Vladić, Jugoslav Hadžić

Dekorateri: Aleksandar Marinković, Vladan Milošević, Goran Gavrančić

Garderoberka: Marta Narančić

Fotografija: Jelena Janković i Sonja Žugić

Dizajn: Dalibor Kokić

Produkcija; BITEF teatar

Trajanje 60' bez pauze

REČ KOREOGRAFA:

Dunjaluk ili **dunajluk** je pojam koji se koristi u islamskom verskom (ili filozofskom) smislu i označava „ovaj svet”.

Plesna predstava *Dunjaluk* govori o položaju mlade grupe ljudi na ulicama Beograda.

O ulozi svakog od nas u svakidašnjem svetu. O sopstvenoj borbi u sistemu koji nam je sklopljen, i koji nameće svoja pravila i put.

O globalnoj manipulaciji i odupiranju istoj.

Ideja za pravljenje predstave je nastala iz lične refleksije života i nekog trenutno pređenog puta.

Poznati Sarajevski bend *Zabranjeno pušenje* kaže: „, Kad procvatu behari, kad Dunjaluk zamiri “...

Odatle i ideja i vetar u leđa za ovako nečim. Mene jako zanima da prikažem kroz sopstveni plesni pečat (nastao čistim iskustvom na samoj sceni, i saradivanjem sa mnogim koreografima i predavačima savremene igre) kako je to kada svet oko mene zamiri. Šta taj miris budi, i gde nas odvodi, i da li nam nekog novog dovodi su nekoliko pitanja kojima se bavi ova plesna predstava.

Recite mi, kakvog je mirisa vaš *Dunjaluk*?

Miloš Isailović, koreograf

NAGRADE:

23.10.2016. nagrada UBUS-a: Smiljana Mandukić uručena je Nikoli Tomaševiću za koreografsku interpretaciju u predstavi *Priča o vojniku*.

AUTOR:

MILOŠ ISAILOVIĆ

Rođen 1988. godine u Loznici. Tokom školovanja u Baletskoj školi Lujo Davičo, kao jedan od najdarovitijih učenika, dobija stipendiju na Baletskoj akademiji u Cirihi. Posle povratka iz Ciriha, diplomira u školi Lujo Davičo.

Od 2009. godine igrao je na sceni Narodnog pozorišta u Beogradu, a istovremeno je i član BITEF dens kompanije koja je nastala u okviru programa BITEF teatra.

U Narodnom pozorištu je igrao je u baletima Uspavana lepotica, Labudovo jezero, Žizela, Don Kihot...,

zatim u predstavama Interval, Ko to tamo peva, Viva la Vida, Dama sa kamelijama, Lisabonska priča... U BITEF dens kompaniji igrao je u produkcijama Voljen, Otelo, Božanstvena komedija, Alfa Bojsi, Kada bismo svi malo utihnuli, Yesterday, seti se da zaboraviš, Želeće mašine, Don Žuan, Ptice...

NAGRADE I OSTVARENJA:

Treća nagrada na međunarodnom takmičenju u Berlinu 2005. godine

Prva nagrada na međunarodnom takmičenju u Čezeni 2005. godine.

Državni šampion u modernom plesu Srpske Plesne Asocijacije

Dobitnik nagrade za najboljeg koreografa na Dens festivalu u Novom Sadu 2012. godine

Dobitnik nagrade za najboljeg mladog izvođača u Srbiji za 2012. godinu

Dobitnik nagrade Dimitrije Parlić za predstavu Dunjaluk, 2016. godine.

Od 2012. godine radi kao plesni pedagog u studiju Ris i sa polaznicima kreira komad Porodični portret izveden na sceni BITEF teatra.

Od 2014. godine uspešno void seminare i radionice u Hrvatskoj, Makedoniji, Rumuniji, Češkoj, Poljskoj, Americi, sa "York Circuit Debris" company iz Njujorka.

2015. godine kreira svoju prvu profesionalnu predstavu Dunjaluk u produkciji BITEF teatra i izvođenju BITEF dens kompanije.

Iste godine radi u Narodnom pozorištu u Mariboru, (SNG) i postaje asistent Edvarda Kluga, sa kojim kao solista realizuje balet Per Gint.

2016. godine realizuje predstavu Stranac, u koprodukciji Nacionalne fondacije za igru i Hartefakt fonda. Iste godine postavlja Per Ginta u Nacionalnoj Operi u Rigi i osvaja nagradu Dimitrije Parlić za predstavu Dunjaluk, koju dodeljuje Udruženje Baletskih Umetnika Srbije.

2017. godine kao asistent Edvarda Kluga postavlja balet Per Gint u Novosibirsku.

Žiri Dvanaestog festivala Mediteranskog teatra Purgatorije 2017. u Tivtu, u sastavu Mani Gotovac, teatrolog, predsednica žirija, Tanja Bošković, glumica, Zoran Živković, producent, nakon osam odgledanih predstava u zvaničnoj selekciji 30.08.2017. godine, u Tivtu, donio je odluku o dodjeli nagrada.

Broj igranja				4	
U BITEF teatru				3	
Broj igranja – gostovanja u Srbiji				1	
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca				375	
U BITEF teatru				175	
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji				200	
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	3	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	30. januar	88		30. novembar: 9. Festival Desiré Central Station „Anatomija“, Subotica, sala Jadran	200
	11. mart	43		UKUPNO 2	200
	07. jun	44	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1		175			

**NAPOMENA:
PODATAK KOJI NIJE UNET U IZVEŠTAJ:**

29.09.2017. GODINE PREDSTAVA DUNJALUK JE UČESTVOVALA NA 8. MEĐUNARODNOM FESTIVALU BALETA, IGRE, PLESA BALET FEST SARAJEVO, 2017

Fotografija: Nenad Šugić

Premijera: 04. mart 2016. godine

https://www.youtube.com/watch?v=_mxhqzz_Shc
<https://www.youtube.com/watch?v=G4ohPyZ3Hd8>

BITEF TEATAR

Muzika za predstavu „Priča o vojniku” / L’Histoire du Soldat: Igor Stravinski / Игорь Фёдорович Стравинский (1918); libreto: Ramuz / Charles-Ferdinand Ramuz

PRIČA O VOJNIKU / THE SOLDIER'S TALE

Savremena plesna predstava

Koreografija: Gaj Vajcman / Guy Weizman i Roni Haver / Rony Haver

Asistent koreografa: Kamilo Čapela / Camilo Miguel Chapela Mazariegos

Adaptacija: Klub Gaj i Roni / Club Guy & Roni

Libreto i adaptacija: Džudit Herzberg / Judith Herzberg

Kostimograf: Slavna Martinović

Igraju: Ana Ignjatović Zagorac, Nataša Gvozdrenović, Luka Mihovilović, Nikola

Tomašević (alternacija: Milan Marić), Dejan Kolarov, Vladimir Čubrilo, Luka

Lukić (aletrenacija: Luka Stojković)

Plesni pedagog: Isidora Stanišić

Produkcija: Jovana Janjić

Odnosi sa javnošću i protokol: Slavica Hinić

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstori tona: Miroљjub Vladić, Jugoslav Hadžić

Inspicijent: Maja Jovanović

Garderober: Marta Narančić

Dizajn svetla: Vil Friken / Wil Friken

Fotografija: Nenad Šugić

Trajanje 60’.

Podrška: Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije

Muziku za predstavu „Priča o vojniku”, (L’Histoire du Soldat), komponovao je Igor Stravinski 1918. godine, a libreto je napisao Ramuz. U adaptaciji ovog dela od strane kompanije „Club Guy & Roni”, libretista Džudit Herzberg preradila je libreto tako da podstakne moralnu dilemu mladog vojnika koji se vraća iz rata. To je postignuto jednostavnim pitanjem – Kako se jedan pošten čovek nosi sa činjenicom da je ubijao ljude sa druge strane rovova?

Gaj Vajcman je prepoznao potencijal ovog dela u njegovom novom čitanju, na prvom mestu zato što su koncept, ali i priča kojom se komad bavi univerzalni i svestremeni. Jer nažalost, teško je naći trenutak u ljudskoj istoriji kada ova tema nije bila aktuelna. Uvek se na planeti Zemlji vodi neki rat, za nečije interese.

Predstava predstavlja jedan od prvih primera interdisciplinarnog ili totalnog teatra, budući da je zamišljena tako da objedinjuje igru, glumu i muziku.

Predstava „Priča o vojniku” spoj je intenzivnog plesa, govora, muzike, putovanje kroz imaginarne, ali i istinite događaje i emocije. Predstava je dobila prestižnu nagradu „Zlatna maska”, na istoimenom pozorišnom festivalu u Moskvi 2013. godine.

Klub Gaj & Roni je angažovao poznatu holandsku dramsku spisateljicu Džudit Herzberg da napiše libreto koji će komunicirati sa ovim vremenom i koji će pokrenuti važne teme bliske savremenom pozorišnom gledaocu. Na prvom mestu to su pitanja – Kako se pošten čovek suočava sa činjenicom da je bio prinuđen da ubija ljude sa druge strane vatrene linije? Kako ga posle toga prihvata njegova okolina u koju se vraća, da li uspeva da nastavi normalan život? Herzbergova je intervjuisala nekoliko vojnika u Holandiji koji su joj govorili o svojim iskustvima iz rata. Veliki deo libreta zapravo čine ovi autentični iskazi.

Vajcman i Haver su se odlučili za originlanu muziku Igora Stravinskog, dok je njihov koreografski jezik, kao i uvek, kompleksan, intenzivan i veoma zahtevan. On traži od igrača veliku tehničku veštinu, virtuoznost i scensku zrelost, što rezultira uzbudljivim, poetičnim i ekstatičnim scenskim prizorima.

Jelena Kajgo

Često govorimo o žrtvama rata, ali ređe o šteti koju rat čini mladim vojnicima i njihovim dušama. Vojnicima koje njihove Vlade šalju u rat. Ratovati i nanositi bol drugima, kao i podnositi bol, to vas ne može ostaviti indiferentnim i teško možete proći bez posledica. Nadam se da će ova komad kod publike još više povećati ozlojađenost prema besmislenim ratnim sukobima.

Gaj Vajcman

O TRUPAMA:

KLUB GAJ I RONI / CLUB GUY & RONI (<http://www.clubguyandroni.nl/>)

„Klub Gaj i Roni“ je poznata holandska plesna kompanija koja prevazilazi plesni, i prelazi u sferu totalnog teatra, zbog svog zavodljivog spoja plesa, muzike i drame. Koreografi Gaj Vajcman i Roni Haver kreiraju poetična, uzbudljiva dela, koja često sadrže kritičku oštricu i ukazuju na neke društvene probleme. Oni prevazilaze teatarske konvencije i žanrovska ograničenja, i nude publici priliku da sagleda široko polje savremenog plesnog teatra, kroz inovativne i maštovite scenske forme.

Beogradska pulika mogla je da vidi radove Gaja Vajcmana i Roni Haver na 43. BITEFU (*Jezik zidova*), predstava je dobila nagradu publike, kao i na Beogradskom festivalu igre (*Poetični porazi*). Za Bitez dens kompaniju Gaj Vajcman I Roni Haver postavili su predstave *Mirisi cimeta* (2010) i *Alfa bojsi* (2011).

BITEF DENS KOMPANIJA

Bitez dens kompanija osnovana je 2009. godine kao prva trupa savremene igre u Srbiji koja je vezana za jednu instituciju kulture i koja je omogućila da publika tokom cele pozorišne sezone može da prati kvalitetan plesni teatar. Tokom osam godina postojanja Bitez dens kompanija je realizovala čak dvadeset šest plesnih produkcija i preko sto gostovanja u zemlji i svetu (Slovenija, Hrvatska, Crna Gora, Poljska, Švedska, Mađarska, Japan, Bosna i Hercegovina, Makedonija...). Kompanija je ostvarila saradnju sa nekim od najeminentnijih domaćih, regionalnih i evropskih koreografa, poput Gaja Vajcmana, Roni Haver, Jasmin Vardimon, Isidore Stanišić, Edvarda Kluga, Matjaža Fariča, Dalije Aćin Thelander, Zorana Markovića, Maše Kolar, Branka Potočana, Lea Mujića itd.

Predstave *Mirisi cimeta*, *Otelo*, *Božanstvena komedija*, *Karmen u 4 runde*, *Alfa bojsi*, *Yesterday*, *Don Žuan*, *Ptice*, *Magbet* (2017)..., doprinele su da se formira nova publika koja redovno prati plesni repertoar, a otvorena je i plesna scena za decu koja ima za cilj da najmlađoj publici približi umetnost igre (*Pepeljuga*, 2017)..

Bilans rada Bitez dens kompanije nakon osam godina čini veliki broj nagrada - čak dvadeset tri. Od toga - tri nagrade „Dimitrije Parlić“, koreografima Edvardu Klugu, Jasmin Vardimon i Milošu Isailoviću, devet nagrada igračima kompanije za plesne interpretacije, nagrade na festivalima za predstave u celini, kao i dve Specijalne nagrade za inovativni pristup u savremenom plesnom teatru koreografkinjama Isidori Stanišić i Daliji Aćin Thelander.

Broj igranja					2
U BITEF teatru					2
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					159
U BITEF teatru					159
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	2	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	17. februar	86			
	17. mart	73		UKUPNO 2	200
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1		159			

Premijera: 28.09.2016. godine u okviru
Glavnog programa 50. BITEFA

<https://www.youtube.com/watch?v=VSXQISTK0AE>

BITEF TEATAR (Produkcija 50. BITEFA)

Maja Pelević i Olga Dimitrijević
SLOBODA JE NAJSKUPLJA KAPITALISTIČKA REČ / FREEDOM: THE MOST EXPENSIVE CAPITALIST WORLD,

Koreografija: Igor Koruga
Učestvuju: Maja Pelević, Olga Dimitrijević
Muzika: Anja Đorđević
Kostim: Ljiljana Dragović
Video montaža: Deana Petrović
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstori tona: Miroslav Vladić, Jugoslav Hadžić
Izvršne producentkinje: Dragana Jovović, Jovana Janjić
Organizatorica: Olivera Kecojević
Odnosi s javnošću i protokol: Slavica Hinić
Fotografija: Sonja Žugić

Trajanje: 90' bez pauze

Podrška: Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije

Predstava je inspirisana istraživanjem i putovanjem autorki u najizolovaniju zemlju na svetu koja i dalje pobuđuje pažnju i osudu ostatka sveta – Severnu Koreju, i preispituje ideju slobode u dobu sve većeg globalnog nadzora. Publika će imati priliku da prisustvuje svojevrsnoj turističkoj turi kroz zemlju koja se danas i dalje smatra najvećom barbarom „demokratskog sveta“, kroz koju se otvara pitanje slobode i neslobode u današnjem društvu. Predstava postavlja pitanja kolika su ograničenja našeg mišljenja, uslovljenog stalnim propagandama i kontekstom iz koga dolazimo? Koliko je pojam slobode relativan i određen društveno-kulturnim kontekstom? Da li je vidljivi kult ličnosti gori od nevidljivog kulta kapitala? Šta nam Severna Koreja – poslednji ostatak Hladnog rata – govori o našem, „zapadnom“ svetu? Da li je jedini način da se izbegne imperijalna dominacija posedovanje atomske bombe i opštenarodne odbrane? Da li socijalističko uređenje nužno mora da bude i totalitarno? Predstava se suočava sa mogućnostima i nemogućnostima da govorimo o jednoj zemlji van našeg kulturnog i političkog koda.

POZORIŠNA KRITIKA

Izvor: Politika, 04.10.2016.

Autorka Ana Tasić

Putevi slobode

50. Bitef: „Samo moje“, autori Ana Dubljević i Igor Koruga, Stanica – Servis za savremeni ples i „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč“, autorke Maja Pelević i Olga Dimitrijević, Bitef teatar..

...
I predstavu „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč“ izvode njene autorke, Maja Pelević i Olga Dimitrijević, dramaturškinje i performerke koje su išle na istraživački put u Severnu Koreju, čija je politika polazište i okvir izvođenja. Produkcija je formalno i tematski zgodno uklopljena u programsku celinu 50. Bitefa, našla je odgovarajuće mesto u grupi predavanja-performansa, sa predstavama „Jašući oblak“, „Soft Machine“ i „Kantor Downtown“.

Na polju predavanja-performansa koje, uopšteno posmatramo, ne cenimo mnogo kao pozorišni žanr zbog bazičnog odsustva razgrtantijeg scenskog jezika, ova predstava se visoko kotira. Drugim rečima, jedna je od najboljih koje smo imali prilike da vidimo, zbog naglašene (samo)parodičnosti, komički upakovanog kritičizma prema svakoj vlasti i društvenim stereotipima generisanim u medijima. Igra je bazirana na treš pristupu, vrlo ogoljenom i nimalo estetizovanom. Komunikacija izvođačica sa gledaocima je izuzetno živa, najviše se izražava u prodaji suvenira navodno prikupljenim u Severnoj Koreji, za novac koji će navodno otići narodu te zemlje. Ova trgovina nas je podsetila na Polešovog „Pabla u Plusfilijali“ prikazanog na 39. Bitefu, predstavu takođe utemeljenu u trešu, ali u jednom estetizovanijem vidu (i tamo su akteri prodavali publici razne koještarije za neko sumnjivo „više dobro“). Takođe smo taj postupak razumeli kao parodiranje srodnih rešenja u radu „društveno angažovanih“ pozorišnih autora, na primer Olivera Frlića.

Polazeći od multimedijalnog predstavljanja geografskih, istorijskih, političkih, kulturnih, gastronomskih osobnosti Severne Koreje, Maja Pelević i Olga Dimitrijević dosledno, dijalektički i (auto)ironično istresaju i kompleksnu problematiku neoliberalnih društava. Baveći se prednostima i manama života u tom poslednjem komunističkom raju ili paklu, autorke prilično radikalno odražavaju

globalnu društvenu krizu, bezbrojne napetosti u današnjem svetu kratom haotičnim protivurečnostima.

Izvor: Politika (Kulturni dodatak)

07.03.2017.

Autorka: Borka Golubović Trebješanin

Koliko su granice porozne

Maja Pelević i Olga Dimitrijević upravo su se vratile iz Indije gde su gostovale sa predstavom „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč”

Autorski tandem Maja Pelević i Olga Dimitrijević s grupom najbližih saradnika upravo se vratilo iz Indije gde su gostovali sa predstavom „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč”, jednom od najoriginalnijih Bitefovih festivalskih produkcija u proteklih 50 godina. Predstava koja je bila deo selekcije prošlogodišnjeg 50. jubilarnog Bitefa inspirisana je istraživanjem i putovanjem autorki u najizolovaniju zemlju na svetu koja i dalje pobuđuje pažnju i osudu ostatka sveta: Severnu Koreju, i preispituje ideju slobode u dobu sve većeg globalnog nadzora. Kako je došlo do ove srpsko-indijske razmene umetničke energije i s kakvim utiscima su se autorkice vratile s ovog neobičnog gostovanja kazala nam je Maja Pelević.

– Ideja o našem gostovanju u Indiji potekla je od Renu Ramanat koja je prošle godine posetila Beograd kao učesnica Svetskog kongresa pozorišnih kritičara koji se dešavao u vreme Bitefa. Renu Ramanat tom prilikom je pogledala našu predstavu, a kako je član u umetničkom odboru Internacionalnog pozorišnog festivala Kerale, predložila nam je da se prijavimo na festival. Poslali smo prijavu, i odabrali su nas – kaže Pelevićka.

Tako je beogradska predstava „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč” bila deo pozorišne svetkovine u gradu Trisuru.

– Reč je, zapravo, o festivalu raznovrsnog programa, s velikim brojem učesnika, što domaćih, što internacionalnih, koji je i programski podeljen na dve celine, ulični teatar, koji se posebno neguje i ceni u Indiji, i da kažemo klasičniji koji se odvijao u zatvorenom prostoru. Predstave se, inače, izvode od jutra do mraka. Razmena umetničke energije nam je bila jako važna i zbog toga jer u samoj predstavi propitujemo koliko je moguće misliti izvan pripadajućeg nam kulturnog i društvenog koda. Kroz razgovore, reakcije i debate koje smo imale posle predstave upravo se postavljalo pitanje tih granica, koliko su one porozne i koliko se preklapaju. Za nas je puno značilo susretanje sa jednim sasvim drugačijim kontekstom, i dobijanje potvrde da su neki naši što intimni osećaji, što svesne odluke, dok smo pravile predstavu, bile na mestu, pre svega one koje se odnose na politički aspekt predstave i kako on komunicira s publikom – naglašava Maja Pelević, dok Olga Dimitrijević primećuje da su reakcije indijske publike prevazišle sva njihova očekivanja.

– I za vreme izvođenja bilo nam je jasno da predstava odlično komunicira s gledaocima, ali u Indiji pravu povratnu informaciju ne dobijate kao kod nas kroz dužinu aplauza, nego posle predstave, kada publika ostaje ispred sale i čeka umetnike da bi spontano porazgovarali i izneli im svoje mišljenje. Posle predstave su nas danima na ulici bukvalno zaustavljali ljudi i započinjali razgovor o pojedinim scenama. Ono što mi nismo znale pre odlaska u Indiju jeste koliko je tamošnja publika obrazovana i izuzetno politična. Komentari koje smo dobijali od najrazličitijih ljudi su skoro bez izuzetka bili sjajni primeri pozorišne i društveno-političke analize naše predstave i problematike koju pokrećemo njom – tvrdi Dimitrijevićka.

Beogradska predstava „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč” pre indijskog iskustva gostovala je i na Dimitrija festivalu u Solunu, a za maj je dogovoreno učešće na festivalu u Temišvaru.

Izvor: Politika, 30.09.2016.

50. Bitef

Sloboda nije neupitan ideal

Premijeru u okviru 50. Bitef festivala ima predstava „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč”, koju su osmislile i same izvode dramaturškinje Maja Pelević i Olga Dimitrijević na osnovu svog istraživačkog putovanja u Pjongjang (Severna Koreja).

Na ideju da odu u Severnu Koreju došle su pre godinu i po dana i njihov put je u startu bio obojen željom da naprave predstavu o tome, te je toj turističkoj turi prethodilo veliko istraživanje, a sama organizacija puta preko kineske agencije je, kako ističu dramaturškinje, bila veoma jednostavna i brza.

„Svi očekuju da će biti strašno čudno, a nama je najupečatljivije bilo koliko malo toga nam je bilo čudno. Nije bilo teško povezati se sa celim iskustvom što zbog same ture koja je bila lepo organizovana, što zbog cele ikonografije koja nam je izuzetno poznata, koja je uključivala od sletova i masovnih igara preko samog načina propagiranja kolektivnog duha i solidarnosti u javnom prostoru, do toga kako izgleda Pjongjang sa arhitekturom i tramvajima i trolejbusima kakvi su vozili ili voze našim ulicama”, rekla je Dimitrijević Tanjugu.

Ona kaže da su percepcije ljudi u toj turi bile radikalno različite zavisno od toga odakle dolaze i kakvo im je bilo prethodno životno iskustvo.

„Predrasuda sa kojom većina ljudi ode u Severnu Koreju jeste 'gledaju nas sve vreme' i taj osećaj paranoje je u jednom delu grupe rastao sve više i više. To kreće od toga da li nas u hotelu nadgledaju i dolazi do momenta da svaka scena na koju naletimo na ulici je zapravo izrežirana, vlast režira predstave za strane turiste da bi oni mogli da se vrate kući sa nekom slikom o toj zemlji koja nije realna”, dodaje Dimitrijević.

Pelević podseća da je percepcija zapadnog čoveka o Severnoj Koreji jednolična i povezuje se sa represijom, siromaštvom i da se ta država doživljava kao zemlja zarobljena u vremenu.

„Retko ćete naići na tekstove koji govore o dobrim stvarima o Severnoj Koreji, a kojih se i mi sećamo s obzirom da smo živeli u socijalističkom poretku, kao što su besplatno stanovanje, zdravstvo, obrazovanje, samoodrživost koja je njima glavna jer su pod mnogo težim sankcijama nego što smo mi bili devedesetih godina. Nama su sve te stvari u Severnoj Koreji bile negde poznate i

mogle smo da se identifikujemo sa socijalističkim nasleđem za razliku od ostalih u grupi koji dolaze iz Zapadne Evrope i kojima je sve to bilo bizarno”, rekla je Pelević Tanjugu.

Ona kaže da su radne akcije, koje su njima budile lepa osećanja, ostali u njihovoj grupi doživeli kao represiju društva koje tera građane da besplatno volontiraju na ulici, a o pripremi prvomajske parade pomislili su „jadni ovi ljudi koji moraju da vežbaju za paradu i veličaju vođu”.

„Imali smo paralelno dve slike Severne Koreje, s jedne strane naše doživljaje koji su u neku ruku bili nostalgичni, a druge strane smo sve vreme u turi imali naše prijatelje iz Zapadne Evrope kojima je to bilo zaista bizarno, oni su bili šokirani kao da su bili u nekoj vrsti socijalističkog zoološkog vrta, dok su nas Koreanci posmatrali misleći: Evo onih što nas gledaju sa razgoračenim očima”, ispričala je Pelević.

Ona je naglasila da je nemoguće praviti predstavu o nekoj zemlji nakon desetodnevne turističke ture, te je „Sloboda je najskuplja kapitalistička reč” zapravo „predstava o nama samima”, na šta se Dimitrijević nadovezala da je moguće praviti predstavu o tome kako mi doživljavamo upoznavanje neke zemlje kada mislimo da smo je upoznali i kako mislimo da smo uvek otkrili apsolutnu istinu o svemu.

„Komad govori o ostatku te hladnoratovske podele, o tome zašto je Severna Koreja nama tako opipljivi i fantastični neprijatelj koji je idealan da u njega isprojektujemo sva zla ovog sveta, jer onda valjda ona nemaju veze sa nama i onda ćemo da kažemo da Severna Koreja krši ljudska prava, zatvara ljude bez adekvatnog suđenja, da je sva opasana žicama, a zaboravljavamo na sve represivne prakse koje se sprovode danas - od zida na mađarskoj granici i toga kako se tretiraju ljudi po izbegličkim kampovima do digitalnog nadzora, ulaska u privatne podatke, sve većeg smanjivanja privatnog prostora”, ističe Dimitrijević.

Govoreći o naslovu predstave, Dimitrijević je primetila da se ideal slobode lako zloupotrebljava i da se u to ime opravdava svaka neokolonijalna intervencija, svako nametanje kapitalističke hegemonije.

„Svaka ideologija će se pozivati na slobodu, ali samo ovaj naš neoliberalni kapitalizam u kome živimo će da tvrdi da on nije nikakva ideologija nego da je sloboda ta neupitna vrednost koja, sačuvaj bože, da ima bilo kakve veze sa ideologijom. Onda nam se kaže da sloboda tržišta mora da bude sjajna, a mi na to kažemo: Joj, jadni mi”, dodala je Dimitrijević.

Pelević je objasnila da je osnovna tema predstave na koji način zapadni čovek projektuje sve moguće represije i razne druge stvari na Severnu Koreju kao „omiljenu barbarogu Zapada”.

„Cela hladnoratovska paradigma prebacuje se na Severnu Koreju kao poslednji ostatak tog rata, kao jedinu neoslobođenu socijalističku totalitarnu zemlju, a opet s druge strane, pre dva dana u Švajcarskoj je bio referendum na kome je narod izglasao da želi da poveća digitalni nadzor nad sobom u svojoj državi”, rekla je ona.

Pelević ističe da s jedne strane imamo Ameriku koja se pod frazom slobode bavi „raznim neokolonijalnim intervencijama i oslobađanjem raznih neslobodnih društava”, a s druge strane priču o „Trumanovom šou”, koji ona naziva sindromom „Lopov misli da svi krađu”.

„Imamo to verovanje da je sve u Severnoj Koreji iscenirano za zapadno oko i da zapravo svi žive u siromaštvu i bedi, da su svi nesrećni, utučeni, isprani mozgova, ali zato njihov državni aparat, kada dođe zapadni čovek, odlučuje da upriliči Trumanov šou, da pozove sve te ljude na ulice da se prave da su srećni, solidarni, složni, da imaju metro, sve te zgrade”, pojasnila je dramaturškinja.

Ona kaže da su članovi njihove grupe bili šokirani kultom ličnosti u Severnoj Koreji, ritualima kojima se građani klanjaju vođama, smatrajući da su to sve „isprani mozgovi i da je nemoguće da oni vole svoj državni poredak”.

„S druge strane imamo nevidljivi kult kapitala koji nam se svakodnevno servira od trenutka kada otvorimo oči, ali mi to nikad tako ne percipiramo. Kult ličnosti je mnogo vidljiviji, tako da imamo te vidljive i nevidljive ideologije. Severna Koreja je u tom fenomenološkom smislu zanimljiva da se neke projekcije Zapada na neku drugu zemlju, lepo vide”, dodala je Pelević.

Pelević i Dimitrijević se u svojoj predstavi bave i propagandom.

„Mi zaboravljamo da smo i ovde izloženi propagandi u svakoj sekundi, od propagande vezane za Severnu Koreju koja je napravljena da bude siva zemlja nesrećnih potlačenih ljudi u kojoj je ludi diktator sa atomskom bombom što je jedna redukcionistička, netačna slika, iskrivljena kroz te propagandne okvire, do najjednostavnijih drugih propagandi kao što je demonizacija javnog sektora koja se odvija u Srbiji”, ističe Dimitrijević.

O tome koliko su građani zapravo danas slobodni, Pelević kaže da digitalni nadzor koji je sve jači i koji države sve više upotrebljavaju, svesne da će novi ratovi biti pre svega digitalni, koči slobode i jasno oblikuje svest pojedinaca.

„Većina ljudi ne pomisli da koristeći raznovrsne uređaje - mobilni telefon, kompjuter, u svakom trenutku svoje podatke besplatno daju Nacionalnoj bezbednosnoj agenciji Amerike, Guglu i raznim korporacijama koji na različite načine to zloupotrebljavaju i već počinju da kreiraju našu svest, a da mi toga nismo svesni”, rekla je Pelević.

Dimitrijević skreće pažnju da je sloboda uslovljena socijalnom pozicijom, bojom kožom, etnicitetom, seksulanom orijentacijom, rodnim identitetom.

„Pitanje slobode ne može biti pitanje jednog neupitnog ideala za koji svi znamo šta podrazumeva nego moramo da se podsećamo da on za različite ljude znači nešto drugo i da je podložan različitim ideološkim tumačenjima. Za nekog je sloboda da može da kupi sebi 25 pari pantalona u jednom danu, a za drugog da može da pređe granicu i da pobegne iz zaraćenog područja”, istakla je Dimitrijević.

<http://www.politika.rs/sr/clanak/364638/Sloboda-nije-neupitan-ideal>:<http://www.politika.rs/sr/clanak/375669/Koliko-su-granice-porozne>

Broj igranja					7
U BITEF teatru					1
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					1
Broj igranja – gostovanja van Srbije					5
Broj gledalaca					1104
U BITEF teatru					144
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					180
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					780
1. Broj igranja u BITEF teatru	1	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	08. april	144		03. decembar 9. Festival Desiré Central Station: Anatomija, Subotica/ Deže Kostolanji	180
				UKUPNO 2	180
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	5	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1		144		23 maj, Festival Teszt (Euroregional Theatre Festival Timișoara), Temišvar, Rumunija	100
				25. juli, Festival Budva Grad Teatar, scena između crkava	250
				04. oktobar 57. Internacionalni Teatarski Festival MESS,	180
				11. oktobar Festival Autorského Divadla Pro-Téza 2017, Bratislava, Slovačka	100
				08. novembar festival CONECTACT, Targu Mureș, Rumunija	150
				UKUPNO 3	780

4.14.4.
KOPRODUKCIJE BITEF TEATRA PREMIJERE PRE 2017. GODINE

Program	Produkcija / koprodukcija	Datum premijere
JA I TI / ME AND YOU	BITEF TEATAR; Udruženje dramskih umetnika – UDUS, Beograd, Srbija	05.04.2011.
MUŠKARČINE / MACHO MEN	BITEF TEATAR; CENTAR E8 (REFLEKTOR TEATAR), Beograd, Srbija	30.11.2012.
O S(A)VESTI – esej u pokretu o Dadi Vujasinović	HLEB TEATAR; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	06.04.2014.
DON ŽUAN / DON JUAN	BITEF TEATAR; GRAD TEATAR BUDVA, Crne Gora; HNK IVAN PL. ZAJC, FESTIVAL RIJEČKE LJETNE NOĆI; NEZAVISNA PRODUCENTKINJA MAŠA KOLAR, Hrvatska	15.07.2014.
CRVENA: SAMOUBISTVO NACIJE / RED: SUICIDE OF THE NATION	REFLEKTOR TEATAR; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	18.04.2015.
PTICE / THE BIRDS	BITEF TEATAR, Beograd; 2. MEĐUNARODNI POZORIŠNI FESTIVAL NOVI TVRĐAVA TEATAR, Čortanovci, Srbija	03.07.2015.
AVETI / GHOSTS	HARTEFAKT FOND; BITEF TEATAR, Srbija; BUDVA GRAD TEATAR, Crna Gora; INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL MESS, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	06.08.2015.
GAMMA CAS / GAMA KAS	BITEF TEATAR (1. BITEF ZONA); KULTURNI CENTAR ČEKAONICA, Beograd, Srbija	20.10.2015.
LENI	BITEF TEATAR; KULTURNI CENTAR PANČEVO; AKADEMIJA UMETNOSTI BEOGRAD, Srbija	12.12.2015.
Koncert predstava: DOČEK / THE WELCOME	HLEB TEATAR, BITEF TEATAR, Beograd, Srbija; PEKARNA MAGDALENSKE MREŽE, Ljubljana, Slovenija	12.01.2016.
CRVENA LJUBAV / RED LOVE	UZ(BU))NA))) ; BITEF TEATAR; Beograd, Srbija	12.02.2016.
DRUGOVI, JA SE NI SADA NE STIDIM SVOJE KOMUNISTIČKE PROŠLOSTI / I AM NOT ASHAMED OF MY COMMUNIST PAST	SANJA MITROVIĆ/STAND UP TALL PRODUCTIONS, Amsterdam, Holandija; BITEF TEATAR, Beograd, Srbija	27. maj 2016.

Premijera: 8. april 2011. godine u BITEF teatru, od kada je na repertoaru ovog pozorišta.

20. aprila 2016. godine, u BITEF teatru odigrana je 100-ti put.

<https://www.youtube.com/watch?v=9d27XQptKMs>

<https://www.youtube.com/watch?v=zKEN-ISvaag>

BITEF TEATAR I UDRUŽENJE DRAMSKIH UMETNIKA SRBIJE – UDUS

Po motivima filma Šta se dogodilo sa Baby Jane / What Ever Happened to Baby Jane? (Robert Aldrich)

Autorski projekat Branke Stojković i Olivere Viktorović Đurašković

JA I TI / ME AND YOU

Supervizor: Mirjana Karanović

Dramaturgija: Danka Sekulović

Izvođenje:

Branka Stojković

Olivera Viktorović Đurašković

Kostimografija: Snežana Šimić

Kompozitorica: Anja Đorđević

Koreografija: Damjan Kecojević

Fotografije: Dragan Petrović

Organizator: Anđelka Janković

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Majstor tona: Miroљub Vladić

Majstor svetla: Dragan Đurović

Šef tehnike Ljubomir Radivojević

Krojačica: Violela Živančević

Obučar: Miša Surutka

Trajanje: 100'..

Predstava je premijerno izvedena uz podršku Grada Beograda, Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije i preduzeća BAS AD.

Davne 1962, na Noć veštica premijerno je prikazan film „Šta se dogodilo sa Baby Jane” u režiji Robert-a Aldrich-a. Film nije bilo moguće smestiti u jedan žanr, zbog kompleksnosti tema i likova kojima se bavi. Na mukama je bio i žiri Oskara, pred kojim se film pojavio u pet nominacija. Samo jedan se na tom putu nije izgubio. Pored nominacija za najbolji film, glavnu ulogu, sporednu ulogu, zvuk, priznanje Američke akademije je dobio kostim i dodelio ga je Frank Sinatra baš 8. aprila 1963.

Danas, skoro 50 godina kasnije, ovaj film je u službi inspiracije za nove dramske poduhvate. Kao direktni prenos društva koji kasni pola veka, predstava se bavi primarno odnosom dve sestre, ali i prikrivenim odnosom koji ostvarujemo sami sa sobom. Sve se dešava u zarobljeništvu jednog sveta, koji se kroji naš zdrav razum. Uspeh, ljubomora, nesreća, misterija, osveta, smrt, ljubav - svi neophodni sastojci nekadašnjeg dobrog filma, sada bogate ovu predstavu.

REČ DRAMATURŠKINJE:

Neobično putovanje ideje iz romana u film, završilo se prelaskom iz filma u predstavu. I kako te promene nisu bile dovoljne, dogodila se još jedna, prelazak iz jednog kontinentalnog-društvenog-kulturološkog okruženja u drugo.

Žanrovski neodrediv film je ovde prerađen u psihološku dramu. Jasne posledice, sa jedne strane nedovoljno a sa druge previše maženog detinjstva, preko posledica iste ali obrnute situacije u kasnom adolescenskom životu, ostavile su prostor za žal u zrelosti. Tako dva glavna karaktera, dve sestre, u većitom životnom disbalansu ostaju prepuštene jedna drugoj.

Ne priznajući jedna drugoj dovoljno značaja njihova borba protiv usamljenosti ih dovodi u još veću samoću u kojoj su zajedno igrom slučaja. Odbijajući da se prijatelje njihovo rivalstvo ih dovodi do ivica egzistencije. Ostavljajući ih, kao ljuštore nekadašnje slave, nemilosrdnoj želji da još samo jednom budu uspešne.

Suprotno tromosti ova dva karaktera predstava ima razigran ritam, koji je postignut brzim menjanjima scena i likova u njima. Dve glumice koje su na ravne časti podelile osam uloga postižu sklad prebacivajući energije svake uloge iz scene u scenu. Tako je da su čas jedna drugoj verni oslonac, da bi već u drugom trenu opet bile simbol svega što ih ugrožava. Upravo takvi preokreti daju predstavi psihološki karakter.

Dramska radnja je nastavila da komunicira filmskim manirima, sa minimalnim telefoniranjima publici. Tako da se predstava hvata u

koštac sa večnim pozorišnim strahovima, kao što je nedovoljno realno prikazivanje pojedinih dešavanja, poput ubistva. Simbol za to je ovde dovoljno jasan i neočekivan. Pa pogled na ovo ubistvo bez krvi ne ruši doživljaj saosećanja sa događajima na sceni.

Prebacivanjem iz lika u lik, prikazane su i mnoge razlike u ličnostima, ali jedna konstanta uvek ostaje – a to je prikriivena sebičnosti i egocentričnost. Koja je nagoveštena i u samom naslovu, koji svojom gramatičkom greškom kao da ukazuje na feler ljudskog roda. Činjenica da ćemo sebi oprostiti više nego drugom je debitovala poražavajući moralitete bez ikakvog snobiranja. Ništa manje interesantne promene prisutne su i u kostimima, koji osim praktično-funkcionalne uloge još doprinose razumevanju prelaza iz scene u scenu; iz lika u lik.

Ova predstava na istinit način prikazuje društvene promene jednog društva, ali još surovije ona predstavlja težnje i vrednosti koje društvo i dalje nije uspelo da unapredi.

Danka Sekulović

MIRJANA KARANOVIĆ:

Izlazimo na scenu da bi nas voleli. Ta ljubav je opojna, čini da se osećaš kao da lebdiš, da ti se ništa loše ne može dogoditi, da si zaštićena, bezbrižna. Ta ljubav je naša večita čežnja, potreba, naša duhovna hrana. „Šta se dogodilo sa Baby Jane“ je priča o tome šta se događa kada ljubavi ima, u početku previše, kada to blagostanje učini da u strahu da ga ne izgubimo postajemo sebični i zli, i šta ostaje kada ljubav i obožavanje prestanu i ostane samo uspomena i ožiljak. Priča o slavi, uspehu i zaboravu. Kako preživeti, pomiriti se, pristati na ono što ti je preostalo i živeti dalje. Branka i Olivera su Blanche i Jane. Njihove lične sudbine i karakteri nisu slične likovima iz komada, ali njihovo odsustvo sa beogradskih pozorišnih scena i njihova potreba da se tamo vrate rodila je ovu predstavu. Ja sam im u tome pomogla i počašćena sam što su zatražile moju pomoć.

IZDVAJAMO:

2011. godine predstava je bila u selekciji pozorišnog festivala „Teatar u jednom dejstvu“ u Mladenovcu i 31. izdanja festivala „Borini pozorišni dani“ u Vranju (izvedena u čast nagrađenih). Iste godine je otvorila manifestaciju „Decembarska umjetnička scena - DEUS“ u Podgorici. Sledeće godine, igrana je na festivalima: „Mucijevi dani“ u Ateljeu 212, „Barski ljetopis“, VI Međunarodnom festivalu kamernog teatra „Lambuška“ (VI Международный фестиваль камерных спектаклей „Ламбушка“) u Petrozavodsku, Rusija (Predsednica žirija Elena Gorfunkelj / Елена Горфункель je proglasila predstavu jednom od pet najboljih na festivalu), IV Međunarodnom festivalu „Podmoskovske večeri“ u Moskvi (IV международный театральный фестиваль „Подмосковные вечера“), gde je dobila nagradu za najbolju i inovativnu glumu i, otvorila je međunarodni multimedijalni festival „Patosofiranje 08“ u Smederevu. U martu 2015. godine predstava „Ja i ti“ je nagrađena „Bronzom maskom“ u kategoriji profesionalnih kamernih formi na 18. „Art trema festu“ u Rumi.

AUTORKE

BRANKA SEKULOVIĆ

Fakultet dramskih umetnosti završila je 1981. godine, na grupi za glumu u klasi profesora Milenka Maričića. Do 2000. godine je imala status slobodnog umetnika i u tom periodu ostvarila brojne uloge: u Narodnom pozorištu, Jugoslovenskom dramskom pozorištu, Beogradskom dramskom pozorištu, Pozorištu na Terazijama kao i uloge na televiziji i na filmu.

Dobitnica je nagrade „Najbolji mladi glumac“ 1984. na festivalu „Dani komedije“ u Svetozarevu, današnjoj Jagodini.

Od 1993. do 2000. godine je radila kao urednik dramskog i dokumentarnog programa na TV ELMAG iz Podgorice.

Od 2000. godine radi u Sekretarijatu za kulturu grada Beograda na mestu načelnika odeljenja za umetničko stvaralaštvo grada Beograda.

OLIVERA VIKTOROVIĆ ĐURAŠKOVIĆ

Diplomirala je na Akademiji u Novom Sadu, odsek Gluma, 1987. godine u klasi profesora Petra Banićevića.

Igrala je u preko 100 pozorišnih predstava. Bila je stalni član ansambla Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, u Malog pozorišta „Duško Radović“ i Beogradskog dramskog pozorišta.

Osnovala je profesionalno pozorište „Pan teatar“ 1997. godine.

Dobitnica je nagrada za najbolju žensku ulogu na sledećim festivalima: „Milivoje Živanović“ u Požarevcu za ulogu Lilijen u predstavi „Mister Dolar“ (2002), FESTIĆ za ulogu Pinokija u istoimenoj predstavi (2002), „Borini pozorišni dani“ u Vranju za ulogu Nensi u „Viktimoškoj priči“.

Glumila je u preko 40 filmova. 1989. godine na Glumačkom festivalu u Nišu nagrađena je kao najbolji debitant za ulogu Stojanke u filmu „Iskušavanje đavola“. Glumila je u više TV serija, kao i u televizijskim i radio dramama.

Bavila se pedagoškim radom sa decom i omladinom u većem broju školskih ustanova i Centara za kulturu, a od 2006. godine je profesorka na Akademiji umetnosti Beograd (odsek gluma).

Autorka je udžbenika za sve razrede osnovne škole, koji se koriste kao obavezna literatura, u okviru predmeta: Umetnost.

JOVAN ĆIRILOV O PREDSTAVI (21. 05. 2011):

Bejbi Džejn u teatru

Dramske umetnice Branka Stojković i Olivera Viktorović Đurašković nisu htele da sede skrštenih ruku, već su se setile filma „Šta se desilo sa Bejbi Džejn“, i na sceni Bitef teatra ovog proleća napravile scensku verziju ovog, ranih šezdesetih godina popularnog filma. Ko je jednom video taj film, tada ili sada na nekoj projekciji u Kinoteci, neće nikada zaboraviti glumačku paradu dve megazvezde međuratnog filma - Beti Dejvis i Džoane Kraford.

Oni koji su poznavali i jednu i drugu, smatrali su ih, kako to Francuzi zovu, svetim monstrumima. Razmere njihovog neobičnog dara zaista su bile monstruozne. Ulogu čudovišta u ljudskom obliku u ovom Oldričovom filmu igrala je Beti Dejvis, a Krafordova je monstrume igrala u nekim drugim filmovima.

Kako je tada osetljivost na horor bila mnogo više izražena, film je, kad je počeo da se prikazuje, u SAD bio zabranjen za decu do 18 godina. Pored svakodnevnih strahobalnih horor filmova po svim kanalima televizije, film „Šta se desilo sa Bejbi Džejn“ danas bi mogla biti prijatna uspavanka.

Branka i Olivera nisu se takmičile u glumačkoj paradi sa dvema holivudskim veličinama. One su adaptirale scenario filma za svoje moći i, bez reditelja, sa mladim dramaturgom Dankom Sekulović, priredile tekst za predstavu punu događaja, dinamike i presvlačenja. Ono što je nekada mogao biti klasični horor film, danas se može gledati i sa nešto ironičnog otklona.

I Branka i Olivera su plemenite radnice na polju pozorišta i umetnosti uopšte. Branka je dobronamerna i pravdoljubivi član ekipe osnivača naših gradskih pozorišta, a Olivera je, pored velikog broja uloga, dala ozbiljan doprinos stvaranju i uzdizanju kako gledalaca, tako i naših mladih glumaca sa jednim ozbiljnim udžbenikom na tu temu.

Njihova predstava pokazuje da su umetnice koje zaslužuju svako poštovanje i pažnju onih što pozorište vole i posećuju. A i beogradski pozorišni delatnici svih profila mogu da uzvrate dvema umetnicama za njihov društveni rad u teatru najmanje tako što će pogledati ovu poštenu predstavu.

Broj igranja					2
U BITEF teatru					2
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					89
U BITEF teatru					89
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	2	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	04. mart.	42			
	15. novembar	47		UKUPNO 2	
UKUPNO 1		89	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije

Premijera: 30. novembra 2012. godine.

https://youtu.be/l2kjrjv_j3No?list=PL0yDmW1AVAfBtxvj2FCHv3j--UWFivSYz

BITEF TEATAR I CENTAR E8 (ogranak) REFLEKTOR TEATAR

MUŠKARČINE / MACHO MEN

Pozorišni dokumentarac o muškosti ovde i danas

Koncept, režija i dramaturgija: Milena Bogavac i Vojislav Arsić
Ko-autori i izvođači: Alek Surtov, Đorđe Živadinović Grgur, Jovan Zdravković, Marko Panajotović, Nikola Pavlović, Uroš Novović, Rastko Vujisić,
Koreografija i scenski pokret: Ljiljana Tasić,
Originalna muzika: Vladimir Pejkojić
Kostimografija: Pull My Daisy,
Stručne konsultantkinje: Jelena Bogavac i Mila Manojlović,
Režija dokumentarnog filma: Ivan Stojiljković,
Fotografija i video: Miloš Mitrović,
Dizajn: Sanja Drakulić,
Dizajn zvuka: Miroljub Vladić,
Dizajn svetla: Dragan Đurković,
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević,
Producent: Adnan Cviko,
Asistent producenta: Matija Ilić,
PR: Marina Ugrinić
Trajanje: 70' bez pauze

Predstava Muškarčine realizovana je u okviru programa „Mladići kao saveznici u sprečavanju nasilja i sukoba na zapadnom Balkanu”, koji su realizovali Centar E8 i CARE NW Balkan, a finansiralo Ministarstvo inostranih poslova Kraljevine Norveške
Podrška: DKC Majdan, Alma Quatro

Tekst predstave nastao je kolažiranjem ličnih priča, iskustava i stavova ko-autorskog i izvođačkog tima; dramatizacijom teza iz knjige Biti muško Stiva Bidalfa; citiranjem teoretičara muškog pokreta; od fragmenata iz štampe, sa interneta i televizije. U predstavi su korišćeni statistički podaci dobijeni u istraživanju Mladići i maskulinitet sprovedenom u okviru projekta Budi muško, iskustva trenera u ovom projektu i materijali nastali kroz proces radionica zasnovanih na tehnikama upotrebe drame u edukaciji i metodološkim igrama osmišljenim da podstaknu kolektivno autorstvo.

„Većina muškaraca zapravo ne živi. Umesto toga, oni glume da bi se zaštitili. Tokom sazrevanja izaberemo jednu od nekoliko standardnih maski – veliki radnik, kul frajer, dobar momak, muškarčina, osećajan novi muškarac. A zatim se godinama nakon toga držimo te uloge i pretvaramo da smo to mi i da je sve u redu. Sve je kul. Ona je u pravu. Međutim, unutra često prevladava osećaj usamljenosti. Glumiti i živeti nisu ista stvar.

Stiv Bidalf / Steve Biddulph, Biti muško: akcioni plan za promenu života muškaraca“

U želji da se uklope u socijalno prihvatljive matrice rodnog ponašanja, mladi muškarci rade mnoge stvari koje su štetne po njihovo fizičko ali i psihičko zdravlje. Društvo od njih očekuje da svoju muškost dokažu pokazivanjem snage, odlučnosti, hrabrosti, borbenosti i srčanosti, koja ih često uvodi u destrukciju i autodestrukciju. Vaspitani u kulturi u kojoj se muško pokazivanje emocija smatra za znak slabosti, mladi muškarci svoje emocije potiskuju i preinačuju u destruktivne oblike ponašanja. Ova predstava ima za cilj da ukaže na taj problem, ali i da dokumentuje priču generacije rođene u toku ratova na Balkanu, generacije čiji je sistem vrednosti formiran u tranziciji te je, shodno tome, konfuzan i nedovoljno čvrst.

Osnovna tema ove predstave je maskulinitet i način na koji se muškost tretira, odnosno formira u našoj kulturi. Ideja i poruka koju ona treba da prenese jeste poruka o slobodi, o ličnom ostvarenju i pokušaju da se prevaziđu kulturološki nametnute norme, koje mladiće sprečavaju da budu ono što jesu.

Muškost, imenica.

1. Odnosi se na svojstva karakteristična za osobe muškog pola.

Pol. Biološko određenje organizma, u odnosu na ulogu u reprodukciji.

2. Odnosi se na svojstva karakteristična za osobe muškog roda.

Rod. Socijalno i kulturološko određivanje osobe i njenog ponašanja, u odnosu na njen pol.

Kutija, imenica.

1. Predmet koji služi da se u njega pakuju drugi predmeti.

Pol. Kutija za pakovanje rodni stereotipa.

Rod. Navike, rituali i običaji iz ove kutije.

Sloboda, imenica.

1. Mogućnost /pravo/težnja bića da misli svojom glavom i dela po sopstvenoj volji.

Pitanje: možeš li biti slobodan, dok si u pretrpanoj kutiji?

Odgovor: _____

Predlog: Raspakuj kutiju i u nju spakuj ono što želiš!

Drugim rečima: Budi muško, onako kako ti hoćeš a ne onako kako drugi misle da treba!

KRITKE:

NIN, jedan od najcenjenijih domaćih nedeljnika, proglasio je Muškarčine za jednu od tri najbolje predstave godine.

Osnovna tema ove predstave je maskulinitet i način na koji se muškost tretira, odnosno formira u našoj kulturi. Ideja i poruka koju ona treba da prenese jeste poruka o slobodi, o ličnom ostvarenju i pokušaju da se prevaziđu kulturološki nametnute norme, koje mladiće sprečavaju da budu ono što jesu.

IZBOR IZ RECENZIJA I KRITIKA PREDSTAVE MUŠKARČINE

„U mačo društvu kao na Balkanu i Srbiji, izuzetno je značajna predstava Muškarčine. Već sam naslov sa ironijom tretira problem muškosti u njenom tradicionalnom mačoističkom ključu, s tim da su uloge prihvatili glumci, u inteligentnom i adekvatnom rediteljsko dramaturškom izboru reditelja, koji jesu ili liče na muškarčine. Zbog takve podele predstava „Muškarčine” je duhovita i ubojita. Ali na način koji izostrava temu bavljenja novim osećanjem i analizom muškoškosti u pravom pravcu. Nezavisno od toga predstava je na visokom umetničkom nivou, što je veoma važno i često neuobičajeno za predstave koje imaju nameru da budu angažovane.”

Jovan Ćirilov

„(...) U pozorišnom smislu, „Muškarčine“ otvaraju stilske i značenjske nivoe koje su vešti autori i akteri iskorišćavali dvojako – kad je reč o nečemu što prevazilazi granice njihovog iskustva komično, a kad je reč o generacijskim nevoljama i detinjstvu, bliže nečemu što je potresno. U dramaturgiji koja bi se uproščeno mogla biološki gradirati – detinjstvo, adolescencija, zrelost – prevladavale su inteligentno osmišljene obrade tema i dilema. (...) Sav diverzitet (nabacanost tema) i višeslojnost (mogućnost tumačenja), predstava „Muškarčine“ podnosi stilskim opredeljenjem inscenacije. Poput stend ap komičara, izvođači igraju frontalno, u jednom trenutku čak i zarepuju. Scenografija-kutija i naznake mizanscena u tipično dečjoj razuzdanosti i kveljenju (kada jedan igra scenu, drugi mu se pridružuju i „kvare“ je), super je funkcionisalo. (...)”

Igor Burić, Dnevnik, Novi Sad

„(...) Osnovno pitanje kod svake verbatim drame s punim pravom postavlja se i ovde, koliko su autori uspeli da se odmaknu od zavodljivog procesa rada sa akterima i stvore autohtono umetničko delo koje se može vrednovati i van svoje edukativne svrsishodnosti. Najkraće – u priličnoj meri im je to pošlo za rukom. (...) Razigrana i dinamična (koreografija i scenski pokret Ljiljana Tasić), dirljiva i duhovita, vešto dramaturški postavljena, predstava pleni svežinom i iskrenošću kao i verom da pozorište (ipak) može menjati svet. Naravno, ogroman deo zasluge ide neodoljivim, beskraino šarmanntnim akterima koji su beskompromisno, mladalački direktno, izneli svoju intimu na scenu. Predstavu bi trebalo da gledaju mladi, njihovi roditelji, ljudi koji

se bave njihovom edukacijom. Predstavu bi u ovakvoj zemlji zapravo trebalo da vide svi. Ovakva kakva je, jednostavno rečeno, neophodna je.”

Boban Jevtić, NIN, Beograd

„Kad se neka predstava radi kao eksperimentalni komad zasnovan na dokumentarističkim, realnim iskustvima momaka koji su tek iz „tinejdžerstva“ ušli u srednje doba adolescencije, pa još i ti isti momci, koji nisu profesionalni glumci, igraju sopstvena iskustva na sceni, veći deo publike bi očekivao amaterizam. U slučaju predstave „Muškarčine“, stvar je suprotna: predstava načinjena na amaterskim osnovama bolja je od profesionalne! Iskustva mladića su prikazana simpatično, iskreno i duhovito kad je to potrebno, a katarzično i ozbiljno kad su autori želeli da iskažu koliko je percepcija mladih muškaraca u Srbiji manipulirana društvenim okolnostima i okruženjem u kojem su odrastali, a od njih se zahtevalo da budu „alfa mužijaci“ srpske muške rase. Dramaturgija prati lična iskustva i tvori jasnu konstrukciju koja vodi gledaoce do vrhunca katarze. Povučeni ličnim iskustvom i ovakvim „kalendarom odrastanja“ očekivalo bi se da izvođači persiflažom i preterivanjem skrenu pažnju na sebe, ali momci su odlični glumci i vrlo je teško videti razliku između glume i pravog ličnog iskustva. Ovo poslednje je i ključna stvar koja „Muškarčine“ čini boljim od većine domaćih predstava u ovakvoj postdramskoj formi: lično iskustvo mora biti katarzično i uverljivo. (...)“

Ivan Jovanović, City magazin, Beograd

„(...) Meni su muškarčine otvorile oči. Ali ne one muškarčine koje dane provode u teretani, već glumci iz predstave „Muškarčine“, tačnije iz kreativnog Centra E8. Na premijeru sam krenula bez ikakvih očekivanja (čak uz izjavu: „Ma, opet nešto eksperimentalno!“), a ono što se u narednih osamdeset minuta odvijalo pred mojim očima promenilo mi je sliku o muškarcima u Srbiji i džentlmenstvu koje stremi da se probije kroz guste testosteronske krošnje.”

Marina Anđelković, novinarka, www.wannabemagazine.com

„Fantastična predstava i u pozorišnom smislu i u smislu toga šta može da znači ljudski i edukativno, kao podrška ovim dečacima koji su bili deca kad je u našoj zemlji bilo najteže, ali i novim generacijama dečaka koje dolaze. Vrhunski duhovito i emotivno, predstava odličnog ritma s veoma dobro izabranim pozorišnim sredstvima i sa šarmantnim izvodjacima.“

Tanja Marković, psihološkinja i teoretičarka umetnosti

Broj igranja					10
U BITEF teatru					5
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					3
Broj igranja – gostovanja van Srbije					2
Broj gledalaca					2073
U BITEF teatru					853
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					560
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					660
1. Broj igranja u BITEF teatru	5	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	3	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	31. januar	163		27. maj Mikser festival, Beograd	280
	25. februar	160		05. jun Radisson Blu Hotel, Beograd izvođenje u okviru konferencije “Man2017: Europe Talks on Masculinity”	120
	21. mart.	178		27. juli Youth festival, Novi Sad	160
	25. april	178		UKUPNO 2	560
	17. maj	174	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	2	
UKUPNO 1		853		30. april Hrvatski dom Hercega Stjepana Kosače, Mostar, Bosna i Hercegovina/	500
				11. maj Kamerni teatar 55, Sarajevo, Bosna i Hercegovina,	160
				UKUPNO 3	660

Premijera: 7. april 2014, BITEF teatar, dan uoči dvadesetogodišnjice od smrti Dade Vujasinović

HLEB TEATAR, BITEF TEATAR I UDUS – UDRUŽENJE DRAMSKIH UMETNIKA SRBIJE, BEOGRAD, SRBIJA

O S(A)VESTI – ESEJ U POKRETU O DADI VUJASINOVIĆ / DADA— AN ESSAY IN MOVEMENT

Koncept, režija i izvođenje: Sanja Krsmanović Tasić
 Video rad, scenografija i dizajn programa: Anastasia Tasić
 Muzika: Aleksandra Đokić
 Kostimografija: Boris Čakširan
 Istraživanje / saradnja na dramaturgiji: Jelena Veljković i Maja Domonji
 Saradnica projekta: Aleksandra Vujasinović
 Fotografija: Zoran Tatar
 Produkcija / koordinacija programa: Anđelka Janković
 Organizacija: Tamara Pović
 Odnosi s javnošću: Slavica Hinić
 Izrada objekata: Stolarija Arbos – Nikola Tasić
 Izrada kostima: Modni atelje MP – Marija Antanasijević
 Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
 Majstori tona: Miroljub Vladić i Nikola Marjanović
 Majstori svetla: Dragan Djurković i Milan Neić
 Inspicijentkinja: Maja Jovanović
 Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković i Vladimir Milošević
 Gardaroberka: Marta Narančić

U predstavi su korišćeni tekstovi Bertolda Brechta, Sandre Vujasinović, Bogdana Timanića, Radislava Vujasinovića, Ljubomira Stojadinovića, Milana Tošića, Seke Vujasinović, Jelene Veljković, Sanje Krsmanović Tasić, i delovi „Pisama (1990-1994)” iz knjige „Svedočenja (iz obeščašćene zemlje)” Dade Vujasinović. Pisma su upućena Dadinoj najboljoj drugarici Aleksandri Sanji Vujanić i sestri Sandri.

U predstavi su korišćeni snimci: Vukašina Krsmanovića iz 1969, emisije *Utisak nedelje* iz 1993, sahrane Josipa Broza Tita (Radio televizija Srbije); fotografije iz porodičnih albuma porodica Vujasinović i Krsmanović kao i fotografije Zorana Tatara.

U fusnoti Blok korišćen refren pesme *Blok brate* grupe FTP.

U fusnoti Danas korišćeni su intervjui studenata novinarstva Fakulteta političkih nauka u Beogradu.

Podrška: Ministarstvo kulture Republike Srbije i Organizacija za evropsku bezbednost i sadnju – OEBS / Organization for Security and Cooperation in Europe, skraćeno OSCE)Trajanje: 70'.

Predstavu su podržali Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije i OEBS.

O s(a)vesti je predstava o Dadi Vujasinović, novinarki lista Duga, koja je prvih godina ratova devedestih izveštavala sa ratišta, a zatim otvoreno, jasno i istinito pisala o događajima na političkoj i društvenoj sceni naše zemlje. Život je izgubila pod nerazjašnjenim okolnostima 8. aprila 1994. Imala je trideset godina.

Esej u pokretu je narativni scenski izraz gde se kroz umetničke akcije pripovedaju istiniti događaji i pojave uz kritičko promišljanje njihovog nastanka i posledica. Esej se uvek prikazuje kroz prizmu lične istorije stavljene u kontekst društvenih događaja koje su na nju direktno uticali. Pokret, igra, kretanje su autorkina primarna forma izražavanja, stoga i esej mora biti ispisan pokretom. Kao i svaki esej, i ovaj će sadržati fusnote koje će se prikazati na samom početku. Fusnote će se sastojati od fragmenata sećanja i podataka, kao i umetničkih intervencija, koji će, kao delovi slagalice, na kraju islikati život i rad Dade Vujasinović, kao i vreme njenog odrastanja i stradanja, sa posebnim osvrtom na poslednje četiri godine njenog života. Publika će imati priliku da bira redosled kojim će se fusnote razotkrivati i prikazivati u prostoru, kroz tekst, video-rad, scenu, intervenciju u prostoru. *Esej u pokretu* će se odigrati na kraju predstave.

Predstava O s(a)vesti, esej u pokretu o Dadi Vujasinović, autorski projekat Sanje Krsmanović Tasić, počinje direktnim iskazom autorke i performerke o veri da pozorište ima moć razgovora sa mrtvima. Hajner Miler je, slično, neumorno ponavljao da je pozorište u suštini prizivanje mrtvih. Citirajući njega, Hans-Tis Leman je pisao da pozorište može značiti sećanje na ono što izostaje, odnosno prostor pamćenja. Predstava O s(a)vesti je prostor pamćenja, ona čuva sećanje na lik i delo Dade Vujasinović... Predstava je ostvarena u posebnoj formi fragmentarnog, multimedijalnog scenskog eseja. Reč je i o plesno-dramskom, dokumentarnom delu koje ima izraženu interakciju sa gledaocima. Oni sami biraju tok predstave, odnosno scene koje će glumica igrati. A scene su zamišljene kao fusnote, fundamentalni sastojci ovog ličnog i društvenog eseja. Scenske fusnote su intrigantno rešenje koje je Sanja Krsmanović Tasić postavila u svojoj prethodnoj predstavi Priče hleba i krvi, no samo u jednom njenom delu, dok je taj postupak ovde proširen, kroz čitavu predstavu. Predstava O s(a)vesti ima četrnaest mogućih funsnota: SFRJ, Blok, Godine, Rad/tna biografija, Etika, Lično, Lada, Čips i pivo, Istraga, Gliste, Utisak, Položaj tela, Govor, Danas. One su međusobno različite, i formalno i stilski i tematski, što gradi važnu dinamiku predstave, neizvesnost u izvođenju svake scene. (<https://www.facebook.com/photo.php>)

REKLI SU O PREDSTAVI:

Scenu „SFRJ”, na primer, čini splet dokumentarnih video-snimaka iz političkog života nekadašnje Jugoslavije, praćeno himnom „Hej Sloveni”, i Dadinih tekstova koji se kritički odnose prema raspadu Jugoslavije, njenog intencionalnog sloma od strane primitivaca i provincijalaca (tekstove na sceni čita Sanja). Ova scena se otvoreno i kritički suočava sa poslednjim danima jugoslovenske prošlosti, koji su ostali neispitani, sa kojima se nismo do kraja razračunali. „Rad/tna biografija” je dokumentarno-plesna scena u kojoj glumica otkriva poznate i nepoznate detalje iz biografije Dade Vujasinović, nepokolebljiva izveštavanja sa ratišta, te njena otvorena, javna suprotstavljanja licemernom, lažnom patriotizmu koji su bučno donosili ratni profiteri. Slične forme je i scena „Istraga”, u kojoj se dokumentaristički otkrivaju detalji Dadine smrti, nerazjašnjene okolnosti, prve objave da je reč o samoubistvu, koje je pratila dugogodišnja borba njenih bližnjih za utvrđivanje istine, i mnogo kasnije saopštenje drugih stručnjaka, 2008. godine, da je reč o ubistvu. Scenu „Danas” čine video-intervjui sa studentima političkih nauka, sprovedeni februara 2014. godine, koji su otkrili mišljenja i stavove mladih novinara o funkciji novinarstva (preovlađujuća je funkcija potrebe za otkrivanjem istine), kao i o poznavanju rada Dade. Krsmanović Tasić ostavlja poslednju fusnotu neotkrivenu, čime se simbolički odnosi prema neotkrivenosti okolnosti Dadine smrti, i konsekvantna neophodnost da se one otkriju.

Igra glumice je ležerna, pristupačna, otvorena prema gledaocima. Njen nastup je iskren i potresan, gde je posebno važno to što ona ima i ličan i društveno-politički odnos, ličan utoliko što je Dada Vujasinović bila prijateljica Sanje Krsmanović Tasić iz detinjstva – to bitno pojačava emotivnu snagu predstave. Takozvani četvrti zid, linija odvajanja između glumice i gledaoca, ne postoji, pozornica je zajednički prostor sećanja i preispitivanja prošlosti, sa akcentom na bolne, krvave devedesete godine prošlog veka na bivšem jugoslovenskom prostoru. Ovde se treba podsetiti i tvrdnje Todora Kuljića da je pamćenje deo ličnog i kolektivnog identiteta, neka vrsta moralne postojanosti.

Dramski pisac Donald Frid smatra da je pozorište utemeljeno u dokumentarnosti pozorišne surovosti, zato što je nemoguće promeniti prošlost, samo je ponovo iskusiti. Imajući u vidu da je za ove prostore, kada je reč o odnosu prema recentnoj istoriji, procesu raspada Jugoslavije, karakteristično selektivno pamćenje i selektivno zaboravljanje, sistematsko ćutanje i metafora „guranja pod tepih”, kritičko bavljenje prošlošću, njeno dokumentarističko oživljavanje i ponovno iskušavanje, ima posebno značenje surovosti.

Teoretičari i praktičari različitih varijanti teatra surovosti, između ostalih Antonen Arto, Hauard Barker i Sara Kejn, surovost na sceni su videli kao put do istine i spasenja kanceroznog društva u metastazi. Predstava „O s(a)vesti” Sanje Krsmanović Tasić sigurno se nalazi na tom putu borbe za pravednije društvo, kroz bolnu, ali neophodnu konfrontaciju sa neraščišćenim računima iz naše nedavne prošlosti. (Ana Tasić, KREATIVNA RADIONICA)

Novinarka Dada Vujasinović pronađena je u porodičnom stanu mrtva jednog jutra davne 1994. godine. Pored nje je bila lovačka puška, pa je policija utvrdila da se ova mlada žena u trenutku nervnog rastrojstva ubila. Taj zaključak je više oputa osporavan, istraga je uz mnoge peripetije ponovo pokretana, prolazile su godine, ali do dana današnjeg nije pouzdano utvrđeno šta se zaista desilo sa ovom novinarkom koja je svojim istraživačkim člancima izazivala burne reakcije tadašnje vlasti i mračnih sila u Srbiji. Autentične reportaže sa hrvatskog i bosanskog ratišta, koje je ova novinarka Duge slala u svoju redakciju, nisu se uklapale u propagandno novinarstvo koje je tada bilo na ceni. Ubrzo je od nagrađivane i perspektivne novinarko, Dada Vujasinović postala neželjena osoba u svetu informacija, a onda i opasnost, pa, verovatno i žrtva tajnih moćnika iz ratnog i supernationalističkog lobija Srbije. Mnogo je tekstova o njenom radu, životu i smrti napisano, mnogo je TV feljtona i istraživanja objavljeno za ovih dvadeset godina od smrti Dade Vujasinović. Ona je postala, pored Slavka Ćuruvije, simbol ubijanja slobodnog novinarstva i ostala, svojim tekstovima, izjavama i konačno, svojim životom i smrću, da bude moralna paradigma poštenog i hrabrog novinarstva. Bila je u profesiji u kojoj se te vrline retko nalaze, a kad se u njihovoj doslednoj primeni ide do kraja, jedina odbrana kojoj pribegavaju ugrožene moćne elite jeste smrt. Utoliko je poštenje i hrabrost u novinarstvu veći izazov, a pisanje za novine postaje ozbiljno oružje u borbi za pravdu i istinu – pa ko koliko izdrži.

Sanja Krsmanović Tasić je glumica i performerka, stasala u DAH Teatru, gde je učestvovala u mnogim angažovanim predstavama i projektima. Pored toga, ona je bila i bliska drugarica novinarko Dade Vujasinović: odrasle su u istom novobeogradskom bloku, išle

u istu školu, a onda je Dada Vujasinović umrla pod sumnjivim okolnostima nasilnom smrću. Njena drugarica iz detinjstva, Sanja Krsmanović Tasić, pratila je sve te događaje i preživljavala sve uspehe i krize koje je preživljavala njena bliska prijateljica. I sve te svoje slike i sećanja, sakupila je u jedan poetski žalosni dramski materijal, sastavila složenu predstavu, uz pomoć brojnih saradnika i izvela je na jedan dan pred godišnjicu zagonetne nasilne smrti premijeru predstave O S(a)vesti – eseja u pokretu o Dadi Vujasinović. Ovaj dokumentarni sklop sekvenci sećanja, podsećanja, citata, dokumenata i izjava prikazan je pozorišno izuzetno uzbudljivo i ubedljivo. Naime, umesto da sklopi činjenice koje je otkrila i kojih se setila, koje je čuvala godinama da ih sada iznese, umesto da te činjenice uobičajeno prebaci u neku vrstu dramske ili kakve druge radnje: priče, dijaloga ili monologa, Sanja Krsmanović Tasić je podelila u fusnote. Na podu BITEF teatra postavljeno je desetak malih transparenata – kao dečje zastavice za mahanje na predsednikovim rođendanima – na kojima su ispisane reči – šifre, nazivi scena koje će nam prikazati. I onda – počinje Igra Istine – gledaoci, na poziv glumice, sami određuju KOJA će se zastavica oboriti, kao kad šahistima istekne vreme za smišljanje novog poteza na turnirima, pa im padne zastavica razmišljanja – a onda se pod nazivom tog malog transparenta – izvede jedna scena iz tako sklopljene predstave. A scene se zovu: SFRJ – BLOK – GODINE – RADNO-RATNA BIOGRAFIJA – ETIKA – LIČNO – LADA – ČIPS I PIVO – ISTRAGA – GLISTE – UTISAK – POLOŽAJ TELA – GOVOR – DANAS, i sve su rešene na sasvim poseban i različit način. Neka scena je samo otplesana, neka scena je snimljena pa se emituje na video projektoru, neka scena se sastoji od čitanja intimnih pisama, neka sadrži dokumentarni snimak neke davne TV emisije u kojoj je novinarka bila gost i davala izjave o strahu i savesti, neka scena je prepričano odrastanje u blokovima, pojedina scena je samo redosled fotografija od detinjstva do smrti novinarkine, ali sve scene su visoko poetske, pozorišno maštovite i vrlo, vrlo sugestivne. Veliki rad cele ekipe saradnika i prijatelja autorke i performerke Sanje Krsmanović Tasić umnogome se isplatio. Blagost i ljudska toplina koji daju osnovni ton cele predstave, pravi su način duboke pobune protiv nasilja i smrti. Autorka je pokazala i veštinu i darovitost u izboru sredstava izraza, ali najvažnije je što je svojim plemenitim delom približila hrabri i tragični lik Dade Vujasinović publici i stvorila neizbrisiv spomen ovoj hrabroj i tragičnoj mladoj ženi, koja je platila mnoge račune vremena iskušavajući sile mraka u kome je nestala. (Goran Cvetković, POETIKA DOKUMENATA)

Juče u BITEF teatru, Sanja Krsmanović Tasić je odigrala hrabro i uzdržano još jednu predstavu o Dadi Vujasinović. Bilo je predivno gledati je kako blista pred punom salom koja je disala sa njom. Nakon predstave dve moje hrabre drugarice sačekale su me pored prvog reda čuteći sa pogledom koji me je zbunio. Odjednom sam shvatio, brzo im prišao i zagrlio ih. Obe su u isto vreme počele da se tresu u suzama. Nije bilo reči, samo sam ih poveo za ruke i odveo u garderobu kod Sanje. Čitali smo, grlili se i ljubili. Trebalo je dosta vremena da progovorimo. Jako čudno, čulno i dirljivo... (Boris Čakširan, 10. maj 2014)

Svoj dug lični, ali i društveni, odužila je Sanja Krsmanović Tasić svojim novim projektom u BITEF teatru, Esejom u pokretu o Dadi Vujasinović; to je podnaslov njene predstave „O savesti”, ili „O svesti”, obe varijante su u upotrebi. Lični dug, jer joj je ubijena novinarka bila bliska prijateljica; društveni, jer 20 godina niko ne progovara adekvatno o vremenu koje je ubijalo novinare, o establišmentu koji i danas štiti ubice; kako se umetnički baviti sadašnjošću, kako je potkopavati, ako su nam njeni uzroci u izmaglici, skriveni od pogleda. A ako nije angažovana, ako nije subverzivna, umetnost se svodi na puku zabavu, ma koliko inteligentno i maštovito osmišljena. U Sanjinoj priči o savesti sve se steklo: i više nego angažovana i aktuelna tema, o izgubljenom vremenu koje proždire sopstvenu budućnost; jaka je i emocionalna potka, jer je na uvidu jedan čisti ljudski život, njegova svakodnevnica, želje, snovi, strahovi, ali i tvrdoglavo ostajanje na odabranom putu. I konačno, jednako važno, estetski rezultat. Sanja Krsmanović Tasić je performerka. Ona u svom radu, do nedavno vezanom za Dah teatar, koristi podjednako i reč i pokret. U ovom eseju je spojila dokumentaristički postupak sa stilizacijom; esej je petominutni plesački iskaz, njegove fusnote su sačinjene od dokumentarnog materijala. S tim što je redosled obrnut. Prvo su fusnote, njih 14, koje različitim pristupom pokrivaju fragmente iz kojih se tvori priča o Dadi Vujasinović. To su mikroceline, i kao takve otvaraju pogled na SFRJ, na Blok 28 u kome je Dada živela, na njenu ratnu i radnu biografiju, na njena lična pisma i kolumne u kojima promišlja stvarnost, na današnja razmišljanja budućih novinarki i novinara. Naročito su potresne dve fusnote – ona koja se odnosi na tok sramotne dvadesetogodišnje istrage, tokom koje sud zatrpava tragove umesto da ih dešifruje, kao i ona sa uporednim fotografijama dve drugarice koje zajedno odrastaju, da bi onda jedna ostala zauvek zaustavljena u vremenu, dok druga nastavlja svoj put ka starosti. (Aleksandra Glovacki, emisija „Kultura”, Radio Beograd, Program 202, 11.04.2014)

Svaki fragment je dramaturški precizno uobličen u celinu. Njihovim ređanjem postiže se jaka ritmičnost, a publika je dodatno uvučena u događanje time što sama bira redosled fusnota. Sam esej, Sanjin bezglasni i plesni prolazak kroz čitavu priču dolazi na kraju, kao kruna ovog autentičnog i teatarski značajnog postupka. Ovo je uzbudljiva predstava, maštovita, emotivna. Osvešćujuća. Svoj doprinos su joj dali Anastasia Tasić, vizuelnim rešenjem i video radovima, kao i kostim Borisa Čakširana. Predstava koju ne treba propustiti!

NAGRADE:

18. ART TREMA FEST RUMA 2015.

– Zlatna maska za najbolji autorski projekat, Plaketa za total dizajn i Plaketa za najbolju scensku muziku (Aleksandra Đorić)

10. Međunarodni multimedijalni festival PATOSOFFIRANJE, (27. jun – 5. jul, Smederevo)

– Nagrada „Branislav B. Čubrilović” (koja se dodeljuje autoru sa najhrabrijim i najinovativnijim pristupom umetnosti) Sanji Krsmanović Tasić za predstavu „O s(a)vesti”, u kojoj je *hrabrim istraživačkim pristupom kroz izuzetno snažno multimedijalno umetničko delo progovorila o problematičnoj i traumatičnoj društvenoj temi političkog ubistva, podstičući time gledaoce da sami potraže odgovor na pitanje – šta je sloboda. Sanja Krsmanović Tasić predstavila je slučaj ubistva novinarka Dade Vujasinović kao simbol „konstantne borbe za slobodu govora, mišljenja i stvaranja”, istakao je žiri.*

Broj igranja					2
U BITEF teatru					2
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					135
U BITEF teatru					135
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	2	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	06. april	75			
	12. maj	80		UKUPNO 2	
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1		135			

Premijere: 17. jul 2014, Grad teatar Budva, Budva, Crna Gora
23. jul 2014, Riječke ljetne noći, Rijeka, Hrvatska
1. oktobar 2014, Zagreb, Hrvatska
4. oktobar 2014, BITEF teatar, Beograd, Srbija

<https://www.youtube.com/watch?v=DkWHaYiu5IM>
https://www.youtube.com/watch?v=M5W_kG6s0C

REČ AUTORKE:

BITEF TEATAR, GRAD TEATAR BUDVA (CG), HNK IVAN PL. ZAJC, FESTIVAL RIJEČKE LJETNE NOĆI I NEZAVISNA PRODUCENTKINJA MAŠA KOLAR (HR)

Plesna predstava
DON ŽUAN / DON JUAN

Koreografija: Maša Kolar
Originalna muzika: Rundek Cargo Trio (Izabel / Isabel, Darko Rundek, Dušan Vranić – Duco)
Igrači/ce BITEF dens kompanije: Ana Ignjatović Zagorac, Dejan Kolarov, Ivana Savić Jacić, Nataša Gvozdrenović, Vladimir Čubrilo, Luka Stojković
Dizajn svetla: Nuno Salsinja / Nuno Salsinha
Kostimografija: Petra Dančević
Scenografija: Jasmina Holbus.
Fotografija i dizajn: Jelena Janković
Izvršna produkcija: Anđelka Janković
Organizacija: Tamara Pović
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Majstor svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković i Milan Neić
Majstor tona: Mirosljub Vladić i Nikola Marjanović
PR i protokol: Slavica Hinić
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Trajanje: 55', bez pauze

Projekat je realizovan uz podršku Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije, Sekretarijata za kulturu grada Beograda, Ministarstva kulture Republike Hrvatske i Gradskog ureda za kulturu, obrazovanje i sport grada Zagreba, Hrvatska.

Ne može se sa sigurnošću tvrditi kakav je bio Don Žuan, niti kakav je to čovek danas i kakav će to čovek biti. Sredina ga obeležava, boji, profilira i osuđuje. Društvo ga stavlja na presto, daje mu osobine prestupnika, grešnika i daje mu ovlašćenje da radi ono što on radi, a to radi najbolje. On je sposoban, arogantan, lud, topao, blizak, a opet nagao i nasilan i još uz to šarmantan i opasan. Ko može tom jeziku ljubavi odoleti i ko uspeva tom jeziku osvajanja reći ne?

Don Žuan je svestan optužujuće okoline koja ga smatra prestupnikom, nesposoban je postaviti granice svojim željama, ne može prestati. Više mu je stalo do osvajanja nego do ljubavi. Troši sve što mu dođe pod ruku i živi filozofiju „prirodnog bića”. On nije nevin, a nije ni naivan. On je prestupnik, ali je i pobunjenik. Ne prihvata duh, veru i pravila svog vremena. To mu je dosadilo, prebacuje se iz epizode u epizodu. U svakoj epizodi traži nešto drugo. On ne traži isto. Kao svaki čovek ima pravo na sreću i želi to pravo. Njegova sreća bi bila utažiti neizmernu ljubavnu čežnju koja ga razdire. Na početku i na kraju imamo hrpu igrača koji u svetu varki, maski, opsena i prikrivanja čekaju na priliku da preuzmu ulogu. Kada se pruži šansa oni je grabe. Prvu ulogu dobija Don Žuan, on oblikuje svoje odbrambeno sklonište... gde ostali, preuzimajući svoje epizodne uloge u njegovom svetu, koriste njemu, Don Žuanu da dâ maha svojoj prirodi. On razume da u svetu lažnog udvaranja i pretvaranja možes opstati samo ako si u svom zanatu bolji od ostalih.

O SARADNJI BITEF DENS KOMPANIJE I MAŠE KOLAR

BITEF dens kompanija je svoju veoma uspešnu saradnju sa koreografkinjom Mašom Kolar otpočela radom na projektu *Otelo*, 2010. godine, plesnom predstavom koja je rađena u koautorstvu sa koreografom Zoranom Markovićem. Igrači kompanije su tada prvi put došli u kontakt sa njenim uzbudljivim i maštovitim plesnim stilom, koji počiva na tradiciji velikih savremenih koreografa, Kilijana, Eka, Bigoncetija... Posle uspeha koji je predstava *Otelo* imala na matičnoj sceni BITEF teatra, ali i na brojnim scenama u regionu, na red je došao plesni *Don Žuan*. Ponovo jedno delo klasične svetske literature, ispisano simbolikom i duhom našeg vremena.

Kakav je Don Žuan Maše Kolar? Komičan ili tragičan? Buntovan i slobodan ili pak zatočenik sopstvenog nesputanog erosa? Ko zapravo danas i kako zavodi, a ko biva zaveden?

Priča o Don Žuanu je obojena posebnim koreografskim senzibilitetom, gotovo baroknim vatrometom ideja koji odlikuje svako ostvarenje Maše Kolar, a povrh svega toga dodatno obogaćena originalnom muzikom koju je za predstavu komponovao *Rundek Cargo Trio*.

AUTORI/KE:

MAŠA KOLAR je rođena u Zagrebu 1973. godine, gde je završila Školu suvremenog plesa Ane Maletić. 1991. godine diplomirala je na Vlaamse Dansacademie u Brižu (Belgija). Profesionalnu igračku karijeru započinje u pozorištu Komedija, u Zagrebu 1986. godine, a nastavlja 1992. godine u Ballett Dresden (Nemačka), gde 1995. godine dobija status solistkinje. 1998. godine dobija angažman u Thoss TanzKompanie u Kilu (Nemačka), a 2001. godine, sa istom kompanijom, seli se u Hanover. U ulozi Karmen, u koreografiji Matsa Eka / Mats Ek, gostovala je sa *Lyon Ballett* u Aziji i 2008. s Aterballetto u Reggio Emilia.

Radi, stvara i pleše u delima koreografa kao što su: Stephan Thoss, John Neumeier, Mats Ek, Uwe Scholz, Mauro Bigonzetti, Ohad Naharin, Walter Matteini, Francesco Nappa, Marco Goecke, André Mesquita, Gina Patterson.

Dobitnica je više nagrada: Mary Wigman Prize 1997, Nemačka, Nagrade hrvatskog glumišta za najbolju plesačicu, 2008. godine Nagrade kritičarskog stola za Izvanrednu plesačku izvedbu u Ostinu (SAD) / 2010, Austin Critics Table Awards as outstanding dancer in Austin, Nagrade za izvanrednu plesačku izvedbu i Nagrade publike u predstavi *BoNeT*, Kopenhagen, 2010. godine / Award as outstanding dancer 2010. and Public Prize for choreography *BoneT* in Copenhagen 2010; Produkcijske nagrade 27. Tjedna suvremenog plesa, za predstavu *BoNeT*, 2010. godine i 30. Tjedna suvremenog plesa za predstavu *The Memory of Water*, i 2013. godine; Strukovne nagrade UPUH-a, 2010. godine (Hrvatska).

2007. godine postaje članica Aterballetta u Italiji gde radi sa koreografima Maurom Bigoncijem / Mauro Bigonzetti, Ohadom Naharinom, Markom Gekom / Marco Goecke, Đinom Paterson / Gina Patterson, Andreom Meskitom / Andrea Mesquita i Valterom Mateinijem / Walter Matteini. Asistirala je Stefanu Tosu / Stephan Thoss, Queensland Ballet (Australija).

Od 2006. godine zaposlena je u Učilištu ZKM-a kao plesna pedagoškinja i koreografkinja, a internacionalnu karijeru od leta 2008. godine nastavlja kao slobodna umetnica, koreografkinja i plesna pedagoškinja. Saraduje sa Queensland Ballet-om u Brizbejnu (Australija), gde je postavila tri komada Stefana Tosa i Aalto Ballett u Esenu, (Stevan Tos, *Labudovo jezero*). U Hrvatskom nacionalnom baletu radi na komadu Hugo Viera Carmina Burana.

Tri godine predaje na Sveučilišnoj plesnoj akademiji u Stokholmu / Danshogskolan University College of Dance in Stockholm (Švedska) i na Sveučilišnoj plesnoj akademiji u Interlochenu (SAD), Interlochen Arts Academy High School Dance Major, asistira u Aalto Ballett u Esenu (Nemačka), i vodi plesne radionice u Japanu, Nemačkoj, Hrvatskoj, Srbiji i Australiji.

Za balet Narodnog pozorišta u Beogradu zajedno sa Zoranom Markovićem koreografisala je balet *Interval*, 2009, a za BITEF dens kompaniju balet *Otelo / Othello*, 2010. Zajedno, u Zagrebu produciraju, koreografišu i izvode predstavu *Bonet*, 2009, *The Morning after the Night Before*, 2010, i *Broadcasting Shake your booty*, 2011. Zatim producira, koreografiše i izvodi *The Memory of Water* i *Merry Christmas for Naughty Kids* za National Youth Ballet u Hamburgu, koreografiše dve kratke koreografije i za balet HNK Ivan pl. Zajc radi koreografiju *Pour Homme et Femme*.

RUNDEK CARGO TRIO ORKESTAR nastao je iz autorske muzike Darka Rundeka, Poetična i bogata u muzičkom izrazu, Rundekova autorska muzika kombinuje muzičku tradiciju sa primesama različitih uticaja, na prvom mestu sa Balkana, potom Mediterana, Južne Amerike, Afrike (i rege muzike), elektronske muzike itd. Projekat je prerastao u *Rundek Cargo Trio*, koga čine: violinistkinja Isabel, multiinstrumentalista Dušan Vranić i Darko Rundek. Trio svoju muziku kreira na ostrvu Brač i gde su nastali njihovi albumi: *Ruke, Zagrebačka magla, Mhm A-Ha Oh Yeah Da-Da, Apokalipso, U širokom svijetu*, kao i album *Plavi avion*, koji je dobio odlične kritike i obezbedio grupi novu, mladu publiku.

Nekada samo sa akustičnom gitarom, violinom, bubnjevima i harmonikom trio kreira često vrlo melanholičnu, a autentičnu i snažnu muziku. Darko Rundek je sa grupom *Haustor* objavio albume: *Treći svijet, Bolero i Tajni grad*, kao i singlove: *Moja prva ljubav, Zima i Radio*. Diplomirao je Pozorišnu režiju na Akademiji dramskih umetnosti u Zagrebu, režirao je i glumio u velikom broju predstava. Ipak, njegova glavna uloga u pozorištu bila je i ostala uloga kompozitora. Autor je muzike za preko trideset predstava. Neke od njih su: *Ostrvo sa blagom, Stivenson, Ženidba, Gogolj, Petrica Kerempuh, Krleža, Eat me, Papino, Pigmalion, Šo, Brod za Lutke, Milena Marković...* Pisao je muziku za filmove *Ne dao bog većeg zla, Tribuson, The Plum Wars, Tutorov, Politički zatvorenici, Jagec, Orao, Tadić, Pušća Bistra, Šovagović* itd.

JASMINA HOLBUS je diplomirala Enterijer na Chelsea College of Art & Design u Londonu 1996. godine. Član je Udruženja književnika Srbije od 1993. godine i ULUPUDS-a od 2007. godine sa statusom samostalnog umetnika. Autorka je različitih umetničkih projekata, u arhitekturi, grafičkom dizajnu i u oblasti audio-video instalacija (Art Bienale, Barselona, 2005). Njeni radovi iz oblasti primenjene umetnosti su redovno selektovani i zastupljeni na značajnim grupnim izložbama u zemlji. Bila je Art direktorka (potpisujući pritom scenografiju, dizajn svetla i *video live acts*) na koncertima i muzičkim festivalima u Francuskoj, Švajcarskoj i u Srbiji. U pozorištu radi kao scenografkinja od 2003. godine. Do sada je izvedeno jedanaest predstava u njenoj scenografiji. Sa Jugoslovenskim dramskim pozorištem saradivala je kao scenograf na predstavama *Pred penzijom* Tomasa Bernharda u režiji Dina Mustafića, *Banat* Uglješe Šajtinca u režiji Dejana Mijača, kao i na predstavama u režiji Miloša Lolića *Druga strana* Dejana Dukovskog, *Sanjari* Roberta Muzila (predstava je dobila nagradu Grand Prix Mira Trailovića na BITEFU – 2009. godine), *Otelo* Vilijama Šekspira. Adaptirala je scenografiju Vladislava Lalickog *Buba u uhu* u režiji Ljubiše Ristića. Sa Lolićem je saradivala i na predstavama *Velika bela zavera* Dimitrija Vojnova, *Muška stvar F.K. Kreca* (Atelje 212), *Bog je DJ* (Malo pozorište „Duško Radović“). U Srpskom narodnom pozorištu bila je scenograf predstave *Zojkin stan* Dejana Mijača. Na džez koncertima *Bojan Zulfikarpašić Sextet-a* u Sava Centru i Sinagogi u Novom Sadu dobitnica je Godišnje nagrade ULUPUDS-a za scenografiju. Književnim radom bavi se od 1990. godine. Do sada je objavila devet knjiga poezije u izdanju izdavačkih kuća: Prometej, Prosveta, Rad i Plato. Poezija joj je publikovana i u književnoj periodici.

PETRA DANČEVIĆ rođena je 1982. u Zagrebu. Diplomirala je Modni dizajn i magistrirala na odseku Kostimografije Tekstilno-tehnološkog fakulteta u Zagrebu. Kostimografijom se profesionalno bavi od 2005. godine, od kada je osmislila i izradila kostime za mnogobrojne opere, drame, balete, mjuzikle i filmove širom Hrvatske i Evrope. Stalna je spoljna saradnica Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, s kojim ostvaruje značajne projekte renomiranih domaćih i stranih autora. Sa koreografkinjom Mašom Kolar saraduje niz godina, tokom kojih su stvorene predstave: *Pour Homme et Femme, The Memory of Water, Broadcasting Shake your Booty, The Morning after the Night Before, Merry Christmas for Naughty Children, Bonet* i *Bile jednom...* Članica je ULUPUH-a i HZSU-a.

NUNO SALSINJA / NUNO SALSINHA školovao se u oblasti filmske montaže na Escola Superior de Teatro e Cinema (Lisabon, Portugal). 1989. godine započinje profesionalnu karijeru u izgradnji i superviziji svetlosnih sistema. 1995. godine počinje da se bavi dizanjem svetla u pozorištu i na muzičkim koncertima. Od 1997. do 2006, Nuno je bio dizajner svetla za grupu Madredeuš na

njihovoj svetskoj turneji. Razvijao je i koordinirao kao dizajner mnoge projekte za umetnike poput: José Peixoto, António Chainho, Rodrigo Leão, Cristina Branco, Mayra Andrade, Jacinta, Santos e Pecadores, Rádio Macau, Anonimato, Dead Combo, Lucia Moniz itd. U plesnom teatru saradivao je sa Companhia Dançarte, Companhia de Dança Contemporânea, Companhia de Dança de Almada, Companhia de Dança de Évora, Tok'Art, i sa Baletom Hrvatskog narodnog kazališta Ivan pl. Zajc, Rijeka. Radio je sa koreografima André Mesquita, Gagik Ismailian, Paulo Ribeiro, Maša Kolar, Andrea Diegues, Sofia Belchior, Hugo Vieira, Maria Franco, Peter Michel Dietz. 2005. godine osnovao je kompaniju *Tela Negra, Lda*, zajedno sa Migelom Ramosom, u kojoj je nastavio saradnju i rad na projektima sa velikim brojem umetnika i festivala, poput Festival Musicas do Mundo in Sines (2005), Festival de Ópera of Óbidos (2009), Festival de Jazz of Gulbenkian (2010).

Broj igranja					2
U BITEF teatru					2
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					199
U BITEF teatru					199
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	2	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	10. februar	136			
	24. mart.	63		UKUPNO 2	
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1		199			

Premijera: 18. april 2015. godine

<https://youtu.be/CfY9MFAyBys>

Reflektor teatar (ogranak Centra E8) i BITEF teatar (Bitef teatar studio - omladnska scena)

Milena Bogavac

CRVENA: samoubistvo nacije / RED: A Suicide of the Nation

Tragedija toka svesti; spoznaja ženstvenosti kroz bol

Režija: Vojislav Arsić

Koncept, režija i dizajn scene: Vojislav Arsić

Izvedbeni tekst i dramaturgija: Milena Bogavac

Igraju: Đorđe Živadinović Grgur, Mladen Sovilj, Zoran Pajić, Zoltan Pletl, Anđelko Beroš, Janko Cekić, Aleksandar Jovanović, Uroš Milojević, Uroš Mladenović, Uroš Novović, Marko Panajotović, Nikola Pavlović; Alek Surtov, Stefan Uroš Tešić, Jovan Zdravković;

Originalna muzika: Bojana Vunturišević

Scenski pokret: Andreja Kulešević

Stručni saradnici i saradnice: Jelena Bogavac, Aleksandar Bulajić, Nađa Duhaček, Maja Maksimović

Asistent režije: Uroš Novović

Producentkinja: Andreja Koršić

Koordinatorica: Aneta Goranović

PR: Marina Ugrinić

Dizajn štampanog materijala: Sanja Drakulić

Fotografije: Sonja Žugić

Dizajn zvuka: Ivan Mirković Bambi

Video: Ivan Stojilković

Direktorka fotografije: Marina Perović

BITEF teatar:

Izvršna produkcija: Jovana Janjić

PR i protokol: Slavica Hinić

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Svetlo: Dragan Đurković, Igor Milenković (Milan Neić)

Ton: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković,

Vladan Milošević

Trajanje: 105'

Zahvaljujemo se: Nikoli Pavloviću, Zvonimiru Peraniću, Tijani Mijalković, Mileni Vasić, Branku Biraču, Marini Blagojević Hughson, Isaku Marinkoviću, Semihu Duroviću, Danijeli Jović, Svetlani Kijevčanin, Ani Jokić, Zoranu Maričiću, Igoru Markoviću, Džemalu al Kisvaniju, Mariji Stojanović, Vladimiru Tagiću, Jeleni Žigić i Maši Stojanović. Posebno se zahvaljujemo Centru modernih veština i KPGT-u.

Mizoginija je uzrok demografske katastrofe.

Predstava Crvena bavi se položajem žena u Srbiji, mizoginijom i nasiljem nad ženama, a sve to kroz pitanje abortusa, kao zajedničkog imenitelja za ženska prava, ali i iskustvo koje veliki broj žena u Srbiji ima, iako o tome ne govori.

U predstavi igra 17 mladića i muškarca koji ustaju i glasno govore o poziciji žena u društvu

Tekst predstave nastao je kolažiranjem teza iz knjige Mapiranje mizoginije u Srbiji: diskursi i prakse (Marina Blagojević, urednica), isečaka iz dnevne i nedeljne štampe (Politika, Blic, Kurir, Informer i Nedeljnik, tekst: *Majke koje to nisu*, autorka: Zorica Marković), objavljene u Srbiji, u periodu od decembra 2014. do aprila 2015; semplovanjem govora tadašnjeg predsednika Srbije Tomislava Nikolića sa pesmama Goce Tržan, grafitima iz javnih toaleta i s drugih, sličnih mesta. Tekst scene *Slem Srba s krstačama* nastao je na radionici slem poezije i kolektivno je delo izvođača predstave. U predstavi se koristi song *Crvena*, koji je za praiizvedbu ovog komada (2004. godine) komponovao i otpеваo Igor Marković (aka Cutout MC).

Predstava je nastala kroz šestomesečni proces umetničkih i edukativnih radionica, koje je koncipirao i vodio tim koautora i stručnih saradnika. Proces je ispraćen andragoškim istraživanjem čiji su autori Aleksandar Bulajić i Maja Maksimović.

Demografska slika Srbije govori da smo nacija koja izumire.

Svake godine Republika Srbija ostaje bez približno 30.000 stanovnika.

Svake godine u Srbiji se izvrši od 100 do 200.000 namernih prekida trudnoće.

Svakog sedmog u mesecu pripadnici ekstremističkih, desničarskih organizacija prave javne skupove na kojima prikupljaju potpise za zabranu abortusa.

Niko ne prikuplja potpise kojima se od države traži da zaustavi nasilje nad ženama.

U 2013. godini, u partnersko-porodičnom nasilju ubijeno je 43 žene.

U 2014. godini, ubijeno je 27 žena.

Od januara do aprila 2015. godine, ubijeno je 15 žena.

Svaka treća žena u Srbiji žrtva je fizičkog, psihološkog ili seksualnog nasilja.

Demografska slika Srbije govori da smo nacija koja izumire.

Povežite sami!

Pravo na abortus je u saglasju sa pravom žene da raspolaže svojim telom.

Politika ograničavanja abortusa ne povećava stopu nataliteta, već doprinosi porastu smrtnosti i zdravstvenih problema žena usled nestručno i nelegalno obavljenih abortusa.

AUTORI:

MILENA BOGAVAC je spisateljica, dramaturškinja, pozorišna rediteljka, slem pesnikinja i radnica u kulturi. Rođena je u Beogradu, 1982. gde je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti. Napisala je petnaestak pozorišnih komada, koji su izvedeni u brojnim srpskim i evropskim pozorištima. Dobitnica je nagrada „Borislav Mihajlović – Mihiz“ za dramsko stvaralaštvo, „Josip Kulundžić“ za „izuzetan uspeh u oblasti poz orišta“ i nekoliko drugih... Od 1999. godine, sa rediteljkom Jelenom Bogavac, radi u okviru pozorišne trupe Drama Mental Studio. Nezavisno od rada u trupi, saraduje sa mnogim organizacijama i institucijama kulture među kojima su BITEF i Centar E8 (ogranak: Reflektor teatar).

Piše i izvodi slem poeziju, a prve dve zbrice objavio joj je SKC NS. Pozorišni komadi koje je napisala, prevedeni su na više jezika i uvršteni su u nekoliko antologija savremene drame. Od 2006. do 2010. radila je kao selektorka i dramskog teksta i radionice slem

poezije. umetnička direktorka Ex teatar festa – festivala eksperimentalnog, niskobudžetnog i angažovanog pozorišnog izraza, u Pančevu. Redovno vodi radionice zasnovane na upotrebi dramskih tehnika u obrazovanju, radionice za razvoj

VOJISLAV ARSIĆ je rođen u Beogradu, 1983. Osnivač je i izvršni direktor omladinske organizacije Centar E8 (ogranak: Reflektor teatar). Od 2001. godine, koncipirao je, režirao i producirao nekoliko pozorišnih predstava, izvedenih u pozorištima i na festivalima širom regiona. Vodio je brojne treninge za trenere u oblasti upotrebe pozorišta u edukaciji, a bio je angažovan i na razvoju i popularizaciji ovog vida teatra, na projektima rađenim u Srbiji, Hrvatskoj i Makedoniji. Jedan je od stvaralaca programa „Budi muško” – kroz koji mladići promovišu rodnu ravnopravnost i nenasilje i stvaraju novu sliku „balkanskog muškarca”.

Pored teatra, bavi se PR-om i omladinskim radom u više oblasti. Studira pozorišnu režiju na Novoj akademiji umetnosti, u klasi profesora Ljubiše Ristića. Od 2010. godine, u saradnji sa Milenom Bogavac, radi predstave sa mladim ljudima, paralelno artikulišući metod nazvan Pozorište kao omladinski rad. Ovaj metod bazira se na principima kolektivnog autorstva i povlačenju znaka jednakosti između aktivizma i umetnosti, etike i estetike, procesa i produkta, ličnog i političkog.

https://www.youtube.com/watch?v=mLIEpLh_mmk; <https://www.youtube.com/watch?v=eiOc6CRgZM4>

<https://www.youtube.com/watch?v=7k54Ui05bHs>; <https://www.youtube.com/watch?v=7k54Ui05bHs>

<https://www.youtube.com/watch?v=aPa2AIQxhM4>

Broj igranja					5
U BITEF teatru					2
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					3
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					1015
U BITEF teatru					255
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					860
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	2	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	3	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	13. februar	145		10. februar Narodno pozorište Niš	550
	19. april	110		13. april Studentski kulturni centar Novi Sad – Fabrika	140
				05. jun CZKD	170
UKUPNO 1		255		UKUPNO 2	860
			3. Broj igranja – gostovanja u Srbiji		

BITEF TEATAR I 2. MEĐUNARODNI POZORIŠNI FESTIVAL NOVI TVRĐAVA
TEATAR

Po Aristofanu / By Aristophanes

PTICE / THE BIRDS¹⁴

Koreodrama

Koncept i koreografija: Edvard Klug / Edward Clug

Dramatizacija: Jelena Kajgo

Igrači BITEF dens kompanije: Ana Ignjatović Zagorac, Dejan Kolarov, Nikola Tomašević (moguća alternacija), Miloš Isailović, Ivana Savić Jocić, Vladimir Čubrilo, Tamara Pjević, Nataša Gvozdrenović

Alternacije: Luka Mihovilović i Tamara Pjević

Scenografija: Marko Japelj

Kostim: Dejana Vučićević

Muzika: kompilacija različitih autora

Repetitor: Isidora Stanišić

Dizajn svetla: Edvard Klug i Dragan Đurkov

Fotografija i dizajn: Jelena Janković i Vladimir Končar

Repetitor: Isidora Stanišić

BITEF teatar:

Izvršna produkcija: Jovana Janjić

Organizacija: Tamara Pović

PR i protokol: Slavica Hinić i Aleksandra Babić

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Majstor tona: Miroљub Vladić i Jugoslav Hadžić

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Garedroberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Foto: Jelena Janković

Trajanje: 60'

Prva premijera: 3. jul 2015, u okviru Drugog međunarodnog pozorišnog festivala Novi tvrđava teatar; Otvorena scena, Vila Čortanovci, Srbija
Druga premijera: 9. oktobar 2015, BITEF teatar, Beograd, Srbija

[https://www.behance.net/gallery/34955575/BIRDS-\(by-Aristophanes\)](https://www.behance.net/gallery/34955575/BIRDS-(by-Aristophanes))

Podrška: Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije.

Komedija *Ptice*, koju je napisao starogrčki komediograf Aristofan, prvi put je izvedena 414. godine pre naše ere na atinskom Dionizijskom festivalu. Ovo je najduži od svih do danas sačuvanih Aristofanovih tekstova. Glavni junak Pisteter nagovara ptice da sagrade novi grad na nebu i tako steknu kontrolu nad komunikacijama između ljudi i bogova. Ovaj grad, koji niče poput Vavilonske kule, jedan je od prvih primera utopije u svetskoj književnosti, i predstavlja beg od nepravednog društvenog okruženja sa jedne, i od surovosti bogova sa druge strane

IZ PROGRAMA PREDSTAVE:

Prvo što mi padne na pamet kad pomislim na ptice, jeste zvuk koji one proizvode. Ono što je tu zanimljivo je to da mi, ljudi, bilo u urbanom okruženju ili u prirodi, ptice uglavnom čujemo ali ih ne vidimo. One se prosto utapaju u zvuke koje čujemo tokom dana. To je ono što želim da postavim na sceni i da ponovo stvorim u pozorištu.

Tokom rada na Aristofanovoj komediji „Ptice“, namerno sam se distancirao od radnje i usredsredio na primarnu vezu između ptica i plesa koji potiče iz Erosa, kao što možemo pronaći u jednoj od najcenjenijih analiza Aristofanovih Ptica, američkog pisca Viliijama Erousmita, (William Arrowsmith). On navodi da se krila mogu tretirati kao falus, i ova mitološka metafora je postala inicijacija za moj ulazak u Aristofanovu priču.

Pokušaćemo da izgradimo naš sopstveni Kukunebograd, naše gnezdo želja ili naš kavez znatiželje. Znamo da su ptice tu utopiju sagradile u visinama između neba i zemlje. Ljudi se od tada trude da grade što više građevine da bi se približili bogu, a pritom previđaju činjenicu da što se više uzdižu u nebesa, to postaju manji na Zemlji.

¹⁴ BITEF dens kompanija

Ta ljudska ironija sadrži upornosti koliko i detlićeva dok uporno buši drvo u potrazi za hranom. Uporno i uzaludno.
Edvard Klug

REČ KOREOGRAFA

Čovek koji je nekad bio ptica

Prvo što mi padne na pamet kad pomislim na ptice, jeste zvuk koji one proizvode. Ono što je tu zanimljivo je to da mi, ljudi, bilo u urbanom okruženju ili u prirodi, ptice uglavnom čujemo ali ih ne vidimo. One se prosto utapaju u zvuke koje čujemo tokom dana. To je ono što želim da postavim na sceni i da ponovo stvorim u pozorištu.

Tokom rada na Aristofanovoj komediji „Ptice“, namerno sam se distancirao od radnje i usredsredio na primarnu vezu između ptica i plesa koji potiče iz Erosa, kao što možemo pronaći u jednoj od najcenjenijih analiza Aristofanovih Ptica, američkog pisca Viliijama Erousmita, (William Arrowsmith). On navodi da se krila mogu tretirati kao falus, i ova mitološka metafora je postala inicijacija za moj ulazak u Aristofanovu priču.

Pokušaćemo da izgradimo naš sopstveni Kukunebograd, naše gnezdo želja ili naš kavez znatiželje. Znamo da su ptice tu utopiju sagradile u visinama između neba i zemlje. Ljudi se od tada trude da grade što više građevine da bi se približili bogu, a pritom previđaju činjenicu da što se više uzdižu u nebesa, to postaju manji na Zemlji. Ta ljudska ironija sadrži upornosti koliko i detlićeva dok uporno buši drvo u potrazi za hranom. Uporno i uzaludno. Napomena: Ova najekstravagantnija od svih Aristofanovih komedija izazvala je mnogobrojne diskusije i neslaganja među kritičarima. Neki smatraju da je komad namenjen pukoj zabavi, dok ga drugi posmatraju kao ozbiljnu kritiku prenaplašene ambicije Atinjana pred Sicilijansku ekspediciju. (Edvard Klug)

Saradnja sa Edvardom Klugom je privilegija za svakog igrača, i svakako spada u najvažnije trenutke u radu BITEF dens kompanije. Posle velikog uspeha predstave „Božanstvena komedija“ (predstava je dobila značajne nagrade: Vetar na festivalu u Puli, za najbolju predstavu na festivalu INFANT i „Dimitrije Parlić“ za najbolju koreografiju u 2011. godini), upustili smo se sa Edvardom u novi teatarski izazov – plesnu inscenaciju Aristofanovih Ptica.

To je nastavak repertoarske politike kompanije koja ima za cilj da, kroz velika dela svetske književnosti (poput Otela, Božanstvene komedije, Soneta, Don Žuana...), približi publici raznovrsne forme i stilove plesnog teatra.

Kao i u prethodnim „čitanjima“ i Aristofanove Ptice će autoru poslužiti tek kao idejna okosnica, dok predstava počiva na duhovitim, ironičnim metaforama i simbolima utopije, na scenskim prizorima radikalnog eskapizma, kao bega od tegobne društvene realnosti. Klug se u svom originalnom i nadahnutom plesnom jeziku vešto poigrava sa ovim pojmovima, koji su bili jednako bliski starim Grcima, kao i današnjem čoveku, ogorčenom i stešnjenom između neba i zemlje.

Jelena Kajgo

Umetnička direktorka BITEF dens kompanije

EDVARD KLUG (Edward Klug) završio je studije baleta u Nacionalnoj školi baleta, Kluž, Napoka (National ballet school in Cluj – Napoca), 1991. godine. Iste godine angažovan je kao solista u Slovenskom Narodnom Gledališću, Maribor. Postavši direktor baleta tog pozorišta 2003, on pravi izuzetan zaokret. Tokom proteklih deset godina, Klug je privukao pažnju svetske javnosti svojim specifičnim koreografskim stilom. Pored toga, pošlo mu je za rukom da baletskom ansamblu mariborskog pozorišta obezbedi mesto na svetskoj plesnoj sceni. Mariborski balet učestvovao je, sa Klugovim koreografijama, na najvećim svetskim pozorišnim festivalima ka što su: *Jacob's Pillow Dance* (SAD), *The Stars of the White Nights* u pozorištu Marinski u Sankt Peterburgu, *Festival of Firsts* u Pitsburgu, *Arts Festival* u Singapuru, festival u Bijaricu u Francuskoj, *O Boticario di danza* u Brazilu, Plesni festival u Tel Avivu, Festival u Sintri u Portugaliji, *Festival Des Arts de Saint-Sauveur* u Kanadi, Međunarodni plesni festival u Koreji, *Teatro Piccolo* u Milanu itd., kao i na turnejama po Holandiji, Italiji i zemljama bivše Jugoslavije.

Foto: Luka Šarac

Kao koreograf, Klug je razvio veoma značajnu i blisku saradnju sa baletima u Štutgartu i Cirihi (Stuttgart Ballet, Zurich Ballet), gde je postavio nekoliko ostvarenja. Nedavno je sa uspehom, prvi put i nastupio sa NDT2. Pozivan je da radi sa Flandrijskim kraljevskim baletom (Royal Ballet of Flanders), Narodnim baletom u Lisabonu (National Ballet in Lisbon), holandskom plesnom grupom *Station Zuid*, Baletom Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, HNK Ivana pl. Zajca u Rijeci, Nacionalnim baletom Bukurešta (National Ballet in Bucharest), te sa *Aalto Ballet Esena*, BITEF Dens Kompanijom, sa *Graz Tanz*, sa Ukrajinskim

nacionalnim baletom iz Kijeva (Ukrainian National Ballet Kiev), Minhenskim baletom na Gartner placu (Munich Ballet am Gartner Platz), kao i sa Zapadnoaustralskim baletom (West Australian Ballet).

Dobitnik je međunarodnih priznanja za koreografije na plesnim takmičenjima i festivalima u Varni, Moskvi, Hanoveru, Nagoji, Beogradu i Sarajevu, a bio je i nominovan za nagradu „Zlatna maska” u Moskvi 2010. (Golden Mask award) i Međunarodni plesni časopis *Tanz* mu je 2014. odao priznanje nazvavši ga koreografskom nadom. Za svoj rad, primio je 2005. najznačajniju slovenačku nagradu iz oblasti kulture, Prešernovu nagradu, dok je nagradu *Glazer Charter* dobio 2008.

NAGRADE:

Žiri Drugog međunarodnog pozorišnog festivala Novi tvrđava teatar (1–8.07.2015, Vila Stanković u Čortanovcima, Tvrđava Bač), u sastavu: Aleksandar Milosavljević, upravnik Srpskog narodnog pozorišta, glumica Aleksandra Pleskonjić i novinarka Nataša Gvozdenović, dodelio je Specijalnu nagradu koreodrami *PTICE* (koncept i koreografija: Edvard Klug), u koprodukciji BITEF teatra i Novog tvrđava teatra.

„Šteta što vaša sredina ne daje zasluženno mesto ovakvoj plesnoj kompaniji...”, reči su slovenačkog koreografa Edvarda Kluga nakon beogradske premijere plesne predstave „Ptice” izgovorene potpisnici ovih redova.

Da, šteta, ponoviću sa gorčinom, svesna da je to jedina senka koja se nadvila nad taj savršeni umetnički doživljaj. Jer sve što se dešavalo pod krovom BITEF teatra tokom druge premijere plesne predstave radene po Aristofanovoj komediji „Ptice” (prva je održana u Vili Stanković u Čortanovcima 3. jula ove godine u okviru festivala Novi Tvrđava teatar), bilo je ispunjeno svetlošću pravog umetničkog nadahnuća.

Može se reći da je Edvard Klug maestralni koreograf. U neprestanom istraživanju novih mogućnosti tela plesača, bez potrebe za egzibicionizmom i ponekad pretencioznom akrobatikom koja je postala „must have” u mnogim plesnim predstavama, Klug se bavi separacijom, poigrava primalnim pokretima, traga za novim senzibilitetom koji je *inspirisan dokumentarnim snimcima ptica, njihovim ponašanjem, pokretima, letom. Ali, ni u jednom trenutku to nije puka imitacija ili ilustracija pokreta, već se ta inicijalna inspiracija transponuje u novo i neočekivano čitanje impulsa života u životinjskom (i ljudskom) carstvu.*

Ali tu se autor ne zaustavlja, vodi nas dalje u istraživanje nas samih, našeg erosa, naših poriva i potreba, sebičluka i socijalizacije, snova i kaveza u nama i oko nas. Prepoznajemo scenske fragmente u sopstvenom iskustvu, ali oni bivaju odmah nakon toga uzdignuti na univerzalni nivo preispitivanja naših motiva i ciljeva. Ovako jedna kompletna predstava zaista sadrži sve, i čist pokret maštovite i sadržajne koreografije, i dramsku radnju punu neočekivanih obrta, i poetske scene pune magije, ali i nešto što je takođe važno, dozu humora i ironije.

Izvršni igrači BITEF dens kompanije, svi do jednog pokazali su plesnu zrelost, punoću pokreta, veliko nadahnuće tokom izvedbe, ali što je još važnije, promišljenost pokreta. Zaista je bilo veliko zadovoljstvo gledati sa kolikom lakoćom su izneli predstavu za koju smo imali utisak da se igra već nekoliko godina, a ne da je ovo tek drugo javno izvođenje. Miloš Isailović je opet „leteo” scenom, i mi sa njim, na našim sedištim, bez krila.

Kostim Dejana Vučićević bio je takođe iznenađujući, mogu dodati „retro”, ali i on je bio primeren suštini predstave zbog svoje svedenosti. Treba istaći funkcionalnu scenografiju Marka Japelja, koja po ko zna koji put dokazuje da je mudrost u jednostavnim stvarima. Dugački štapovi, bolje reći motke, čas su falusi, krila, vrata, raspeće, da bi na kraju postali materijal za građenje Kukunebograda, koji je u isto vreme naše spasenje i naš kavez.

Predstava „Ptice” prođe za trenutak, dotiče nas, pokreće, uzvisuje, sve ono što prava umetnost i treba da čini.

(Sanja Krsmanović Tasić, *Politika*)

Broj igranja					3
U BITEF teatru					2
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					1
Broj gledalaca					454
U BITEF teatru					154
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					300
1. Broj igranja u BITEF teatru	2	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	28. januar	46			
	29. mart.	108		UKUPNO 2	
					3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	18. juli Dubrovačke ljetnje igre	300
UKUPNO 1		154		UKUPNO 3	300

Premijera: 6. avgust 2015. godine, Festival Budva Grad Teatar, Crna Gora
Beogradska premijera: 15. oktobar 2015. godine, BITEF teatar, Beograd, Srbija

https://www.youtube.com/watch?v=h_TuLis09E8

HARTEFAKT FOND, BITEF TEATAR, FESTIVAL BUDVA GRAD TEATAR, INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL MESS UZ PODRŠKU OVATION BBDO

Henrik Ibzen / Henrik Ibsen
AVETI / GHOSTS

Režija: Andrej Nosov
Dramaturgija: Vuk Bošković
scena: Lejla Hodžić;
Igraju:

Udovica kapetana Alvinga, Helena Alving / Helen Alving: Mirjana Karanović

Glavni stolar Jakov Engstrand / Jacob Engstrand: Branko Cvejić
Pastor Manders: Slobodan Beštić

Helenin sin, sikar Osvald Alving / Oswald Alving: Milan Marić
(Marko Grabež, alternacija)

Služavka i štićenica g-đe Alving Regina Engstrand / Regina Engstrand: Jovana Gavrilović

Scenski pokret: Nikola Tomašević

Dizajn svetla: djuralight

Fotografije: Hartefact

Trajanje 105' bez pauze

Predstava „Avteti”, po istoimenoj drami Henrika Ibzena, je komad o instituciji braka, o palanci i o poziciji žene u građanskom društvu, žene koja je i dalje potlačena. „Avteti” predstavljaju pokušaj prebacivanja antičke grčke tragedije u građanski salon koji postaje novo središte društvenih sukoba i problema, koji više nisu posledica „igre bogova” nego duboko korumpiranog, licemernog i malograđanskog društva.

Kao i predhodni komadi Andreja Nosova, „Avteti” pokazuju savremene nedostatke društva preispitujući našu odgovornost za njih. Bez laži, bez glumačkih, rediteljskih i spisateljskih „bravura” koje su same sebi poenta, bez stvaranja spektakla, ova je predstava o nama, našem društvu i našoj odgovornosti. Predstava je postavljena u minimalističkom salonu u kome se tokom jednog dana rešavaju pitanja vezana za prošlost i budućnost ljudi iz (naše) građanske klase koja je mnogo htela, a malo postigla.

O PREDSTAVI

Predstavu „Aveti“ spremali smo par meseci, ali je osećaj kao da na njoj radimo godinama. U prethodne tri godine, sa Andrejem Nosovim saradivao sam na 4 predstave i svaka od njih sada izgleda kao deo puta koji vodi ka ovom Ibzenovom tekstu. Sve teme, motivi i ideje koje smo „jurili“ u njima: strah „Izopačenih“, bes „Hinkemana“, tuga „Gladi“ i sveobuhvatno beznade „Vertera“ sublimiraju se u ovoj predstavi.

Ibzenove „Aveti“ su jedna od građanskih drama njegovog srednjeg, naturalističkog perioda, koje se nalaze u temeljima pozorišta prve polovine dvadesetog veka. Ovaj komad, napisan kao odgovor na žestoku kritiku koju je pretrpeo zbog „Lutkine kuće“ („Nora“), zajedno sa „Hedom Gabler“, „Narodnim neprijateljem“, pomenutom „Norom“ i „Stubovima društva“ u stvari je veliki projekat „prebacivanja“ antičke grčke tragedije u građanski salon koji je novo središte društvenih sukoba u kome se raspravlja o prošlosti i definiše budućnost. U svojoj srži, ovo je problemski komad o instituciji braka, o palanci i o poziciji žene u građanskom društvu, žene koja je i dalje potlačena, samo što su ti „okovi“ sada nevidljivi. Napad na „Noru“ usledio je zbog Ibzenovog zaključka da je brak za ženu zatvor i da je jedini način da se njega oslobodi – napuštanje istog. Sa „Avetima“ i gospođom Alving, Ibzen praktično uzima tezu „šta bi bilo da Nora nije napustila muža?“ i onda je razvija do njenog krajnjeg ishodišta: život gospođe Alving bio je osuđen na propast u trenutku kada je odabrala „dužnost“ umesto „slobode“ i svi njeni pokušaji da svom životu da neki smisao su je samo još dublje gurali u propast.

U Ibzenovim komadima se mnogo govori, a malo radi. U svim tim razgovorima se konstruiše, dekonstruiše, rekonstruiše i uništava prošlost, a samim tim i likovi koji su je živeli/izmislili. U srcu svega je velika laž koju treba razotkriti, a do nje se dolazi isto kao i do središta glavice luka: mukotrpnim procesom koji izaziva suze i po neku posekotinu. U tom moru reči i njihovih raznih implikacija, kontradiktornosti, dvosmislenosti i nedovršenih misli, vrlo se lako može izgubiti srž likova i radnje. Ista replika se izgovori u trećoj i devetoj sceni, sa potpuno suprotnim podtekstima, ali kako ih povezati kada se između njih nalazi gomila i gomila digresija, pasivne agresije i anegdota iz prošlosti?

Sa Ibzenom sve može da izgleda „prazno“ spolja ako nije „puno“ iznutra. I zbog toga je ova predstava sublimacija prethodne četiri. Jer se ovaj tim pozorišnih radnika iznova i iznova bavio tim „punjenjem iznutra“

Mi nismo prethodnim predstavama po svaku scenu hteli da stvorimo „alternativu“ mejnstrimu srpskog pozorišta, ali svakako jesmo pokušali da u svom radu prikažemo i pokažemo ono što se nas tiče i ono čega mislimo da nema dovoljno u domaćim pozorištima. Bez laži, bez glumačkih, rediteljskih i spisateljskih „bravura“ koje su same sebi poenta, bez stvaranja spektakla po svaku cenu, bez jeftinih fora baziranih na standardu da je psovka = smeh.

Konstantna težnja u našem radu je da ono što se dešava na sceni treba da se dešava „sad i ovde“.

Tako smo pravili „Aveti“. Ovo je predstava u kojoj se istražuju i prikazuju najintimnije emocije likova koje nastaju kao posledica interakcije sa drugim likovima u svetu koji je nezainteresovan za njih.

„Aveti“ mogu da budu „poslednji čin tragedije“, ali ova predstava je sa namerom odvedena u drugi pravac: sve je postavljeno u minimalistički stilizovani salon u kome se tokom jednog dana rešavaju pitanja vezana za prošlost i budućnost likova iz (naše) građanske klase, koja je svašta htela, a malo postigla. Ipak, ovo nije „britka kritika društva“ ili „sveobuhvatna teorija o tome šta ne valja sa nama i kako to treba ispraviti“ već pre svega predstava o likovima koji su se, bukvalno, našli prikovani uz zid. Emocije se ovde ne igraju, one se ne dokazuju, već su tu, jednostavne, čiste, „napunjene iznutra“. Sada i ovde.

Gospođa Alving želi da završi sa svojim dosadašnjim životom i svim užasom koji je tokom njega proživela. Ali taj život ima „konkretno posledice“ sa kojima sad i ona i Osvald i Pastor i Regina i Engstrand moraju da se suoče. Tu nema ničega što će promeniti sudbinu čovečanstva, umiriti bogove ili ispraviti istorijske nepravde. To su samo životi koji moraju da se žive i emocije koje moraju da se osete. To je vatra koja mora da gori, vatra zbog koje su oni prikazani tako kako su prikazani, i vatra zbog koje se reditelj, svi glumci ove predstave i cela njena ekipa bave pozorištem.

Vuk Bošković, dramaturg

IZ KRITIKA:

Urbani književni krug, dr Ana Tasić, teatrolog i pozorišni kritičar

<https://www.urbanbookcircle.com/10541113109110961090107710851077-108210911083108010891077--10761088-104010851072-10581072108910801115.html>

Oljuštene kulise

Sveti Stefan, Crna Gora – „Aveti“ (1881) su tragična građanska drama iz Ibzenove treće faze stvaralaštva, prema Rejmondu Vilijamsu, faze prozних ili porodičnih drama, zajedno sa „Norom“ i „Hedom Gabler“. Ibzen se tu detaljno psihološki bavio pitanjima nasledenih grehova i nemogućnosti da se pobegne od dugova roditelja, ali i društvenom hipokrizijom, selektivnim obračunavanjem sa takozvanim nemoralom. Zbog tog društvenog sloja značenja drame, teoretičar političkog pozorišta Zigfrid Melhinger je tvrdio da je reč o politički važnom komadu, utoliko što on alarmira javnost protiv zločinačkog morala društva.

Političnost „Aveti“ se u scenskom čitanju reditelja Andreja Nosova ukazuje kao izuzetno savremena, i danas vrlo probojna (dramaturg Vuk Bošković). Na planu značenja, u predstavi su izoštrani problemi sukoba generacija i pogubnog uticaja prošlosti na sadašnjost. Takođe je važno razmatranje mogućnosti napuštanja doma i pronalaska boljih uslova za život u nekom drugom društvu. Ove teme su jasno danas aktuelne na bivšem jugoslovenskom prostoru, u sada samostalnim državama koje se nisu dubinski razračunale sa nespokojnim duhovima nedavne prošlosti.

U pogledu stila igre, predstava Nosova je okrenuta ka stilizaciji, manirističkoj obradi likova i radnje, a ne prema naturalizmu, što bi se možda očekivalo, jer je ovo jedan od lbzenovih tekstova koji su prokrčili put naturalističkom stilu u drami. Glumci igraju saglasno, hipnotički, slojevito, uglavnom svedeno na spoljnom, a prilično gusto na unutrašnjem planu.

Mirjana Karanović zaista impresivno nastupa u ulozi Helene Alving, minimalnim sredstvima, uz naslućujuće burne unutrašnje turbulencije, zaobljene ironijom. Ona je prevashodno veoma brižna majka, izgrađena u ljubavi prema sinu Osvald, ali i izuzetno jaka žena koja je život provela zarobljena mračnim bračnim tajnama. Glumičin neprestani, gotovo zamrznuti, blagi osmeh na licu, može se tumačiti kao znak mehanizma dugogodišnje Helenine samoodbrane protiv bračnog pakla, ali i kao odraz društvene neminovnosti da se stvari spolja prikazuju kao skladne, dok je unutra sve užasno gnjilo. Slobodan Beštić takođe vrlo upečatljivo, odmereno i slojevito prikazuje mutnog pastora Mandersa, oličenje društvenog licemerja i održavanja dvostrukih standarda. Branko Cvejić je dao bitne komičke dimenzije liku Jakova Engstranda, snishodljivog i ljigavog smutljivca, ponekada i simpatičnog u toj svojoj proračunatoj bednosti.

Predstavnici mlađe generacije, likovi Osvalda i Regine, borci su za istinu, jer su zbog neraspletivih laži roditelja odvedeni u lavirint totalne propasti. Osvald Milana Marića nije fizički slabašan tip skršen bolešću, što bi se moglo očekivati, već je i dalje pun elana i životne snage. To negde i pojačava Osvaldovu tragičnost, jer mu nasledena bolest postavlja granice izražavanja i te kako jarke želje za životom, kreativnošću, slikanjem. Regina Engstrand Jovane Gavrilović ima doze mladalačkog cinizma zbog situacije u kojoj se nalazi, ali i jačinu volje da kasnije donese vrlo hrabar izbor.

Predstava Andreja Nosova uspešna je po jednostavnom receptu kombinacije odličnog dramskog teksta i sjajne glumačke podele. A njeno izvođenje na otvorenom prostoru kod Svetog Stefana donelo je i zapanjujuću kooperativnost prirode. Vrlo često se u dramski najjačim trenucima igre dešavalo da vetar preteći zaduva, čak i da sruši rekvizite, pojačavajući tako snagu drame, ali i lbzenovo značenje sudbine, prirode, njihovog uticaja na ljudsko biće (u tekstu je taj motiv istaknut kroz stalno padanje kiše).

Dizajn scene i kostima je jednostavan, elegantan (scenografkinja Mirna Ler, kostimografkinja Lejla Hodžić). Ta svedenost putem kontrasta naglašava nemire u dušama likova, njihove borbe sa izazovima prošlosti i sadašnjosti. Na zidovima doma Alvingovih su okačeni prazni ramovi. Odsustvo slika koje oni treba da pokrivaju može se razumeti kao znak praznine duha, pregažene lepote iz njihovog sveta uopšte, ali i konkretnije, Osvaldove nemogućnosti da slika u toj mrtvačkoj kući, izduvanom okruženju bez tragova svetlosti. Nakon požara u azilu na kraju drugog čina drame, i tako minimalne kulise će postati još oljuštenije, beživotnije, čak će i prazni ramovi biti povučeni. Dom Alvingovih i na vizualno-simboličkom planu onda postaje potpuno pusta zemlja, prostor sablasti, živih mrtvaca.

Broj igranja					5
U BITEF teatru					3
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					2
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
					1198
Broj gledalaca					
U BITEF teatru					298
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					900
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	3	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	06. mart.	90		21. mart KC Paraćin	360
	09. april	98		03. april XXII Glumačke svečanosti Dani Milivoja Živanović, Požarevac	540
				UKUPNO 2	900
	11. novembar	110	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1		298			

Premijera: 20. oktobar, scena BITEF teatra
Sezona: Identitet, 2015/16, u okviru projekta 1. BITEF ZONA
<https://www.youtube.com/watch?v=jXDpn9SE0ww>

Milena Bogavac

GAMMA CAS¹⁵

Skica za intimnu mapu sveta

Režija: Jelena Bogavac

Scenografija i kostim: Jelena Stojanović

Video: Igor Marković

Supervizija scenskog pokreta: Andreja Kulešević

Muzička produkcija: Marko Berkeš

Izvršna produkcija: Vesna Bogunović

Produkcija: Jovana Janjić

PR i protokol: Slavica Hinić i Aleksandra Babić

Fotografija: Ana Stojakov

Tehničko vođstvo: Ljubomir Radivojević

Svetlo: Dragan Đurković

Ton: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Tehnika: Goran Gavrančić, Vladan Milošević, Aleksandar Marinković

Igraju:

Dara Rančić, Aleksandra Veljković, Janko Cekić, Đorđe Živadinović Grgur, Jovan

Zdravković, Uroš Novović, Marko Panajotović, Uroš Mladenović

Glas: Jovan Ćirilov

Sviraju: Andrija Gavrilović, Miloš Čolović, Nikola Radojičić

Bitef zona, kao i produkcija predstave GAMMA CAS u okviru projekta, podržani su od strane Ambasade Švajcarske u Srbiji i Monterosa d.o.o., vlasnika hotela Holiday Inn Express Belgrade-City

Gamma Cas je lavina reči. Emotivna oluja, verbalni pljusak.

Elementarna nepogoda pričanja priče ili nemogućnosti da se priča ispriča. *Gamma Cas* je komad u kom kasne letovi, uzleću plišane ovce, avio-saobraćaj u Evropi dolazi pred bankrot, gore mostovi na Dunavu, padaju na Roni, dok jedna žena u crnom, piše turistički vodič. Seća se, sanja i misli, plašeći svoj strah od smrti.

GAMMA CAS (γ cas) je astronomska oznaka za zvezdu CIH, koja se nalazi u središtu sazvežđa Kasiopeje. Ovo veoma lepo sazvežđe (ima oblik slova M ili W, u zavisnosti od doba godine ili tačke posmatranja) nalazi se blizu Severnog pola, ne uzdiže se, ne zalazi, pa je sa našeg dela planete vidljivo svake večeri. Glavne zvezde u njemu su dvojne, promenjive, nepravilne, a pored zvezda ovde se nalaze i neki poznati objekti iz dubokog svemira. Pored astronomske značajke, ovo sazvežđe u tradicijama različitih kultura, ima mističnu ulogu. Njegova struktura upisana je u Davinčijevu „Tajnu večeru”, o čemu se, nakon uspeha knjige „Davinčijev kod”, u javnosti mnogo spekuliralo. Nepravilno slovo M, u kome poklonici pisca Dena Brauna vide dokaz toga da je Isus Hrist bio oženjen Marijom Magdalenom, zapravo je Kasiopeja (prikazana kao u ogledalu). Kinezi su ovo sazvežđe nazivali „Prolaz”, dok su mnogi narodi u njegovoj konstelaciji videli oblik ključa. Zvezda CIH je središte ovog prolaza. Ključaonica, za tajni pogled na „Drugu stranu”.

Svaki čovek je sazvežđe.

Duša je najsvetlija zvezda sazvežđa Bića.

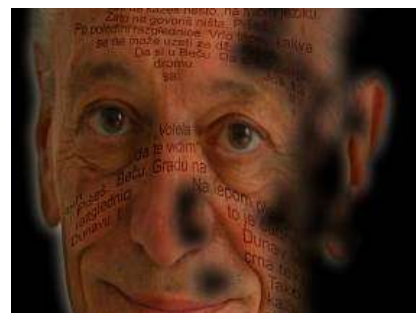

Foto: Jelena Janković

TEME I IDEJE

Gamma Cas je predstava koja se bavi pitanjem identiteta i različitim faktorima koji ga određuju. Poreklo, jezik, kultura, profesija, istorija, uspomene, lično i političko, nacionalno i globalno, intimno i kosmičko – ključni su pojmovi za razumevanje ove predstave. U njenom centru se nalazi junakinja koja piše tekst, suočavajući se sa svojim uspomenama, razmišljajući o životu i smrti, sebi i

¹⁵ BITEF teatar studio

drugima koje sreće na svom putu. Izrazito fragmentarna radnja komada, objedinjena je njenom svešču. Komad se zbiva u prostoru sećanja, a za cilj ima da postavi pitanje koliko nas postoji u drugim ljudima i koliko drugih ljudi živi u nama.

PREDSTAVA U NASTAJANJU

Komad *Gamma Cas* Jelena Bogavac prvi put je režirala 2010. godine. Ova eksperimentalna inscenacija bavila se pisanjem i čitanjem, pa su u njenom nastanku, kao izvođači, učestvovali brojni pisci i spisateljice. Među njima je bio i Jovan Ćirilov (1931–2014), umetnički direktor, selektor i osnivač BITEFA, pisac, pesnik, dramaturg, teatrolog, leksikograf i reditelj. Njegov glas bio je deo zvučne matrice predstave, a njegove fotografije projektovale su se u video-radu. Pred otvaranje 49 BITEFA 15, posvećenog Uspomeni Jovana Ćirilova, predstava iz 2010. ponovo je odigrana, u prostoru BITEF zone. Ovo izvođenje, bilo je i polazna tačka za novu inscenaciju teksta, u čijem središtu se nalazi pitanje identiteta.

U okviru pratećeg programa Festivala, publika je svakodnevno mogla da prisustvuje otvorenim probama, razgovara sa autorima, sluša izvođače i postavlja pitanja. Delovi novonastale predstave, prikazani su publici na zatvaranju. Ova tri segmenta rada na predstavi, nazvana „epizodama”, bila su stanice u procesu rada na predstavi. U njoj su tako dobili priliku da učestvuju svi zainteresovani, slučajni prolaznici i prolaznice, čitava zajednica okupljena u prostoru BITEF zone.

„Gamma Cas” je komad o indentitetu, o sećanju, o ličnom i kolektivnom... ali i komad o procesu pisanja, centriran oko ličnosti spisateljice koja radi na istoimenom tekstu, dakle: na tekstu koji se zove „Gamma Cas”. U nekoliko izvođenja nastupala je i Milena Boavac, koja tom smislu, u ovoj predstavi ne glumi, već nastupa u svoje, lično ime, igrajući jednu verziju sebe. Ovo predstavi daje autentičnost i dokumentarnost, približavajući je formi autoperformansa. Ona više nije intimistička, već duboko lična, što je – na više nivoa čini političnom: nije u pitanju „uskakanje” već jasan, autorski stav.

Komad je, u ovoj verziji, već izvođen u srpskim enklavama na Kosovu, prilikom turneje koju je u decembru 2016. Narodno pozorište Priština sa sedištem u Gračanici, organizovalo u saradnji sa Bitef teatrom.

MILENA BOGAVAC je spisateljica, dramaturškinja, pozorišna rediteljka, slem pesnikinja i radnica u kulturi. Rođena je u Beogradu, 1982, gde je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti. Napisala je petnaestak pozorišnih komada, koji su izvedeni u brojnim srpskim i evropskim pozorištima. Dobitnica je nagrada „Borislav Mihajlović – Mihiz” za dramsko stvaralaštvo, „Josip Kulundžić” za izuzetan uspeh u oblasti pozorišta i nekoliko drugih. 25.09.2015. dobila je priznanje „Polifona autorka” 16. BITEF polifonije. Od 1999. godine, sa rediteljkom Jelenom Bogavac, radi u okviru pozorišne trupe *Drama Mental Studio*. Nezavisno od rada u trupi, saraduje sa mnogim organizacijama i institucijama kulture među kojima su BITEF i Centar E8. Piše i izvodi slem poeziju, a prve dve zbrice objavio joj je SKC NS. Pozorišni komadi koje je napisala prevedeni su na više jezika i uvršteni su u nekoliko antologija savremene drame. Od 2006. do 2010. radila je kao selektorka i umetnička direktorka Ex teatar festa – festivala eksperimentalnog, niskobudžetnog i angažovanog pozorišnog izraza, u Pančevu. Redovno vodi radionice zasnovane na upotrebi dramskih tehnika u obrazovanju, radionice za razvoj dramskog teksta i radionice slem poezije.

JELENA BOGAVAC je pozorišna rediteljka, dramaturškinja, književnica, pesnikinja, performerka, art menadžerka, trenerica i edukatorka, urednica i publicistkinja, radnica u kulturi i informisanju. Rođena je 1973. u Beogradu. Diplomirala je pozorišnu režiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 2001. godine. Apsolvent je na Fakultetu političkih nauka – osek Diplomatijski. Dramaturškinja je BITEF teatra i art menadžerka BITEF festivala od 2001. godine. Zajedno sa Milenom Bogavac, osnivačica je DMS-a, dramskog mentalnog studija, neformalne pozorišne trupe koja se primarno bavi istraživanjem arhetipskih sadržaja u modernom društvu i razvojem poetskog performansa. Bavi se edukativnim radom. Održala je nekoliko ciklusa predavanja na temu istorije pozorišta, praktične dramaturgije, pozorišta u edukaciji i definisanja prakse savremenog eksperimentalnog i angažovanog teatra. Režirala je preko 40 predstava. Nagrađivana je za režiju na festivalima u Velikoj Britaniji, Grčkoj, Hrvatskoj, Turskoj, Bugarskoj i Srbiji. Izdanja: *Smrt srca ptica*, *Mama, tata, sunce, sestra i ja*, edicija *Istok–Zapad*; *Betmen nad Zvezdaram* (Princip bonart pres – sedmo izdanje).

Broj igranja				1
U BITEF teatru				1
Broj igranja – gostovanja u Srbiji				
Broj igranja – gostovanja van Srbije				
Broj gledalaca				105
U BITEF teatru				105
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji				
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije				
1. Broj igranja u BITEF teatru	1	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	20. mart	105		
			UKUPNO 2	
			3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1		105		

Premijera: 12/12/2015

PRVI DEO:

Drama LENI, Valerija Šulcova i Roman Olekšak

Igraju:

Leni Rifenštal / Leni Riefenstahl: Vladica Milosavljević

Džoni Karson / Johnny Carson: Goran Jevtić

Berta / Bertha: Branka Petrić

Horst Ketner / Horst Kettner: Nenad Heraković

DRUGI DEO:

FASCINANTNI FAŠIZAM / Fascinating Fascism

Suzan Zontag / Suzan Sontag

Adaptacija eseja: Tatjana Mandic Rigonat

Igra: Katarina Markovic

TRECI DEO:

Film

KOPRODUKCIJA: BITEF TEATAR, KULTURNI CENTAR PANČEVO, AKADEMIJA UMETNOSTI BEOGRAD
BITEF TEATAR, KULTURNI CENTAR PANČEVO I AKADEMIJA UMETNOSTI BEOGRAD

Valerija Šulcova / Valeria Schulczová

Roman Olekšak / Roman Olekšák

LENI¹⁶

Multimedijalni triptih o životu i delu Leni Rifenštal kao svojevrsnoj paradigmi lepote i zla

Režija: Tatjana Mandić Rigonat

Prevod drame na srpski: Elio Rigonat

Sravnjivanje srpskog prevoda sa slovačkim originalom

Korektura i lektura: Stefana Paunović Rodić

Koordinacija projekta: Vesna Bogunović

Igraju: Vladica Milosavljević, Goran Jevtić, Branka Petrić, Nenad

Heraković i Katarina Marković

Scenograf saradnik: Branko Cvijić

Kostimografija: Nataša Šarić

Dizajn tona: Zoran Jerković

Scenski pokret: Anđelija Todorović

Filmski / video material: Nikola Ljuca

Montaža filmskog / video materijala: Nataša Damnjanović

Dizajn plakata: Aleksandar Bačić

Fotografija: Tamara Antonović

Organizacija: Bisenija Mrdaković, Mina Korać

Izvršna produkcija: Jovana Janjić

Odnosi s javnošću i protokol: Slavica Hinić i Katarina Despotović

Suflerka: Jelena Halupa

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Garderobeka: Marta Narančić

Autorska prava Aura-Pont s.r.o.

Trajanje: 80'.

Predstava se realizuje uz podršku Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije, grada Beograda i Ambasade Republike Slovačke u Republici Srbiji

Donatori predstave:

GO Stari grad, Contango doo, Serbian Bussines Systems – SBS,

¹⁶ Međunarodna i saradnja sa vladinim i nevladinim sektorom kulture

REČ REDITELJKE:

Dramska situacija predstave je zamišljeni susret dvoje vrlo stvarnih ljudi tokom snimanja šou programa: Leni Rifenštal i Džonija Karsona, američkog TV voditelja i komičara. Leni želi da promoviše svoju knjigu Poslednji Nubi i sebe rehabilituje kao umetnika, a Džoni Karson da je suoči sa njenom prošlošću i činjenicom da je bila Hitlerov omiljeni režiser čiji su filmovi doprineli stvaranju njegovog kulta i estetizaciji nacizma.

Projekat Leni Rifenštal otvara brojna pitanja aktuelna u današnjem vremenu: odnos umetnosti i propagande, novinarstva i propagande, odgovornosti i manipulativnosti umetnika i novinara, snage medija poput filma i televizije u formiranju političkih stavova gledalaca.

Kako razlikujemo dobro i zlo kada su u pitanju istorijski procesi i političke ideje u trenutku kada se istorija događa? Da li je lepota povezana sa idejom dobra ili estetski fenomen egzistira izvan i mimo etičke komponente? Da li je svaki umetnički čin nužno i politički čin? Da li je održiva priča koju je Leni Rifenštal u godinama posle Drugog svetskog rata ponavljala – da je nju uvek zanimala isključivo lepota, harmonija? Da li tok-šou žovijalno doprinosi rehabilitaciji i afirmaciji civilizacijski neprihvatljivih stavova? Stavlja li se voditelj svesno ili nesvesno u ulogu koja je bila istorijska uloga Leni Rifenštal u odnosu na Hitlera?

Ova i brojna druga pitanja kojima autori dramskog teksta vešto komponuju provokativnu misaonu matricu čine projekat Leni za mene kao umetnika višestruko inspirativnim i polemičkim.

Tanja Mandić Rigonat
Jovanovic Doo, Tekstil, Nataša Šarić Design

AUTORI/KE:

TATJANA MANDIĆ RIGONAT

Rediteljka, stalna članica ansambla Drama, Narodnog pozorišta u Beogradu.

Diplomirala je pozorišnu i radio režiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, u klasi profesora Dejana Mijača.

Obavljala je funkciju selektora Sterijinog pozorja za 2008. godinu

Od 1. decembra 2008. do 4. januara 2010. godine bila je direktor Drame Narodnog pozorišta u Beogradu.

U periodu od 2010 – 2014. godine obavljala je funkciju selektora Međunarodnog festivala mediteranskog pozorišta „Purgatorije“ u Tivtu.

POZORIŠNE REŽIJE:

- „Lovely Rita“ T. Braš – SKC
- „Gospođica Julija“ A. Strindberg – Atelje 212
- „Urnebesna tragedija“ D. Kovačevića – Narodno pozorište „Sterija“ Vršac
- „Lolita“ V. Nabokov – BITEF teatar
- „Ljubavi Džordža Vašingtona“ M. Gavran – Atelje 212
- „Bergmanova sonata“ I. Bergman – Narodno pozorište u Beogradu
- „Talula“ J. Strajn – BELEF
- „Čovek slučajnosti“ J. Reza – Narodno pozorište u Beogradu
- „Sabrane priče“ D. Margulis – Atelje 212
- „Uho, grlo, nož“ V. Rudan – Atelje 212
- „Mrtve 'uše“ O. Bogajeva – Narodno pozorište u Somboru
- „Terasa“ J. Hristića – Jugoslovensko dramsko pozorište
- „Ledeni svitac“ V. Radomana – Madlenijanum
- „Kiseonik“ I. Viripajeva – Belef / Jugoslovensko dramsko pozorište
- „Sudija“ V. Moberga – Narodno pozorište u Beogradu
- „Ljubavno pismo“ F. Arabala – BITEF festival / Servantes
- „Hitler i Hitler“ K. Kostjenka – Atelje 212
- „Seksualne neuroze naših roditelja“ L. Berfusa - Narodno pozorište u Beogradu

- „Svici“ T. Štivičić - Atelje 212
- „Sudija“ V. Moberg - Narodno pozorište u Beogradu
- „Čekaj me na nebu ljubavi moja“ – F. Arabala - Madlenijanum
- „Dabogda te majka rodila“ – V. Rudan - HKD Rijeka
- „Zli duši“ – F.M. Dostojevski - Narodno pozorište u Beogradu
- „Gospođa ministarka“ – B. Nušić - Pozorište „Boško Buha“, Večernja scena
- „Naši sinovi“ – V.J. Marambo - Narodno pozorište u Beogradu
- Лени - Триптих Рифенштал, Валерија Шулцова/ Роман Олекшак - Битеф театар
- „Иванов“ - А.П. Чехов - Народно позориште у Београду
- Илузије, Иван Вирипајев - УК "Бук"
- "Успавана лепотица", Милена Депенло - Позориште "Бошко Буха"

DRAMATIZACIJE:

- „Lolita“, roman (zajedno sa Biljanom Maksić)
- „Đavo je bio vruć“, priče Čarlsa Bukovskog
- „Mrtve duše“, roman N. V. Gogolja (režija Dejan Mijač)
- „Zli duši“, roman F.M. Dostojevskog
- „Dabogda te majka rodila“, roman V. Rudan

Režirala je radio-drame po sopstvenim tekstovima i dramatisacijama. Autor je zbirke pesama „Misterija srećnog kontrabasa“ i „Iz života ptica“

VALERIJA ŠULCOVA / VALERIA SCHULCZOVÁ

31. januar 1975, Bratislava, Republika Slovačka

Izvor: <http://www.aura-pont.cz/schulczova-valeria-p4395.html>

Obrazovanje: Akademija muzičkih i dramskih umetnosti, Bratislava – Odsek za teatar režiju i dramaturgiju (master diploma, 1999. godine, dokor umetnosti, 2009. godina)

Radno iskustvo: Radila je u pozorištima u Češkoj i Slovačkoj kao rediteljka - Municipal Theatre P.O. Hviezdoslava¹⁷ (Gradsko pozorište P.O. Hviezdoslava) u Bratislavi (N.A. Ostrovsky: Enough Stupidity in Every Wise Man, 2014; Schulczová – Olekšák: Doctor Macbeth; 2014), Divadlo na Zábradlí, (Nacionalnom teatru Slovačke), (Schulczova - Olekšák: Leni; 2013); Západočeské divadlo (Zapadnočeško pozorište), Heb, Republika Češka (Y. Reza: God of Carnage; 2011, W. Mastrosimone: Extremities; 2009), Na Zábradlí Theatre (Teatar zaograde) u Pragu (Volánková – Schulczová: Barbies; 2005), Divadlo Petra Bezruča, Ostrava (B. Elton: Popcorn (Kokice), 2004), Ha Divadla v Brně (W. Gombrowicz: Yvonne, Princess of Burgunda (Ivona, kneginja Burgundska; 2004). U periodu od 2002. do 2004. u Divadlo Rokoko (Rokoko teatru) u Pragu je bila dramaturg na desetak produkcija. Od 2000. do 2005. godine je vodila i radila kao dramaturg u Ha Divadla v Brně.

Od 2004. godine radi za komercijalne televizije u Češkoj i Slovačkoj. Uglavnom radi kao kreativni producent, story editor i scenarista.

Napisala je dve drame zajedno sa Romanom Olekšakom: Leni za Slovenské národné divadlo (Slovačko narodno pozorište), ČR divadlo V Řeznické U Pragu, Češka Republika, 2014) Doctor Macbeth za Městské divadlo P.O. Hviezdoslava (Gradsko pozorište PO Hviezdoslava) u Bratislavi. Obe drame je i režirala.

OLEKŠÁK ROMAN / OLEKŠÁK ROMAN

1978, Poprad, Slovačka Republika

Izvor: <http://www.aura-pont.cz/Search.html?Text=roman>

Obrazovanje:

1999 - 2004 Akademija muzičkih i dramskih umetnosti (The Academy of Music and Dramatic Arts (AMDA)), Bratislava, Katedra za pozorišnu režiju i dramaturgiju (magistarske studije).

2004 - Akademija muzičkih i dramskih umetnosti (Amda), Bratislava (doktorske studije).

Bavi se pozorištem, književnošću i prevodenjem. Radio je kao reditelj za različita slovačka pozorišta, napisao je veliki broj književnih tekstova (TMA (Tama), 1998); (Nepokoj (Anksioznost), 1999), (Odg: bez subjekta (Re: no subject), 2001), radio dramu (Chůťky (Tuga), 2001), roman (Primetime (2006)), i preveo je veliki broj pozorišnih predstava (Marius fon Majenburg, Tomas Bernard, Vitold Gombrovič, Peter Turini itd.). Učestvovao je u dramskoj radionici za mlade pisce na Bonnskom bijenalu (Bonner Biennale) 2002. godine u Nemačkoj. U 2008. godini bio je predavač u okviru Projekta novog pisanja koju je pokrenuo Teatarski

¹⁷ Pavol Orsag Hviezdoslav

institut Bratislave (Bratislava Theatre Institute). Radi kao TV dramaturg, scenarista TV serija kao i gostujući / spoljni predavač na Akademija muzičkih i dramskih umetnosti (AMDA), Bratislava gde predaje Dramu.

IZBOR IZ KRITIKA:

<http://www.beogradskanedelja.rs/kultura/kultura-pozoriste/sukob-estetskog-i-etickog-u-delima-leni-rifental/>

<http://www.sitoireseto.com/premijera-leni-u-bitef-teatru/>

https://www.youtube.com/watch?v=Q5dYvTta_PI

Broj igranja					5
U BITEF teatru					4
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					1
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					466
U BITEF teatru					366
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					100
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					
1. Broj igranja u BITEF teatru	4	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	06. januar	113		20. april Novosadsko Pozorište / Újvidéki Színház	100
	22. januar	98		UKUPNO 2	100
	22. mart.	77	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije		3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
	09. maj	78			
UKUPNO 1		366		UKUPNO 3	

KOPRODUKCIJA: BITEF TEATAR, HLEB TEATAR, PEKARNA MAGDALENSKE MREŽE (SLOVENIJA) Koncert predstava

DOČEK / THE WELCOME

Režija i dramaturgija: Sanja Krsmanović Tasić
 Igraju: Jugoslav Hadžić, Anastasia Tasić i Sanja Krsmanović Tasić, Bojan Golubović i Oskar Popović Svendsen* / Oskar Popović Svendsen (*gostujući izvođač)
 Muzički aranžmani: Jugoslav Hadžić i Anastasia Tasić (ANTI PROTIV)
 Scena i kostim: Hleb Teatar
 Izrada scenografije i kostima: VIVID dizajn i Arbos stolarija
 Izrada rekvizite: Bojan Golubović
 Dizajn programa i plakata: Anastasia Tasić
 Foto: Igor Unuk
 Izvršna produkcija: Jovana Janjić
 Odnosi sa javnoscu i protokol: Slavica Hinić
 Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
 Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
 Majstori tona: Miroljub Vladić, Jugoslav Hadžić
 Inspicijentkinja: Maja Jovanović
 Garderobierka: Marta Narančić
 U predstavi su korišćeni tekstovi Darka Suvina, Eduarda

Galeana / Eduardo Hughes Galeano, Ernsta Bloha / Ernst Bloch, Sanje Krsmanović Tasić kao i delovi drame „Čekajući Godoa” Semjuela Beketa / Samuel Barclay Beckett

Trajanje: 70'.

Zahvaljujemo se: Mili Popović, Igoru Unuku, Luciji Smodiš, Tajši Perović, Kaji Kraner, Saši, Olji i Tei Stojanović, KC Magacinu, Tanji Nikolić, Kristini Mladenović

Premijera: 12. januar 2016. Godine, BITEF teatar, Beograd, Srbija

Predpremijere predstave:

13. avgust 2015. godine, Salon uporabnih umetnosti, Maribor, Slovenija

14. avgust 2015. godine, Koperground festival, Koper, Slovenija

30. avgust 2015. godine, PatosOFFiranje festival, Smederevo, Srbija

30. decembar 2015. godine, KC Magacin u Kraljevića Marka, Beograd, Slovenija

<https://www.youtube.com/watch?v=r3gwV2Uhme0&feature=youtu.be>
Kupek:

<https://www.youtube.com/watch?v=BgfzOlear14>

<https://www.mixcloud.com/dejankozul/kupek-159-hleb-teatar/>

U predstavi su korišćeni tekstovi Darka Suvina, Eduarda Galeana, Ernsta Bloha, Sanje Krsmanović Tasić kao i delovi drame „Čekajući Godoa” Semjuela Beketa.

DOČEK je predstava koja se bavi promišljanjem revolucionarnih ideja i poleta nastalog u SFRJ tokom i nakon drugog svetskog rata, kroz reinterpetaciju pesama iz NOB-a i prizmu gorke osvešćenosti u kojoj se danas nalazimo, u svetu neoliberalnog kapitalizma i novog kolonijalizma XXI veka.

Gde je nestala nada? Zašto je preovladavajući osećaj apatije u današnjem svetu? Da li je Utopija moguća? To su neka od pitanja koje želimo da postavimo publici i sebi.

Predstava se izvodi u formi koncerta upriličenog za doček. Doček koga ili čega – na nama je da zaključimo.

“(…) Jer pišem u doba nadmoćnog, olovnog i zagušljivog kontrarevolucionarnog pokrova. Ideološki, on nameće obezvređenje cijele povijesti SFRJ ne samo kao loše odrađenog posla, nego i kao od samog početka pogrešno zamišljenog ili čak opasnog pothvata. A ipak, kada razmišljam o projektu oslobodilačke Jugoslavije, sjećam se talijanske poslovice “kada se stablo sruši, nema više hlada”: izloženi smo punoj silini kapitalističkog opustošivanja.”

Darko Suvin

KRITIKA:

Goran Cvetković o predstavi DOČEK...u susret Dočeku Dana naše Bivše Republike! Bitef Teatar, 29.11 u 20 časova

Autorka Sanja Krsmanović je performerka sa bogatim scenskim iskustvom, ali i sa iskustvom kompletnog autorstva projekata. Njena istraživanja plesa, drame, dokumentarističkog materijala, bolnih iskustava iz neposrednog ličnog okruženja, strašnih društvenih nepravdi, istorijskih zabluda u javnoj upotrebi, potreba za društvenim angažmanom pozorišta u kome učestvuje... sve je to vodilo Sanju Krsmanović po mnogim scenama Balkana i sveta, gde je sučeljavala svoja iskustva sa celom plejadom nezavisnih autora sa kojima je delila umetničku slobodu i kreativnost. U predstavi DOČEK Sanja Krsmanović uključuje svoju stvaralačku maštu u teme koje pokreće Samuel Becket u svom najznačajnijem tekstu ČEKAJUĆI GODOA, ali ih sučeljava sa ličnim i kolektivnim iskustvom skorašnje prošlosti. Tema čekanja i samog dočeka, razvila se u njenoj predstavi u preispitivanje našeg

nekadašnjeg mitskog čekanja – novog društvenog poretka opšte jednakosti, čekanja da se zaposlimo, čekanja da porastemo, čekanja da se nešto rodi ili da nešto ili neko umre, pa da se sve promeni.... Upošte, ta tema čekanja i uzaludnosti pouzdanja u promene koje padaju s neba, oduvek su bile u osnovi mnogih komada. Sanja Krsmanović opredelila se za prvenstveno muzičku istorijsku čitanku. U predstavi slušamo u novim aranžmanima poznate pesme – masovne, rodoljubive, partizanske, revolucionarne, internacionalne, lokalne.... Tako prolazimo kroz vremena u kojim smo odrastali i sećamo se i sebe i tih vremena – ideoloških putokaza, radosti i tuge, gneva i elana u kojima smo se brčkali kao u vreloj ili hladnoj – nikad mlakoj vodi, istorije i strepnje, radosti slepila, sete i ljubavi. Uz pomoć dvoje mladih performerera – virtuozna na harmonici i aranžera muzičke matrice Jugoslava Hadžića i prave pevačke zvezde Anastasije Tasić, autorka sklapa složenu sliku u kojoj se pretapaju vremena i iskustva, nade i praznine i nastaje jedna setna fuga propalih, ali živih radosti. No, kaže i predstava – možda nije kasno!

Broj igranja					6
U BITEF teatru					2
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					1
Broj igranja – gostovanja van Srbije					
Broj gledalaca					392
U BITEF teatru					192
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					100
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					100
1. Broj igranja u BITEF teatru	3	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	27. januar	34		28. april Kulturni centar Šabac	50
	21. februar	50		23. maj Kulturni centar Šabac	50
				UKUPNO 2	100
	13. maj	108			
UKUPNO 1		192	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	1	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
				25. maj KIC Pariz	100
				UKUPNO 3	

Premijera: 12. februar 2016. godine

https://www.youtube.com/watch?v=xOiH6w_Jrng

<https://www.facebook.com/crvena.ljubav.kollontai/?fref=ts>

UZ)BU))NA))) I BITEF TEATAR

Po motivima romana Aleksandre Kolontaj (Aleksandra Kollontai / Алекса́ндра Миха́йловна Коллонта́й)

CRVENA LJUBAV / RED LOVE

Režija i dramatisacija: Olga Dimitrijević

Izvođenje:

Vladimir Aleksić

Jelena Ilić

Milica Stefanović

Ana Ćurčin

Muzika: Ana Ćurčin

Izvršna produkcija: Dragana Jovović i Jovana Janjić

Video: Deana Petrović

Grafički dizajn: Katarina Popović

Fotografija: Marija Radosavljević

Odnosi s javnošću: Slavica Hinić

Društvene mreže: Vesna Bogunović

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Majstori svetla: Dragan Đurković i Igor Milenković

Majstori tona: Miroljub Vladić i Jugoslav Hadžić

Dekorateri: Aleksandar Marinković, Goran Gavrančić i Vladan Milošević

Gardaroba: Marta Narančić

Finansijska podrška: Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije

Trajanje: 80'.

O PREDSTAVI:

Predstava „Crvena ljubav“ nastala je po motivima romana „Slobodna ljubav“, ruske spisateljice i revolucionarke Aleksandre Kolontaj. Bavi se revolucionarnom idejom ljubavi, drugim rečima, dovodi u pitanje patrijarhalne i kapitalističke društvene mehanizme koji su oblikovali današnje ljubavne odnose i proizveli njihove, još uvek aktuelne, društvene forme.

Priča prati ljubavni, politički i društveni život Vasilise i Vladimira, koji su se upoznali za vreme revolucije kao ubeđeni idealisti. Pet godina kasnije, Vasilisa i dalje ostaje verna svojim idealima, dok Vladimir, uspinjući se na poziciju direktora i prisvajajući sve privilegije koje to sa sobom nosi, izneverava, koliko njihovu zajedničku politiku, toliko i ljubavnu vezu.

Danas, dok pričamo o alternativama kapitalizma, i o tome kako da mislimo o njima i kako da ih realizujemo, rad Aleksandre Kolontaj postaje ponovo aktuelan po pitanju politike svakodnevnog života na svim nivoima, od ekonomskog do emotivnog. Ako revolucija podrazumeva radikalnu promenu postojećih društvenih odnosa moći i kapitala u ime jednakosti, društvenog dobra i zajedništva, onda se ona mora desiti i unutar osnovne jedinice kapitalističkog društva, u privatnoj sferi čije je jezgo patrijarhalna porodica. Ukratko, patrijarhat, buržoaski brak i heteronormativna porodica nisu kompatibilni sa pravednijim svetom. Zato je neophodno insistirati na prevazilaženju reprodukcije rodnih i seksualnih stereotipa, smisliti revoluciju koja će probiti sva ta utvrđena ograničenja slobode i ljubavi. Prema Aleksandri Kolontaj, ljubav je u svojoj osnovi društvena emocija, a ne privatna stvar. Ljubav poseduje ujedinjujući element koji ima vrednost i značaj za celokupno revolucionarno društvo.

U svom političkom radu Aleksandra Kolontaj zalagala se za socijalnu i ekonomsku emancipaciju žena. Doprinela je razvoju socijalne zaštite dece i modela kolektivne brige o deci, reformi braka i zakona o vlasništvu, oslobađanju žena iz izolacije u domaćinstvu kako bi učestvovala u kolektivizaciji rada u domaćinstvu i artikulaciji teorije seksualnosti za novo društvo. Verovala je u emancipatorski potencijal nekomercijalnih i neposrednih odnosa među slobodnim individuama nesputanim ekonomskom zavisnošću. Verovala je u snagu ljubavne solidarnosti zasnovane na drugarstvu i jednakosti. Postavljajući njen roman na scenu, autorski tim koji stoji iza predstave prati crvenu nit ljubavi koja nas vodi u društvenu imaginaciju (ne)mogućeg svakodnevnog i slobodnog društvenog života.

INTERVJU SA OLGOM DIMITRIJEVIĆ

Portal Before After

Predstava „Crvena ljubav“ nastala je po motivima romana „Slobodna ljubav“ / „Crvena ljubav“ ruske spisateljice i revolucionarke Aleksandre Kolontaj. Kako si se odlučila da baš ovaj roman bude tvoj rediteljski debi?

Sedela sam jedne večeri u Oktobru sa Anom Vilenicom i Jelenom Memet i u razgovoru smo spomenule Aleksandru Kolontaj. Igrao slučaj, tu je bio kompjuter sa internet konekcijom, pa smo spontano počele da čitamo početak romana. Kitnjasti i trivijalni stil kojim je opisivana glavna junakinja delovao je u suprotnosti sa političkim radom Kolontajeve, ali ja sam oduvek bila sklona trivijalnoj književnosti u službi plasiranja političkih ideja. Tako nam je zazvučalo da je melodramski ključ romana idealna prilika da se ideje Aleksandre Kolontaj prenesu na scenu.

Reci narodu ko je Aleksandra Kolontaj.

Revolucionarka, spisateljica, prva žena ministarka na svetu (i to ministarka za socijalna pitanja u post-revolucionarnoj vladi u SSSR). Rođena u buržoaskoj porodici, obrazovana, brzo se uključila u revolucionarni rad i progresivne ideje u kojima je bila beskompromisna. Direktno je uvela žensko pitanje u središte svoje politike. Takođe je jedna od prvih žena koje su bile na ambasadorskim pozicijama. Pisala je i teorijske knjige i ljubavne romane, a danas bi je takođe smatrali i onim što se zove ikona stila. Rečju, hteli bismo da se družimo sa njom.

Koje su to ideje Aleksandre Kolontaj koje su aktuelne i danas?

Mnoge, i to su one koje i ja privatno zastupam. Ona se zalagala za socijalnu i ekonomsku emancipaciju žena. Glasno je pričala o neophodnosti razvoja socijalne zaštite dece i modela kolektivne brige o deci, reformi braka i zakona o vlasništvu, oslobađanju žena iz izolacije u domaćinstvu, i artikulaciji teorije seksualnosti za novo društvo. Kolontaj je verovala u emancipatorski potencijal i snagu ljubavne solidarnosti zasnovane na drugarstvu i jednakosti. Ona i njena prijateljica, Inesa Arman, aktivno su pokušavale da utiču na Lenjina i vrh partije u revolucionarnoj Rusiji u vezi sa transformacijom patrijarhalnih obrazaca porodice i direktno su zaslužne za ustanovljavanje osmog marta kao zvaničnog praznika žena. Kao što mislim da osmi mart mora da se slavi, tako mislim i da nema revolucionarne promene dok god ima patrijarhata.

Zanimljivo je da roman kod nas preveden kao „Crvena ljubav“ i „Slobodna ljubav“... Danas se puno govori o konceptima poput poliamorije. U kakvoj su vezi poliamorični odnosi sa konceptima poput slobodne, odnosno crvene ljubavi?

Slobodna ljubav zvuči sjajno, ali ona ne funkcioniše dok god su odnosi moći unutar ljubavne zajednice neravnomerni. Danas se puno govori o poliamoriji kao načinu prevazilaženja ograničenja patrijarhata i monogamije, ali ja verujem da je za ostvarenje toga potrebno mnogo više od dobre volje i insistiranja na ličnim slobodama. Patrijarhalni obrasci ponašanja preslikavaju se i na kvir

zajednice, u poliamoričnim vezama često postoje različite hijerarhije, kao i asimetrije u odnosima. Kolontaj je upravo pokušala da na sistemski način reši pitanja ograničenja patrijarhata i buržoaske ljubavne zajednice koja podrazumeva trougao muž-žena-ljubavnica. S obzirom na nejednakost muškaraca i žena, slobodna ljubav kao takva vodila bi ka dodatnoj emocionalnoj opresiji žena. Stoga bi prvo morali da se obračunamo sa patrijarhalnim nejednakostima da bismo izgradili veze na solidarnosti i i jednakosti.

Trougao muž-žena-ljubavnica centar je i dramskog zapleta predstave. Kako se razrešava ovaj trougao u "crvenom" ključu? Svakako ne kroz ostajanje u intimnoj sferi, već kroz upliv politike. Ovaj trougao i kompleksni odnosi ljubavi, ljubomore, finansijske zavisnosti, društvenog pritiska, pitanja starateljstva i drugih ne mogu da se razreše bez sistemske pomoći spolja, odnosno izgradnje društvenog okvira u kome je moguće prevazići izgrađene i utvrđene modele. Intimni odnosi treba da odražavaju naše političke stavove, i obrnuto, politički stavovi bi trebalo da oblikuju i našu intimu. Jedan od osnovnih sukoba Vasilise i Vladimira u predstavi tiče se upravo toga što mu ona zamera nedoslednost sprovođenja sopstvene politike u odnosu prema ženama. Vasilisin zahtev za odgovornošću, prijateljstvom i doslednosti u privatnoj sferi oslikava i stavove Kolontajevе po tom pitanju. Razbijanje ovog trougla je neophodno za emancipaciju, i demontiranje buržoasko patrijarhalnih koncepata ljubavne veze. Odnosno, nema revolucije bez promene u privatnoj sferi, transformacije koncepta porodice i modela ljubavnih odnosa.

Poseban kuriozitet ove predstave je učešće Ane Ćurčin. Ne mogu, a da se ne oduševim što će Ana Ćurčin dva dana posle svog velikog koncerta (10. februar, Monsun) na sceni Bitefa pevati narodnjake. Ispričaj mi kako je došlo do toga?

Čitajući roman i radeći na dramatizaciji, kao i obično, slušala sam savremenu novu narodnu muziku. Tekstovi pesama savršeno su korespondirali sa, popularno rečeno, raspoloženjima junaka, i emocionalni i dramaturški polako počeli da čine integralni deo priče. Ana Ćurčin peva u svom stilu i aranžmanu stihove tvoje i moje omiljene autorke Marine Tucaković koji predivno oslikavaju krizu buržoaskog braka. Ana je autorka muzike u predstavi, kao i novih aranžmana popularnih hitova i ruskih revolucionarnih pesama, koje uživo izvodi. I to, verujte mi, treba čuti.

„Crvena ljubav” nastaje uz nestvarno mali budžet za produkciju, koji kao što je to najčešće slučaj, podrazumeva veliki rad i zalaganje svih uključenih u rad na predstavi, od glumaca Vladimira Aleksića, Jelene Ilić, Milice Stefanović, do producentkinje Dragane Jovović, Ane Ćurčin i prijatelja i saradnika. S obzirom na to da je „Crvena ljubav” i tvoj rediteljski debi, ali igraš i jednu manju ulogu, kakva su tvoja iskustva rada na Crvenoj ljubavi?

Koliko god se ponekad osećam da upadamo u onu najgoru kapitalističku zamku zvanu "radi ono što voliš", istovremeno postoji odgovornost koju naša pozicija javnih kulturnih delatnika nosi sa sobom, odgovornost da kroz svoj javni rad pokušamo da utičemo na promenu patrijarhalnih i kapitalističkih odnosa. Ove predstave ne bi bilo bez prijateljstva i ljubavi, a istovremeno sam svesna da je to mač sa dve oštrice i da to isto tako znači određeni nivo (samo)eksploatacije i neplaćenog rada "u ime ljubavi". Ovo je ujedno i razmišljanje o osnovnom pitanju koje postavlja i Aleksandra Kolontaj – (ne)mogućnost odvajanja ljubavi od ekonomskih odnosa i odnosa moći. Iako danas ljubav ne možemo da odvojimo od kapitalističkih odnosa u kojima živimo, mi moramo da napravimo prostor da razmišljamo i radimo na društvu i društvenim odnosima u kojima će to biti moguće, o društvu posle kapitalizma i patrijarhata. Ceo rad na „Crvenoj ljubavi” odlikovao je kolektivni duh, posvećenost celog tima, i naša sposobnost da propitujemo, isprobavamo, slušamo jedni druge i angažujemo se, na jedan solidaran i plemenit način. Puno smo se smejali, radili i nalazili rešenja zajedno, pričali o ljubavi, politici i tricama, a povremeno i pevali.

Tvoja omiljena replika iz predstave?

„Mili moj, razumem ja tvoju bol. Proleteru nije lako igrati ulogu direktora.“

Broj igranja					5
U BITEF teatru					4
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					
Broj igranja – gostovanja van Srbije					1
Broj gledalaca					518
U BITEF teatru					318
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					200
1. Broj igranja u BITEF teatru	4	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	26. januar	104			
	26. februar	74			
	10. april	52		UKUPNO 2	
	10. maj	88	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	2	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
UKUPNO 1		318		20. maj Festival Prvo pa žensko, Omladinski kulturni centar, sala Frosina (sala 263 mesta). Skoplje, Makedonija	200
				UKUPNO 3	200

Foto: Marko Berkeš

Premijere:

27. maj 2016. godine BITEF teatar, Beograd, Srbija

7. oktobar 2016. godine, BEURSSCHOUWBURG,

Brisel, Belgija

<https://www.flickr.com/photos/fiacbahia/sets/72157675869692866>

SANJA MITROVIĆ / STAND UP TALL PRODUCTIONS, AMSTERDAM (NL)
I BITEF TEATAR, BEOGRAD (SRB)

U KOPRODUKCIJI SA: BEURSSCHOUWBURG, BRISEL (BE)

Sanja Mitrović i Vladimir Aleksić

**DRUGOVI JA SE NI SADA NE STIDIM SVOJE KOMUNISTIČKE
PROŠLOSTI / I AM NOT ASHAMED OF MY COMMUNIST PAST¹⁸**

Koncept i izvođenje: Sanja Mitrović i Vladimir Aleksić

Režija: Sanja Mitrović u saradnji sa Vladimirom Aleksićem

Dramaturgija: Olga Dimitrijević, Horhe Painhos / Jorge Palinhos

Dizajn scene i kostima: Frédéric Denis

Dizajn svetla: Giacomo Gorini

Kompozitor / dizajner zvuka: Vladimir Pejaković

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Tehničar svetla: Dragan Đurković

Tehničar zvuka: Mirosljub Vlačić

Video montažer: Nikola Vrzić, Siniša Mitrović

Kamera: Vladimir Pavić

Foto: Marko Berkeš

Zvuk i video (gostovanja): Wouter Dupon

Konsultanti: Cis Bierinickx, Aleksandar Janković

Producentkinje: Jelena Knežević, Tamara Pović

Produkcija i menadžment turneje: Liesbeth Stas

Trajanje 70' bez pauze

U koprodukciji sa: Beursschouwburg (Brussels)

Partneri: Pianofabriek (Brussels), Centar Film (Beograd), Jugoslovenska

Kinoteka (Beograd), Filmski Centar Srbije (Beograd), Narodni teatar „Toša

Jovanović“, Zrenjanin

Uz podršku: Flemish Community, Flemish Community Commission,

Ministarstva kulture Republike Srbije, Grada Beograda

O PREDSTAVI:

U predstavi „Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti“ istaknuta pozorišna stvarateljka Sanja Mitrović i renomirani glumac Vladimir Aleksić bave se skorašnjim istorijom Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, zemlje koja danas postoji samo u mašti i sećanju. Ipak, fundamentalna ideja SFRJ, multietničke, multireligiozne, socijalističke države, je i dalje relevantna za današnje evropske sukobe. To ubeđenje spaja ovo dvoje izvođača, i prijatelja iz detinjstva, koji su oboje emigrirali 2001. godine.

Dok Sanja i dalje živi i radi u Zapadnoj Evropi, Vladimir se vratio u Srbiju gde nastavlja da gradi svoj život.

Njihova istraga odvija se kroz dijalog između filma i pozorišta. Izvođači primenjuju niz strategija—od zvučnog komentara i simultane sinhronizacije do fizičkih rekonstrukcija i fiktivnih postavki—ne bi li isprepleli tokove svojih života sa istorijom jugoslovenskih teritorija, i otvorili mnoštvo naizgled nepovezanih tema: socijalističku prošlost, antiifašističku borbu, državu blagostanja, osećaj zajedništva, nacionalističke ratove, post-socijalističku transformaciju, neoliberalni revizionizam, deindustrijalizaciju, i pustošenje njihovog rodnog grada koji je nekada bio ekonomski gigant.

Ostavljajući za sobom nasleđe slika koje su oblikovale stavove i precepcije čitavih naroda, film je uspeo da izrazi XX vek uspešnije od bilo kog drugog medija. Tokom istorije jugoslovenska kinematografija, nekada važna i popularna umetnička forma, iznosila je na videlo kontradikcije socijalističkog društva, od spektakularnih partizanskih epova do priča sa margina. Kao što Jugoslavija nije bila monolitna totalitarna država, tako su i njeni filmovi odražavali mnoštvo glasova i političkih i kulturnih pozicija koje su postojale u društvu.

Jugoslovenska kinematografija, i njeni studiji i produkcijske kompanije, prestali su da postoje sa usponom nacionalizma, korupcije i, konsekventno, uništavanjem socijalističkog nasleđa. Čak je i Avala Film, jedan od prvih i najvažnijih filmskih studija, nekada

¹⁸ Međunarodna i saradnja sa nezavisnom scenom

čuvan po svojim nagrađivanim naslovima i međunarodnim koprodukcijama, nedavno prodat, uz prava na čitav katalog, nekom misterioznom taksisti, pod sumnjivim okolnostima i samo za deo prave vrednosti. Sudbina nekada veličanstvene fabrike pokretnih slika, vizija i snova tako se pokazala sličnom sudbinama drugih, manje glamuroznih preduzeća koja su takođe nestala u vihoru tranzicije.

Šta je izgubljeno u periodu tranzicije i kako se ovo dvoje izvođača nose sa osećajem gubitka? Kako su socijalističke porodice propale zajedno sa socijalističkim preduzećima i na koji način je to uticalo na Sanju i Vladimira? U predstavi Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti razmatra se odrastanje samih izvođača i njihova sadašnja situacija, vrednost njihovih života i rada, i teret izbora koje su pravili, kako ličnih tako i profesionalnih. U današnjem društvu možemo li se i dalje držati vrednosti nasleđenih od zemlje koja je nestala? Da li se mi, kao zajednica, udružujemo samo da bismo žalili i protestovali? Ili je moguće da se ostane veran idealima u koje smo jednom verovali i da se radi na njihovoj realizaciji? Predstava Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti suočava otelotvorena lična sećanja izvođača i prizore iz nacionalne kinematografije kako bi istražila šta ostaje od solidarnosti i društvene pravde u vremenu materijalističkog individualizma.

AUTOR/KA

Sanja Mitrović je pozorišna stvarateljka, izvođačica i umetnička direktorka Stand Up Tall Productions. Rođena je 1978. godine u Zrenjaninu u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji. U detinjstvu bila je članica Saveza pionira Jugoslavije i baletske grupe Doma mladosti u Zrenjaninu. Diplomirala je japanski jezik i književnost na Univerzitetu u Beogradu, i emigrirala u Holandiju 2001. godine, gde je diplomirala Mime studije na Univerzitetu umetnosti u Amsterdamu. Rani radovi uključuju Dhanu (2005), Stid (2006) i Knjige pročitane nekada dobra su zaštita od metaka (2007). Njena predstava Da li ćete ikada opet biti srećni? iz 2008. godine, koja je doživela premijeru u Centru za kulturnu dekontaminaciju u Beogradu, nagrađena je 2010. godine nagradom BNG Nieuwe Theatermakers Prijs, godišnjim priznanjem za najboljeg mladog reditelja u organizaciji Pozorišnog instituta Holandije, i bila nominovana za Prix Jardin d'Europe.

Poslednjih godina njeni radovi bili su naručivani, producirani i predstavljeni od strane međunarodnih pozorišnih kuća i festivala, uključujući Kunstenfestivaldesarts (Brussels), La Comédie de Reims and Festival Scenes d'Europe (Reims), Huis aan de Werf and Festival aan de Werf (Utrecht), European Capital of Culture 2012 (Guimarães, PT), Beursschouwburg (Brussels), Tanzquartier Wien (Vienna), Teatro Nacional São João (Porto), Züricher Theater Spektakel (Zürich), Théâtre de la Bastille (Paris), and Schaubühne (Berlin). U njih spadaju predstave Kratka istorija plakanja (2010), uz koju je 2011. godine objavljena opsežna publikacija, Crash Course Chit Chat (2012), SPEAK! (2013), i Voliš li me još uvek? (2015). Tokom karijere Mitrović je saradivala sa i pojavljivala se u radovima, između ostalih, Mila Raua/Međunarodnog instituta za političko ubistvo, Montažstroja i Nikole Bojtler. Od 2014. godine živi u Briselu.

Vladimir Aleksić je pozorišni, filmski i televizijski glumac. Rođen je 1977. godine u Zrenjaninu u Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji. U detinjstvu bio je član Saveza pionira Jugoslavije i plivačkog kluba Proleter Zrenjanin. Diplomirao je glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, i emigrirao u Italiju 2001. godine. Tokom narednih sedam godina živio je u Riminiju i Rimu, saradujući sa pozorišnom kućom Motus, kao i velikim brojem italijanskih autora poput Elene Bući, Papija Korsikatoa, Lize Ferlaco Natoli, Eme Dante, i Masbeda.

Projekat Sobe pozorišta Motus osvojio je 2002. godine specijalno priznanje na dodeli nagrada Ubu za najbolje italijanske pozorišne projekte. U periodu koji je usledio Aleksić se pojavljuje u igranim filmovima kao što su Vrata sedam zvezda (Paskuale Pozesere, 2005) i Zatamnjenje (Oliver Parker, 2006), kao i u TV filmu Lilijane Kavani Ajnštajn (2008). Godine 2008. vraća se u Srbiju gde gradi uspešnu glumačku karijeru u različitim medijima. Igrao je u predstavama vodećih beogradskih pozorišta koje su režirali, između ostalih, Ivica Buljan, Nikita Milivojević, Iva Milošević, Gorčin Stojanović, i Olga Dimitrijević. U poslednjih nekoliko godina Aleksić je tumačio lik jednog od najpoznatijih jugoslovenskih sportista, košarkaša Radivoja Koraća, u filmu Žučko: Priča o Radivoju Koraću (Gordan Matić, 2011) i ostvario zapaženu ulogu u igranim filmovima Komesar (deo Trilogije: rasparčane godine, Gracijano Dijana, 2014) i Vlažnost (Nikola Ljuca, 2016), kao i u TV serijama Vrtiče se rode (Goran Gajić 2008) i Ono kao ljubav (Gorčin Stojanović, 2009). Široku popularnost stekao je kao voditelj šou-programa Ja imam talenat (2009–2013) koji ga je promovisao u prepoznatljivu medijsku ličnost u Srbiji. Aleksić i dalje živi u Beogradu.

Broj igranja					14
U BITEF teatru					1
Broj igranja – gostovanja u Srbiji					1
Broj igranja – gostovanja van Srbije					10
Broj gledalaca					2470
U BITEF teatru					170
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji					50
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije					2250
1. Broj igranja u BITEF teatru	1	1. Broj gledalaca	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	1	2. Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji
	25. oktobar	170		26. oktobar Narodno pozorište Kikinda	50
UKUPNO 1		170		UKUPNO 2	50
				UKUPNO 2	50
			3. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	10	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije
				02. februar Reims Scènes d'Europe Festival, Comédie de Reims (FR)	300
				03. februar Reims Scènes d'Europe Festival, Comédie de Reims (FR)	300
				30. mart Frascati, Amsterdam (NL)	200
				29. avgust Weimar (DE). Kunstfest	300
				30. avgust Weimar (DE). Kunstfest	300
				30. septembar FIT Festival, Lugano (CH)	300
				04. oktobar 42. International Theatre Festival – MOT (Makedonija)	200
				20. oktobar Sens Interdits, Festival International de Théâtre, Lyon (FR)	150
				21. oktobar Sens Interdits, Festival International de Théâtre, Lyon (FR)	150
				23. oktobar Zagrebačko kazališta mladih – ZKM (HR)	50
				UKUPNO 3	2250

4.14.5.
GOSTOVANJA U BITEF TEATRU U 2017.

PROGRAM	PRODUKCIJA/KOPRODUKCIJA	DATUM IGRANJA
KLUB LJUBITELJA SMENE 8	ŠABAČKO POZORIŠTE, Srbija	07. januar
GOGOLAND	NARODNO POZORIŠTE SOMBOR, Srbija	08. januar
LJUBAVNICE / WOMEN AS LOVERS / DIE LIEBHABERINNEN	POZORIŠTE KOSZTOLÁNYI DEZSŐ, Subotica, Srbija	03. februar
OVO JE IRSKI PLES / THIS IS AN IRISH DANCE	BEOGRADSKI IRSKI FESTIVAL – BIF	09/10. februar
EU-ROPE	koncept: Gisela Fantacuzzi (Argentina) i Franco Sacchetti (Italija)	18. februar
EXTESIA	FESTIVAL INTERNACIONALNOG STUDENTSKOG TEATRA – FIST, Salzburg Experimental Academy of Dance:	25. februar
ALAN FORD, epizoda POVRATAK OTPISANIH	GLEDALIŠĆE KOPAR, Slovenija; KAMERNI TEATAR 55, Sarajevo, Bosna i Hercegovina	30/31. februar
VIKTIMOLOŠKA PRIČA	NARODNO POZORIŠTE STERIJA, Mala scena Tomislav Pejčić, Novi Sad, Srbija	04. april
PROIZVOD / PRODUCT	GAMBA PRODUKCIJA I KULTURNI CENTAR PANČEVO, Srbija	07. april / 13. novembar
GODIŠNJI KONCERT	ODSEK ZA SAVREMENU IGRU SREDNJE BALETSKE ŠKOLE LUJO DAVIČO, Beograd, Srbija	12. april
CRNI / FEKETE	GOSTOVANJE NOVOSADSKOG POZORIŠTA / ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ, Srbija	13. april
PROMOCIJA ALBUMA DALJINE Bojana Vunturišević i gosti iznenađenja	lizdanje „Mascom Recordsa“, 29. aprila 2017.	29. april
ŽENE DADE – JEDNA MOGUĆA IZLOŽBA / DADA'S WOMEN – ONE IMAGINARY EXHIBITION	DAH TEATAR, Beograd, Srbija	04. maj
MOŽDA SANJATI! / PERCHANCE TO DREAM!	DAH TEATAR, Beograd, Srbija	05. maj
SENDI BIČZ OF MARS	FAKULTET DRAMSKIH UMETNOSTI, Beograd, Srbija	16. maj
100 GODINA SUMANUTE ISTOSTI – ČUJTE SRBI! ČUVAJTE SE SEBE	Nova logika i bend prijatelja: Mc ARČY, Beograd, Srbija:	18. maj
POKUŠAJ USTANKA IZ FOTELJE	21. FESTIVAL KOREOGRAFSKIH MINIJATURA	10. jun
KOTO(R) O KOTORU	KONFERENCIJA: KULTURNO NASLEĐE VREDI (JUGOISTOČNOJ) EVROPI	16. jun
SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija:	17. jun
QUISOOOLA – 51. BITEF	FORCED ENTERTAINMENT, Sheffield, United Kingdom	22. septembar
SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija:	29. septembar
SCRAPE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES /10. ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA, Beograd, Srbija:	20. oktobar
POKUŠAJ USTANKA IZ FOTELJE	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES /10. ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA, Beograd, Srbija:	24. oktobar
DUGO PUTOVANJE U SARABANDU	KULTURNI CENTAR BEOGRAD (14. Međunarodni Festival Ars Vivendi Clavicembalum / Čembalo, živa umetnost), Beograd, Srbija:	06. novembar
PRIJEKAT DIH. <i>Respiro</i>	KULTURNI CENTAR BEOGRAD (14. Međunarodni Festival Ars Vivendi Clavicembalum / Čembalo, živa umetnost), Beograd, Srbija:	06. novembar
TMUŠA – TAKO MI SRCA BITEF POLIFONIJA U TRAJANJU:	POZORIŠTE DOMA KULTURE PRIJEPOLJE, Srbija	07. novembar
EPSKE IGRICE: ZIDANJE SKADRA / EPIC GAMES: THE BUILDING OF SKADAR	PRODUKCIJA HOP.LA, Beograd, Srbija:	22/28. novembar/05. decembar
DONI DARK / DONNIE DARK	TEATAR KOMEDIJE, Skoplja, Makedonija	04. decembar
MAĐAR(SKI) / MAGYAR / HUNGARIAN	MAĐARSKO DRŽAVNO POZORIŠTE ČIKI GERGELJ / CSIKY GERGELY ÁLLAMI MAGYAR SZÍNHÁZ, Temišvar, Rumunija;	10. decembar

	POZORIŠTE KOSTOLANJI DEŽO / KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ, Subotica, Srbija	
LAMPEDUSA BEACH	KAZALIŠTE HOTEL BULIĆ, Zagreb, Hrvatska	12. decembar
INTIMA	PORODICA BISTRIH POTOKA, Srbija	17. decembar
NEMA NADE / HOPELESSNESS	STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, Beograd, Srbija	23. decembar

7. februar 2017, BITEF teatar, 20.00 sati

ŠABAČKO POZORIŠTE

Saša Radonjić
KLUB LJUBITELJA SMENE 8
 (ilustrovani mikro roman)

Režija: Filip Markovinović

Igraju:

Ljubiša Barović

Strahinja Barović

Premijera; 14. oktobar 2016. godine,
 Šabačko pozorište, Mala scena *dr Branivoj Đorđević*, Srbija
<https://www.youtube.com/watch?v=GuKi6K18F7E>

Klub ljubitelja smene 8 je uzbudljiva priča koja bi se mogla okarakterisati kao špiju

nski triler. Međutim, iza tog svakako zanimljivog površinskog sloja krije se mnogo uzbudljivija priča o manipulaciji i instrumentalizaciji umetnosti u svrhu prljavih poslova tajnih službi. Pojavi kojoj smo toliko puta svedočili u proteklim decenijama. Klub ljubitelja smene 8 okreće celu situaciju naopačke i postavlja zanimljivo pitanje- da li je moguće instrumentalizovati tajnu službu i zloupotrebiti je da bi nastalo umetničko delo? (Filip Markovinović).

Broj igranja	1
Broj gledalaca	80

08. februar 2017. godine

NARODNO POZORIŠTE SOMBOR, SRBIJA
 Prema motivima književnog dela Janoša Hercega /

János Herceg:
GOGOLAND

Režija i scenografija: Andraš Urban / András Urbán

Kostimografija: Marina Sremac

Kompozicija: Irena Popović

Dramaturgija: Kata Đarmati / Gyarmati Kata

Asistentkinja scenografa: Katarina Nemet

Igraju: Biljana Keskenović, Branislav Jerković, Ivana V.

Foto: m djurdjević

Premijera: 22. mart 2016. godine, NARODNO POZORIŠTE

Jovanović, Milica Janevski, Nenad Pećinar, Saša Torlaković
Muzičari: Nemanja Bubalo i Lazar Lazarević
Svetlo: Miloš Smiljić i Igor Pekanović; dizajn svetla: Stipan Petreš; ton: Branko Marić i Dejan Mandić; izrada dekora: Erika Vujić, Ivan Kusturin i Vladimir Topalov; izrada kostima: Dragana Gvardijan, Renata Terzić i Ljiljana Hari; šminka: Radmila Pekez; rekvizita: Dejan Vuković; bine majstor: Dejan Pletikosić; dekorateri: Andrej Todorović, Branislav Birvalski, Goran Berenji i Mile Kovačević; šef scenske opreme: Nemanja Vukičević; tehničko vođstvo: Stipan Petreš
Organizatori: Vesna Vranješ i Toplica Mandić
Vajar: Peter Mraković
Grafički dizajn plakata: Arpad Blaško

SOMBOR, Velika scena, Srbija
<https://www.youtube.com/watch?v=taP86IG6yqY>
<https://www.subotica.info/2016/11/14/gogoland-zemlja-u-kojoj-zivimo>

Komad uključuje i originalna istorijska dokumenta, Manifest futurizma Filipa Tomazija Marinetija / Filippo Tommaso Marinetti, kao i tekstove učesnika.

REČ REDITELJA:

Sušтина gogoizma je da čovek u sebi pobedi demone izricanja istine i govori baš suprotno od onog što bi trebalo. Zbog toga se svi srećno osećaju u Gogolandu. Govoriti istinu – to može svaka budala. Da bi se istina prećutala – za to je potrebna nadljudska disciplina. Mudro, sa lakoćom i finom nadmoći koja ne dopušta nikakvu sumnju.

Citat iz romana Gogoland Janoša Hercega

O PREDSTAVI „GOGOLAND”

DIJAGNOZA DRUŠTVA I ŽIVOTA

Predstava „Gogoland” se sastoji iz tri, a možda i četiri čeline. Inspirisana je distopičnim, antiutopijskim romanima Janoša Hercega, kao i njegovim drugim delima i životom. Na tome se bazira prvi sloj predstave. Herceg (1909-1995) je dosta proživio u burnim vremenima prošlog veka, to je sazeo u svojim delima, esejima, kao i u uređivačkom i novinarskom poslu. Nikada nije bio revolucionar, ali je imao jasan stav i opredeljenje, tako da prvi deo predstave govori o problemima nacionalnih manjina, o ulozima „mosta” među narodima, o suživotu u Bačkoj, o nacionalizmu, o odnosu umetnika i vlasti, o bezizlaznosti i unutrašnjoj migraciji izazvanom dvojnog nacionalnog, jezičko-kulturnog identiteta Mađara u Vojvodini. Dramaturški rad Kate Đarmati i režija Andraša Urbana su stvorili dramu koja u posebnim celinama otvara pitanja današnjice: politike, korupcije, neimaštine, napuštanje zemlje, itd. U narednom sloju Urban daje prostor autorefleksiji pozorišta, tako da glumci govore o teatru, o glumačkom zanatu i publici, čas pohvalno, čas pogrđno.

Urbanova režija kao da gledaoca postavlja na operacioni sto teatra i umesto rutinskog zahvata potpuno ga iskasapi. Nakon takvog iskustva gledalac će teško opet leći pod nož, jer svesno ili podsvesno beži od svega sa čime je suočen, iako zna da je društvo takvo kakvo je, da je njegov život takav, kakav je, sudbina takva, kakva je. Urban zapravo vrši dijagnozu društva i života, ali ne daje terapiju. Zato što terapije i nema, nema vizije budućnosti, nema svetla na kraju tunela, jer je čovek atomiziran i ništavan, suočava se sa

činjenicom da je čovečanstvo svojim delovanjem razorilo i poslednju nadu, veru u Hrista, time i nadu za vaskrsenje. Predstava je vrlo dinamična, glumački i muzički ansambl uigran, precizan, songovi izuzetni, organski su deo scenskog dešavanja. Cilj umetnosti nije stvaranje iluzija, nego da iz dubine potrese čoveka, da izaziva emocije i suoči čoveka sa svojim emocijama. Urban to radi i sa predstavom „Gogoland”. Suočavanje sa samim sobom nije jednostavno iskustvo, ali će nam ovo scensko dešavanje pomoći u tome.

Jožef J. Fekete, književnik

Broj igranja

1

Broj gledalaca

155

28. ROĐENDAN BITEF TEATRA
03. mart 2017. godine

POZORIŠTE KOSZTOLÁNYI DEZSŐ, SUBOTICA
Elfride Jelinek / Elfriede Jelinek:

**LJUBAVNICE / SZERETŐK / WOMEN AS LOVERS / DIE
LIEBHABERINNEN***

Režija: Anđelka Nikolić
Kompozicija: Draško Adžić
Kostim i scena: Blagovesta Vasileva
Dramaturgija: Anđelka Nikolić, Góli Kornélia
Igraju: Aniko Kiš, Emeše Nađabonji, Beata Sekelj m.v., Boris
Kučov, Gabor Mesaroš, Imre Elek Mikeš.
*Knjigu prevodio: Deže Tandori
Fotó: www.kosztolanyi.org, Molnár Edvárd

Fotó: www.kosztolanyi.org, Molnár Edvárd

*MOJE. moje. moje je moje.
a ovaj hajnc je moj. moj. moj. moj.
i hoću da jednoga dana imam kuću,
mnogo lepšu od ove proste, male kućice sa bašticom
koju ćemo prepustiti svekru i svekrvi,
dok ćemo se mi,
hajnc, koji je moj,
i ja, koja sam takođe moja,
preseliti u veću i lepšu kuću
u čijem će se prizemlju udomiti naša vlastita radnja
za električarske radove.*

Kritike:
http://www.kriticarskikaravan.org/text_files/2016-7.pdf
http://www.kriticarskikaravan.org/text_files/2016-22.pdf

Broj igranja	1
Broj gledalaca	178

09 i 10. mart 2017. godine

5. BEOGRADSKI IRSKI FESTIVAL – BIF*
Plesni performans

Jean Butler & Neil Martin
OVO JE IRSKI PLES / THIS IS AN IRISH DANCE
Koreografija, kostim i izvodjenje: Džin Batler / Jean Butler
Kompozicija i izvodjenje: Nil Martin / Neil Martin
Dizajn scene: Frenk Konvej / Franc Conway
Dizajn svetla: Majkl Kjumins / Michael Cummins

Partneri. Project Arts Centre, Danspace Project 2015-2015, Jerome Foundation i Irish Arts
Centre. Podrška: The Arts Council of Ireland

*BIF su podržali ambasada Irske u Atini, Irski počasni konzulat u Srbiji, Irski filmski institut,
Culture Ireland, Delegacija Evropske unije i EU Info centar, Grad Beograd, BITEF teatar kao
i drugi sponzori, partneri i prijatelji.

https://youtu.be/lrDOW_mhXYM

Trajanje: 55'

Džin Butler – zvezda svetske plesne scene i osnivač Riverdensa / Riverdance, nastupa na 5. Beogradskom Irskom Festivalu u BITEF teatru.

Džin će na prvom gostovanju u Srbiji predstaviti svoje najnovije delo, plesni performans „Ovo je irski ples” (This is an Irish Dance), duet koji je nastao i koji izvodi u saradnji sa čelistom i kompozitorom Nilom Martinom. Performans otkriva nevidljivu interakciju između plesačice i muzičara u živom - live nastupu. To je dijalog između muzike i pokreta, i na kraju, između muškarca i žene.

Nil i ja, i kompletan tim komada „Ovo je irski ples”, oduševljeni smo što ćemo nastupiti u Beogradu. Zaista se radujemo što dolazimo u vaš grad po prvi put, kako bismo izveli „Ovo je irski ples” u čuvenom BITEF teatru i što ćemo se sresti i raditi sa srpskim plesačima u okviru radionica savremenog i irskog plesa 6. i 7. marta. Veoma se radujemo što ćemo podeliti naš rad sa vama, izjavila je Džin Butler povodom gostovanja na Beogradskom Irskom festivalu.

Ovaj avangardni plesni komad dolazi u Srbiju nakon rasprodatih sala i odličnih kritika u Sjedinjenim Američkim Državama, kao i irske turneje.

Batlerova je izvanredna plesačica, akcenat njenog plesa je jasno irski... pokreti nogama su laki i oštri – ona klizi po podijumu kao leptir koji poleće sa površine jezera, napisao je cenjeni The New Yorker (Marina Hass).

Više informacija: www.irishfest.rs
https://en.wikipedia.org/wiki/Jean_Butler
<http://neilmartinmusic.com/biography/>

Džin Butler je ugledna svetska plesna umetnica iz Irske, zvezda i osnivač trupe Riverdens (Riverdance), Svojim avangardnim i izuzetno sofisticiranim plesnim performansom *Ovo je irski ples (This is an Irish Dance)*, potvrdila je značaj i promišljenost poruke, koja u ovom modernom dobu može biti putokaz svima koji žele da sa razumevanjem prate raznovrsnu umetničku igru u okviru svih njenih pojava.

Lična i umetnička tranzicija Džin Butler, koja je od tradicionalnog irskog plesa (kao izvorišta) vodi ka estetici savremene igre, zaslužuje pažnju i poštovanje posmatrača. Živi, intimni dijalog muzike i pokreta, scenska ogoljenost i višeslojna harmonija dva „instrumenta” – violončela i igračice, riskantno, ali i uspešno, pronalaze ono delikatno mesto u predstavi na kome će pokret biti nesvestan, skoro intuitivan, a ka tome će ga povesti zvuk violončela. Ili će, možda, već učinjeni pokret provocirati muzičara da zvučnim zadatkom inspiriše igračicu za činjenje nove scenske kretnje, pred očima publike koja će, vrlo individualno, osetiti i doživeti fluidni sklad tela koje igra i violončela kao njegovog scenskog partnera, kaže o nastupu čuvene plesne umetnice Ivana Milovanović, predsednica Beogradske sekcije CID – UNESCO i osnivač / glavni urednik časopisa za umetničku igru Orchestra

Široj publici Džin Butler je poznata po radu u svetski poznatom sastavu Riverdens, koji je osnovala zajedno sa Majklom Fletlijem (Michael Flatley). U čuvenoj trupi, koju je napustila 1997. godine, ona je bila glavna ženska plesacica i koreograf. Džin Butler je inače debitovala na koncertu poznatog tradicionalnog irskog benda The Chieftains u njujorškom Karnegi Holu (Carnegie Hall) sa samo 17 godina. Sa njima je kao solo izvođač nastupala širom sveta punih 6 godina. Pored izuzetnog ugleda koji uživa kada je tradicionalni irski ples u pitanju, veoma je cenjena i na svetskoj sceni savremenog plesa. Trenutno je vanredni profesor na Irskim studijama na fakultetu Glucksman Ireland House u Njujorku i predavač na predmetu Tradicionalna muzika i ples na univerzitetu Limerick, a pozvana je da od 2018. godine predaje u prestižnoj školi Princeton Atelier.

O suštini misije Međunarodnog saveta za igru (CID), koji radi u okviru svetske organizacije UNESCO, svedoči njegova jednostavna poruka koju šalje svih plesnim umetnicima sveta, bez obzira kojim stilom igre se bave – igra je jedna (Dance is one)!

*Peto izdanje Beogradskog Irskog Festivala, koje će se održati od 6. do 22. marta, predstaviće na više lokacija u Beogradu deo oćaravajuće irske kulture.

Publiku oćekuju najznaćajnija i najnovija filmska ostvarenja iz Irske, zatim savremeni plesni performans, izložbe, koncerti, radionice i drugi atraktivni kulturni događaji, kao i niz zanimljivih gastronomskih dogodovština.

Na festivalu će nastupiti i održati radionicu ćuvena plesaćica Jean Butler, a gost festivala biće i David Caffrey, reditelj nove sezone popularne serije “Peaky Blinders” (Birmingemska banda) koja se i kod nas sa uspehom prikazuje. Ovogodišnji fokus filmskog programa biće irska muzika.

U okviru muzićkog programa koncert će održati kantautor Dylan Tighe (Dilan Taj) koji će se beogradskoj publici predstaviti sa

jedinstvenim audio-vizuelnim performansom uz 5.1 surround zvučni sistem i 3D projekcije. Tu je i izložba renomiranog irskog fotografa Conora Fergusona, kao i festivalski foto-konkurs koji je upravo raspisan. Pobjednika konkursa očekuje vredna nagrada.

Glavni grad će se i ove godine, zahvaljujući Beogradskom Irskom Festivalu, pridružiti svetskim metropolama koje obeležavaju irski nacionalni praznik Dan Svetog Patrika, pa će nekoliko gradskih lokacija, uključujući Most na Adi, biti osvetljeno irsko-zelenim svetlom.

*Beogradski Irski Festival organizuje irski novinar sa srpskom adresom Jas Kaminski u saradnji i uz podršku institucija i partnera: Ambasada Republike Irske u Atini, Irish Honorary Consulate (Srbija), Irski filmski institut, Culture Ireland, delegacija Evropske Unije, EU Info centar, Grad Beograd, CRH, BPI, Agri Business Partner, Comtrade, Carlsberg, Jameson, Turistička organizacija Beograda, Bitef teatar i Beogradska sekcija CID-UNESCO, Jugoslovenska Kinoteka, KC Rex, KC Grad, Smokvica i druge kulturne institucije i partneri bez kojih održavanje Beogradskog Irskog Festivala ne bi bilo moguće.

Beogradski Irski Festival online: www.irishfest.rs

Broj igranja	2
Broj gledalaca	332
9. mart 2017. godine	178
10. mart 2017. godine	154

18. mart 2017. godine

Plesni performans

EU ROPA / EU-ROPE

Koncept: Gisela Fantacuzzi (Italija, Argentina) i Franco Sacchetti (Italija)

Autorke i izvođačice: Gisela Fantacuzzi i Sabrina Železnik (Slovenija, Makedonija)

Koreografija: Gisela Fantacuzzi

Kompozicija i dizajn zvuka: Hernan Vives (Argentina)

Video i foto: Erminia Cardone, Rodrigo Sena (Italija)

Plesni trening: Maria Gabriela Iasparrá (Argentina)

Trajanje: 30'.

Produkcija: INSOMNIA (International Dance Theatre Company)

Partneri: Club Jedro (Slovenija); DansLab (Holandija), Gangerviertel (Nemačka), Electa (Italija), Iberescena – Funds for the creation of Latin American performing arts.

Podrška: ACS (Abruzzo Circuito Spettacolo); MIBACT National Ministry for cultural heritage.

(EU) Ropa

Ja živim ovde

EU-ROPA je projekat umetničkog istraživanja odeće – kroz izvođačke umetnosti i medije – istraživanja odeće koja nas pokriva i ulepšava, daje nam identitet i boju, dok istovremeno neke druge ljude lišava njihovih osnovnih ljudskih prava i uništava i zagađuje životnu sredinu procesom proizvodnje. Naslov projekta kombinuje reči na portugalskom - Eu, ili ja, i španskom - Ropa, ili haljina. Odeća je najčešći razlog zbog koga stojimo ispred ogledala, tako da projekat EU-ROPA ima za cilj da nas postavi ispred ogledala ali na jednom dubljem nivou. Da nas suoči sa našom situacijom građana zapadne civilizacije, da nas podstakne na promišljanje o našem načinu života, da nas suoči sa našom humanošću, da uporedi odeću koja pokriva naša tela sa telom koje pokriva našu dušu, kao trajna a ipak privremena i nepostojana haljina. Kao što odeća može značiti zatvor i ropstvo za neke ljude, isto tako naša tela mogu biti naša tamnica, ukoliko ne pronađemo put ka slobodi.

<https://vimeo.com/141060235>

<https://vimeo.com/191146513>

Insomnia | Gisela Fantacuzzi
insomniaitalia.blogspot.com

"IO ABITO QUI THIS IS MY ADDRESS MY DRESS ABITO NEL MIO ABITO I LIVE HERE IN EUROPA EU ROPA ESTA ES MI ROPA MA ROBE QUEM SOU EU ROPA YOU ROPA CHI SONO IO EUROPA WHAT WE WEAR WHERE WE ARE ROPA TRAS ROPA WORDS AFTER WORD EVERYTHING THAT COVERS MY SHAME OF BEING NAKED SHOULD WE NOT COVER WITH NUDITY THESE SHAMEFUL CLOTHES MA ROBE WE ROB LIFE MA ROBE WHERE I LIVE IS NOT NECESSARY MI ROPA EU ROPA NOT NECESSARY WORDS ARE NOT NECESSARY WE CAN BE NAKED WHO TOLD YOU WERE NAKED? "
FRANCO SACCHETTI

Broj igranja	1
Broj gledalaca	73

25. mart 2017. godine

12. FESTIVAL INTERNACIONALNOG STUDENTSKOG TEATRA – FIST - 2017

Salzburg Experimental Academy of Dance:

EXSTESIA

Koreografija: Iratxe Ansa i Igor Bacovich

Režija: Susan Quinn

Igraju: Camilla Teixeira de Oliveira, Dimitri Kalaitzidis, Juliette Valerio, László Takács, Michele Ferrer, Simon Kriisin, Alexandra Krajewska

BODHI PROJECT - SEAD

Premijera: 22. februar 2017. godine Salzburg

<https://www.youtube.com/watch?v=0HzKAM-7CRM>

Uz podršku [Kulturforum Belgrad](#) i austrijskog kulturnog foruma iz Salzburga i [Bitef teatra](#)

<http://www.festivalfist.com/>

<https://www.facebook.com/events/281210082301729/>

Broj igranja	1
Broj gledalaca	178

30 i 31. mart.2017. godine

GLEDALIŠĆE KOPAR, Slovenija i KAMERNI TEATAR 55,
Sarajevo, Bosna i Hercegovina

Predrag Lučić

Po motivima stripa ALAN FORD

(Max Bunker / Luciano Secchi i Magnus / Roberto Raviola)

**ALAN FORD, epizoda POVRATAK OTPISANIH /
VRNITEV ODPISANIH**

Režija: Kokan Mladenović

Kompozicija: Irena Popović

Kostim: Tatjana Radišić

Scena: Milan Percan

Scenski pokret: Andreja Kulešević / Andrew Kulešević

Dizajn svetla: Jaka Varmuž

Dizajn maski: Tina Humar, Inga Mijatović

Igraju:

Broj 1: Aleš Valič

Bob Rok (Bob Rock) Gorazd Žilavec

Alan Ford: Igor Štamulak

Sir Oliver / Superhik / Milogled Bluff / General War: Mirsad
Tuka

Grunf / Herr Trinkgeld: Rok Matek, Jeremija / drugi član

Evropske trojke: Davor Golubović

Debeli šef / prvi član Evropske trojke: Armin Omerović

Treći član trio: Anđela Kusić

Beppe Joseph / Patsy Al-Jusufi: Elma Juković

Narator (snimanje glasa): Boris Cavazza

Foto: Jaka Varmuž

Trajanje 85'.

Foto: Jaka Varmuž

Praizvedba "Grupa TNT – Alan Ford" dogodila se 10. juna 2016.

Godine na sceni Gledališća Koper

Sarajevska premijera u Kamernom teatru 55: 12. novembra 2016.
godine.

https://www.facebook.com/pg/GledalisceKoperTeatroCapodistria/photos/?tab=album&album_id=832010203597048

... Glas.ba

"Grupa TNT – Alan Ford" naziv je predstave bazirane na kultnom talijanskom stripu, koji je (upoznajmo mlade čitaoce) nastao 1969. godine iz pera scenariste i crtača poznatih pod pseudonimima Max Bunker i Magnus.

Ono što čini pravi fenomen u vezi s tim stripom jest činjenica: Alan Ford, prepoznatljiv po naglašenom groteski, satiri i crnom humoru, nigdje nije postao slavan, osim u Italiji i bivšoj Jugoslaviji, a ovdje je bio čak popularniji. Svi se slažu da je za to najzaslužniji zagrebački novinar i pisac Nenad Brixxy, koji je strip prevodio sa milanskog dijalekta te adaptirao u jedinstvenom jezičkom i stilskom maniru, koji nas je oduševljavao u tim godinama. Nakon što je Brixxy preminuo 1984., nove epizode Alana Forda više nisu imale jednak šarm.

U koprodukciji sarajevskog Kamernog teatra 55 i slovenskog Gledališća Koper, Alan Ford od 2016. godine dobija i novi scenski život (koji nikada nije imao u rodnoj Italiji). Naime, prvi put je za pozorište adaptiran sredinom '90-ih u beogradskom Teatru T i igran je po predlošku originalnog scenarija.

Nova sarajevsko-koparska adaptacija, međutim, praktično je nova priča.

Predrag Lučić, jedan od kreatora najslavnijeg ovdašnjeg satiričnog lista "Feral Tribune" iz Splita (ugašen 2008.), novinar koji piše hrabro i još uvijek satirično o devijacijama današnjeg društva, napisao je potpuno novu epizodu "Alan Ford" pod nazivom "Povratak otpisanih", a koja je temeljena na današnjem trenutku svjetske scene.

– Ta epizoda govori o trenutnoj izbjegličkoj krizi u Evropi, demistifikaciji svih lažnih vrijednosti Evrope koje pokazuju svoju

zavtorenost i netoleranciju, te koje kroz industriju straha i žice ustvari donose ogromnu korist onim pojedincima koji na toj industriji i rade – o Lucićevom tekstu rekao je Kokan Mladenović, režiser predstave.

Ovaj poznati niško-beogradski reditelj ističe da su svi iz kompletne družine TNT, na koje su čitaoci stripa navikli, lijepo i vješto upleteni u priču predstave, a upravo njihova satirična crta je bila u središtu zanimanja svih autora i glumaca koji su radili na predstavi. Likove Alana Forda, Grunfa, Boba Rocka, Broja Jedan i drugih tumače Mirsad Tuka, Armin Omerović, Anđela Kosić, Davor Golubović, Elma Juković, Rok Matek, Igor Štamulak, Aleš Valič i Gorazd Žilave.

Broj igranja	2
Broj gledalaca	314
30. mart.2017. godine	178
31. mart.2017. godine	178

4. april 2017. godine
NARODNO POZORIŠTE STERIJA, Mala scena Tomislav Pejčić

Drama Leona Kovkea (Momčila Kovačevića), nastala kao replika na *Zoološku priču* Edvarda Olbija / Edward Albee: *The Zoo Story*

VIKTIMOLOŠKA PRIČA

Režija: Fuad Tabučić

Igraju:

Maja: Jovana Andrejević / Jovana Božić

Nensi: Neda Grubiša

Muzika: Momir Cvetković

Scena i kostim: Sofija Lučić

TEHNIČKA PODRŠKA:

Sufer-ispicijent: Merima Ogrizović;

Organizacija: Vera Nedeljkov;

Šef tehnike: Dragoslav Dobrosavljević;

Šef scene: Borislav Krljić;

Majstor tona: Ilija Momirov;

Majstor svetla: Željko Novakov;

Stolarski radovi: Svetozar Vojtečki;

Bravarski radovi: Ištvan Foljan;

Rekviziter: Goran Marković;

Gardarober: Milica Lalić

Grafički dizajn: Sofija Lučić;

Vozač: Dragan Čanković;

Pet reči i dva pitanja.

Dete. Žena. Muškarac. Životinja. ŽRTVA.

Šta se dogodi kada se u nama probudi žrtva i onda postanemo nasilnici?

Da li je najgore nasilje nad samim sobom?

Fuad Tabučić

Izvor: eVršac

Viktimoška priča Leona Kovkea nastaje kao replika na *Zoološku priču* Edvarda Olbija, a na osnovu svega prethodno navedenog na neki način kruniše autentičnost i suverenost ovog dramskog pisca.

U fokusu drame jesu dve žene uzročno posledično vezane neminovnošću jednog od viktimoških zakona prema kome se počinilac zločina i žrtva pre tragičnog susreta moraju sresti bar jednom.

Maja i Nensi, glavne junakinje, u konstantnom naglašenom sukobu sa društvom koje ih i rađa i žrtvuje, okosnica su ideje o osudi prikrivenog i transparentnog nasilja i nasilja kao takvog.

One su žrtve društva koje je izgubilo sve moralne norme i potrebu za postojanjem moralnih korelativa.

One su devojke naše svakidašnjice, našeg okruženja.

Radnja smeštena u zatvoreni prostor butika „Intimno“ sugerise ideju kritike tretmana žene u takvom okruženju – ideju žene kao objekta tuđih života.

Takva ideja o ženi dominantna je u najširem kontekstu bitisanja u našoj današnjici, a u vremenima tranzicije u tzv. zemljama u razvoju gde i sami pripadamo, ona je ogoljena i tragično neminovna.

Broj igranja	1
Broj gledalaca	81

7. april 2017. godine

13. novembar 2017. godine

GAMBA PRODUKCIJA I KULTURNI CENTAR
PANČEVO

Mark Rejvenhil / Mark Ravenhill

PROIZVOD / PRODUCT

Peveo Đorđe Krivokapić

Autor projekta: Ivan Tomić

Igraju:

Glumica Olivija: Milena PREDIĆ

Producent Džejsms: Ivan Tomić

Kostim i scena: Katarina Grčić Nikolić

Kreativni producent: Milorad Jovanović

Fotografije: Sanja Veljković

Idejno rešenje kataloga i plakata: Jovan Tarbuk

Komad *Proizvod* napisao i odigrao Mark Rejvenhil na
Edinburškom Festivalu – Fringe, Škotska

Premijera u Kulturnom centru Pančeva, 22. marta 2017. Godine, Srbija
Beogradska premijera: 7. aprila 2017. godine u BITEF teatru, Srbija

<https://www.youtube.com/watch?v=qvREnjc87Jg>

Izvor: web sajt KC Pančevo

Rejvenhilov komad „Proizvod“ jeste pre svega satira, koja je strukturirana kao komad u komadu. Naime, dramski lik pod imenom Džejsms koji je producent, ubeđuje Oliviju, koja je glumica, da prihvati ulogu u njegovom novom filmu. U narednih sat vremena on joj detaljno prepričava radnju filma, što ujedno predstavlja i vreme trajanja ove predstave.

Tema filma, koju (producent) Džejsms prepričava (glumici) Oliviji, jeste ljubavna veza između Engleskinje Ejmi, koja je zaposlena u reklamnom odeljenju jedne velike telekomunikacione kompanije i pripadnika Al Kaide Muhameda, koji poslat u London i kome je poveren zadatak da organizuje teroristički napad na evropski Diznilend. Iz Džejsmsove priče o scenariju filma, Olivija saznaje da Ejmi živi sama i to od trenutka kada je njen partner Troj stradao u napadu na kule Bliznakinje, poznatijem kao 9/11. Daljim sticajem okolnosti Ejmi poziva Muhameda da prenoći kod nje gde otpočinje njihova ljubavna veza. Potom i sama Ejmi postaje teroristkinja, zatim upoznaje Bin Ladena, biva uhapšena, Muhamed takođe biva uhapšen i prebačen u kažnjeničku koloniju Gvantanamo, odakle ga Ejmi oslobađa u stilu velikih blockbuster filmskih ostvarenja.

Ovaj Rejvenhilov komad pokušava da se obračuna sa nekoliko, za samog autora, očigledno značajnih momenata. Na prvom mestu sa holivudskom dramaturgijom i načinom tretiranja tema, dakle, sa najjačom filmskom industrijom, koja ujedno dolazi iz države koja najaktivnije podržava i učestvuje u ratnim sukobima na globalnom planu. Iz ovog postupka saznajemo da sam Rejvenhil ume da piše 'holivudski'. Zatim, poigrava se sa površnošću poimanja savremenih ratnih sukoba, kao i ljubavnih odnosa, što su najčešće zastupljene teme unutar holivudskog miljea. Potom se ruga sveopštoj zavisnosti od brendova. Reklo bi se da film, dakle sama umetnost, u ovom narativu biva zloupotrebjen za zaradu i na taj način ostavljen bez mogućnosti da izvrši svoju tradicionalnu humanu ulogu. Ovakav film biva lišen katarzičnosti, kao i mogućnosti za bilo kakve dublje uvide, gde samim tim postaje samo još jedno zlo u nizu drugih.

Ovde se radi o banalnom čoveku koji želi da uspe u banalnom svetu. Duhovitost komada, pak, proizilazi iz toga što razotkriva

junaka, za koga imamo prirodnu empatiju kao činovnika (i vinovnika) jedne velike industrije, nesvesnog svog pogubnog delovanja.

Bitan momenat ove drame jeste i to što glumica Olivija nema replike u 'Proizvodu', a njena pojava je ograničena na slušnost. Sami glumci, dakle, nemaju replike u dogovorima i odlučivanju, jer im je jedino dozvoljeno da izgovaraju pompezne i/ili izlizane reči dvodimenzionalnih (ili čak jednodimenzionalnih) junaka, da bi time mobilisali gledaoce na površni patriotizam, laku zabavu, pornografski partnerski odnos, uz laganu a bljutavu muziku.

Aktuelnost događaja unutar komada, čini „Proizvod” Marka Rejvenhila više nego adekvatnim štivom za scensko izvođenje na bilo kojoj svetskoj sceni, pa i kod nas. Događaji koje opisuje, ugao iz kojih ih posmatra, način na koji ih sagledava i sama neobičnost forme, jesu preporuka za ovaj inovativni komad u kome će svako prepoznati vreme u kome živimo.

Broj igranja	2
Broj gledalaca	156
7. april 2017. godine	107
13. novembar 2017. godine	47

12. mart 2017. godine

Godišnji koncert odseka za savremenu igru baletske škole „**Lujo Davičo**”

<http://www.ldavico.edu.rs/strana.aspx?id=108>

Broj igranja	1
Broj gledalaca	135

18. april 2017. godine

NOVOSADSKO POZORIŠTE / ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ
Robert Lenard / Lénárd Róbert:

CRNI / FEKETE

Po viteškoj drami Ištvana Baloga / Balog István i po adaptaciji Ferenc Nemeta / Németh Ferenc
Reditelj: Žanko Tomić

Tekstovi pesama: Ferenc Nemet / Németh Ferenc k.g.

Muzika: David Klem / Klemm Dávid k.g.

Koreografija: Ista Stepanov k.g.

Scena: Žanko Tomić, Saša Senković k.g.

Kostim: Jasna Badnjarević k.g.

Stručni saradnik: Vladimir Todorović k.g.

Saradnica reditelja: Judit Ferenc

Ton: Atila Lukač / Lukács Attila, Tibor Biro / Bíró Tibor

Svetlo: Robert Majoroš / Majoros Róbert

Foto: Srđan Doroški

Igraju:

Crni: Arpad Mesaroš / Mészáros Árpád

Ivan Petrović: Gabor Pongo / Pongó Gábor

Simić: Atila Nemet / Németh Attila

Caja: Livia Banka

Stanoje Glavaš: Zoltan Širmer / Sirmer Zoltán

Ružica: Emina Elor

Andelija: Gabriela Crnković / Crnkovity Gabriella

Joško Oglu: Lehel Šoltiš / Soltiš Lehel

Kara Fejci: Melinda Šimon / Simon Melinda

Miletić: Daniel Gomboš / Gombos Dániel

Ambrus: Atila Giric / Giricz Attila

Anganti: Atila Mađar / Magyar Attila

Premijera: 04. februar 2017. godine, NOVOSADSKO POZORIŠTE / ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ, Srbija

<https://www.youtube.com/watch?v=Uc3s9y3Byn4>

<https://www.youtube.com/watch?v=qQQrHDkibGs>

OBJAVE:

http://www.rtv.rs/hu/kultura/fekete-bemutato-az-ujvideki-szinhazban_797510.html

<http://oradio.rs/sr/vesti/kultura/pozoriste/mesaros-revolucija-pocinje-u-supermarketu-4698.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=Uc3s9y3Byn4>

<https://www.youtube.com/watch?v=qQQrHDkibGs>

Dečak i još mnogo štošta: Bence Salai / Szalai Bence s.a.
Momak i još mnogo štošta: Robert Ožvar / Ozsvár Róbert s.a.

Jelena, kasirka i još mnogo štošta: Stanislava Orlović /Orlovity Sztanislava s.a.

Trajanje: 90'.

O čemu je "Crni"?

Maj nejm iz Crni, Đorđe Crni, end maj papa voz a roling ston... Aj em handrd prsent hirou, hirou from evri senčeri... Let mi tel ju maj amejing stori...

Naš 21. vek očima 18 veka. Sve je isto, samo nas nema... Urnebesno, uraganski, neponovljivo...

Izvor: Blic

MAJ NEJM IZ CRNI Vožd Karađorđe iz mađarskog ugla

Z. Č. | 04. 02. 2017 - 12:00h

Predstava „Crni”, koja oslikava do sada neprikazano tumačenje teksta „Crni Đorđe” iz 19. veka o srpskom junaku Karađorđu iz pera mađarskog pisca Ištvana Baloga, premijerno će biti prikazana na sceni Novosadskog pozorišta večeras u 19 časova.

Arpad Mesaroš igra Karađorđa

Predstavnici Novosadskog pozorišta/Ujvideki szinhaz tvrde da je “Crni” jedan od najneobičnijih projekata do sada, ne samo u njihovom teatru već i u pozorištu u Srbiji uopšte, jer je režiser Žanko Tomić uspeo da pajtonovski bizarno i duhovito napravi predstavu smešnu da cepa stomak i oštru da boli glava. Tomić objašnjava da je „Crni” zapravo novo delo nastalo veštirim rivrajtingom naivnog romantičarskog komada sa pevanjem i pucanjem „Karađorđe“ Ištvana Baloga iz 1812. godine, koje je priredio Robert Lenard koristeći samo strukturu pomenutog teksta.

- Balogov komad se bavi munjevitim usponom junaka Crnog Đorđa od usamljenog prognanika do narodnog vođe, koji na kraju osvaja i Beograd, o narodnoj buni zvanoj Prvi srpski ustanak. Naš akcioni mjuzikl se međutim bavi pitanjem “kako bi izgledao Poslednji srpski ustanak?” Pa, kao i uglavnom sve oko nas: parodično - priča Tomić.

Arpad Mesaroš, Predstava „Crni”, sa probe

Karađorđa u predstavi tumači dobitnik Sterijine nagrade Arpad Mesaroš, koji nam otkriva da je Crni u stvari karikirani lik.

- Crni više od svega voli svoju kuburu. Više od sebe, svoje ljubavi Anđelije, žena, vere, borbe. Kubura je njegova snaga, njegov fetiš. Više od svega toga, moj utisak je da je Crni veliko pitanje o tome da li je moguća revolucija u vremenu nepodnošljivo potrošačkom, u kojem je životni imperativ običi sva sniženja, kupiti što više robe, ne misliti kako je oko nas i nama - priča nam Mesaroš, i dodaje da je pitanje svih pitanja da li išta može da se promeni.

Sjajna Gabriela Crnković koja glumi Karađorđevu ljubav Anđeliju svojim likom pokušava da rastumači šta sve može da se desi ženi u ratu.

- Mogu da je ponize, da postane zatvorenik, žrtva ili ljubavnica. Ako je ovo poslednje, bitno je da li je smatraju svojinom ili dobije uzvraćenu ljubav, pažnju i poštovanje. Anđelijina sreća leži u tome da u Crnom upoznaje takvog partnera koji je ne prisiljava, na koga gleda s oduševljenjem. U njemu vidi oslobodioca i heroja. I nema povratka. Nju zaslepljuju oduševljenje, ljubav, žudnja za borbom i ukus krvi – objašnjava nam Crnković.

Kompozitor David Klem dao je posebnu notu ovoj viteškoj drami i kaže da je Crni čist u svojoj prljavštini, da preteruje i da je zbog toga realan, da bode oči i tera te da trepćeš.

- Da postoji svetlo u crnoj boji - lakše bi se objasnile stvari koje nam se dešavaju trenutno. Što nam više "osvetljavaju" put, to manje vidimo. Možda je rešenje da zatvorimo oči i da polako, tapkajući, ali pomoću svog instinkta krenemo putem koji smo sami odabrali makar i ne videli ništa, oslanjajući se na sopstveni mrak, polako i postepeno paleći sopstveno svetlo. Tako više nećemo biti primorani da nas osvetljavaju i da nas zaslepljuju – zaključuje Klem.

Na predstavu urnebesno poziva glavni lik karikiranim engleskim jezikom na čistom srpskom: "Maj nejm iz Crni, Đorđe Crni, end maj papa voz a roling ston. Aj em handrd prsent hirou, hirou from evri senčeri. Let mi tel ju maj amejing stori".

Broj igranja

1

Broj gledalaca

133

29. april 2017. godine

PROMOCIJA ALBUMA *DALJINE*

Bojana Vunturišević i gosti iznenađenja:

Ivan Mirković Bambi, bas gitara

Marko Milošević, poznatiji kao MKDSL, ritam, mašina i sempleri

Izvor: <http://www.politika.rs/sr/clanak/379075/Spektar/Ritam/Vreme-je-stalo-u-1987-godini>

Nekadašnja pevačica benda „Svi na pod” Bojana Vunturišević u Bifef teatru će 29. aprila predstaviti svoj prvi samostalni album – „Daljine”.

Ova tridesetdvođodišnja pevačica, tekstopisac i kompozitor, umetnica prepoznatljivog vokala, pred publikom će nastupiti u triju koji uz nju čine Ivan Mirković Bambi, bas gitara, i Marko Milošević, poznatiji kao MKDSL, ritam, mašina i sempleri.

U grupi „Svi na pod” provela je pet godina, od 2009. do 2014. godine.

– Pet godina sam bila pevačica, kompozitor, veštica, kafe kuvarica i dadilja... Sve po potrebi – kaže, smejući se, mlada umetnica koja je diplomirala na beogradskom Fakultetu muzičke umetnosti na odseku muzičke pedagogije.

Na pitanje kako se klasičar našao u vodama popa, jednostavno odgovara da ju je ta muzika uvek zanimala.

– Od 18. godine se bavim ovom muzikom, popom, rokenrolom... i to paralelno sa studijama. Prvi bend u kojem sam bila zvao se „Rut aut”, drugi je bio „Mistejk, mistejk”, a potom je usledio rad u grupi „Svi na pod”. Eto, 14 godina sam u muzičkim vodama. To muzičko iskustvo je bitno ali privatni odnosi među ljudima su me naterali da odem u solo vode. I u te vode sam uplovila 2014.

godine, što jeste izazov, a i teško je, naročito zbog moje bebe koja ima godinu dana – priča Bojana koja će novi album predstaviti i na „Mikser” festivalu 27. maja.

Uz nju je sve vreme Ivan Mirković Bambi sa kojim saraduje od 2008. godine.

– Mi smo uigran tandem. Tu su i razni drugi ljudi koji mi pomažu u organizacionom poslu, oko medijskih gostovanja – kaže mlada umetnica.

– Koncerte ugovaramo u inboks „Fejsbuka”. Koristim novo sredstvo komunikacije – smejući se kaže.

Album „Daljine” radila je sa Bambijem i Minjom Bogavcem godinu dana i reč je o klasičnom popu.

– Ima devet pesama na njemu a mi volimo da kažemo da je to patetična priča sa srećnim krajem u devet činova. To je, zapravo, intimna priča. Ljubavna pisma koja sam svojevremeno, 2014. godine, slala u Portugal i koja su potom pretočena u album – priča Bojana dodajući kako je sa Bambijem ta pisma obradila muzički a sa Minjom tekstualno.

– Aranžman je poveren Bambiju koji je taj posao odradio maestralno.

Singl „Kese etikete” već je postao hit i ova pesma je pre mesec dana najavila album, kaže Bojana i dodaje kako će se odmah nakon koncerta održanog u kamernoj atmosferi Bifef teatra mala ekipa muzičara „baciti” na snimanje spota naslovne numere „Daljina”.

– Želeli bismo da predstavimo album u regionu. Već nam stižu pozivi iz Zagreba. Nećemo raditi albume na godinu dana ali ja bih volela da u celoj ovoj priči postoji neki kontinuitet. Ako dodate i kvalitet, onda je to prava stvar – kaže Bojana Vunturišević.

Na pitanje može li da se živi od muzike ona kategorično tvrdi da – može!

– Naš glavni problem je što smo mi rokenroličari – hobisti. Radimo još hiljadu stvari pride. A ako bismo se bavili muzikom osam sati dnevno, pet dana u nedelji, sigurno ne bi izostao rezultat. Ali, ima tu i problema. Bar kada smo mi mladi muzičari u pitanju. Radio ne vrti novu muziku. Vreme je stalo u 1987. godini. Ne dozvoljavaju da se upoznamo sa nečim novim što ova zemlja rađa – tvrdi Bojana Vunturišević.

Na našu konstataciju kako postoji internet koji je postao moćniji od većine medija, ona kratko konstatuje:

–U Srbiji sve kasni pa tako i moć interneta!

Izvor: <http://oradio.rs/sr/vesti/drustvo/intervju/bojana-vunturisevic-daljine-boje-okeana-5166.html>

Dušan Majkić

Može se slobodno reći da je domaća pop scena dobila zasebnu, žensku, liniju na svom autoputu. Mlada beogradska muzičarka **Bojana Vunturišević** konačno je objavila album prvenac „Daljine” koji isijava toplim nijansama leda i uz koji ćemo saznati zašto se svako od nas iznova mora preispitivati. Ovo izdanje najavljeno je još u martu, singlom „Kese etikete”, a sada je napokon dostupan u celosti na svim muzičkim digitalnim servisima, kao i u fizičkom izdanju.

„Daljine su 2543 km daleko od Beograda, tamo negde između Juga i Zapada. To je najpatetičnija priča sa hepi endom, koja se mnogo lepše peva nego priča i staje u devet pesama”, navodi njegova autorka. Na tom kreativnom putu po celom svetu, u fantastičnoj i nezaboravnoj rolerkoster avanturi, pridružili su joj se njeni najbliži prijatelji i saradnici koji su sve te teške i izazovne stvaralačke promene spakovali u jedan novi zvuk koji ne trpi konvencije.

Ovaj album se pojavio posle tri godine tvoje izdavačke pauze. Koje si promene uvela u svoj stvaralački proces i šta si najviše istraživala na tom polju?

Ono što se desilo novo jeste da sam skroz iskreno želela da ispričam ljudima šta se meni dešava. Ali, to nije bilo u onom fazonu da svima objasnim situaciju, nego sam taj stvaralački proces posmatrala kao terapiju koja bi mi popravila stanje nakon raspada benda (Svi na pod). Radi se o životnim okolnostima koje nisu baš bile prijatne, ali su bile inspirativne. U pomenutoj, sada već bivšoj, grupi sam bila okružena prekaljenom ekipom muzičara. Oni su mi svi, na neki način, bili mentori koji su mi pojašnjavali proces pisanja tekstova, šta je to rokenrol, na koj način umetnik treba da govori iskrenim jezikom, da se neprestano bori za opšte dobro... A ja sam kroz to učenje izgubila sebe! Sa druge strane, dosta sam naučila. Prilikom kreiranja novog albuma potpuno sam želela da zanemarim bunt kako bi, jako sebično, pristupila pisanju pesama i baš sam se udobno osećala u tom odelu.

To je malo kontradiktorno. Vratila si se sebi „Daljinama“?

Pa, daljine su blizine. Tačka.

Broj igranja	1
Broj gledalaca	137

04. maj 2017. godine

DAH TEATAR

Pozorišna instalacija:

ŽENE DADE – JEDNA MOGUĆA IZLOŽBA / DADA'S WOMEN- ONE IMAGINARY EXHIBITION

Režija i koncept: Dijana Milošević

Igraju: Evgenija Eškina Kovačević, Aleksandra Jelić, Ivana Milenović Popović, Ivana Milovanović, Ivan Nikolić

Muzičari: Nemanja Ajdačić, Uglješa Majdevac

Scenografija: Neša Paripović

Kostim i šminka: Snežana Arnautović i DAH Teatar

"Ready-made" koferi: Evgenija Eškina Kovačević,

Aleksandra Jelić, Ivana Milenović Popović, Ivana

Milovanović, Ivan Nikolić

Svetlo: Milomir Dimitrijević

Organizacija i PR: Nataša Novaković

Fotografija: Una Škandro

DAH Teatar se zahvaljuje: Kulturnom centru Beograda,

Snežani Arnautović, Kristini Morus, Neši Paripoviću i Širi

Vulf

Prošle i ove godine obeležava se 100 godina umetničkog, antiratnog, avangardnog pokreta dadaizam. Po celom svetu umetnici su izvodili omaže ovom važnom umetničkom pokretu kroz razne vrste performansa, izložbi, edukativnih i interaktivnih događaja. Ipak, upadljivo je da su umetnice, čiji je značaj bio veliki i koje su odigrale veliku ulogu u pokretu DADA, bile nedovoljno zastupljene u pomenutim slavljenjima dadaizma, kao i u pokretu DADA uopšte.

Ova pozorišna instalacija govori o neophodnosti traganja za drugačijim interpretacijama koje će obezbediti celovitiju sliku pokreta DADA i predstavljati tumačenje pokreta bazirano na relevantnijoj istoriji u kojoj su umetnice imale jednako važnu ulogu kao i umetnici. Takođe razmatra dadaizam kao umetnički pokret koji nam se posebno obraća danas kada na žalost vidimo toliko sličnosti sa vremenom pred početak prvog svetskog rata: konflikti širom sveta, izbeglička kriza, zastrašujuće siromaštvo. U današnjoj političkoj klimi, umetnici moraju da nađu način da se kreativno angažuju da bi se suprotstavili sistemima nasilja, kao što su mizoginija, ratovi i teror profita.

<http://vladimirkolaric.blogspot.rs/2017/02/zene-dade-dah-teatar-2017.html>

Odbrana umetnosti, 06. februar 2017, ŽENE DADE (Dah Teatar, 2017), Vladimir Kolarić: **JEDNA SASVIM BEZOPASNA ILUZIJA**
Sve je već u naslovu: *i dada čiji jubilej eto i dalje obeležavam, i žene, te skrivene i od očiju javnosti i istorije sklonjene žene koje su dale značajan doprinos ovom pokretu.*

Predstava „Žene dade - Jedna moguća izložba“ DAH Teatra, u režiji Dijane Milošević (2017) ima najpre skroman i programski cilj markiranja ženskog prisustva, odnosno prisustva žena u ovom nominalno najradikalnijem avangardnom pokretu, koji je, biće, rušio

sve kulturne i društvene barijere osim, izgleda, patrijarhata, i sve smislove, osim, opet izgleda, onog koji generiše patrijarhalna dominacija kao takva.

Ali, ipak, nije ovo predstava koja sva ta nekada radikalna i revolucionarna pitanja preokreće u identitetska, ona ukazuje na nemoć svake borbe protiv dominacije i kontrole, koja „štediti“ i „previđa“, ako ne na rečima ono na delu i praksi, same duboke osnove, „dubinske strukture“, te dominacije i kontrole, one koje su matrica, koje onda eh-ta-istorija samo reprodukuje.

Otud jeza rata koja lebdi nad ovom predstavom, kao i nad dadaistima onda, kao nad nama sada, kao nad svima nama manje ili više u svim vremenima, dok je vremena. Ali otuda i nada, da istorija nije samo nasilje i zlo, nego često pruža i primere dobra, one istinske ljudske snage; a na nama je da odlučimo - koja će od tih istorija biti „naša“. Nešto je ipak i do nas, koliko god nas razuveravali, nije sve slepa sudbina i još sleplja sila, nije sve pravo jačeg, bešnjeg i brojnijeg.

A moć ili nemoć umetnosti u istoriji i vremenu, šta je to? To je ono da hoćemo i da jesmo, da jesmo ono što hoćemo i hoćemo ono što jesmo. Makar i na trenutak, i pobedili smo, čini nam se.

Neprijatelji čovečanstva će uvek biti oni koji se bore za mir, koji ne odstupaju. Čovečanstvo će ih klati i goniti, jer postavljaju ono odlučujuće, i jedino pravo dadaističko pitanje, ako dadaizam želi da bude radikalnost sama, krajnje pitanje - ima li šta važnije od pojedinačnog ljudskog života, ma kog i ma kakvog života? Pevajmo o tome, pevajmo i zasipaće nas krvlju i govnama; ali pevajmo. Ipak, najveća vrednost ove „scenske izložbe“, "pozorišne instalacije", je ono što bi uvek i trebalo da bude najveća vrednost svake scene - oni na njoj: glimci Evgenija Eškina Kovačević, Aleksandra Jelić, Ivana Milenović Popović, Ivana Milovanović, Ivan Nikolić, i muzičari Nemanja Ajdačić i Uglješa Majdevac. Oni su ono lepo i čulno, jedinstveno, razgaljujuće, ono što smo uvek voleli u pozorištu; zbog čega imamo iluziju da je pozorište, ipak, nešto malo više od života, onog života vremena i svakodnevnice, za koji nekako i ne verujemo da smo stvoreni da živimo. A to je za razliku od naših svakodnevnih života, jedna sasvim bezopasna iluzija.

Broj igranja	1
Broj gledalaca	26

05. maj 2017. godine

DAH TEATAR

MOŽDA SANJATI! / PERCHANCE TO DREAM!

Režija i dramaturgija: Dijana Milošević

Glumica: Ivana Milenović Popović

Muzičar: Uglješa Majdevac

Muzika: P. I. Čajkovski, C. Nielsen, D. Brubeck, slovački folklorni motiv, muzička grupa Buldožer, W. Lutoslawski, I. Stravinski, U. Majdevac

Scenografija: Neša Paripović

Kostim: Ivana Stanković

Svetlo: Milomir Dimitrijević

Fotografija: Una Škandro

PR i organizacija: Nataša Novaković

DAH Teatar zahvaljuje: Jadranka Anđelić, Zoran Lazović, Maja Mitić, Shira Wolfe

DAH Teatar posebno zahvaljuje Irini Kružilini za idejno rešenje kostima

U predstavi su korišćeni tekstovi: Ivane Milenović Popović, odlomak iz "Hamleta" V. Šekspira, tekst Iren Majer iz knjige "Ženska strana rata", tekst Jugoslava Hadžića iz predstave "Snovi i prepreke

MOŽDA SANJATI!

Šta se dogodi kada se karakter iz predstave "Snovi i prepreke" zavrti, i u tom okretu okreće u novoj predstavi "Možda sanjati"?

Taj "spin-off" dovodi do novih prizora koji postavljaju pitanja o smislu odlaska iz sopstvene zemlje, o životu u umetnosti, o mogućnosti ili nemogućnosti izbora, o vrednosti sopstvenog sna.

Mlada žena svakoga dana, na putu do svog pozorišta, sreće čoveka koji na ulici okružen otpakovanim ruksakom i instrumentima, ogrnut čebetom sa egzotičnom šarom, svira. Oni ne dele maternji jezik, ali dele drugačije jezike koji se prostiru van govora. Ona mu priča, ili samo zamišlja da mu priča, priču svog života. On joj odgovara muzikom.

Oni pokušavaju da nađu smisao svojih životnih izbora u svetu gde su ljudi prisiljeni da napuste svoje domove da bi se spasili, u kome je nekada najvažnije slediti nit šekspirovskog snivanja.

Vladimir Kolarić, pisac, teoretičar filma i umetnosti

DO POSLEDNJEG DAHA

Totalitarni um bi da naš život i naši snovi budu ništa, i to ne samo sa stanovišta nekog konstruisanog totaliteta, nego i za nas same, za svakog/svaku od nas pojedinačno.

A predstava DAH Teatra "Možda sanjati!" (2016, režija Dijana Milošević) otvara nam prozore za i uramljuje (i to bukvalno - scenski) baš te naše male živote i male snove, za koje ne bismo smeli nikome da dopustimo da nas ubedi da su bilo isti kao svi/svačiji drugi bilo nebitni sa stanovišta celine. A ko određuje šta je i šta mora da bude ta celina - to nekako uvek propuste da nam kažu.

U svom zrelom i izgrađenom scenskom prisustvu Ivana Milenović Popović odigrava svoj život i svoje snove, a interakcija sa muzičarem (Uglješa Majdevac) omogućava da se to prisustvo odredi upravo kao takvo - scensko, igrom prevladavajući dihotomiju između stvarnosti i fikcije, života i umetnosti, sna i jave, snova i budnosti.

I naravno, to je predstava i o umetnosti i umetniku: jer šta kada se posle dugotrajnog i napornog sticanja umetničkih veština, "rada na sebi", ponovo - ali ovaj put baš kao umetnici - suočimo sa tvrdim zidom realnosti, kada shvatimo da za nas, i to za nas kao umetnike, ponovo nema bekstva, nema izlaza, nema koketerije, a da breme koje smo na sebe uzeli nije nimalo lako. Da bi sve osim toga da kažemo svoju reč bilo kukavičluk i zločin, i da konačno i mi, kao umetnici, nešto moramo. Da ta reč ponekad nije samo za nas, nego i za nekog drugog, za neke druge, koji u nas gladaju sa iščekivanjem i nadom, sa osećanjem da im - ipak i u osnovi - nešto dugujemo. Da kao umetnici moramo moći da se stavimo na mesto drugog, drugih, ponekad na mesto toliko drugih da im se ni broja ne zna, jer drugi nikada i ne bi smeli da budu broj.

A tamo, gde više niko nije broj - tamo bi morala da se rađa umetnost.

Broj igranja

1

Broj gledalaca

42

16.05.2017. godine
FAKULTET DRAMSKIH UMETNOSTI, BEOGRAD (FIST12)

Andrija Lakić
SENDI BIČZ OF MARS

Režija: Pavle Terzić
Igraju:
Kolumbo: Nedim Nezirović
Boža: Marko Grabež
Čiča: Miloš Vlalukin
Satara: Saša Nićiforović
Vukan: Marko Pavlović
Veseli: Nikola Štrbac
Marija: Dunja Stojanović
Scena: Miloš Todorović
Kostim: Katarina Samohin
Dizajn zvuka: Milan Antić
Realizator zvuka: Teodora Đurković
Produkcija: Kristina Lalić Spiršković
Asistent produkcije: Anja Spiršković
Pomoćnik režije i organizator: Arsenije Milenković

Predstava traje 70

Premijera: 22. mart 2017, Dorćol Platz
(otvaranje 12. FIST-a)

O PREDSTAVI (ukratko):

Svoje utočište kao beg od surove realnosti, petoro adolescenata i jedan zalutali "veteran", pronašli su u mračno zagušljivoj igraonici, po imenu „Katakomba 24/7". Razbacujući se satima slobodno neiskorišćenog vremena, jednoga dana ostaju bez interneta pa zatim i struje, a da stvar bude još zanimljivija, napolju počinje oluja koja ih neminovno primorava čekanju skrštenih ruku. Iznenada se u igraonici pojavljuje devojka po imenu Marija, koja traži sklonište od oluje. Sve bi prošlo u najboljem redu, da svaki od naših junaka na jedan određen način nema problem u "muško-ženskom" odnosu pa čak i bezazlenom razgovoru sa suprotnim polom. Boža ne zna kada je pravi trenutak da poljubi devojku dok Kolumbo ne može čak ni da započne konverzaciju sa njima. One su za njega jednostavno bića sa druge planete. Satara nije svestan da mu je jedna devojka zapravo dovoljna dok oženjeni Čiča laže sebe već godinama, da još nije pronašao "osobu svog života". Za sam kraj, ostali su Vukan koji ne razume istinsko postojanje žena kao i Veseli, koji zbog svojih strahova na jedan frigidan način, ne može da ima zdrav odnos sa svojom devojkom. Upravo Marijinim ulaskom, počinje moralni sukob naših "gejmpera", koji direktno bivaju izloženi iskušenjima novog člana ove "utopije". Tokom predstave oni bivaju izloženi najvećim iskušenjima u svome životu i polako otkrivaju surove tajne, koje se kriju iza već pomenute oluje, tačnije njihovih života!

REČ REDITELJA:

Svaki adolescent tokom faze odrastanja prolazi kroz različite periode, pa samim tim pronalazi određene vrste "ventila" koji mu pomažu da barem na trenutak ode u taj neki, da ga nazovem drugi, odnosno prividno bolji svet. Jedini je problem, kada nam taj svet postane zanimljiviji, konkretniji i realniji od onog pravog. Danas se nalazimo u vremenu kada je internet omogućio, da nam se sve nalazi na dohvata ruke pa je samim tim, sve više mladih ljudi, koji sate, pa čak i dane provode na internetu ili prosto smisao odrastanja pronalaze, igrajući igrice u nedogled. Tehnologija je toliko napredovala, da će vrlo brzo stvarni svet biti zamenjen virtualnim dok će odlazak u park, šetnju, na putovanje, običan ručak sa prijateljem ili čak izlazak sa devojkom doslovno biti virtualizovan i doveden na sam tehnološki vrhunac. Nažalost, to će život i njegov smisao daleko unazaditi, pa će sam kontekst socializacije biti doveden pod znak pitanja. Upravo iz tog razloga, predstava "Sendi bičz of Mars", na jedan farsično tragičan način pokušava dočarati sudbinu "izgubljenih generacija" odnosno mladih ljudi koji su ostali bez kompasa i zalutali u mrak iz koga ne mogu pobeći.

Broj igranja
Broj gledalaca

1
178

18. maj 2017. godine

MC Arčy

100 godina sumanute istosti – „Čujte Srbi! Čuvajte se sebe”

Koncertno izvođenje po knjizi *Ecoutez les Serbes*, Dr Rudolfa Arčibalda Rajsja / Rudolph Archibald Reiss

Performans je autorski koncept Dragana Simeunovića koji koautorski izvodi sa Milošem Dilkićem i Pavlom Soviljem
Autor muzike: Uroš Teofilović
Izvršni producent: Branko Žujković

Dr. Archibald Rudolph Reiss

REČ AUTORA:

U aktuelnom istorijskom trenutku, u kojem su oživali duhovi početka dvadesetog veka tj. ponovnog pozivanja na novi svetski rat zarad starog svetskog poretka i u jeku višedecenijskog života u anarhiji sistema koju šačica intelektualne elite i nazovi političara uspešno održava, mi se sećamo reči jednog čuvenog, Dr Rudolfa Arčibalda Rajsja, koji je žrtvovao sve da bi postao jedan od nas. Veliki čovek koga je srpska duša opčinila ali koga je takođe pogana reč jednog srpskog ratnog profitera na kraju i ubila. Kao i u svemu ostalom mi smo ovom čoveku odavali lažno spoljno uvažavanje, nazivajući njegovim imenom ulice i škole širom Srbije, ne osvrćući se na njegove mudre reči koje su nam ostale kao zaostavština. Ovim performativnim činom mi njegovim rečima dajemo glas u nadi da će taj glas naći put do ušiju i srca srpskog građanstva i srpskog naroda. Delo „Čujte Srbi. Čuvajte se sebe“ Dr Rajsja je napisao 1928 duboko razočaran u srpsku inteligenciju i političare, i strastveno zaljubljen u bit srpskog naroda. Delo je ostavljeno u amanet da bude ogledalo nas samih nama samima. Dr Rudolf je insistirao da se delo objavi posthumno. On je umro 1929, a delo je objavljeno 1996. Davno napisane reči velikog Dr Rudolfa Arčibalda Rajsja su više nego aktuelne ovde i sad, jer je danas više nego očigledno da mi bezmalo ceo jedan vek živimo u torturi kvazi intelektualizma i politikarenja.

*Rudolph Archibald Reiss (Hehcberg, Hauzah, Baden, Nemačka 8. jul 1875 —8. avgust 1929 Beograd, Kraljevina Jugoslavija), švajcarski forenzičar, doktor hemije i publicista. Na poziv srpske vlade je 1914. godine došao u Srbiju da istražuje zločine austrougarske, nemačke i bugarske vojske nad civilnim stanovništvom, o čemu je napisao mnoge knjige i radove, koji su objavljivani u uglednim švajcarskim, francuskim i holandskim časopisima. Kao svoje posmrtno zaveštanje srpskom narodu ostavio je neobjavljen rukopis knjige „Čujte Srbi!“^{[5][6]} na francuskom jeziku, u originalu *Ecoutez les Serbes!*. Ova knjiga je završena 1. juna 1928. godine, a 2004. godine je štampana u velikom tiražu i deljena besplatno. Zasluge za ovo su imale fondacija „Dr Arčibald Rajs“ iz Beograda i Šabačko-valjevaska eparhija.

5. <https://web.archive.org/web/20091010091412/http://www.srpskidespot.org.rs/Tekstovi/CujteSrbi1.htm>

6. <https://web.archive.org/web/20091011153706/http://www.srpskidespot.org.rs/Tekstovi/CujteSrbi2.htm>

Broj igranja	1
Broj gledalaca	56

24. oktobar 2017. godine

X ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA

PRODUKCIJA 21. FESTIVALA KOREOGRAFSKIH
MINIJATURA, 2016: *U KORAK S VREMENOM*
(nagrada Ohrabrenje FKM 2016)

POKUŠAJ USTANKA IZ FOTELJE

Autor: Dušan Murić

Izvođači:

Ana Ignjatović Zagorac, Jelena Bulatović, Tamara Pjević,
Stefan Veselinović, Dušan Murić

Asistenti realizacije: Ivana Koraksić i Marija Bajčetić

Majstor svetla: Dragan Đurković

Ton majstor: Jugoslav Hadžić

Trajanje: 70'

Premijera: 07. jun 2017. godine, 20h, BITEF teatar

<https://youtu.be/uOLdpbk1dHw>

O PREDSTAVI:

Zarad 'preživljavanja' (a to je rastegljiv pojam) umetnici pristaju da budu deo raznih reklama, promocija, događaja, koji uglavnom služe ojačavanju i perpetuiranju kapitalističke mašine i odnosa, da bi se zatim vratili svojoj umetnosti, gde promovišu visoke humanističke ideale. Posebno su interesantne 'tezge' koje upravo koriste te humanističke, građanske i druge, ideale kao banalnu oblandu za 'uvijanje' svojih proizvoda i usluga (na primer banke). Kako, i da li, umetnik može da sačuva svoj integritet? Šta ostaje od njegove umetnosti, jednom kada je taknuta banalizacijom? Pirueta na kori od banane.

O AUTORU

<http://www.dancestation.org/stanica/portfolio/dusan-muric/>

Bavi se performativnim delatnostima od 1995. Uglavnom savremenim plesom u koreografijama Bojane Mladenović, Isidore Stanisić, Nele Antonović i Anđelije Todorović. Takođe nastupao i bio zadužen za scenski pokret u više savremenih dramskih predstava Petra Pejakovića, Anje Suše, Ivane Koraksić, kao i u predstavama drugih autora.

Sa Bojanom Mladenović, koautor međunarodnog projekta "Korak dalje: " (2003-2005)

Autor i moderator interdisciplinarnog projekta "Mozart Or Z (of) ART" (2005-2006)

Pokretač i moderator programa "Jam Užina" – improvizacijske plesne večeri (REX, 2005-07.)

Značajnije autorske predstave:

"A few sweaty t-shirts" no-budget solo (REX, 2005);

„Snežna Kraljica" plesna predstava za decu (MP „Duško Radović", 2005.);

"I'm pro spam" solo performans/predstava (CZKD, 2008. Festival Kondenz);

„Robinzon Kruso" i „Julije Cezar", no-budget inscenacije kolektiva S.N.O.B. (REX, 2009-10);

„Vrbovanje Utopije" (Magacin, 2012. festival Kondenz);

„Između hira i straha" (Magacin, 2013. festival Kondenz)

„Društvo mrtvih srpskih pesnika – KUP" (koautor sa Ivanom Koraksić, ulični performans, 2013. NKSS)

Stipendista je DanceWeb-a (ImpulsTanz, Beč) 2002.

Jedan je od osnivača „Stanice" servisa za savremeni ples, i koautor projekta "Puzzle" (Stanica i JDP, 2009).

Povremeno učestvuje u projektima organizacije za promociju Novog Cirkusa "Cirkusfera"

Dušan Murić je dobitnik tri nagrade Udruženja baletskih umetnika Srbije (UBUS), organizatora Festivala koreografskih minijatura (FKM): druge Nagrade stručnog žirija, Nagrade kritike i nagrade OHRABRENJE 20 FKM-a (2016).

Broj igranja	2
Broj gledalaca	177
07. jun 2017. godine	132
24. oktobar 2017. godine	45

16. jun 2017. godine

KoTo(R) o Kotoru

Reditelj: Petar Pejaković

Autori i učesnici:

Marjan Šantić

Radmila Beća Radulović

Slavica Lompar

Jelena Vukasović

Maja Mrđenović

Ilko Marović

Dragana Kunarac

Jelena Franović

Tatjana Rajić

Aleksandra Kapetanović

Maruška Drašković

Zorana Milošević

Mitar Mića Jovanović

Antonio Grgurović

Mirjana Popović

Stefan Lazarević

Žarko Nikolić

Mirjana Petrović

U saradnji sa umjetnicima: Miodrag Vargić, Dušan Murić,

Aleksandra Dejanović

Predstava realizovana u okviru konferencije: *Kulturno nasleđe vredi Jugoistočnoj Evropi* koju organizuju Udruženje građana Evropa Nostra Srbija, panevropska mreža posvećena kulturnom nasleđu Evropa Nostra, kao i mreža za nasleđe Jugoistočne Evrope

<https://www.youtube.com/watch?v=2swbx1BRCts>

Foto: Dragana Drašković

U okviru konferencije *Kulturno nasleđe vredi Jugoistočnoj Evropi* koju organizuju Udruženje građana Evropa Nostra Srbija, panevropska mreža posvećena kulturnom nasleđu Evropa Nostra, kao i Mreža za nasleđe Jugoistočne Evrope.

KoTo(R) o Kotoru je dokumentarna pozorišna predstava inicirana od strane nevladine organizacije Expeditio, a koja je nastala kao rezultat procesa rada reditelja Petra Pejakovića sa stanovnicima Kotoru. Ovaj proces je obuhvatio više od 50 radionica (od oktobra 2015. do juna 2016.) i u njima je uzelo učešće oko 60 građana/ki. Cilj je bio da se prikažu posebnosti, ali i problemi koji tište građane/ke. U predstavi su stanovnici/e ujedno autori i učesnici.

Najmanji mogući zajednički imenitelj je određeni aktivizam koji svi članovi nose u sebi. Riječ „drama“, kao sinonim za dramsku i pozorišnu umjetnost, potiče od starogrčke riječi koja znači radnja ili akcija. Dakle, pozorište kao princip akcije, u ovom slučaju društvene akcije, nešto je što najsnažnije okuplja ovu grupu ljudi. Ovo je veoma rijedak i značajan primjer pozorišnog djelovanja, ne samo u Crnoj Gori, već i u regionu. Nadam se da će zaživjeti i dalje se razvijati, objašnjava reditelj predstave.

Teme koje ova drama pokreće, su ujedno najvažnije teme za građane/ke Kotoru – tema života u strahu, izumiranje starog grada, borba protiv kulture, ljubav prema gradu, neefikasnost gradske vlasti, devastacije, razorno licemerje i ćutanje, dekadencija i dr. Nakon osmomesječnog procesa, ova participativna predstava je doživjela svoju premijeru juna 2016. godine u Kotoru, a beogradska publika će ponovo moći da je vidi i u svom gradu jer, iako posvećena Kotoru, ova drama otvara danas veoma univerzalna pitanja, te podstiče građanski aktivizam i participaciju.

Nakon predstave, a u okviru pomenute konferencije, usledila je diskusija sa učesnicima o aktivizmu u oblasti kulturnog nasleđa, u kojoj su učestvovali Sneška Quaedvlieg Mihailović, Evropa Nostra, Brisel/Hag, Edon Mullafetahu, NVO Ec Ma Ndryche, Prizren, Aleksandra Kapetanović, NVO Expeditio, Kotor, Nebojša Jovanović, NVO Akcija, Sarajevo i Iva Čukić, Ministarstvo prostora, Beograd, a moderirala je dr Višnja Kisić, generalna sekretarka Evropa Nostra Srbije.

Broj igranja	1
Broj gledalaca	120

20. oktobar 2017. godine
10. ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA

27. septembar 2017. godine
51. BITEF (BITEF POLIFONIJA)

Stanica Servis za savremeni ples
SCRAPE

Koncept i koreografija: Jovana Rakić
Dramaturgija: Marko Pejović
Izvođenje i umetnička saradnja: Jana Milenković, Milica Pisić, Natascha Schmelz
Dizajn zvuka: Bojan Palikuća
Kostim: Boris Čakširan
Grafički dizajn: Katarina Popović
PR: Sanja Ljumović
Produkcija: Ksenija Đurović

Uz podršku mreže Departures and Arrivals (DNA) kroz program Kreativna Evropa, Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije, BITEF teatra, Magacina u Kraljevića Marka 4 i Doma kulture Studentski grad.

Premijera: 17. jun, 20h, BITEF teatar
<https://vimeo.com/232646533>

Scrape je istraživačko kreativni projekat inspirisan postupcima kojima se ljudsko telo naseljava raznim kulturološkim referencama, socijalnim odnosima i potrebama. Autori su krenuli od istraživanja sopstvenih slika tela, a onda i toga kako se sve može koncipirati ljudsko telo, kako se proizvode tela koja u društvenom kontekstu imaju određenu funkciju. Takođe su promišljali o tome kako koncipiramo drugog i kakvo je njegovo značenje u psihološkom, kulturološkom i društvenom kontekstu. Ovo istraživanje je na vizuelnom planu rezultiralo i stalnim poigravanjem sa svetlom, sa onim što se može ili ne može videti, saznati o drugom, odnosno o svim onim rubnim mestima našeg ličnog i zajedničkog iskustva.

Koncept i koreografiju predstave potpisuje Jovana Rakić koreograf i antropolog, a dramaturg predstave je Marko Pejović, psiholog, teoretičar umetnosti i pozorišni praktičar, čiji su principi analize plesnog dela koje izlaže u svojoj knjizi „Četiri diskurzivne tačke plesne prakse“ korišćeni u procesu nastanka predstave. Autori su takođe bili podstaknuti da promišljaju o tome šta znači prekinuti kontinuirano kretanje, koliko je moguće biti subverzivan u odnosu na stalni pritisak ka progresu i razvoju.

U fokusu ranijih radova autorke projekta bio je odnos prostora i vremena u koreografiji, predstavljen kroz kretanje, pripovedanje, položaj tela i meditaciju. Nakon bavljenja ovim konceptima, postala je zainteresovana za potencijal ljudskog tela da akumulira i pamti sadržaj koji je stekao spontano. Scrape traga za telesnim sadržajem koji je usvojen pod uticajem situacija i okolnosti u kojima se našao subjekat.

Kao osnov ovog projekta postoji umetnička praksa kojom su se autori predstave bavili u poslednjih nekoliko godina. Projekat se oslanja na praksu stvaranja plesnog izraza kroz lične izbore i odluke plesača, ispitivanje pozicije u širem društvenom kontekstu, odražavanje interesovanja i vrednosti u odnosu na kontekst u kojem žive i rade umetnici okupljeni na projektu.

O autorki: Jovana Rakić Kiselčić
<http://www.dancestation.org/stanica/portfolio/jovana-rakic-kiselcic/>

Diplomirala je na odseku za Etnologiju i antropologiju na Filozofskom Fakultetu u Beogradu i završila master studije na Akademiji za muziku i ples, odsek: Diseminacija plesa u savremenom kontekstu, Keln, Nemačka.

Dobitnica je stipendije Dance Web 2011. a učestvovala je i u programima Nomad Dance Academy 2010 i ENPARTS Open Campus, Dansens Hus Stockholm 2011.

Od 2008. saraduje sa društveno marginalizovanim umetnicima, grupama i pojedincima u Srbiji. U ovom kontekstu radila je kao izvođač, plesni pedagog i autor u projektima *Dan posle*, *Okvir tela*, *Pravo na umetnost*, *Zajedno*.

Njen umetnički rad uključuje predstave: *Concerto for Three Bodies* (izveden u programu *8:tension* festivala *Impulstanz* 2012) nastao u saradnji sa Aleksandrom Georgievim i Azrom Ibrahimović, *Koža je zidu* saradnji sa Adrijanom Lubinom i Jelenom Stojiljković. Samostalna autorstva: *Accumulated Figures* (2012), *SS and above* (2012) i *A Mind Cut* (2010), premijerno izvedena na i otvorila festival Pleskavica, Ljubljana 2010; *Choreography of Imagination* (2013-2014)- master istraživanje i performans, kao i plesna predstava *Vrste* (2014).

Jedna je od šest autora projekta *Temporaries* (2012-2013) u kojem su učestvovali samostalni autori i koreografi mlađe generacije koji žive i rade u Beogradu (Ana Dubljević, Dušan Bročić, Igor Koruga, Ljiljana Tasić, Marko Milić).

Tokom 2014. posvetila se radu na projektima čiji je fokus kreiranje za decu i rad sa decomu kontekstu izvođačkih umetnosti i savremenog plesa (projekti *Generator* i *Kaleidoskop*).

Učestvovala je kao plesač i izvođač u projektima čiji su autori: Boris Čakširan, Jana Jevtović, Dalija Aćin, Dragana Bulut, Anđelija Todorović, Dušan Murić, Fahrudin Salihbegović, Odile Duboc, Bojana Mišić, Katzura Kan, Danica Arapović, Soeren Siebel etc.

Kao autor i izvođač učestvovala je na festivalima u zemlji i inostranstvu, između ostalih: Bitef (Beograd), Infant (Novi Sad), ImpulsTanz (Beč), TheaterSzene (Kel'n), Kondenz (Beograd), Pleskavica (Ljubljana), Platform of Young Choreographers (Zagreb), Locomotion (Skopje), Off Frame (Beograd), FIAT (Podgorica), Performing Arts Market (Solun), Testbed, Shaking Body (London), itd.

Kao jedan od učesnika predstave „Reset“ dobila je nagradu za „specifičnu izražajnost u graničnom području umetnosti i ostalih umetnosti ili stvaralaštva u najširem smislu“ na festivalu Infant, Novi Sad 2010.

Jovana je član organizacije festivala *Off Frame* tj. *Van Okvira* kojije fokusiran na predstavljanje i podržavanje društveno angažovanih predstava, radionica, diskusija o društveno osetljivim pitanjima. Festival ugošćava domaće umetnike, umetnike iz regiona bivše Jugoslavije i Evrope.

Broj igranja	3
Broj gledalaca	401
17. jun 2017. godine 10. ZLATNI KONDENZ FESTIVAL SAVREMENOG PLESA I PERFORMANSA	178
27. septembar 2017. godine 51. BITEF (BITEF POLIFONIJA)	178
20. oktobar 2017. godine	45

22. septembar 2017. godine, Klub BITEF teatra
PROLOG 51. BITEFA

Forsd Entertainment / Forced Entertainment, Šefild, Velika
Britanija

Tim Ečels i trupa / Tim Etchells and the company

KVIZULA! / QUIZOOLA!¹⁹

Ideja, koncept i izvođači: Forsd Entertainment / Forced
Entertainment Company

Scenografija: Richard Lowdon

Dizajn svetla: Nigel Edwards

Naručeno od: ICA Live Arts (London) & National Review of
Live Art (Glasgov)

Forced Entertainment kreativni tim: Tim Etchells (umetnički
direktor), Robin Arthur, Richard Lowdon, Claire Marshall,

Cathy Naden, Terry O'Connor

Menadžment kompanije:

Izvršni direktor: Eileen Evans

Direktor produkcije: Jim Harrison

Administracija: Natalie Simpson

Producent u kreativnom procesu: Hester Chillingworth

Marketing i PR menadžer: Julia White

Fotografije: Hugo Glendinning

Trajanje: 360', bez pauze.

Foto: Sonja Žugić

https://www.youtube.com/watch?v=9bm_8Wgqlvg

REČ SELEKTORA

Izuzetna predstava jedne od vodećih britanskih nezavisnih trupa, Forsd Entertainment. Taj status zaslužuje najmanje zbog dve stvari, obe povezane s fenomenom pozorišnog vremena: uz neprestane dopune i izmene, postoji već 21 godinu (nastala je 1996) i sadrži i svoju dužu verziju od 24 sata (izvođenu samo dva puta). Predstava se igra u originalnoj verziji od šest sati, u Danu prologa, i to iz više razloga. Zbog svoje „starosti“, kao i činjenice da je pre petnaestak godina već gostovala u Srbiji, ona je vraćanje u prošlost, performativni zapis o istoriji, kako pozorišta uopšte tako i o svojoj vlastitoj. Kao takva, ona je zaslužila da bude na samom

¹⁹ Gostovanje u okviru glavnog programa 51. BITEFA

početku festivala, da nas uvede u estetski fenomen koji se uspostavlja kao središnji na 51. Bitefu, a čiji je jedan od najvažnijih „rodonačelnika“ trupa Forsd Entertainment, i to baš predstavom Quizoola! – s predstavom dugog trajanja. Kao što i sam naslov nagoveštava, predstava ima strukturu beskonačnog kviza (asocijacija na film I konje ubijaju, zar ne?), te opsesije savremenog medijskog društva, u kom se nadovezuju jedna na drugu, uz „rotaciju“ glumaca, razmene pitanja i odgovora na razne teme, u rasponu od ličnih i banalnih do javnih i filozofskih, ali su sve, na jedan ili drugi način, političke. Predstava se takođe zasniva na improvizaciji sjajnih glumaca i stvara, kao i sve vrlo duge predstave, specifično iskustvo prisustva i razmene energije.

O PREDSTAVI

Quizoola! je izuzetna predstava zasnovana na improvizaciji, u kojoj tri izvođača sa razmazanom klovnovskom šminkom na licu šest sati bez prekida postavljaju jedni drugima pitanja i odgovaraju na njih. Mračna, urnebesno smešna, apsurdna i intimna, to je igra trenutka; istovremeno je i komično, mada povremeno i brutalno saslušanje koje se ubrzo otima kontroli. Smeštena unutar kruga ogoljenih električnih sijalica, *Quizoola!* uživo problematizuje pitanje šta je stvarnost a šta predstava – šta pitati i kako odgovoriti. *Quizoola!* putem jezika istražuje ljudsku potrebu za znanjem, izvesnošću i definisanjem. Nekad kroz šapat, nekad uz viku, učesnici moraju makar da pokušaju da daju odgovor na lavinu pitanja iz pop kulture, o ličnim tajnama, kroz trivija-kviz i uvrnuto filozofsko traganje. Publika je slobodna da dolazi, odlazi i vraća se kad god poželi tokom ove maratonske igre pitanja i odgovora. Predstava je nastala 1996. godine.

O AUTORIMA

FORSD ENTERTEINMENT je pozorišna trupa osnovana 1984. godine u Šefildu. Gostujući i prikazujući svoje inovativne i provokativne predstave u Velikoj Britaniji, Evropi, Severnoj Americi, Japanu, Australiji i na drugim mestima, trupa više od trideset godina održava jedinstven vid kolaborativne prakse. Predvođena je umetnikom i piscem Timom Ečelsom, a čine je još i scenograf i izvođač Ričard Loudon, kao i izvođači Robin Artur, Kler Maršal, Ketj Nejdjen i Teri O’Konor. Tokom vremena, ansamblu su svoj doprinos davali mnogi gostujući umetnici i izvođači. Forsd Entertejnment istražuje i često izvrće konvencije žanra, narativa i samog pozorišta, crpeći inspiraciju ne samo iz drame, već i iz plesa, performansa, muzičke kulture i popularnih formi poput kabarea i standap komedije. Rad grupe je raznolik i kreće se od intimnih izvođenja dvoje glumaca, zasnovanih na tekstu, do spektakularnih produkcija sa učešćem velikog broja ljudi na sceni. Uzbudljiva, izazovna i zabavna trupa koja svoju publiku neprekidno izlaže (pre)ispitivanjima, Forsd Entertejnment jedan je od ključnih igrača u razvoju savremenog pozorišnog jezika, koji je inspirisao mnoge generacije pozorišnih stvaralaca Velike Britanije, Evrope i Severne Amerike i uticao na njih.

IZVODI IZ KRITIKA

„Izuzetna predstava koju je skoro nemoguće klasifikovati.“
Irish Times

„Meditacija na temu naše opsesije kvizovima i televizijskim igrama... Zadivljujuće snažno... Kao da je ceo repertoar pitanja u svetu iscrpljen, tako da niko nikada neće imati šta da pita.“
Guardian

„Predstava koja menja pravila igre.“
Independent on Sunday

„Ako umetnost postoji ne da pruža odgovore već da postavlja pitanja, onda *Quizoola!* ukazuje na to koja bi se pitanja mogla smatrati pravim.“
Frankfurter Rundschau

„Kao da je život kviz, a svi mi učesnici.“
Die Welt

Broj igranja	1
Broj gledalaca	

6. novembar 2017. godine. 19.00

14. MEĐUNARODNI FESTIVAL ARS VIVENDI
CLAVICEMBALUM / ČEMBALO, ŽIVA UMETNOST

DUGO PUTOVANJE U SARABANDU

Plesno-muzički projekat

Učestvuju: čembalistkinja Sofija Perović i studenti/kinje
Instituta za umetničku igru

Gostovanje se realizuje u saradnji sa Italijanskim
institutom za kulturu u Beogradu / Istituto Italiano di
Cultura di Belgrado

Program: izbor nemetričkih preludijuma i sarabandi iz svita za čembalo Luja Kuprena, Luja-Nikole Klerambova, Elizabet Žake De La Ger, Žan-Filipa Ramoa, Johana Sebastijana Baha i Georga Fridriha Hendla.

BIOGRAFIJA:

Sofija Perović je završila doktorske studije čembala na FMU u klasi profesorke Zorice Četković. Doktorirala je književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, a trenutno radi treći doktorat na Univerzitetu Pariz 8 iz oblasti operne režije. Kao operni reditelj pred beogradskom publikom debitovala je 2014. godine režijom Monteverdijeve opere *Krunisanje Popeje* na velikoj sceni *Madlenijanuma*. U decembru 2015, postavila je na scenu Bitef teatra monooperu Fransisa Pulenka *Ljudski glas*, sa kojom je gostovala na međunarodnom festivalu Kotor Art, a 2016, režirala je i producirala srpsku premijeru opere *Bela ruža* Uda Cimermana u *Dorčol placu*.

Usavršavala se u zemlji i inostranstvu kod istaknutih čembalista kao što su Žori Vinikur (Francuska), Džeremi Džozef (Austrija), Maria Luiza Baldasari (Italija), Blandin Ranu (Francuska), Havijer Nunjez (Španija), Frenk Kuper (SAD), Stefan Beši (Francuska) i drugi. Kao stipendistkinja španske vlade 2008. i 2011. je učestvovala na Međunarodnom festivalu *Manuel de Falja u Granadi* gde je pohađala majstorsku radionicu Megi Kol i svirala na završnim koncertima festivala, kao i na koncertu *Tocar con... Usavršavala se i na Austrijskoj baroknoj akademiji u Gmundenu (2008-2014)*.

Redovno nastupa kao solistkinja i u kamernim ansablama, a neguje afinitet i prema savremenoj muzici (premijerno je izvela više kompozicija domaćih autora koje su joj bile posvećene).

O PROGRAMU:

Dugo putovanje u Sarabandu predstavlja dijalog čembalistkinje i igrača čiji je cilj istraživanje neotkrivenih svetova muzike i plesa i njihova sinergija.

Sarabanda je spori i dostojanstveni ples trodelnog metra s naglaskom, ili agogičkim akcentom, na drugoj dobi. Orijentalnog je porekla (mada postoje i teorije po kojima potiče iz Južne Amerike, tačnije španskih kolonija), a početkom XVI veka *dolazi* u Španiju odakle će se raširiti po čitavoj zapadnoj Evropi. U Španiji je sarabanda u početku bila ženski solistički ples lascivnog i izrazito erotskog sadržaja, pa nije uživala ugled ozbiljne umetnosti i čak je bila oštro cenzurisana. U doba baroka postaje popularni dvorski ples, a u Francuskoj omiljeni ples kralja Luja XIV, čuvenog po svojoj ljubavi prema baletu. U ovom periodu sarabanda se pretežno igrala kao solistički muški ples.

Uprkos svojoj burnoj i bogatoj istoriji i zabranama izvođenja, sarabanda je postala sastavni deo i obavezni stav čembalističkih svita i komponovali su je svi velikani barokne muzike, od Kuprena i Ramoa u Francuskoj, preko Persla u Engleskoj, do Baha i Hendla u Nemačkoj. Upravo zbog svoje smelosti, nesputanosti i otvorenog izražavanja osećanja sarabanda je izuzetno inspirativna umetnicima. A s obzirom na to da, uprkos dugoj i raznolikoj istoriji ovog plesa, koraci sarabande danas nisu sasvim poznati, ona je pogodna za različite plesne eksperimente, za istraživanje i izražavanje sopstvenih emocija i težnji.

Putujući kroz istoriju sarabande muzički i baletski umetnici vajaju zvučni i vizuelni prostor stvarajući potpuno novi i neotkriveni izraz. Ova svojevrsna sinteza zvuka i pokreta, note i gesta, treba da predstavlja zajedničko putovanje izvođača koji istovremeno zaranjaju u dubine sopstvenih neistraženih svetova i otkrivaju pred publikom ono što im je bilo nepoznato o njima samima i o umetnosti kojom se bave.

Broj igranja	1
Broj gledalaca	80

6. novembar 2017. godine. 21.00

14. MEĐUNARODNI FESTIVAL ARS VIVENDI CLAVICEMBALUM / ČEMBALO, ŽIVA UMETNOST

DIH.respiro

Paola Erdas, čembalo

Daša Grgič, plesačica

Foto: Roberto Srelz / <https://www.teaterssg.com/wp-content/uploads/dasa.jpg>

Gostovanje se realizuje u saradnji sa Italijanskim institutom za kulturu u Beogradu / Instituto Italiano di Cultura di Belgrado

O PROJEKTU:

DIH.respiro umetnice kažu: *Ovaj performans je nastao kao dijalog između rane muzike i savremenog plesa, vođen ritmom disanja koji prenosi pokret tela. Čin disanja proizilazi iz tišine i kreće se od spolja ka unutra, od unutra ka spolja u neprekidno pulsirajućem pokretu. To je dah života koji daruje našem telu dušu i razum. Performans stimuliše slušanje, identifikovanje muzike telom i tela muzikom. Takođe je na neki način veličanje života u kom su telo i duša, bolno razdvojeni u našoj kulturi, doživljeni kao celina.*

Ascolto. Listening. Slušanje

Silenzio. Silence. Tišina

Cuore. Heart. Srce

Improvvisazione. Improvissation. Improvizacija

Anima. Soul. Duša

Anonimni autor

Bel fiore danča (Codex Faenza)

Pregiera. Prayer. Molitva

Frančesko Landini

L'Alma mia piange

(1325–1397)

Sofferenza. Suffering. Patnja

Silenzio. Silence. Tišina

Amore. Love. Ljubav

Žak Galo

La Malassise

(ca. 1625 – dopo 1690)

Ricordo. Memory. Sećanje

Šarl Muton

La belle Florentine

(ca. 1626 – ca 1699)

Farfalla. Butterfly. Leptir

Šarl Muton

La belle Espagnole

Dih. breath. Dah

Enmon Gotje

Chaconne ou La Cascade de Mr de Launay

(1575–1651)

Trascrizione di Hopkinson Smith

BIOGRAFIJE :

Paola Erdas (Sardinija) je nakon studija u Veneciji, nastavila četvorogodišnje studije na *Mocarteu* u Salzburgu u klasi Keneta Gilberta (Kenneth Gilbert). Tokom školovanja je razvila muzički pristup u kojem su strogo povezani istraživanje i izvođačka praksa. Godine 1996. je osnovala ansambl *JANAS*, zajedno sa virtuozom Lorencom Kavasanijem (Lorenzo Cavasanti). Pod njenim vođstvom, ovaj ansambl se povećao i izvodili su programe tumačene na istorijski način.

Predaje čembalo na Konzervatorijumu Trsta i Mesine u Italiji.

Posebno je zainteresovana za rane kompozicije za čembalo, i kombinuje izvođačku aktivnost sa muzikološkim istraživanjima, koja objavljuje *Ut Orpheus Edizioni*.

Njeni solo kompakt diskovi (snimljeni na dragocanim istorijskim instrumentima) su odlično primljeni od strane internacionalne kritike. Godine 2010. je obeleženo 500 godina od rođenja Antonija de Kabezona, i ovom prilikom je Paola Erdas objavila dva toma posvećena španskim genijima – *La Tecla de l'Alma* i prvi tom edicije *Obras de Musica* (izdavač: *Ut Orpheus*). Takođe saraduje sa lautistom Rolfom Lislevandom (Rolf Lislevand) istražujući vezu između laute i čembala u francuskim delima. Sa indijskim perkusionistom Šjamalom Mitrom je istraživala mogućnosti kombinovanja zvuka čembala i table, u okviru projekta *A Night in Goa*.

Od 2014. godine saraduje sa pevačicom i lautistkinjom Klaudijom Kafanji (Claudia Caffagni), istražujući poeziju Cristina da Pizzano (kasni XIV vek). Zajedno sa mecosopranom Juliette de Banes Gardonne, započela je muzikološko izvođački projekat *Progetto Narciso*, o kantatama Kristofara Karesanea. Nastupala jena prestižnim međunarodnim festivalima.

Daša Grgič (Trst), plesačica, koreografkinja i pedagog, je završila *Nikolais-Louis Technique Teacher Certificate Program* (NLTTCP) u Firenci, priznat od *Nikolais Foundation for Dance of New York*, koji je deo Nacionalnog kursa za edukaciju plesača u Bolonji.

Usavršavala se u trupi *Arearea* koju vodi Roberto Kokoni. Edukaciju je nastavila pod mentorstvom Kerolin Karlson. Nastupala je u produkcijama pozorišta Slovene Permanent Theatre Trieste, kao i na turnejama po Evropi i Aziji. Predaje savremeni ples i druge predmete u različitim školama, a takođe predaje na majstorskim kursovima, kao i u kampovima u Italiji i izvan zemlje. Učestvovala je u međunarodnom projektu za vizualne i izvođačke umetnosti, koje je podržala Evropska unija. Član je žirija za savremene ples na više takmičenja u Italiji i Sloveniji.

Godine 2011. je osmislila performans plesni teatar *Val*, na muziku Aleksija Obri Karlsona. Dve godine kasnije je bila autor novog solo performansa *Bodyun Titled*. Ovaj projekat je osvojio prvu nagradu na festivalu *SidebySide* u Dizeldorfu, a takođe je predstavljen u *Tanzhaus Nrw Düsseldorf* kao i na *Festival June events Paris*. Projekat *Bodyun Titled* je predstavljen na festivalima širom sveta. Saraduje sa glumcima, muzičarima, režiserima, video-umetnicima. Godine 2014. je dobila veoma značajno priznanje kao izvođač i pedagog *Listina Mete Vidmar*, koje dodeljuje Javni fond za kulturu Republike Slovenije.

Broj igranja	1
Broj gledalaca	80

BITEF POLIFONIJA U BITEF TEATRU

Večernja scena Pozorišta, Doma kulture Prijepolje

Snežana Gnjidić

TMUŠA – TAKO MI SRCA

Komedija sa ozbiljnim posledicama

Rediteljka: Sunčica Milosavljević

Scenografkinja i kostimografkinja: Jelena Stojanović

Kompozitor: Nenad Urošević Bili

Igraju: Svetlana Gojak Brajović, Rukija Husović, Sofija Rvović, Erna Jakupović

Damir Rondić, Goran Lovović, Ekrem Lotrić – Džo, Hamza Rovčanin, Miloš Milošević

Savetnica za izbor i pripremu književne građe: Hadija Džigal Kriještorac, Biblioteka "Vuk Karadžić", Prijepolje

Savetnica za izbor eksponata za opremu scene: Miroslava Ljilja Ljujić, Muzej u Prijepolju

Kompozitor pesme „Pupoljak“: Avraham Suzin

Pesmu „Pupoljak“ izvodi: Marija Drobnyak

Guslar: Branko Nestorović, Guslarsko društvo „Mileševac“

Medijska obrada: Radovan Čarkilović, Televizija Forum Prijepolje

Koreograf-saradnik: Predrag Divac, KUD Doma kulture Prijepolje

Saradnik za scenske borbe: Ivan Babić, Policijska ispostava Prijepolje

Kostim izradile: Vera Lojanica, Čedomirka Gojaković

Scenografiju izradio: Mikailo Čpajak

Pomoćnik reditelja i inspicijent: Ekrem Lotrić – Džo

Rekviziterka i garderoberka: Ivona Bulatović

Majstor svetla: Milan Šarčević

Majstor tona: Amer Porović

Šef bine: Dušan Adamović

Organizator: Vasilije Mićović

Producent: Radoslav Korugić, Dom kulture Prijepolje

Predstava traje 70'.

Za saradnju i podršku u realizaciji teksta i predstave, zahvalni: Biblioteci „Vuk Karadžić“ Prijepolje, Muzeju u Prijepolju, Narodnom pozorištu Užice i Televiziji Forum – Forumu žena Prijepolja

Praizvedba: Prijepolje, april 2017. godine

<https://youtu.be/TqRI-oV0ne8>

O PREDSTAVI

Predstava *Tmuša – Tako mi srca* je specifičan oblik pozorišta zajednice, nastao kroz saradnju tri gradske ustanove kulture, uz podršku pozorišnih profesionalaca, na projektu od jasnog kulturnog značaja za lokalnu zajednicu. Predstava čini samostalno pozorišno delo namenjeno širokoj publici, a takođe afirmiše specifičan model edukacije i emancipacije učesnika i sredine kroz pozorišni rad.

Rođen iz namere da se kroz pozorišni rad afirmiše lokalna kulturna tradicija i doprinese jačanju kulturnog identiteta i kohezije u pluralnoj zajednici, projekat je otpočeo istraživanjem književne, biografske i istorijske građe o piscu rodom iz Prijepolja – Vladislavu Veselinoviću Tmuši (1888-1954). Veselinović je pisao prozu, poeziju i drame s motivima iz Prijepolja i drugih krajeva gde je živeo i stvarao (Srbija, Makedonija i Bosna i Hercegovina). Između dva svetska rata bio je izuzetno popularan i izvođen širom Jugoslavije. Iako cenjen od savremenika, konkretno Branislava Nušića koji ga je pozvao za sekretara Narodnog pozorišta u Sarajevu i urednika pozorišnog lista, ipak nije bio visoko ocenjen od strane književne, a ni pozorišne kritike (izbor tema i stil smatraju se prevaziđenim i tradicionalnim) i danas je potpuno zaboravljen.

Po njegovoj smrti, porodica je svu književnu zaostavštinu ustupila Matičnoj biblioteci „Vuk Karadžić“ u Prijepolju. Biblioteka je otpočela uređivanje građe, održala dva stručna skupa o Veselinoviću i objavila zbirku njegovih izabranih pripovedaka, eseja i pesama (2016). Rad na razvoju drame, a potom predstave *Tmuša*, krenuo je od te zbirke, a uz pomoć prijepoljske Biblioteke i Muzeja, uključio i dodatnu građu o piscu, kao i o kulturnom prostoru na kom je stvarao u burnim istorijskim i političkim vremenima. Autorsku dramu o piscu Veselinoviću napisala je Snežana Gnjidić. Na osnovu uvida u građu i konsultacija sa stručnim kadrom ustanova kulture u Prijepolju, dramaturškinja je, u dogovorima s rediteljkom, koristeći postdramski pristup, razvila narativnu okosnicu, te u nju uključila niz istorijskih komentara sa post-jugoslovenskog prostora, nalazeći paralelu između piščevog i našeg vremena. Snažnu metaforu autorke su pronašle u značenju pseudonima Tmuša (pomračina), tumačeći taj pojam kao 'balkanski mrak'. Tekst će se, tokom rada, razvijati kroz tri verzije, a konačnu će dobiti u procesu izgradnje predstave.

Prva ciljna grupa projekta bili su članovi ansambla – građani Prijepolja različite etničke, verske i generacijske pripadnosti. Tokom rada na predstavi, glumci su se upoznavali s kulturnom i političkom istorijom svog grada, kraja i regiona, ali i razmenjivali žive kulturne obrasce. Rad je podrazumevao dekonstrukciju tema iz kulturne i folklorne tradicije (npr. Hasanaginica, legende iz prijepoljskog kraja, rad Sokolskog pokreta), mitske i savremene istorije (srpska srednjevekovna istorija, istorija Sandžaka, sarajevski atentat, golgota srpske vojske u I svetskom ratu), ali i savremenog života (uloga i značaj umetnika u društvu, položaj žena i dr).

Predstava je rađena savremenim scenskim jezikom, s preklapanjima vremenskih i prostornih planova i slobodnim tretmanom predstavljanja likova, u funkcionalnoj scenografiji svedenoj na višeznačne elemente i lociranjem radnje i značenja uz pomoć videa. Kroz priču o Tmušinom životu, predstava fragmentarno prikazuje tragikomične strane balkanske tmuše u politici, pozorištu i ličnim istorijama savremenika, ukazujući na oživljavanje ratničko-plemenskog kulturnog obrasca kroz građanske ratove 90-ih godina i ispitujući ulogu pisca (umetnika) u raskidu s tim nasleđem i razvoju društva ka otvorenom, građanskom modelu.

Izvođenje predstave obeleženo je otvaranjem brojnih pitanja, kako u lokalnoj sredini, tako i na gostovanjima širom post-jugoslovenskog prostora. Osim na nivou ansambla, predstava je doprinela jačanju modernog, građanskog kulturnog identiteta multietničke, multikonfesionalne i multikulturne zajednice, kroz kritičko promišljanje tradicije, zvanične kulture i istorije ovog kraja. Početna pretpostavka autorskog tima da za temu predstave koja se radi u zajednici treba birati lokalno relevantnu temu, u potpunosti se potvrdila.

REČ REDITELJKE

Nije nikada malen onaj

Ko Veliko osetiti može!

Vladislav Veselinović Tmuša

PEROM PROTIV ORUŽJA

Predstava TMUŠA - TAKO MI SRCA je autorski projekat o Vladislavu Veselinoviću Tmuši, najpoznatijem piscu rodom iz Prijepolja. O njemu se danas zna vrlo malo. U istorijskim pregledima domaće književnosti i drame, on se tek ovlaš pominje. Njegova dela nisu doživela nova izdanja, a drame se više ne izvode.

Nakon upoznavanja Tmušine proze, poezije i dramskog dela, postaje jasnije zašto je ovaj pisac, svojevremeno jedan od najčitanijih i najradije igranih na jugoslovenskim prostorima, potonuo ispod književnog horizonta.

U svom celokupnom opusu, Tmuša je bio pesnik harmonije, optimizma i vere u čovečanstvo. Živeo je i stvarao tokom najburnijih decenija XX veka, kada je na ovim prostorima češće govorilo oružje nego Muze, a ipak je nepokolebljivo, svojim životom i delom, zastupao uverenje da je ljudska priroda u suštini plemenita, da se kroz dobrotu i lepotu i najsuroviji čovek može preobratiti, da zajedništvo ljudi vodi u svetliju, humaniju budućnost koja neminovno mora doći. Tmuša je imao ono što bolno nedostaje današnjem vremenu – ideale.

Stvarnost ga je surovo demantovala. Čovek Tmuša platio je tragičan lični danak vremenu velike tmuše, kada su legitimitet dobili najmračniji ljudski porivi. Od tada do danas, sve za šta se naš pisac zalagao kao da se zatire, raznosi plotunima i saseca kamama i bajonetima.

I naše vreme – ono od pre četvrt veka jednako kao i današnje – reklo bi se da više leži pod senkom nego pod svetlošću. Šta bi danas bi Tmuša rekao, pisao? Kako bi postupao u vremenu u kom mi živimo?

Razmišljajući o ovom pitanju, pratili smo život Vladimira Veselinovića Tmuše i postupno gradili priču o prilikama, intrigama, zamkama i zanosima na Balkanu. Merili smo pesničku reč spram pucnjeva i udaraca noža, tragajući za korenima uporne

balkanske drame. Prepoznavali smo ličnu bitku pesnika sa ratnikom kog genetski nosi u sebi i beležili njegove moralne izbore. Vremenski planovi su tako počeli da se prepliću, jer se priča u suštini ponavljala, pošto nijedna prethodna nije razrešena. Tako je nastala pozorišna pripovest o pesniku koji kroz svoje teme, likove i dijaloge odoleva pritiscima vremena i društva sviknutog na lažni moral koji prikriva silu i nasilje. Iako nam je isprva delovao kao lik slabog dramskog potencijala, Tmuša se, kroz dublje upoznavanje, otkrio kao junak – principijelan čovek čije pero nikada nije ustuknulo pred oružjem. U moralnoj snazi pesničke reči sadrži se i naša poruka. Upućujemo je svojim savremenima – umetnicima i kulturnim poslenicima koji tu reč izgovaraju, građanima koji treba da je čuju, a naročito onima koji prosveti i kulturi dodeljuju preostatke nacionalnog dohotka.

VLADISLAV VESELINOVIĆ TMUŠA rođen je u Prijepolju 20. novembra 1888. godine, od oca Petra i majke Hristine, koji su imali još dva sina i tri kćeri. Porodično prezime uzeo je po pradedi Veselinu iz Sopotnice, a književno po plemenu Tmuše iz kog porodica potiče. Osnovnu školu je završio u Prijepolju, nižu gimnaziju u Pljevljima, potom je službovao u Prijepolju, Skoplju i Sarajevu gde je penzionisan 1948. godine, sa priznatim svojstvom književnika od 1919. godine.

Oženjen je bio Ankom Antunović, s kojom je imao dva sina i tri kćeri. Na početku Prvog svetskog rata, kao podanik Kraljevine Srbije, interniran je s porodicom u Arad u Mađarskoj. 1941. godine okupatorske vlasti su ga otpustile s posla, a sina Zdravka odvele u Jasenovac, gde je i stradao. Kroz život se zlopatio, u stalnoj materijalnoj oskudici i brizi da prehrani porodicu, ali se držao kao pošten i uspravan čovek. Umro je u Sarajevu 30. marta 1954. godine.

Po tvrđenju Žarka Ilića, V. V. Tmuša je bio plodan stvaralac: pisao je drame, popularne jednočinke, pesme i poetske alegorije, priče, kozerije, eseje, književne kritike, prikaze izložbi i pozorišnih predstava, nekrologe, putopise, članke za novine, dnevnik iz logora, uređivao pozorišna glasila, ostavio tri započeta romana i slovenski mitološki rečnik, prevodio sa nemačkog, francuskog, mađarskog i turskog... Bio je među najizvođenijim piscima na amaterskim scenama, od Hrvatske do Makedonije.

Vujica Bojović:

„Nad prozom Vladislava Veselinovića Tmuše“

BIOGRAFIJE

SNEŽANA GNJIDIĆ, master dramaturgije na FDU, Beograd, poznata je široj javnosti po radu na televiziji: TV drami „Sestre“ i „Leto“ (TV film) i dramatisovanim biografijama iz TV serije „Znamenite žene srpske prošlosti“. Napisala je scenario za prvih 30 epizoda obrazovne porodične TV serije „Kuća za maštanje“, kao i brojne TV priloge iz oblasti kulture i obrazovanja. Bavi se i kritikom književnih i pozorišnih dela, kao i njihovom promocijom. Piše pozorišne drame, scenarija za dokumentarne i igrane filmove, realizuje samostalne multimedijalne projekte i okuplja slepe aktere oko pozorišnih projekata izvedenih na scenama beogradskih pozorišta. Dobitnik je više nagrada za različite dramske formate u okviru radio stvaralaštva. Piše i objavljuje slikovnice za decu, od kojih je jedna dramatisovana i za pozorište.

SUNČICA MILOSAVLJEVIĆ je pozorišna rediteljka sa međunarodnim iskustvom u oblastima procesnog i primenjenog pozorišta, interdisciplinarnog istraživanja, kao i menadžmenta u kulturi. Diplomirala je, magistrirala i odbranila doktorsku tezu na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Režirala preko 40 pozorišnih predstava u Srbiji, Bosni i Hercegovini, Sloveniji, Indiji i Velikoj Britaniji i preko 500 emisija na RTS i dr. Završila je Evropsku Diplomu u projektnom menadžmentu u kulturi i rukovodi programom umetničkog udruženja BAZAART. Laureat je UNESCO Aschberg fonda i dobitnica nagrade „Grozdanin kiko“ za dramsku pedagogiju.

KORIŠČENI MATERIJALI

U izradi dramskog teksta korišćeni su delovi iz autorskog opusa Vladislava Veselinovića Tmuše: odlomci drama, dramoleta, pesama, pripovedaka i eseja, kao i kritički osvrti savremenika na Tmušin poetski doprinos književnoj sceni. Korišćena je redakcija Vujice Bojovića u zbirci „Poslednja radost“, u izdanju Matične biblioteke „Vuk Karadžić“ u Prijepolju. Neobjavljeni radovi su autorima ustupljeni ljubaznošću Biblioteke.

U drami se takođe navode dela:

Volt Vitmen, pesma: „Sedim i posmatram“

Odlomak iz knjige Todora P. Stankovića: „Putne beleške po staroj Srbiji“ 1871 – 1898. Izdanje Ilije M. Kolarca, Beograd 1910.

Miljenko Jergović, blog „Subotnja matineja“ od 12. 10. 2013, tema: „Vladimir Dedijer, Sarajevo 1914.“

Mile Bojović, pesma: „Propast koza“

Broj igranja	1
Broj gledalaca	80

22 i 28. novembar, 05. decembar 2017. godine

Hop.La!

EPSKE IGRICE: ZIDANJE SKADRA EPIC GAMES: THE BUILDING OF SKADAR

Dramatizacija i režija: Anđelka Nikolić
Dramaturgija: Olga Dimitrijević (Nasta Rojc)
Izvođenje: Anita Stojadinović i Đorđe Živadinović Grgur
Stručni saradnici: Suzana Petrov i Saša Kojadinović
Fotografija: Lidija Antonović
Dizajn: Milan Cerović
Foto: Lidija Antonović

Podrška: Rekonstrukcija Ženski fond, Sekretarijat za kulturu grada Beograda, St George, AP Branko Krsmanović, Farmaceutsko fizioterapeutska škola, OŠ Mihailo Petrović Alas, Bitef Polifonija!

Premijera: 27.9.2017. u OŠ Mihailo Petrović Alas, u okviru 18. BITEF POLIFONIJE

Koliko majstorskih plata su Mrnjavčevići isplatili tokom tri godine gradnje?

Da li je žena materijal?

Koliko će godina imati mali Jovo kad se završi suđenje ubicama njegove majke?

Da li verujete u vile?

Predstava „Epske igrice“ obrađuje pesmu „Zidanje Skadra“, koja je u programu nastave srpskog jezika za 5. razred osnovne škole, i povezuje je sa gradivom tehničkog obrazovanja, matematike i građanskog vaspitanja. Donja uzrasna granica je, dakle, 11 godina, a gornja praktično ne postoji, budući da je tematika pesme relevantna i za odrasle gledaoce. Predstava je interaktivnog karaktera: određeni delovi pretvaraju se u razgovor sa publikom na teme koje pesma nudi, i koje variraju u odnosu na uzrast i druge odlike aktuelnog auditorijuma.

PREPORUKE, KRITIKE I KOMENTARI

Igranje predstave „Epske igrice“ u okviru 18. BITEF POLIFONIJE svrstava ovaj projekat u nove pozorišne tendencije, ali i u savremene oblike inovacija u nastavi i korišćenja dramskih / pozorišnih tehnika na unapređenju ključnih kompetencija od važnosti u procesu obrazovanja.

(Ljubica Beljanski-Ristić, CEDEUM)

U kompleksnosti odnosa koncepta i režije, dramaturgije, izvođačkog dela predstave, interakcije koja se menja spram aktera u publici, može se reći da je predstava „Epske igrice“ socijalni umetničko-edukativni eksperiment, u kojem se istražuju odnosi autori-publika, nastavnici-učenici, roditelji-deca, tradicija-savremenost, poezija-realnost...Predstava je snažno kritički angažovana ne samo prema obrazovnom sistemu, nego i prema prihvatanju tradicije zdravo za gotovo, etičkom i političkom propitivanju savremenog društvenog Sistema, odakle ne čudi što su neki odgovori iz publike bili na liniji da je „Zidanje Skadra“ pesma o Beogradu na vodi ili da je ceo slučaj za Haški tribunal.“ Takođe, „Epske igrice“ su retka predstava na BITEFU koja se trudi da pozorište, kao zidanje Skadra na Bojani, ne bude uzaludan posao.

(Igor Burić, Dnevnik)

No relax predstava. Razgovor je bio živ i mogli smo da premašimo trajanje „Olimpa“ da nas nisu izbacili. Dakle, umetnost postavlja pitanja. Važna pitanja.

Čak i ako pretpostavimo da, kako nas uči mit, a na šta je jedna od učesnica diskusije ukazala, nečeg moramo da se lišimo da bismo ostvarili drugo više i bolje, da li imamo pravo da kao žrtvu koristimo tuđ život („slučajno“ ženski)? Makar dobit bila kolektivna. Rekla bih ne.

Ako nas je mit naučio da je OK izivljavanje moćnih, onda smo dobro naučili lekciju i napravili uzorno društvo.

(Nina Savčić, „Danas“)

Meni se svideo odnos glumaca i publike tj. nas. Svidelo mi se to što mogu i daci da učestvuju i mislim da je ovaj način

predstavljanja gradiva najlakši i najzanimljiviji. Svaka čast za glumce!
(Branislav Sužnjević, učenik Farmaceutsko-fizioterapeutske škole)

Danas smo ugostili BITEF POLIFONIJU i predstavu „Epske igrice“. Dvoje sjajnih mladih glumaca su pred nama na nesvakidašnji, moderan način čitali narodnu epiku. Rediteljka Anđelka Nikolić je ovu modernu interpretaciju narodne epske pesme „Zidanje Skadra“ datu u neprestanoj interakciji s učenicima, obogatila aktuelnim pitanjima položaja žene u društvu i pitanjima krivice i kazne. Uživali smo!!! Hvala!

(Suzana Dašić, profesor OŠ „Mihajlo Petrović Alas“)

<https://www.dnevnik.rs/kultura/scena/carstvo-nebesko-jernej-a-lorencija-i-zidane-skadra-na-bitefu-28-09-2017>

Broj igranja	3
Broj gledalaca	197
22. novembar 2017. godine	78
28. novembar 2017. godine	53
05. decembar 2017. godine	66

http://www.danas.rs/dijalog/kolumnisti.1126.html?news_id=358483&title=Zidanje+Skadra

04. decembar 2017. godine
Teatar Komedija

DONI DARK / DONNIE DARK

Romantična komedija

Režija: Robert Ristov
Scenografija: Ines Petrova-Boškosa
Kostimi: Elena Luka
Muzika: Garo Tavitijan
Violončelo: Dejan Cvetkovski
Ton majstor: Đorđi Položanov (diplomirao na ETFA)
Igraju:
Darijan Petrov: Don Bejker (Student ETFA)
Mirjana Popovska-Ristov: Džil Tarner
Magdalena Rizova-Černih: Gospođa Bejker (mentor glumačke igre na ETFA)
Sašo Ristovski: Ralf Ostin
Foto: Elena Luka

Teatar Komedija kao nacionalna institucija osnovana je u novembru 2011. g. Teatar Komedija je žanrovski opredeljeno pozorište koje neguje sve podvrste komedije i u svom petogodišnjem postojanju Teatar Komedija na svom repertoaru ima premijere makedonskih autora, komedije klasika svetske književnosti i savremene komedije svetske dramaturgije.

O PREDSTAVI:

Doni Dark je jedna od najnovijih predstava Teatra komedije i magistarski rad pozorišne režije Roberta Ristova, na Univerzitetu za audio-vizuelne umetnosti – Evropska filmska akademija Skoplje-Pariz-Esen-Rotterdam.

Doni Dark je pozorišna predstava koja obuhvata procese osamostaljenja mladog, slepog čoveka i njegove socijalne integracije u društvu, pritom prikazujući različite emotivne faze i stanja kroz koja prolaze ova lica i njihove porodice. Radnja je senzitivna, praćena mnogim intenzivnim emocijama, i kreće se negde između bola i radosti, ljubavi i mržnje, moći i nemoći, gorkog i slatkog... Don je mladi momak koji se suočava sa svojim hendikepom, rastrgnut između očekivanja njegove pažljive i pomalo posesivne majke, predrasuda društva i straha od budućnosti.

Međutim, njegova monotonija se ruši kada upozna "ludu", promiskuitetnu glumicu Džil...

BIOGRAFIJA:

ROBERT RISTOV je diplomiran dramski glumac, zaposlen u Teatru Komedija, sa bogatim glumačkim opusom pozorišnih i filmskih uloga. U 2017. godini na Međunarodnom festivalu „Risto Šiškov“ dobitnik je nagrade za najbolju mušku ulogu, od strane NETA. U 2016. nastavlja obrazovanje na akademiji ETFA-Skoplje i režiranjem ove predstave stiče titulu- magistar pozorišne režije.

Kao deo magistarskog rada bili su predloženi i postupci za poboljšanje uslova i pristupa lica sa invaliditetom ili/i problemima u razvoju u samom pozorištu. Direkcija ove nacionalne ustanove, prepoznala je ovu ideju i ove korake kao neophodne za početak sezone i osposobila je pozorište, kao i gledalište, tako da je Teatar Komediya postalo jedna od retkih pristupnih pozorišta za lica sa invaliditetom. Za lica oštećenog sluha, za nesmetano praćenje ove predstave obezbeđen je titl (uvek kada je u publici prisutno barem jedno gluvo-nemo lice).

Broj igranja	1
Broj gledalaca	74

10. decembar 2017. godine

MAĐARSKO DRŽAVNO POZORIŠTE ČIKI GERGELJ /
CSIKY GERGELY ÁLLAMI MAGYAR SZÍNHÁZ, Temišvar,
Rumunija i POZORIŠTE KOSTOLANJI DEŽO /
KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ, Subotica, Srbija

MAĐAR(SKI) / MAGYAR / HUNGARIAN

Reditelj: Andraš Urban / Urbán András
Kompozitor: Irena Popović
Koreograf: Aniko Kiš / Kiss Anikó
Kostimograf: Marina Sremac
Maske: Daniela Mamužić
Instruktor psihodrame: Boris Telečki
Dramaturg: Kornelia Goli / Góli Kornélia
Igraju:
Aniko Kiš / Kiss Anikó
Emeše Nađabonji / Nagyabonyi Emese
Boris Kučov Kucsov Boris
Imre Elek Mikeš / Mikes Imre Elek
Emilija Borbelj B. / Borbely B. Emília
Žolt Čata / Csata Zsolt
Eniko Eder / Éder Enikő
Rita Lorinc / Lőrincz Rita
Emeše Šimo / Simó Emese
Beata Sekelj / Székely Beata

Menadžer scene: Andraš Molton / Molnos András
Poster: Benedek Levente
Foto: Biro Maton / Bíró Márton

Trajanje; 70', bez pauze

Premijera: 22. maj 2016. godine, Euroregional Theatre Festival
Timișoara – TESZT 2016.

<https://www.youtube.com/watch?v=oeLTTTq-WJY>

O PREDSTAVI:

Što se tiče etničkog identiteta kao osnovnog identiteta, kako god pokušavali da ga opišemo ili definišemo različitim, suštinskim obeležjima, na kraju dolazimo do zaključka da ga određujemo kao jezički identitet. To je takoreći jedina konkretnost. Ljude koji žive manjinski život istovremeno određuje sopstvena manjinska, koliko i većinska zajednica, a na kraju krajeva i takozvana matična država. Manjinski ljudi ne mogu da budu nešto drugo, s obzirom da ih iz svih pravaca neprekidno i prenatraglašeno opterećuju tom činjenicom.

Zbog različitosti i osećanja dužnosti neprestano su suočeni sa identitetom koji im određuje i većinski narod i sopstvena manjinska zajednica. Manjinski čovek ne može da bude nešto drugo. I na paradoksalan način upravo zbog toga postaje nešto drugo. On je u stvari metafora drugačijosti. Ne pripada ni tamo ni ovamo.

Nema svoju domovinu.

Ima, međutim, osećaj posebnog identiteta koji je teško opisati. Dok istovremeno svet posmatra sa kompleksom inferiornosti i superiornosti. Podređen je, a ipak s osećanjem nadmoći gleda na stvari. Hoće da bude prihvaćen, a da istovremeno ostane nešto

drugo. Na isti način na koji predstavlja drugačiji etnički identitet želi da dozvoli sebi luksuz drugačijosti, isto kao i ljudi koji to mogu sebi da dozvole.

U suštini mnogo puta smo već prikazivali po čemu smo drugačiji, a po čemu slični i takoreći vam već blasfemično guramo pod nos sve što smatramo da je istina o vama, kao i o nama. Stereotipi, velike istine, kritike, nedostatak, poraz ili pobjeda političke, tačnije društvene odgovornosti ovde i sada ne predstavljaju više od inspiracije, nisu važnije od teme o negiranju jednog govornog, etnički omeđenog jezika.

Ukoliko se to ne razume na mađarskom jeziku, razumeće se na drugi način. Mađarski jezik ionako razumeju samo Mađari. Ne zanima me šta je ono što nam je zajedničko ili šta nas razlikuje. Na kraju krajeva svrha jezika nije da prenosi etničke sadržaje, mnogo više je način da se progovori o univerzalnim temama, da se izrazi sveobuhvatna ljudskost.

Na kraju krajeva o tome se i radi u predstavi.

O jednom ljudskom jeziku.

O jednom ljudskom i pozorišnom govoru.

Ovaj pozorišni događaj postoji i u predjezičkom i u postjezičkom stanju.

I to je istinito kao estetika i poezija jezika. Ne želi rečima da pripoveda, niti da bude ispričan. Zašto?

Predstava nije na mađarskom jeziku. Prevod nismo obezbedili.

KRITIKA

Izvor: Dnevnik.rs; Igor Burić: Nacionalni egzorcizam na putu do čovečnosti

„Predstava „Hangerijan“ deluje kao prepoznatljivo pozorišno zamešateljstvo sa autorskim pečatom Andraša Urbana. Pogotovo Andraša Urbana iz jedne faze njegovog rada kada je uglavnom radio predstave bez reči, sa jakim i nejasnim (apstraktnim) scenama snažnog vizuelnog i zvučnog fokusa...”

Ovaj „izlizani“ vic u taze novoj predstavi Andraša Urbana, „Hangerijan“ (Mađar), koja je u nedelju otvorila evroregionalni festival „Test“ u Temišvaru, jedna je od retkih rečenica u predstavi. Koriste se samo reči. Reči i muzika Irene Popović.

Glumački ansambl, sastavljen od glumaca Pozorišta „Kostolanji Deže“ iz Subotice i pozorišta „Čiki Gergelj“ iz Temišvara, na sceni igra čist fizički teatar. Lik je kolektivan, odnosi se samo latentno uspostavlja, u funkciji jedne scene, ne i celog dela, a fizički teatar još karakteriše izražen scenski pokret, živa i naoko opasna upotreba rekvizite, drugih tela, koja su često obnažena delimično ili potpuno...

Sve u svemu, predstava „Hangerijan“ deluje kao prepoznatljivo pozorišno zamešateljstvo sa autorskim pečatom Andraša Urbana. Pogotovo Andraša Urbana iz jedne faze njegovog rada kada je uglavnom radio predstave bez reči, sa jakim i nejasnim (apstraktnim) scenama snažnog vizuelnog i zvučnog fokusa.

Ujedinjujući dva pozorišta koja rade na mađarskom, negde na marginama mejnstrim scena u svojim matičnim državama, Urban se pozabavio ne samo mađarskim jezikom, identitetom Mađara u Rumuniji ili Srbiji, nego i mađarskim identitetom uopšte. Zahvaljujući jeziku kojim se uspostavlja direktna veza sa zajednicom, on jezik proteruje tako što stvari imenuje i na engleskom, srpskom, rumunskom. A u jednoj od prvih scena jezik se čupa iz usta, zakucava na dasku i kači oko vrata likovima koji klećući uvlače genitalije među noge i tako sugerišu da su postali bespolni (bez roda). Bez tih kvaliteta, deluju kao osuđeni na propast, što je jasna poruka o surovosti našeg sveta, veličini i značaju teme.

Svojevrsan nacionalni egzorcizam se nastavlja. I ostatak scena ima hermetičke karakteristike ritualnog koje ostavljaju snažan utisak na gledaoca i otvaraju široko polje asocijacija. Mađari u predstavi su predstavljeni od svoje predistorije pa do moderne političke stvarnosti u kojoj se podižu kojekakve žice ne samo protiv emigranata, nego i od pripadnika svog naroda van matice. Urban mitove o rađanju nacije oživljava na neočekivan način. Poput Romula i Rema dojenih mlekom vučice, što je čest motiv i u rumunskom predanju, Mađari se rađaju i hrane ispod kobile. Na konju, vijajući jelena, kako glasi legenda o njihovom dolasku u Panoniju, postaju zemljoradnici, ratnici, vernici... Sasvim je moguće da scena u kojoj jednog izvođača sa crvenim fantomkama preko glave fizički maltretiraju svi ostali, predstavlja istorijsku epizodu komunističke vladavine.

Uz reč Mađar, reč krst je ta koja se spominje najčešće, a kulminacija ove povezanosti u jednom trenutku nadrašta mitološki okvir i postaje mitomanska: „Bog je Mađar!“, uzvikuje jedan izvođač.

Zapravo, u svakom trenutku narativna granica se uspostavlja i odmah ruši, u jednom oniričkom postupku koji od pozorišne predstave pravi muzičko-scenski performans. Bez obzira koliko teško ili neprijatno bilo pratiti pojedine scene (a ima tu svega, od scena seksa do scena nasilja), one su oblikovane na umetnički autentičan način, bezrezervno i beskompromisno orijentisan na proizvođenje uzbuđenja i isvojevrsnog preispitivanja spram iskazanih stavova. Oni su apsolutno posvećeni čovečnosti, u ovom slučaju mađarskog predznaka, ali sa jasnom idejom da umesto reči Mađar stavite bilo koju drugu i odigrate istu ovu predstavu, rezultat bi bio sličan, ako ne i isti.

Izvor: Politika.rs; Autor: Ana Tasić, specijalno za Politiku: Revolucije u sadržaju i formi

Temišvar – Od 22. do 29. maja održano je u ovom gradu deveto izdanje evroregionalnog festivala TESZT, u organizaciji mađarskog rumunskog pozorišta „Čiki Gergelj“. Ovaj festival, koji u regionu postaje sve značajniji, zvanično je otvorila premijera predstave „Mađar“ reditelja Andraša Urbana, koprodukcija pozorišta „Čiki Gergelj“ i subotičkog „Kostolanji Deže“.

„Mađar“ je neverbalna, fizički, vizuelno i auditivno snažna predstava, izgrađena na upadljivim simboličkim prizorima koji problematizuju mađarski nacionalni identitet i istoriju, kao i odnos prema EU, u čemu je tematski srodna sa Urbanovom ranijom trilogijom „Pasport Evropa“. Predstava počinje tako što akterima odsecaju jezike pa ih lupaju i prepariraju, kao da su meso za

prehranu. Tako se simbolički razorno, i naravno uvek urbanovski ironično, sugeriše protestna smrt jezika. Prizor tumačimo kao opako razračunavanje sa napetim podelama koje stvaraju nacionalne razlike. U daljem toku igre gledalac je bespoštedno izbombardovan snažnim scenama, često nasilnim, brutalno uznemirujućim, seksualno eksplicitnim, ali i komičkim, zbog očiglednih preteranosti i spojeva nespojivog. Urban se upadljivo ironično poigrava sa mađarskom mitologijom, putem prizora koji uključuju i odnose između ogromnih životinja, orla, jelena, bikova, vezanih za mitologiju naseljavanja Mađara u Panoniju. Prepoznatljivo udarna do srži, ovde pojačano mračna i agresivna, muzika kompozitorke Irene Popović predstavlja osnovu i vezivno tkivo snažno slikovitih prizora. Tamni gotički zvuci zaokružuju ritualnu suštinu predstave, njene nadiruće, galopirajuće udarce, komuniciranje sa arhetipskim, iskonskim, potisnutim.

Broj igranja
Broj gledalaca

| 1
| 98

12. decembar 2017. godine

KAZALIŠTE HOTEL BULIĆ, Zagreb, Hrvatska

Lina Prosa

LAMPEDUSA BEACH

Režija: Senka Bulić

Glumi: Nina Violić

Prevod: Iva Grgić Maroević

Scenografija i muzika: Tomislav Ćurković

Kostimografija: Oliver Jularić

Dizajn svjetla: Nikša Mrkonjić

Dizajn tona: Branimir Božak

Foto: Tomislav Ćurković, Davor Višnjic

Premijera: 11. decembar 2016. godine, Tvornica kulture, Šubićeva 2, Zagreb, Hrvatska

O PREDSTAVI

Lampedusa Beach prepričava potapanje broda pretrpanog izbeglicama na putu od jedne bezimene afričke zemlje prema obalama nekog evropskog odmarališta primamljivog imena (koje bi se recimo zvalo *Plava Laguna*), kao mestu utočišta i početku ostvarenja snova. Kao i većina putnika, utapa se Afrikanka Šaub. U dugom poetskom monologu ona govori o tom prelasku mora, o pripremama, nadama, putovanju, brodolomu i svojoj smrti.

Stalno podseća na svoje dostojanstvo Afrikanke, i pre nego što završi na dnu mora proziva evropske i afričke imigracione zvaničnike i vođe za tragediju koju personifikuje, ali ne kao bespomoćna žrtva sudbine, nego kao telo koje zbog datih fizičkih, društvenih, političkih okolnosti mora potonuti na dno Mediterana. Po tome ovaj tekst nije samo priča o tragediji nesrećne žene, nego o društvenoj pojavi današnjeg postnacionalnog sveta. On transcendirira pojedinačne slučajeve jednog ili hiljadu stradalih ilegalnih migranata i pred gledaoca iznosi pitanja o gostoprimstvu, vlastitom prepoznavanju ili neprepoznavanju u drugome, otvara problematiku ženske pozicije, traži pravo građanina.

Iako je problem migracije ključno evropsko političko pitanje, barem u poslednjoj deceniji, čini se da lik prognanika, iseljenika, izbeglice, do danas nije bio tematiziran u hrvatskom pozorištu kao glavna tema predstave. Proteklo je punih godinu dana od velikog migrantskog talasa koji je prošao kroz Hrvatsku, a da pozorište nije zatreperilo kako na tragičnu sudbinu tih raseljenih osoba, tako ni na podeljenu savest domaćih ljudi o tome da li im treba pružiti ruku pomoći ili im uz pomoć vojske na granici sprečiti ulazak u zemlju. Tim je značajnija pojava da ovakva predstava nastaje na nezavisnoj pozorišnoj sceni, u režiji Senke Bulić i u produkciji zagrebačkog pozorišta Hotel Bulić, u izvođenju **Nine Violić**.

Lampedusa Beach je 2004. napisala Lina Prosa, pozorišna rediteljka iz Palerma, u kojem vodi Teatro Studio Attrice/Non, centar za pozorišno istraživanja u okviru programa Progetto Amazzone, koji realizuje u saradnji sa Anom Barbera. U Italiji je tekst *Lampedusa Beach* dobio dva prestižna nacionalna pozorišna priznanja. Ovaj tekst je deo autorkine *Trilogije o brodolomu*, koju osim ovog čine tekstovi *Lampedusa Snow* i *Lampedusa Way*.

KRITIKE:

<http://www.splitsko-ljeto.hr/63-splitsko-ljeto/predstave/detalj/artmid/1201/articleid/9915/lampedusa-beach>

...

Nina Violić, koja u toj i takvoj tragediji uspijeva čak i nasmijati dio publike, Shaubi posuđuje veliki dio sebe, daje joj svoju snagu, svoju žudnju za životom, svoj potrebu da krivcima baci istinu u lice... Zapravo je nemoguće zamisliti neku drugu glumicu u toj ulozi. Ostaje tek pitanje: hoćemo li opet okrenuti glavu?

Bojana Radović, Večernji list

LAMPEDUSA BEACH

Problem izbjeglištva sigurno je ključno pitanje početka ovog stoljeća, u svim svojim vidovima, političkom, društvenom, etičkom nesumnjivo, ali jednako tako i u estetskom smislu. Ne što bi se egzil pokazivao kao nova ili masovnija pojava nego ranije; povijest devetnaestog i cijelog dvadesetog stoljeća kontinuirani je niz raseljavanja, proganjanja, odvajanja ljudi od njihovog rodnog mjesta, istrnutosti iz njihove tradicije i prebivališta. No, egzil modernog doba povezan je s procesima kolonizacije i dekolonizacije, ili nacionalizma, kao očitovanja pripadanja mjestu, narodu, tradiciji koju su stvorili jezik, kultura i običaji, i suprotnost je izbjeglištvu kao svome neprijatelju. Egzil kakav smo poimali donedavno značio je iskorjenjivanje iz vlastitog pravog doma, kraći ili dulji ili stalni doživljaj samoće te pokušaj prilagođavanja ili uklapanja u neku novu sredinu, koja se pokazala gostoljubivom ili prikladnom. Uz sve patnje i krize, samoće i otuđenje, što pritom ljudi neposredno proživljavaju. Moderni je izbjeglica stranac koji se našao sâm u društvu bez razumijevanja. No, to izbjeglištvo koliko lomi ljude toliko ih i spašava. Migrante ili izbjeglice koje danas gledamo vidimo kao nesretne izbezumljene ljude, koje su različite nevolje izbacile iz određenih dijelova svijeta, koji se kreću prema rubnim

krajevima bogatog svijeta i kojima je potrebna hitna međunarodna pomoć. Ne marimo mnogo za njihovo porijeklo, ne znamo otkuda su točno Afrikanci prognani i uglavnom nam je isto jesu li neki drugi Afganistanci, Iračani, Sirijci, Kurdi. Znamo imena mjesta na kojima ih je izbacilo more ili su ih zaustavile pogranične vlasti: Lezbos, Hios, Idiomeni, Lampedusa..., ali na isti način kao što znamo imena tranzitnih mjesta, odnosno ne-mjesta kako se u antropologiji nazivaju ti utopijski prostori bez svojstava. I to su ljudi s kojima ne dijelimo, a čini se i ne želimo dijeliti kulturalne vrijednosti, razumjeti njihove strahove, frustracije i patnje. Ti ljudi ne samo da su kulturno otuđena bića, rastočenog i egzilom raspršenog identiteta, nego se ne pretpostavlja ni da ga imaju. Upravo na ovom pitanju identiteta izbjeglice Senka Bulić gradi režijsku koncepciju svoje predstave Lampedusa Beach, po dramskom tekstu talijanske autorice Line Prosa. Ukratko, to je priča o brodu prepunom afričkih izbjeglica koji tone u morskom tjesnacu ispred otoka Lampedusa. Dok se većina utapa i nestaje u tišini, jedna mlada žena, Shauba, uspijeva se pridržati za sunčane naočale kao za plutaču, i za to vrijeme u dugom poetskom monologu izgovara svoju odiseju: nadanje, pripremu, put i smrt. Prije nego potone na dno mora, još nalazi snage da prozove i skrene pozornost europskih i afričkih vođa na tragediju koju utjelovljuje. U tom će brodolomu Shauba govoriti o sebi, a da je nisu slomili događaji, odnosno rasizam, seksizam, ili neki drugi oblik diskriminacije koje proživljava na svom putu. Uzet će riječ i u ovoj postavi Senke Bulić artikulirati nekoliko temeljnih pitanja. Shauba je Afrikanka, prema tome crna žena. U našim suvremenim društvima rasa je postala tabuiziran naziv, kao da već sâm spomen rase sadrži primisao rasizma i kao da se ukidanjem riječ rasa ukida i mogućnost rasističkog čina, riječi, mišljenja. No, valja razlučiti rasu kao pojam kojim se legitimira nadmoć bijele rase kao u 19. stoljeću, rase kao oruđa diskriminacije, od pojma rase kao društvenog konstrukta. Neimenovati stvar koja unatoč svemu postoji na neki je način pervertirani vid rasizma putem anti-rasizma. Štoviše, redateljica će podcrtati taj društveni smisao obojene osobe, u smislu fetišizacije crne žene, svjesnim preuzimanjem stereotipne uloge kakvu je na primjer u suvremenom imaginariju mogla ostvariti Grace Jones. Na ovu sliku erotiziranog tijela crne žene nastavlja se prizor radikalne kritike seksizma u vidu citatnog uprizorenja kulturnog performansa austrijske umjetnice Valie Export *Aktionshose: Genitalpanik* iz 1968. godine. Taj se performans tumači kao izazivanje stava i mišljenja o pasivnoj ulozi žene na filmu pozivanjem publike na odnos sa «stvarnom ženom» umjesto sa slikom, te kao sučeljavanje privatne prirode seksualnosti s javnim prostorima u kojima ga ona izvodi. Ta je figura preuzeta iz serije fotografija istog projekta na kojima Valie Export pozira u istom kostimu, ali s puškom u ruci, kao da brani svoje žensko tijelo s muškim faličkim simbolom puške. Uprizorenje je to mizoginije i prizora silovanja na prekrcanom brodu kratko prije potapanja, o čemu Shauba govori ne iz uloge žrtve, nego u sveobuhvatnoj slici koja spaja mačo-agresiju i ženstvenost. Iz ovakvog prepoznavanja i preuzimanja stereotipa i njegove aktivne kritike Shauba, kako je vidi Senka Bulić, gradi svoju subjektivnost, postaje individua u punom smislu riječi, a ne tek dio entiteta. Zato ona na kraju može izraziti svoj zahtjev građanskog subjekta prema imigracijskim službenicima, Predsjedniku talijanske države, Predsjedniku afričke države... Taj subjekt koji je upravo nastao pred našim očima nema nikakav egzistencijalni identitet, zapravo ga upravo gubi tek što se oblikovao, ali ipak elaborira svoj politički interes, tojest traži politički azil. Artikuliranje identiteta na konfiguracijama rasne svijesti, spola i roda proizvelo bi političku praksu koja obuhvaća i postojanje afričke izbjeglice.

<https://www.dalmacijadanas.hr/lina-prosa-lampedusa-beach-kad-bi-izbjeglicki-lesevi-govorili>

http://www.novolist.hr/Kultura/Lampedusa-Beach-Nina-Volic-dobila-ovacije-publike?meta_refresh=true

<https://www.vecernji.hr/kultura/nina-violice-je-junakinja-predstave-lampedusa-beach-1134182>

<https://www.vecernji.hr/kultura/nina-violice-ka-utopljena-afrikanka-svjedoci-o-tragediji-danasnje-europe-1135290>

<https://www.vecernji.hr/kultura/nina-violice-ka-utopljena-afrikanka-svjedoci-o-tragediji-danasnje-europe-1135290> - www.vecernji.hr

Broj igranja	1
Broj gledalaca	81

17. decembar 2017. godine

PORODICA BISTRIH POTOKA

40. godina rada najstarije umetničke komune na Balkanu

Predstava

INTIMA

Režija: Božidar Mandić

Igraju:

Dragana Jovanović, Uroš i Maja Vukša, Zoran Marković,
Katarina Jovanović, Mirela Andrić i Božidar Mandić

Foto: Porodica bistrih potoka

Nakon predstave organizovan je razgovor. Sedelo se na podu i uz domaću rakiju i crni hleb, govorilo se o posvećenosti teatra i posvećenom teatru.

PORODICA BISTRIH POTOKA najznačajnija je umetnička kolonija u našem pozorišno performativnom prostoru.

40. godina života u šumi, pod organizatorskim i ideološkim vođstvom Božidara Mandića, Porodica je napravila 24 predstave – izvanredne, formalno i filozofski utkane u viziju umetničkog stvaranja siromašnog pozorišta.

U OVOJ PREDSTAVI kojom obeležava jubilej borbe za opstanak i potvrdu svoje umetničke prakse, ovi pozorišni „beli vitezovi“ još jednom iskreno i duboko otvaraju probleme savremenog života i civilizacije.

U lavirintu otuđenosti, usamljenosti u koju je zapao čovek.

Gotovo da je zakoračio u grozotu.

Predstava nastoji da sredstvima alegorije i likovnim slikama da predloge za povratak čoveka čovečnosti.

Prisnost, bliskost, saosećanje.

Predstava INTIMA rađena je bez tehnike, uz skromnu rekvizitu, ona se suprotstavlja tehnologiji i mejn stimu. Jer osnova svake umetnosti, po mišljenju Porodice, je prodor filozofije i lepote kroz samog čoveka, autora.

Pozorište je kosmos bez maske.

- Išao sam ulicom jedno pre deset godina i na zgradi video grafit 'Gde si brate, automate?' Tragično! Ono što ja živim, to je povratak i borba za život, beg od nekrofilnosti i fragmentarizma, potraga za celovitošću i sveopštim. Moramo se boriti za planetu, to je nova revolucija – planetarizam. Bogati su najnesrećniji. Čovek nikad neće biti sretan uz mašine, samo uz žive stvari, reke, potok, trave - objašnjava Boža.

Koliko god bio okrenut i posvećen prirodi, Božina umetnička strana ga s vremena na vreme vraća u civilizaciju. Kako kaže, oko 25 posto vremena provodi u gradu, zbog kulture i prijatelja. Objavio je 22 knjige, imao 19 samostalnih izložbi, igra predstave u svim većim pozorištima u zemlji. Ali kada se vrati na svoje imanje, često ostaje sam.

- Nije laka samoća, ona je dubina okeana koja je prijatna, ali nas vodi u nepostojanje. U gradu je samoća neautohtona, a ovde je kosmička. Ovde je mnogo intenzivnija, tamo je mnogo patološkija.

Božidar Mandić (<https://www.vice.com/rs/article/9abgb7/u-komuni-porodica-bistrih-potoka-u-srbiji-ostao-je-samo-jedan-covek>)

BIOGRAFIJA:

BOZIDAR MANDIĆ (Novi Sad, 1952) književnik, osnivač Porodice bistrih potoka 1977. godine.

Svoje umetničko delovanje je započeo kao jedan od protagonista novosadske konceptualne scene. Sredinom sedamdesetih godina 20. veka, počeo je da se zanima za drugačiji oblik stvaranja. Dotadašnje sprovođenje sve intimnijih akcija i neizlagačkih koncepata unutar grupe KOD (Miroslav Mandić, Slobodan Tišma, Marko Radojičić i Slavko Bogdanović) i grupe „Januar-Februar-Mart“, doprineli su želji za svakodnevnim ostvarivanjem sličnih iskustava, čija je realizacija jedino bila moguća u prirodi. Slično onome što je u isto vreme započela slovenačka grupa OHO (David Nez, Andraš Šalamun, Marko Pogačnik...) u selu Šempas (u Vipavskoj dolini).

Godine 1977. iz Novog Sada se seli i nastanjuje u selu Brezovica, podno Rudnika gde je utemeljio prvu srpsku ekološko-umetničku komunu Porodica bistrih potoka.

Objavio je petnaest knjiga, realizovao dvanaest samostalnih izložbi i teatarskih predstava. Saradnik je Dečje redakcije Radio Beograda i Radio Televizije Srbije i kolumnista dnevnog lista Danas.

23. decembar 2017. godine
PREMIJERA

Stanica Servis za savremeni ples

NEMA NADE / HOPELESSNESS

Autori i izvođači: Igor Koruga i Maja Pelević
Dramaturgija: Ana Dubljević i Jasna Jasna Žmak
Zvuk: Darja Janošević
Muzika: Rihard Wagner
Realizacija scenografije: Ljubomir Radivojević
Produkcija: Ksenija Đurović, Ana Vuković i Ana Fotev
Tehnička realizacija: Ljubomir Radivojević, Dragan Đurković i
Mirosljub Vladić
Fotografija: Vladimir Opsenica

Hvala: Udruženje „Živimo zajedno“ i Dejan Kozić, Lira Vega
za pesmu „Nema nade“, Džonson, Olga Dimitrijević, Milan
Marković Matthis, Bojana Denić, Boris Buden, Slavoj Žižek,
Strogi centar, Magacin u Kraljevića Marka 4 i Jovana Janjić

Predstava se realizuje uz podršku Ministarstva kulture i
informisanja Republike Srbije i BITEF teatra

Premijera: 23. decembra 2017. godine, BITEF teatar, Srbija

<https://youtu.be/I8qvRVx-bVo>

Nakon nekoliko zajedničkih uspešnih pozorišnih saradnji, koreograf Igor Koruga i dramaturškinja Maja Pelević po prvi put kao koautori saraduju na predstavi „Nema nade“. Nastavljajući da se bave perspektivama savremene političnosti koje su istraživali i u prethodnim samostalnim projektima, autore u ovoj predstavi interesuje da ispitaju lične i medijske narative koji oblikuju naše ophođenje sa svetom u kojem su iscrpljene sve mogućnosti borbe i promene. Umesto fabrikovanja lažnih mogućnosti izbora i simuliranja utopijskih perspektiva, Koruga i Pelević postavljaju pitanje kako afirmativno prihvatiti stanje beznadežnosti u kome su ukinute sve prilike za kolektivnu emancipaciju. Kako se obračunati sa kontinuiranom ironizacijom istorijskih revolucija i neprestanim uništavanjem pokušaja onih savremenih? Šta ako je beznadežnost jedina konstanta savremenog sistema? Postoji li, između očajavanja i odustajanja, treći put za suočavanje s njom? I šta kada se ona napokon iscrpi?

MAJA PELEVIĆ

Rođena 13.02.1981. u Beogradu. Diplomirala na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 2005. i doktorirala na Interdisciplinarnim studijama na Univerzitetu Umetnosti u Beogradu 2012. Članica projekta Nova drama.

Izvedene drame: ESCape, Ler, Budite Lejdi na jedan dan, Beograd-Berlin, Pomorandžina kora, Ja ili neko drugi, Skociđevojka, Hamlet Hamlet eurotrash (sa Filipom Vujoševićem), Fake Porno i Fakebook (grupa autora) Možda smo mi Miki Maus, Čudne ljubavi, Posledice i Potpuno skraćena istorija Srbije (sa Slobodanom Obradovićem). Sa Milanom Markovićem je 2012. uradila projekat Oni žive – u potrazi za nultim tekstem. 2013. napisala, režirala i izvela u BITEF teatru dramu Posledice i 2015. režirala je Moje nagrade Tomasa Bernharda u Narodnom pozorištu u Beogradu. 2016. zajedno sa Olgom Dimitrijević uradila je predstavu Sloboda je najskuplja kapitalistička reč.

Dobitnica je nagrada: Borislav Mihajlović Mihiz za dramsko stvaralaštvo, Slobodan Selenić za najbolju diplomsku dramu, nagrada konkursa Sterijinog pozorja za originalni dramski tekst Možda smo mi Miki Maus, Sterijine nagrada za najbolji dramski tekst Pomorandžina kora, 2010.

Živi i radi u Beogradu i Bečićima.

IGOR KORUGA je umetnik u oblasti izvođačkih umetnosti (ples i koreografija). Član je organizacije Stanica Servis za savremeni plesu Beogradu, Udruženja baletskih umetnika Srbije, kao i regionalne mreže i platforme za savremeni ples – Nomad Dance Academy.

Kao izvođač, koreograf, pedagog i dramaturg, saradivao je lokalno, regionalno i u inostranstvu sa različitim umetničkim organizacijama i institucijama: Dansens Hus Stockholm, Hebbel am Ufer (HAU) Berlin, Uferstudios Berlin, TanzQuartier Beč, Rosas danst Rosas i PARTS Brisel, BITEF teatar Beograd, Teorija koja hoda (TkH), Institut za umetničku igru u Beogradu (docent, 2015-2017) itd. Radio je kroz nekoliko mreža za savremeni ples u okviru evropskog programa za kulturu– LifeLongBurning (LLB), Departures and Arrivals (DNA), APAP itd. Angažovan je u okviru regionalnih projekata „Arhiviranja savremenoplesnih praksi na Balkanu“ i „Generator – platforma za razvoj pozorišta i plesa za decu“. Ko-autor je i realizator edukativnog programa za ples „Puzzle“ na lokalnoj nezavisnoj plesnoj sceni. Bio je član uređivačkog tima IX i X Kondenz festivala savremenog plesa i performansa u Beogradu. Aktivan je u okviru lokalnih i regionalnih inicijativa za razvoj kulturnih politika za savremeni ples i izvođačke umetnosti. Autor je više predstava, među kojima se isituću Samo moje (2016), Impasse (2015), Na traci (2014), Expose (2013), Temporaries (2012).

Igor je diplomirao na studijama iz etnologije i antropologije na Filozofskom fakultetu u Beogradu, kao i na odseku Solo/Dance/Authorship na Univerzitetu umetnosti i edukativnom plesnom centru (HZT) u Berlinu. Bio je stipendista plesnih edukativnih programa Nomad Dance Academy i DanceWeb, kao i Kancelarije gradonačelnika Berlina. Dobitnik je nagrada Festivala koreografskih minijatura i Infant festivala, kao i godišnjih nagrada evropske asocijacije za obrazovanje mladih i Nacionalne organizacije za retke bolesti.
www.igorkoruga.com

STANICA je inicijativa umetnika i kulturnih radnika u oblasti savremenog plesa i izvođačkih umetnosti u Srbiji, pokrenuta 2005. godine. Od početka, rad je bio usmeren na jačanje umetničke zajednice, njeno strukturisanje i prepoznatljivost, te integrisanje u sistem kulture u Srbiji, na Balkanu i na međunarodnom planu. Jedan od najvažnijih ciljeva Stanice je da se obezbede pristojni profesionalni uslovi rada za sve aktivne učesnike umetničke scene u Srbiji i u balkanskom regionu, a kroz programe edukacije, profesionalnog razvoja, produkciju, promociju, zagovaranje i kulturnu politiku.

Broj igranja	1
Broj gledalaca	162

5.FINANSIRANJE

5. Finansiranje	Programski troškovi	Zarade i solid. pom.za zaposl.	Redovni materijalni i stalni troškovi	Investicije i investiciono održavanje opreme	UKUPNO
Struktura prihoda					
1. Budžetska sredstva					
- Grada	34.000.000,00	16.383.411,98	28.579.783,28	216.405,00	79.179.600,26
- Republike	23.000.000,00				
- AP Vojvodine					
2. Ostali izvori					
- donacije*	678.933,30				
- sponzori					
- prihod od realizacije programa (ulaznice, članarine i dr. programi)	17.699.598,86				
- prihod od usluga	1.331.993,75				
- ostali sopstveni prihodi					

*) ukoliko su u pitanju inostrane donacije dostaviti kopije prevedenih ugovora i iskorišćenost sredstava u 2017.g

/

U PRILOGU DOSTAVITE ODLUKU UPRAVNOG ODBORA O UTVRĐENOM CENOVNIKU PROGRAMSKIH USLUGA ZA 2016. I 2017. GODINU (CENE ULAZNICE, ČLANARINE I DR. PROGRAMA)

Теразије бр. 29/1, Београд, 11000, Република Србија
ПИБ: 100061814
Тел: (+381 11) 3243 108, 3243 109,
Факс: (+381 11) 3236 2343
Електронска пошта: bitef@bitef.rs
http://www.bitef.rs

БИТЕФ ТЕАТАР

Бр. 617/2

Београд 30.11.2016 год.

На основу чланова 47 Статута БИТЕФ театра Управни одбор БИТЕФ театра на својој 11. седници доноси:

ОДЛУКУ

Усваја се ценовник БИТЕФ театра за 2017. годину и то:

- цене улазница до 900 РСД
- цене улазница до 600 РСД

Попусти: 50% за ђаке, студенте и пензионере и 30% за организоване групе, чланови клуба читалаца „Лагуна“, „Вулкан“ и „Архипелаг“.

- Закуп сале са техничком опремом и техничким особљем за два сата цена 200.000,00 РСД.

У зависности од спецификаума комерцијале постоји могућност формирања цене по договору.

Ценовник БИТЕФ театра за 2017. годину ступа на снагу 01.01.2017. године

У Београду, 30.11.2016. година

Председник Управног одбора

За Ивана Вујић

6. IZVEŠTAJ O VREDNOVANJU RADA BITEF TEATRA U 2017. GODINI

6.1. NAGRADE U 2017.

BITEF TEATAR, BEOGRAD, SRBIJA I ART HUB – UDRUŽENJE ZA ISTRAŽIVANJE I PODSTICANJE IZVEDBENIH UMJETNOSTI SARAJEVO, BOSNA I HERCEGOVINA

Vuk Bošković (po motivima knjige eseja Viktora Ivančića „Radnici i seljaci“)
NOVO DOBA / A NEW AGE²⁰

Između revolucije koja se nije desila i evolucije koja neće doći
Režija: Dino Mustafić

NAGRADE

22.05.2017.

20. TEATAR FEST PETAR KOČIĆ – NIJE KRIVO OGLEDALO, od 17 do 24. maja 2017. godine, Banja Luka, Republika Srpska. Predstava odigrana 22. maja 2017. godine.

Žiri u sastavu: Nataša Ivančević, Aleksandar Pejaković i Nebojša Bradić dodelio je predstavi dve nagrade:

- Nagrada za najbolju mušku ulogu dodeljena je Borisu Isakoviću.
Sasvim opravdano, jer je iskusni Isaković potpuno vladao scenom u predstavi „Novo doba“, te svojim uvjerljivim transformacijama i malim bravurama pruži pravi primjer svojim mladim kolegama na sceni, ali i ispred nje.

- Vuk Bošković, autor teksta za pomenutu predstavu, dobio je Nagradu za najbolji dramski tekst.
... jer je na vrlo kvalitetan i dovoljno inovativan način uspio da ponovo zavrti ključna pitanja sa kojima se već dugo neuspješno suočavamo.

23.08.2017.

30. IZDANJE FESTIVALA BARSKI LJETOPIŠ, od 16. maja do 20. avgusta 2017. godine, Bar, Crna Gora..
Predstava odigrana 22. jula 2017. godine.

Žiri u sastavu: Jelena Milošević – dramska spisateljica, Branko Ilić – glumac i Danilo Marunović – redatelj dodelio je dve nagrade predstavi „Novo doba“:

- Nagradu za najbolju žensku ulogu dobila je Mirjana Karanović za uloge direktorke i majke
- Nagrada za najbolju mušku ulogu pripala je Borisu Isakoviću za uloge oca i tajkuna.

27. 11. 2017.

6. FESTIVAL PRVOIZVEDENIH PREDSTAVA – LEPOTOM MENJATI SVET (F. M. Dostojevski). Od 22 do 28. novembra 2017. godine, Aleksinac, Srbija. Predstava odigrana 24. novembra 2017. godine.

Žiri u sastavu: Zlata Numanagić, predsednica, Željko Hubač, član i Goran Ibrajter, član doneo je odluku

- Da se Nagrada za najboljeg glumca dodeli Borisu Isakoviću za uloge u predstavi „Novo doba“ Vuka Boškovića, u režiji Dina Mustafića, a u izvođenju BITEF teatra iz Beograda i Udruženja za istraživanje i podsticanje izvedbenih umjetnosti – ART HUB, Sarajevo, Bosna i Hercegovina.. Odluka je doneta jednoglasno.

Jedan od najznačajnijih domaćih dramskih umetnika i ovoga puta je pokazao veliku sposobnost za glumačku transformaciju i uverljiv scenski izraz.

CENTAR ZA KULTURU TIVAT, CRNA GORA; BITEF TEATAR, BEOGRAD, SRBIJA, ASOCIJACIJA MASZK, SEGEDIN, THINK TANK STUDIO, NOVI SAD, SRBIJA

JAMI DISTRIKT²¹

Dokumentarna pozorišna predstava o najstarijoj naciji na svetu!

Režija: Kokan Mladenović

Izvedbeni tekst: Milena Bogavac Originalna muzika: Marko Grubić Kostim: Ivana Nestorović

NAGRADE:

ČETVRTI POZORIŠNI FESTIVAL *NOVI TVRĐAVA TEATAR*, Kompleks vile Stanković, Čortanovci (pod otvorenim nebom), Srbija (od 3. do 6. jula 2017, godine)

Žiri u sastavu: Mia Knežević, rediteljka iz Novog Sada, Kinga Mezei, glumica i rediteljka iz Sente, Vladimir Kopicl, književnik i pozorišni kritičar iz Novog Sada, predsednik, jednoglasno je dodelio:

- Nagradu za najbolju režiju Kokanu Mladenoviću za režiju predstave „Jami distrikt“

Objašnjenje:

„U nastojanju da scenski razigra zaoštrenu kvazidokumentarnu vivisekcijsku dramsku fikciju Milene Bogavac, tematski složenu oko preispitivanja pojma nacije i modelovanja ovog izuma 19. veka kroz presudne manipulativne polit-medijske mašine današnjice, Kokan Mladenović, još jednom, u svom inventivno praštećem, rasprskavajuće-katarzičnom maniru, pokazuje bogat repertoar sopstvene rediteljske invencije. U slučaju ove predstave ponajpre sposobnost da izoštri, ospolji, gradi i ruši, pa i zavede i prevede gledaoca u dobro tempiranu scensku „kopiju bez originala“, čiji original svi zapravo znamo, ali nam ovako dobra lekcija iz tog gradiva sigurno može dobro doći.

Istovremeno bujan i precizan rediteljski rad, s ponekim viškom, ali bez manjka. Ujedno, dobra prilika da upotrebimo jednu lepu reč za koju u ovom poslu obično nema dovoljno mesta: taman!“

- Nagrada za najbolju žensku ulogu ravnopravno je dodeljena:

- d. Isidori Simijonović za ulogu srpskog koncepta,
- e. b. Nini Nešković za ulogu bosanskog koncepta i
- f. Jeleni Graovac za ulogu hrvatskog koncepta, u predstavi „Jami distrikt“.

Objašnjenje:

„U ovom zaoštrenom, ekstremno razigranom multimedijalno-scenskom senzornom zalogaju, s mnoštvom naratorsko-muzičkih ukrasa, sa silnim upadima novomedijske rečite slikovnosti i teških hiper-realističkih polit-aroma najpresnije savremenosti u jedva prerađenom stanju, pomenute tri korporalno-scenske umetnice na zajedničkom poslu dokazivanja paradoksalne različitosti njihovih u tekst upisanih nacionalnih pozicija i ograničenja, i pojedinačno i timski su iskazale skoro sve što se od organski živog aktanta na sceni danas može očekivati. Spremnost, pre svega, što nam je, baš kao i Šekspiru, u onom njegovom slavnom citatu, zapelo za oko, pa odatle prešlo u ovo priznanje.“

41. DANI SATIRE *FADILA HADŽIĆA*, Zagreb, Hrvatska (Od 2. do 19. juna 2017. godine)

Žiri u sastavu: Bojana Radović (novinarica i pozorišna kritičarka „Večernjeg lista“) – predsednica; Livio Badurina (dramski umetnik) i Tomislav Zajec (dramski pisac) dodelio je:

- Nagradu za najbolju kabaretsku predstavu, predstavi „Jami distrikt“ Milene Bogavac u režiji Kokana Mladenovića.

MEĐUNARODNI FESTIVAL MLADOG GLUMCA – ZAPLET 09, Banja Luka, Bosna i Hercegovina (Od 20 do 26. oktobra 2017. godine)

Stručni žiri banjalučkog Međunarodnog festivala mladog glumca ZAPLET 09, u sastavu: Tanja Šljivar, dramaturškinja, Vladimir Đorđević, glumac i Petar Topalović, kompozitor jednoglasno je odlučio da je Nagradu za najbolju predstavu u celini osvojila multimedijalna dokumentarna predstava „Jami distrikt“, nastala po tekstu Milene Minje Bogavac i u režiji Kokana Mladenovića.

- Nagrada za najbolju mladu glumicu otišla je Isidori Simijonović za ulogu „srpske pozicije“ u „Jami distriktu“,
- Glasovima publike, među nagrađenima glumcima/ama večeri je Nina Nešković u predstavi „Jami distrikt“

37. FESTIVAL *BORINI POZORIŠNI DANI*, 2017, Vranje, Srbija (Od 21. do 26. oktobra 2017. godine)

²¹ Međunarodna i saradnja sa nezavisnom scenom

- Dokumentarna predstava Milene Bogavac o najstarijoj naciji na svetu „Jami distrikt“, u režiji Kokana Mladenovića proglašena je glasovima publike najboljom na festivalu.

2. MEĐUNARODNI TEATARSKI FESTIVAL *DANI JURISLAVA KORENIĆA* (Od 16 do 23. decembra 2017. godine), Kamerni teatar, Sarajevo, Bosna i Hercegovina. Predstava odigrana petog dana festivala: 20.12.2017. godine.

Žiri 2. međunarodnog teatarskog festivala „Dani Jurislava Korenića“ (16-23. decembar, Kamerni teatar, Sarajevo) u sastavu: Dragan Komadina, Vedran Fajković, Elma Berberović, Larisa Sarajlić- Ramović i Nebojša Glogovac, dodelio je:

- Nagradu „Jurislaw Korenić“ za najbolju predstavu u celini: predstavi „Jami distrikt“
- Nagradu za najbolju režiju: Kokanu Mladenoviću za režiju predstave „Jami distrikt“
- Nagradu za najbolju mladu glumicu: trima glumicama – građankama Jemene u predstavi „Jami distrikt“: Nini Nešković, Isidori Simijonović i Jeleni Graovac.

BITEF TEATAR, BEOGRAD, SRBIJE I CENTAR ZA KULTURU TIVAT, CRNA GORA

Po motivima istoimene drame Vilijama Šekspira / William Shakespeare

MAGBET / MACBETH²²

Predstava savremenog plesa

Koreografija: Miloš Isailović

NAGRADE:

12. FESTIVAL MEDITERANSKOG TEATRA *PURGATORIJE 2017* (Od 22. juna do 6. jula 2017. godine), TIVAT, CRNA GORA. Predstava odigrana 22. jula 2017. godine, Atrijum – scena Buća.

Žiri Dvanaestog festivala Mediteranskog teatra Purgatorije 2017. u Tivtu, u sastavu Mani Gotovac, teatrolog, predsjednica žirija, Tanja Bošković, glumica, Zoran Živković, producent, nakon osam odgledanih predstava u zvaničnoj selekciji 30.08.2017. godine, u Tivtu, doneo je

- JEDNOGLASNU odluku o dodeli Specijalne nagrade za umetničko dostignuće na Dvanaestom Festivalu mediteranskog teatra Purgatorije 2017. godine pozorišnoj predstavi „Magbet“ u produkciji BITEF teatra iz Beograda, Srbija i Centra za kulturu Tivat, Crna Gora.

„Inovacija predstave „Magbet“ Centra za kulturu Tivat i BITEF Dance Company BITEF teatra nije u tome što isključivo jezikom koreografije želi predstaviti publici velika djela svjetske književnosti. To isto istražuju i brojne slične kompanije u regiji, u svijetu. Inovacija ove izvedbe krije se u onome – kako koreograf Miloš Isailović neverbalnom komunikacijom propitkuje motive Šekspirove tragedije. On naime ne želi sve, ni puno, ni odmah. On se ne bahati u susretu s velikim djelom. On samo izabire priču o borbi dvoje ljudi prožetih bolesnom željom za moći. U svijetu koji je nestvaran, uslijed tolikog mraka, ludila i kajanja, u svijetu vještičjeg kuvanja krvi i zavjera. Isailoviću ograničenost govornom situacijom upravo pruža neograničene mogućnosti pri kreiranju onog mutnog, nerazjašnjivog, intuitivnog u nama, onog što se zbiva između noćne more i jutarnjeg buđenja. Time cijela ekipa „Magbeta“ stvara trenutak iznenadnog, očaravajućeg susreta, ali i susreta sa samima sobom, pa tako i s nama u gledalištu“, napisala je u obrazloženju predsednica žirija Mani Gotovac.

²² Međunarodna saradnja

6.2. OCENA PROGRAMA OD STRANE STRUČNE JAVNOSTI (PREGLED NAJZNAČAJNIH KRITIKA, PRIKAZA U MEDIJIMA)

U prilogu se nalazi izbor najznačajnijih kritika, intervjuja i medijskih obaveštenja o programima u protekloj godini.

Kritike i prikazi u sredstvima javnog informisanja i u stručnoj literaturi

U PRILOGU IZVEŠTAJA DOSTAVLJAMO NA DVD FORMATU (A PREMA ANALIZI AGENCIJE **MCCANN ERICKSON CLIPPING** ZA 2017. GODINU), NAJVAŽNIJE OBJAVE U ŠTAMPANIM I VEB IZDANJIMA.

6.3. ČLANSTVO U POZORIŠNIM ASOCIJACIJAMA:

IETM - International Network for Contemporary Performing Arts

NETA – New European Theatre Action

SFA – Serbian Festival Association

EFA – European Festival Association

ASSITEJ - Association for Children and Young People.

SEZONA BITEF TEATRA 2017.

Iza nas godina je koja nas je stavila na strahoviti ispit savesti, vere u sopstvene moći, usredsređenosti na vlastite mogućnosti, a svi zaposleni su to iskušenje prebrodili maniom iskusnih "brodara" koji znaju da se nose sa predviđenim nedaćama i iskrslim problemima. Mislim da smo kao grupa zaposlenih, tim profesionalaca, sazreli i to je apsolutno veliko saznanje za čoveka koji je prvi među jednakima. Zbog prebrođenih iskušenja i procena, od strane stručne javnosti i publike, nove sezone, takođe smo bili puni vere u uspešnost I ove godine.

Biti na čelu ovakvog teatra je za mene veliko priznanje ali i još veća obaveza. Kontinuitet nije samo potreba, već je ključ uspešnog rada za svaku ustanovu kulture..

Verujem da je temelj na kojem smo radili zajedno svi zaposleni u BITEF teatru kao i brojni saradnici i na kome smo izgradili princip kvaliteta i obezbedili uslove da jedna od najvažnijih ustanova kulture u Srbiji radi normalno i ostvaruje svoj program u punom obimu.

Teško je živeti pod stalnim dejstvom krize, straha za posao, budućnosti. Susrećem se sa tim svakog dana, bilo da o tome razmišljam ili razgovaram sa kolegama koji imaju ideje i projekte. Teatar u našoj zemlji neće propasti, ali nije to optimistička konstatacija. Umetniku je potreban vazduh, ali su mu potrebni i prostor za stvaranje, sloboda, podrška, vera u njegovu ideju... Toga ima sve manje, ili nema.

BITEF teatar je moderno pozorište, neopterećeno balastom koji guši velike teatarske institucije. Nas tište drugi problem i mi se nosimo njima kako znamo i umemo. Najteže je obuzdati naše želje da ne iskoračimo predaleko. da se pokrijemo jorganom koji nam je po meri. Nije to uvek lako, ali nas takav stav čuva od megalomanije. No, nema razloga da budemo ni skromni. Umetnik nije lopov, pa da se sakrije u ljušturu lažne skromnosti. Mi tačno znamo, danas, našu meru, a ona nije ni preko, niti ispod mere.

Ističem da naš teatar nema stalni ansambl. Tačno je da je to model koji se predviđa kao budući, ali što se tiče administrativnog dela posla nama kao i Zvezdara teatru jeste teže od drugih pozorišta. Imamo veće dažbine zbog ugovora sa honorarnim saradnicima. Najčešće angažujemo mlade glumce koji nemaju stalni posao. Mi stojimo iza takvog poteza i mišljenja smo da je povećavanje broja ovakvih pozorišta zadatak našeg društva, jer očigledno nedostaju prostori gde ad-hok grupe mogu da se pokažu. Mi smo otvoreno pozorište za druge projekte koji se uklapaju u naš profil, izlazimo u susret, ali nam je to zbog tehničkih uslova veoma teško. Ne treba da zbog toga stanemo- BITEF teatar od nastanka neguje koprodukcijske projekte i aktivno potstiče takvu vrstu dijaloga u produkciji. Koprodukcije su uobičajeni način realizovanja naših predstava... Izgleda da imamo više predstava nego para i žao nam je što se strateški, na širem nivou ne prepoznaje da (naša) kultura ima snažnu i predanu želju da radi i obogaćuje život u Beogradu, Srbiji i regionu.

Planirali smo za 2017. godinu 5 premijernih produkcija, odnosno koprodukcija a realizovali smo 13: 5 produkcija / programa i 7 koprodukcija.

Na repertoaru BITEF teatra ove godine održano je ukupno 127 programa. Od toga, pored premijernih, još 19 programa čije su premijere bile pre 2017. godine. Gostovali smo na 70, a ugostili 29 programa.

Ukupan broj igranja programa je bio 197, od čega smo na festivalima igrali 49 puta: u Srbiji 15, a van Srbije 25 puta.

Ukupan broj publike naših predstava iznosi oko 32 300, ne računajući publiku 51. BITEFA. Ne zaboravimo da je predstva Olimp, u saradnji sa RTS-om i trupom, prikazana u direktnom prenosu televizijskim gledaocima.

Pored godišnje produkcije repertoara pozorišta; BITEF teatar je već 31 godinu producent BITEFA. Govoreći o BITEFU, želim da naglasim da to nije festival grupe ljudi, to je vrednost koju smo stvorili svi zajedno. BITEF je državna vrednost, i to nemerljivih granica u najkvalitetnijem smislu. Ove godine u okviru 51. Izdanja održano je, tokom 9 dana, 7 programa (9 izvođenja) u okviru Glavnog, takmičarskog programa i 9 progama (64 izvođenja) u okviru Pratećeg programa, koji je trajao tri dana duže. Festival je posetilo oko 230.000 gledalaca (Izveštaj o manifestaciji BITEF se predaje Gradu Beogradu, nakon održane manifestacije i izdvojeno od godišnjeg izveštaja ustanove BITEF teatar za 2017. godinu).

BITEF teatar je tokom 2017. godine učestvovao na sledećim festivalima:

U Srbiji: Sterijino pozorje, Desiré Central Station, Novi Tvrđjava Teatar, Borini dani u Vranju, Festival proizvedenih predstava – PIP, Mikser festival, Glumačke svečanosti *Dani Milivoja Živanovića*, Thealter fest u Segedinu, Youth festival u Novom Sadu ...

Van Srbije: Budva Grad Teatar, sarajevski Internacionalni Teatarski Festival MESS i *Dani Jurislava Korenića* u Kamernom teatru 55, Barski ljetopis, Purgatorie, Dubrovačke ljetnje igre, Primorski poletni festival u Koprju, rumunski festivali Teszt (Euroregional Theatre Festival Timișoara), International Danube theatres fest i CONECTACT, makedonski festivali: MOT, Ohridsko leto i *Prvo pa žensko*, francuski: Reims Scènes d'Europe Festival, Comédie de Reims i Sens Interdits, Festival International de Théâtre, nemački Weimar, Kunstfest, FIT Festival u Švajcarskoj, Festival Autorského Divadla Pro-Téza u Bratislavi, Hercegovnske aprilske pozorišne svečanosti – HAPS, Teatar Fest *Petar Kočić*, Dani satire *Fadil Hadžić*, Festival mladog glumca „Zaplet“ u Banja Luci itd.

Festivalski nastupi garantuju da će predstava, bez obzira da li dolazi iz institucionalnog ili neinstitucionalnog pozorišta kao što je naše, skrenuti pažnju i ljudi iz drugih sredina, kao i dobiti šansu i za nova gostovanja.

Učešće na nabrojanim festivala na kraju sezone govori da smo projektovali dobru sezonu i da su naše predstave zapažene.

Naše predstave su u 2017. godini osvojile 17 značajnih nagrada:

Predstavi **NOVO DOBA** dodeljeno je 5 nagrada:

1. Teatar fest Petar Kočić – *Nije krivo ogledalo* (od 17 do 24. maja 2017. godine, Banja Luka, Republika Srpska)
 - Nagrada za najbolju mušku ulogu dodeljena je Borisu Isakoviću.
 - Vuk Bošković, autor teksta za pomenutu predstavu, dobio je Nagradu za najbolji dramski tekst.
2. 30. izdanje festivala Barski ljetopis (od 16. maja do 20. avgusta 2017. godine), Bar, Crna Gora.
 - Nagrada za najbolju žensku ulogu dobila je Mirjana Karanović za uloge direktorke i majke.
 - Nagrada za najbolju mušku ulogu pripala je Borisu Isakoviću za uloge oca i tajkuna.
3. 6. Festival proizvedenih predstava – *Lepotom menjati svet* (F. M. Dostojevski). (Od 22 do 28. novembra 2017. godine, Aleksinac, Srbija).
 - Nagrada za najboljeg glumca dodelena je Borisu Isakoviću

Predstavi **JAMI DISTRIKT** dodeljeno je 11 nagrada:

1. Četvrti pozorišni festival *Novi tvrđava teatar*, Čortanovci, Srbija (Od 3. do 6. jula 2017. godine)
 - Nagrada za najbolju režiju Kokanu Mladenoviću za režiju predstave „Jami distrikt“.
 - Nagrada za najbolju žensku ulogu ravnopravno je dodeljena:
 - a. Isidori Simijonović za ulogu srpskog koncepta,
 - b. Nini Nešković za ulogu bosanskog koncepta i
 - c. Jeleni Graovac za ulogu hrvatskog koncepta, u predstavi „Jami distrikt“.
2. 41. Dani satire *Fadila Hadžića*, Zagreb, Hrvatska (Od 2. do 19. juna 2017. godine)
 - Nagrada za najbolju kabaretsku predstavu.
3. Međunarodni festival mladog glumca – Zaplet 09, Banja Luka, Bosna i Hercegovina (Od 20 do 26. oktobra 2017. godine)
 - Nagrada za najbolju mladu glumicu - Isidori Simijonović za ulogu „srpske pozicije“ u „Jami distriktu“,
 - Glasovima publike, među nagrađenima glumcima/ama večeri je Nina Nešković u predstavi „Jami distrikt“

4. 37. Festival *Borini pozorišni dani*, 2017, Vranje, Srbija (Od 21. do 26. oktobra 2017. godine)
- Nagrada publike za najbolju predstavu na festivalu.
5. 2. Međunarodni teatarski festival *Dani Jurislava Korenića* (Od 16 do 23. decembra 2017. godine), Sarajevo, Bosna i Hercegovina.
- Nagrada „Jurislav Korenić” za najbolju predstavu u celini: predstavi „Jami distrikt”
 - Nagrada za najbolju režiju: Kokanu Mladenoviću za režiju predstave „Jami distrikt”
 - Nagrada za najbolju mladu glumicu: trima glumicama – građankama Jemene u predstavi „Jami distrikt”: Nini Nešković, Isidori Simijonović i Jeleni Graovac.

Predstavi **MAGBET** dodeljena je 1 nagrada:

1. 12. Festival mediteranskog teatra *Purgatorije 2017* (Od 22. juna do 6. jula 2017. godine), Tivat, Crna Gora
- Specijalna nagrada za umetničko BITEF teatar je i ove godine posebnu pažnju posvetio nastavku saradnje sa selektorima i producentima festivala. Predstave i projekti BITEF teatra (prodkcije i koprodkcije) imale su 49 izvođenja u 2017. godini.

Kada se sagledaju sve ove brojke, ne mogu da budem lažno skroman. BITEF teatar je ostvario izuzetno uspešnu i bogatu sezonu.

...
BITEF teatar je važan činilac kulturnog života u Srbiji, a učinićemo sve da nam u kvalitativnom smislu ta značajka bude još svetlija i bolja.

Mioš Latinović
Direktor

6.5.

ODLUKA UPRAVNOG ODBORA

Odluka upravnog odbora BITEF teatra, kojom je:

- hglasno
- nom glasova

usvojen godišnji izveštaj bitef teatra za 2017. godinu doneta je _____ 2018. godine na _____
sednici Upravnog odbora BITEF teatra i nalazi se u prilogu ovog Izveštaja.

U Beogradu, _____ 2018. godine

Ivana Vujić
Predsednica Upravnog odbora
BITEF teatra
